

**JOSIP PEČARIĆ:
DONALD TRUMP U MOJIM ZAPISIMA**

Josip Pečarić

**DONALD TRUMP U
MOJIM ZAPISIMA**

ZAGREB, 2024.

© Josip Pečarić

KAZALO

UVOD	9
ANĐELKO KAČUNKO, ALL WOKEING IN SHOCKING: USRUNNER KA MALA BABY VS. TR(I)UMP(H)	10
TRUMPOV TRIJUMF NA MOM FACEBOOKU	23
AMERIČKI PREDSJEDNIK! TRUMP JE PRIJATELJ HRVATA, NOVA ERA OZNAČAVA NOVU PRILIKU ZA JAČANJE VEZA I SURADNJE	23
U OVOM TRENUTKU POVIJESTI, SVATKO OD NAS IMA PRILIKU POSTATI DIO NEČEGA VEĆEG!	26
TIHOMIR DUJMOVIĆ, HRVATSKA POTPUNO NESPREMNA ZA TRUMPA - TKO GA VIŠE PREZIRE:MILANOVIĆ ILI PLENKOVIĆ?	28
TRUMPOVA POBJEDA UJEDINILA DESNICU U RH: DOSAD NAJVEĆI UDARAC WOKE IDEOLOGIJI I POVRATAK ZDRAVOM RAZUMU	30
VJEKOSLAV KRŠNIK, KOLIKO JE ISHOD AMERIČKIH PREDSJEDNIČKIH IZBORA VAŽAN ZA HRVATSKU ³³ DIJANOVIĆ ZA NAROD.HR: KAKO ĆE SE POBJEDA TRUMPA, ‘NEUNIŠTIVE POLITIČKE ŽIVOTINJE’, ODRAZITI NA SVIJET	38
NAKON AMERIČKIH IZBORA ⁴² GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE ARHIEPISKOPA ALEKSANDRA	47
TRUMP U MOJIM KNJIGAMA	52
J.PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017	52

TKO JE RIDIKUL SUNIĆ ILI BANAC? (ODGOVOR DR. SC. TOMU SUNIĆU)	52
„DIE ZEIT“ BI DRUGI PUT TREBAO DATI RIJEČ „GLUPIM TURISTIMA“, A NE NOVINARKI KOJA SVUDA VIDI SAMO MRŽNJU I ŠOVINIZAM	55
DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017	58
REVIZIONIST HASANBEGOVIĆ	58
THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.	65
SMETALA LI VRDOLJAKU TJ. VESNI PUSIĆ EVA KIRCHMAYER-BILIĆ ILI GENERAL GOTOVINA?	65
PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST, ZAGREB, 2017.	69
“ROĐEN 1948. GODINE U SOCIJALISTIČKOJ REPUBLICI CRNOJ GORI”, 2.	69
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK III. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠU PRESUDU, ZAGREB, 2018.	74
PETERNEL: BLOKIRALA ME DOBRO ORGANIZIRANA BANDA NEPISMENIH DOKOLIČARA; TOMASOVIĆ: LJEVIČARSKA MANIJA!	74
MARCEL HOLJEVAC: HOĆE LI I TUĐMANOVO IME BITI ZABRANJENO SPOMINJATI NA DRUŠTVENIM MREŽAMA?	79
ROBIN HARRIS: RASPADOM JUGOSLAVIJE JNA I NJEZIN ‘MOZAK’ – KOS – POSTALI SU U STVARNOSTI NOVI CENTAR MOĆI	87
PREDSJEDNICA I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.	96
ANTO ĐAPIĆ, GOSPODINE VELEPOSLANIČE, ČIJE STE STAVOVE VI IZNIJELI?	96
HRVATI AMERIČKOM VELEPOSLANIKU	100
RUDI TOMIĆ: PREDSJEDNICA OPET - POSRNULA!	103
DARIO KORDIĆ, ZAGREB, 2019.	111
MARCEL HOLJEVAC: KAKO JE PROGRESIVNA LJEVICA POSTALA REGRESIVNA, A LIBERALIZAM TOTALITARNA IDEOLOGIJA	111
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	118

JOSIP PEČARIĆ, OČEKUJEM JAČANJE SUVERENISTIČKE OPCIJE NA IZBORIMA ZA HRVATSKI SABOR.	118
SJAJAN KOMENTAR IZBORNIH REZULTATA DAO JE STJEPAN TUĐMAN	120
MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.	123
MATE KOVAČEVIĆ, PEČARIĆEVI STUPOVI HRVATSKE DRŽAVNOSTI, DOM HVIDRA-E, 13. LIPNJA 2019.	123
STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, ZAGREB, 2020.	130
BEZ REVIZIJE NE BI BILO NI AMERIKE	130
DRUKER / PREDSEDNIK O PUHOVSKOM, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	139
DAVORIN KARAČIĆ : ISTINA JE VODA DUBOKA, KAŽE PJESMA A “KIZO” GRABI ISTINU S DNA BUNARA	139
MARCEL HOLJEVAC NJEGOV OBRAČUN S NJIMA (I SVIMA): MILANOVIĆ JE GRIJEH U POLITICI NEOPROSTIV, BIO JE ISKREN!	143
HRVOJE HITREC: SIMFONIJA ZA DJECU "PEĐA I VUK"	148
JOSIP JOVIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020. ..	156
JOSIP JOVIĆ, TKO JE HRVATSKU OTEO NARODU I KAKO MU JE VRATITI?	156
M. PAVKOVIĆ, RAZGOVORI S JOSIPOM PEČARIĆEM, DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, KOPRIVNICA, 2021.	159
MARKO FRANOVIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	161
JA SAM AUSTRALSKI I HRVATSKI NACIONALIST BRANILI SMO STEPINCA, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	167
MOGUĆNOST POTPISIVANJA PETICIJE ZA ODGOVORNOST NA HTVU	167
ZVONIMIR HODAK, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	171
NA MILANOVIĆEVOJ SAM STRANI JER DEMASKIRA LAŽNE KRIPTOKOMUNISTIČKE PROROKE	171
ZVONIMIR HODAK, POSTAJE SVE JASNIJE DA KOMUNIZAM JOŠ UVIJEK NIJE POBIJEĐEN, ONI SE DANAS ZOVU...	178

ZVONIMIR HODAK, NAKON IZBORA U ZAGREBU JUGONOSTALGIČARI VJERUJU DA SU SADA DOŠLI NA ŠTIH, ALI... ..	185
BENJAMIN TOLIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	191
H. HITREC: PUTIN KRŠI AUTORSKA PRAVA	191
GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022. ..	200
KNJIGA „VLADIMIR MRKOCI“	200
“POKVARENI ČETNICI”, DRAGOVOLJAC.COM,2022.	206
STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, KOČANIZMI 2020.	206
MARKO JURIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	210
HODAK: ‘PAZITE ŠTO GOVORITE! DA NE BISTE PROŠLI KAO MARKO JURIĆ... ..	210
Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM. 2023.	216
.....	216
ŠTO ĆE SE DOGODITI AKO GRAD VUKOVAR NE POSTUPI PO KOMANDI ‘ČASNOG’ SUDA?	216
RUSKO-SRPSKA PETA KOLONA DJELUJE U HRVATSKOJ PUNOM PAROM	223
LIJEVU MEDIJSKU FALANGU PLAĆAMO SVI MI, A ONA POZIVA NA FAJRUNT HRVATSKE DRŽAVE	229
HODAK: NAKON BEOGRADA, NA NAS SU SE OKOMILE I MAJKE SREBRENICE	235
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	241
TKO JE DRAŽEN LALIĆ, KOJI JE JOE ŠIMUNIĆA NAZVAO ‘POLITIČKI NEPISMENIM’?	241
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI“	248
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	255
ZVONIMIR HODAK, EKIPI KOJOJ SMETA IMOTSKI NIJE SMETAO DOGAĐAJ U SVIBNJU: NA DJELU JE HISTORIJA HISTERIJE	255
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS261	262

UVOD

Živimo u vremenima kada je u svijetu prevladao crveni fašizam. Na istoku ga prepoznamo po fašističkim agresijama i svim užasima koje one nose. Onaj srpski fašizam smo pobijedili u ratu, ali u miru on i dalje vlada iako su naši branitelji od vojske fašističkih agresora napravili – kako ih je nazvao Slobodan Milošević – ZEČEVE. Na zapadu se on ogleda u svenu što je u suprotnosti s prirodnim tj. Božjim.

Zato je pobjeda Donalda Trampa na izborima u SAD velika nada za čovječanstvo, a samim tim i nama u RH gdje su na vlast globalisti.. Sjetimo se samo Trumpovih riječi pred Općom skupštinom UN-a: *Budućnost ne pripada globalistima. Budućnost pripada patriotima. Budućnost pripada suverenim i neovisnim narodima koji štite svoje građane, poštuju svoje susjede i poštuju razlike koje svaku zemlju čine posebnom i jedinstvenom.*

Akademik Josip Pečarić

ANDELKO KAĆUNKO

ALL WOKEING IN SHOCKING: USRUNNER KA MALA BABY VS. TR(I)UMP(H)

Užas i šok na lijevoj političkoj pozornici i medijskoj sceni cijeloga globalnog sela... - to je rezultat tzv. američkih predsjedničkih izbora... Čak i bolje upućeni "znalci" su na razini politički potpuno nepismene mase ter se u čudu pitaju što se to iznenada dogodilo da je na 'američkom semaforu' S DUGINIM BOJAMA 5. studenoga 2024. zasvijetlila samo PLAVA BOJA...! Uzaludno je bilo obećavanje 'globalnog abortusa', angažiranje najzvjezdanijih glumica i pjevačica ter najraznolikijih influencUrica i influecArica... a nije koristilo ni strašenje naroda "desnim neredima"... - liberalni potoci gorkih suza teku polovicom Amerike...

Takve vijesti dopiru do nas... Dakle, premda je sve mirisalo na CRVENI TRIJUMF, na bijelom kaubojskom konju dojahao je "Omraženi Šerif" (rečeno izumirućim jezikom Indijanaca). Slutio sam takav razplet te "igre" odnosno praćenja najvećeg političkog showa u svijetu pa sam fotografirao naslovnice pet dnevnih listova u utorak ujutro i zapisao koliko su stranica posvetili "događaju koji će promijeniti svijet". Potom sam to isto učinio jutros... – zanimljivo ih je usporediti i (pr)ocijeniti što im je u utorak bilo važno, a što najavljuju i kako se ponašaju dva dana poslije... Bit će također zanimljivo pratiti ih sljedećih dana, da se vidi tko će se postaviti kao francuski mediji kad je Napoleon krenuo iz progonstva prema francuskoj metropoli... (od pljuvanja razbojnika do razdragane dobrodošlice...)!

NB: Prvi set fotografija (4 – a zapravo 3 izsjeka jedne) odnosi se izravno na prvi dio naslova (koji je i mala igra riječima) ovoga malog komentara, a drugi set je pet naslovnica naših novina od utorka i četvrtka, ali u paru – prva je od utorka (5.11.) a druga od četvrtka (7.11.)

PS: Razborit i miran kršćanin sve događaje ovoga svijeta (treba da) gleda po biblijskoj SZ-uputi: "Prepusti Gospodinu putove svoje, u

Njega se uzdaj i On će sve voditi!" ter s vjerom u sigurnost Isusove utjehe i čvrstoću jamstva "Ne budite zabrinuti za sutra... (jer) ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta!"

Kamala Harris u društvu Jennifer Lopez

www.slobodnadalmacija.hr

PRAVA ŽENA MOGLA BI DONIJETI PREVAGU

Američki predsjednički izbori pretvaraju se u borbu spolova

➔ Glasovi žena bit će na ovim izborima odlučujući”, rekla je Katherine Tate, profesorica politologije na Sveučilištu Brown. “Ako Harris pobijedi, to će biti zato što su je žene izabrale”, dodala je

Američki predsjednički izbori ove godine bit će obilježeni značajnim jazom između spolova.

Donald Trump ima značajnu prednost kod muškog biračkog tijela, a Kamala Harris među ženama.

Premda činjenica da više žena podržava demokrate nego republikance nije novi fenomen, jaz između spolova povećava se zadnjih desetljeća, osobito među mlađim biračima. Pošto će izbori biti tjenski, prava žena mogla bi biti dovoljna za prevagu jednom od kandidata.

“Razlike su premale... Stoga je jedan ili dva postotka boda golemu stvar. Ne zvuči tako, ali

su se registrirale i glasale u čem broju od muškaraca svim predsjedničkim izbori od 1980. po Centru za američke žene i politiku. Žene su do sada bile brojnije od muškaraca i u ranom odzivu na izbore Politicu i po podacima Amkog izbornog projekta Sveučilišta Floride, za sada postoj između spolova od 10 posto bodova u ranijem glasanju u Michiganu, Pennsylvaniji, vjeroj Karolina i Georgiji tar. Republikanke također jevremono glasaju.

Kampanja Kamale Harris zila je zbog toga optimizir da se fokusira na to da u ponjim danima kampanje u umjerene žene iz predgr bielkinje koje nisu fakult

DANAS PRILOG **Auto**

Titula Europske regije gastronomije 2026. nije došla slučajno Str. = 10. i 11.

Raznolikost Kvarnera pretače se kroz jela i vina u poseban eno-gastro doživljaj

NOVI LIST www.novilist.hr

UTEMELJIO FRANO SUPILOŠ, SUDJEĆKA 1900

UTORAK / RIJEKA / 5. STUĐENOGA 2024. / BROJ 25.463 / GODINA LXXVIII CENA 1,79 EURA

SUKOB INTERESA Povjerenstvo smatra da Tomislav Palalić nije imao pravo na dodatne isplate

Direktor Zračne luke Rijeka kažnjen s 1.500 eura jer si je isplatio 36.000 eura nagrada

Str. = 3.

Palalić smatra da nije prekršio Zakon jer je kao zaposlenik ZL-a Rijeka imao pravo na isplaćene naknade, bonuse i nagrade, te najavljuje kako će pravnu zaštitu zatražiti na Upravnom sudu, a država kao većinski vlasnik kaže da će odluku komentirati kada bude službeno objavljena

Kreću u dokapitalizaciju Str. = 15.

Zelena Rijeka

Počela sadnja drvoređa uz cestu D404 prema Pećinama

Str. = 13.

U SAD-u se danas održavaju predsjednički izbori

Amerika odlučuje - Harris ili Trump

YUFOREN
DAHAS max. 20 min. 11
SUTRA max. 20 min. 11

Sindikati triju gradskih tvrtki pokreću postupak mirnjenja

Štrajk prijeti Autotroleju, Rijeka plusu i Poslovnim sustavima
Str. = 11.

ODLUKA VLADE

Jadroliniji odobren kredit za refinanciranje kupnje broda
Str. = 7.

Udruga za promicanje inkluzije o smrti dječaka

Zaključavanje štitenika u ustanovama nije iznimka, već pravilo
Str. = 10.

NOVI LIST
www.novilist.hr
UTJEMLJOTRANO 80P102, SUKONJA P100

ČETVRTAK / RIJEKA / 7. STUĐENOGA 2024. / BROJ 25 465 / GODINA LXXVIII
CIJENA 1,79 EURA

VRIJEME:

DANAS	max. 18
min. 9	
SUTRA	max. 18
min. 9	

Amerikanci izabrali 47. predsjednika

VELIKI POVRATAK DONALDA TRUMPA

Prvi put poslije 130 godina dogodilo se da se netko tko je prethodno izgubio izbore sada vraća kao pobjednik. Suprotno anketama koje su najavljivale tijesnu utrk, Trump je uvjerljivo porazio demokatklnju Kamalu Harris. Republikanci su preuzeli kontrolu i u Senatu
Str. = 2. - 6.

- Uskladena Milanovićeva i Plenkovićeva reakcija
- Europska unija se pribojava suradnje Trumpa i Orbana
- Rusija likuje, Peking na oprezu, Izrael oduševljen

<https://www.facebook.com/donangelo.kacunko/posts/pfbid02oWQ79Jta8Rify7uvugWXyG9qdVkgHEKF9k7yPtTB0eyzqs8cgbbk9kEBDViXwhfpl>

TRUMPOV TRIJUMF NA MOM FACEBOOKU

**AMERIČKI PREDsjedNIK! TRUMP JE
PRIJATELJ HRVATA, NOVA ERA
OZNAČAVA NOVU PRILIKU ZA JAČANJE
VEZA I SURADNJE**

- 6 studenoga, 2024
- 8:28 am

Dragi čitatelji, s veseljem objavljujemo nevjerojatnu vijest koja je uzburkala svijet – Donald Trump postao je 47. predsjednik Sjedinjenih Američkih Država! Njegova uvjerljiva pobjeda na izborima 2024. godine osvojila je ne samo srca američkog naroda, već i srca diljem svijeta. Trenutno svjedočimo povijesnoj prekretnici koja će oblikovati budućnost ne samo Amerike, već i međunarodnih odnosa, uključujući i našu Hrvatsku.

Trump je, kao bivši predsjednik, donio mnoge kontroverze i preokrete tijekom svog prvog mandata. Njegovi stavovi, politika i način vođenja zemlje izazivali su strastvene rasprave, ali to nije umanjilo njegovu popularnost. Na ovim izborima, suočio se s izazovnim protivnikom, potpredsjednicom Kamalom Harris, ali je, unatoč svim preprekama, osvojio povjerenje birača. Njegova kampanja bila je puna uzbudljivih događaja, uključujući i dva pokušaja atentata na njega, koji su samo dodatno osnažili njegovu odlučnost i volju da se bori za ono što smatra pravim.

Kako se vratio u Bijelu kuću, Trump je ponovo ponovio svoju poznatu mantru: “Ameriku ponovno učiniti velikom”. Iako je riječ o unutarnjoj američkoj politici, posljedice njegovih odluka itekako se odražavaju na globalnoj pozornici, uključujući i Hrvatsku. Mnogi u hrvatskoj politici otvoreno su radili protiv Trumpa, no sada, nakon njegove pobjede, važno je da shvatimo kako je očuvanje dobrih odnosa s Amerikom ključno za našu budućnost.

Želeći unaprijediti odnose između Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država, važno je osnažiti našu diplomaciju i suradnju. Trump ima sjajan osjećaj za povijest i ne zaboravlja. Nadamo se da ćemo, uz njegovu podršku, izgraditi čvrst temelj za suradnju koja će biti od koristi za obje nacije. Važno je da oni koji su radili protiv njega, sada shvate ozbiljnost situacije i preispitaju svoje stavove. U ovoj fazi, Donald Trump je naš prijatelj i partner.

Uz sve to, želimo istaknuti naše najbolje želje za Trumpovu obitelj i njega osobno. Neka Bog blagoslovi američkog predsjednika Trumpa i njegovu obitelj, a s njim i Ameriku, našeg najdražeg prijatelja. Ova nova era označava novu priliku za jačanje veza i suradnje između

Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država, i s velikim iščekivanjem gledamo prema budućnosti.

Autor/ Božidar Bebek/ Totalno HR/ Foto: Screenshot/ Ilustracija/
Totalno HR

https://totalno.hr/americki-predsjednik-trump-je-prijatelj-hrvata-nova-era-oznacava-novu-priliku-za-jacanje-veza-i-suradnje/?fbclid=IwY2xjawGZjntleHRuA2FlbQIxMQABHVJDrcVufK4kUyR2pdNCoP4cijHK909YMYM4C28pD3jshsttUZKocBaiA_aem_6SbemOfV0tNMebfJz8HJAA

U OVOM TRENUTKU POVIJESTI, SVATKO OD NAS IMA PRILIKU POSTATI DIO NEČEGA VEĆEG!

6 studenoga, 2024

2:37 pm

Dragi čitatelji, danas želim analizirati riječi Tomislava Jonjića i razgovarati o važnom trenutku u političkom životu Hrvatske i o jednom od ključnih kandidata koji se priprema zasjati na našoj političkoj sceni. Ovaj strastveni političar i zagovornik nacionalnih vrijednosti, svoju je borbu utemeljio na kršćanskim i konzervativnim načelima, vjerujući u slobodu i suverenitet hrvatskog naroda. Njegovi stavovi odražavaju želju za povratkom izvornih nacionalnih vrednota i otpornost prema utjecajima koji bi mogli potkopati našu slobodu.

U svijetu u kojem se političke promjene odvijaju brže nego ikad, ne možemo ignorirati uspjehe desničarskih i suverenističkih stranaka u drugim zemljama. Donald Trump je premoćno pobijedio na predsjedničkim izborima u SAD-u, a u Italiji je Giorgia Meloni zauzela vodeće mjesto. Ove promjene ne znače samo promjenu vlasti, već i jačanje glasova koji se bore za suverenitet i tradiciju. U

tom kontekstu, Tomislav Jonjić se ističe kao glas koji želi konsolidirati desničarske ideje u Hrvatskoj i skrenuti pažnju na važnost očuvanja nacionalnih vrijednosti.

Nažalost, svjedočimo i izazovima s kojima se suočava hrvatska desnica. Nacionalne i konzervativne ideje nisu mrtve, ali često se suočavaju s otporom kojeg stvaraju pristrani mediji i politički sustav. Mnogi od nas osjećaju frustraciju dok promatramo kako se prave nacionalne ideje guše i minimiziraju, često od strane onih koji ne razumiju našu povijest i naše nasljeđe. U tom pogledu, Jonjić poziva na ujedinjenje svih koji dijele konzervativne vrijednosti, tražeći zajedničku platformu za djelovanje.

Tomislav Jonjić je svjestan poteškoća. Kao jedini desni kandidat bez podrške jakih političkih patrona i glavnih medija, on ne prestaje tražiti prostore za dijalog i javno sučeljavanje. Njegovo stajalište je jasno: Hrvatska treba jasno čuti glasove svojih građana, a ne trpjeti tišinu onih koji ne žele raspravljati o naciji i identitetu. Stoga poziva sve koji podržavaju konzervativne ideje da se ujedine te krenu u borbu za našu zajedničku budućnost. Jer, narod ne može živjeti od mrvice, a Jonjić je tu da pokaže put prema boljoj i pravednijoj Hrvatskoj.

U ovom trenutku povijesti, svatko od nas ima priliku postati dio nečega većeg. Tomislav Jonjić poziva sve nas da sudjelujemo u ovoj važnoj debati. Ne zaboravimo, naš glas je snaga koja može oblikovati budućnost naše zemlje. Budimo zajedno u toj borbi za pravednije društvo i čuvanje naših vrijednosti!

Autor/ Božidar Bebek/ Totalno HR/ Foto: Screenshot/ Ilustracija/ Totalno HR

Autor: TotalnoHR

[AMERIKA HRVATSKA TRUMP PREDSJEDNIK JONJIĆ](#)

https://totalno.hr/u-ovom-trenutku-povijesti-svatko-od-nas-ima-priliku-postati-dio-necega-veceg/?fbclid=IwY2xjawGZjyVleHRuA2FlbQIxMQABHY25HFSwar78T0x3jMYlu7zhlWzx2Fyn0t1WccZQKlcviQN3R1YQDB4JpA_aem_6DTcghaxrIrdv1liZ8dUoQ

TIHOMIR DUJMOVIĆ

HRVATSKA POTPUNO NESPREMNA ZA TRUMPA - TKO GA VIŠE PREZIRE: MILANOVIĆ ILI PLENKOVIĆ?

Vrteći se u starim okvirima Budimira Lončara, hrvatski državni vrh se podijelio na proruski i proeuropski krug i to tako teče već godinama, tako da je danas jedino teško odgovoriti tko je do sada pokazivao veći animozitet prema Americi: Plenković ili Milanović. Ta fatalna podjela hrvatske politike danas je ključni razlog zbog kojeg Hrvatska posve nespremno dočekuje novo doba svjetske politike. Milanović Americi nikada nije bio sklon, a to je pokupio od Mesića, tako da čak i kad je Bush dolazio ovamo, ljevica koju on tada vodi prosvjeduje protiv njegova dolaska. Isto vrijedi i za možemovce koji su tada bili u prvim redovima prosvjeda protiv Busha u Zagrebu! Današnji zagrebački gradonačelnik Tomašević osobno! Plenković je pak dok je Kolinda bila predsjednica napravio sve što se moglo napraviti da Hrvatsku ne uključi u Jadran-Baltik i doslovno sve segmente te inicijative koju je Kolinda gurala, upravo je on zaustavljao. Jer je to bila politika Angele Merkel, trajno suprotstavljena Americi i njenim planovima, a on je tu politiku do zadnjeg zarezra pratio, uključujući i sve ove enormne ustupke kako srpskoj zajednici u Hrvatskoj, tako i koncilijantnosti spram odnosa sa Vučićem. Do te razine, da upućeni krugovi ističu da je Vučića nedavno pozvao u Dubrovnik upravo po nalogu Berlina. Da stvar bude gora, taj prkos službene hrvatske politike prema Americi je išao tako daleko da smo kupili francuske zrakoplove što je bilo svojevrsno poniženje američke političke moći, tako da smo se tu najotvorenije moguće izblendali protiv Amerike. Ni Češkoj ni Slovačkoj ni Poljskoj tako nešto nije palo na pamet, svi su kupili američke zrakoplove, jer je to kad kao mala država imate posla sa političkim gigantima pitanje političke pristojnosti. Da ne govorim da je Zagreb jednako prkosno godinama odbijao sagraditi NLG na Krku. Zadnja prilika da imamo odgovornog i što je najvažnije vjerodostojnog prijatelja Amerike na Pantovčaku Plenković je

propustio kad nije odlučio da Ivan Anušić krene u predsjedničku utrku. Anušić koji bi sasvim sigurno mirno pobjedio Milanovića, koji bi predstavljao vjerodostojnog partnera Americi, ali i Anušića koji bi sugerirao moguće novo lice vladajuće stranke. Baš zbog ovog zadnjeg ta opcija nikad ozbiljno nije bila na stolu. Iz svih tih razloga, Milanovićevog otvorenog igranja na ruskog medvjeda i Plenkovićevog konzekventnog pristajanja uz sve što Bruxelles znači (pa i tihu, sve vidljiviju suradnju sa Možemo, jer imaju istog gazdu), Hrvatska fatalno nespremna čeka potpuno novo miješanje vanjskopolitičkih karata. Zato u prvom redu Orban, a onda i Vučić zadovoljno trljaju ruke. Vučićeva uloga i značaj je tu minoran, ali Orbana nije i još ćemo vidjeti što ova iznenadna srbijansko-mađarska ljubav znači za izgubljenu Hrvatsku. Po prvim naznakama Trump će se vratiti starom konceptu Jadran-Baltik-Crno more gdje je oduvijek bilo mjesta i za Hrvatsku, problem je samo u tome što se ne zna tko sa više negativnosti i onda i danas gleda na taj koncept: Milanović ili Plenković! To je danas samo srce tragičnosti hrvatske vanjskopolitičke pozicije u vremenu koje dolazi.

TRUMPOVA POBJEDA UJEDINILA DESNICU U RH: DOSAD NAJVEĆI UDARAC WOKE IDEOLOGIJI I POVRATAK ZDRAVOM RAZUMU

6. studenoga 2024. u 23:15

Izvor: Fah Montaža: Narod.hr

Premoćna pobjeda Donalda Trumpa nad Kamalom Harris u SAD-u razgalila je suverenističke političke snage diljem svijeta. **Njihovi najistaknutiji predstavnici u Hrvatskoj poput Stjepe Bartulice, Mira Bulja, Željke Markić, Igora Peternela i mnogih drugih također nisu skrivali svoje oduševljenje. Unisono smatraju da je Trumpova pobjeda znak povratka obiteljskim vrijednostima i zdravom razumu u cijelom svijetu.**

>Trump u pobjedničkom govoru: Počinje zlatno doba za Ameriku, izliječit ćemo državu

Bartulica: Ja ću sve učiniti da Hrvatska ima koristi od Trumpove pobjede

Stjepo Bartulica, zastupnik u Europskom parlamentu i član stranke Dom i Nacionalno okupljanje na Facebooku je čestitao novoizabranom američkom predsjedniku.

“Landslide victory for Donald J. Trump

Čestitam g. Trumpu na velikom povratku u Bijelu kuću. Očekivana pobjeda koju nitko ne može osporiti. Mandat je jasan, Republikanci su osvojili većinu u Senatu i Zastupničkom domu. Velika je borba u svijetu za saveznike, mi moramo graditi dobre odnose bez obzira tko je u Bijeloj kući. Ja ću sve učiniti da Hrvatska ima koristi od Trumpove pobjede”, napisao je Bartulica.

Bulj: Pobjedom Trumpa ojačat će snage koje podupiru obiteljske vrijednosti

Gradonačelnik Sinja i predsjednički kandidat s potporom Mosta Miro Bulj nije skrivao oduševljenje pobjedom Trumpa. Na Facebooku je izrazio vjeru da će ovime ojačati oni koji podupiru obiteljske vrijednosti i protive se woke ideologiji.

>I Milanović se priključio čestitkama: Trumpa je izabrala jasna većina

“Svima nama koji pripadamo suverenističkom taboru pobjeda Trumpa odgovara jer će sigurno i u svijetu i u Europi ojačati snage koje podupiru obiteljske vrijednosti te se protive suludim politikama koje se skrivaju iza tzv. woke pokreta, rodnog ludila i lgbtq agende”, napisao je Bulj.

Dr. Markić: Trumpova pobjeda prilika je za vraćanje zdravom razumu

Izvršna direktorica udruge U ime obitelji dr. Željka Markić na X-u je istaknula da je Trumpova pobjeda prilika za vraćanje zdravom razumu. Osim toga ukazala je i na činjenicu da su gotovo svi mediji ovog puta, kao i u slučaju referendumu o braku 2013., odabrali gubitničku stranu.

“Prvi puta kad su gotovo svi mediji u RH stali iza jedne strane i izgubili bio je referendum o braku 2013. :-). Lockdown je bio

potvrda načina na koji gotovo svi mediji u Hrvatskoj funkcioniraju, ne razotkrivanje. Jedva čekam čuti objašnjenja PR stručnjaka i kolumnista o Trumpovoj pobjedi. Koja je sigurno prilika za vraćanje zdravom razumu”, napisala je dr. Markić.

Peternel: Dosad najveći udarac tzv. liberalnoj ideologiji

Na Facebooku se povodom Trumpove uvjerljive pobjede oglasio i Igor Peternel, potpredsjednik stranke DOMiNO. Peternel je istaknuo razloge zbog kojih je Trumpova pobjeda važna.

>Ristić za Narod.hr o pobjedi Trumpa: Najveći političar našeg vremena koji će primiriti krizna žarišta u svijetu

“Zašto je ova veličanstvena pobjeda Trumpa toliko bitna?

Zato što je to dosad najveći udarac tzv. liberalnoj ideologiji koja terorizira moderna društva, rastače obitelj, negira spolove, naseljava, raseljava...i to direktno u samom inkubatoru te ideologije.

Zato su bili toliko nervozni. I zato su danas toliko očajni. Nije im pomoglo ni lažiranje anketa, ni pjevačice, ni glumci, Soroši, novac, mediji.

Ništa im nije pomoglo jer mainstream mediji i novac više nisu garancija pobjede. Ubija ih njihovo vlastito oružje- mislili su vladati i indoktrinirati preko društvenih mreža i alternativnih medija (podcasta), a sada upravo putem tih kanala dobivaju batine.

Glasači nisu blesavi, samo im treba dati šansu da čuju informaciju”, napisao je Peternel.

Selak Raspudić: Volju građana SAD-a treba poštivati

Predsjednička kandidatkinja Marija Selak Raspudić u izjavi za Večernji list istaknula je kako poštuje izbor američkih birača te je izrazila nadu da će svijet s Trumpom ući u mirniju fazu.

“Što se tiče izbora Donalda Trumpa za novog predsjednika SAD-a riječ je o volji građana SAD-a koju **treba poštivati** i u njihovom izboru im nitko, pa tako ni ja, nema razloga docirati. Što se pak tiče mojih očekivanja, vezano uz to kako će njegova pobjeda utjecati na ostatak svijeta, mogu samo reći da se nadam, kao i većina građana Republike Hrvatske, da će Trump realizirati neka od svojih predizbornih obećanja koja su išla u mirnodopskom smjeru i prema smirivanju sukoba na svjetskoj razini. Naravno, voljela bih da svijet

uđe u jednu mirniju fazu. A s obzirom na Trumpov prethodni mandat, za pretpostaviti je da će se, općenito politički, Amerika više okrenuti samoj sebi. Stoga i mi možemo nešto naučiti jer nijedan izvanjski faktor ne može rješavati naše unutarnje političke probleme nego to trebamo učiniti upravo mi sami”, rekla je Selak Raspudić.

Grmoja: Ojačat će snage koje se protive woke ludilu

Mostov Nikola Grmoja na X-u je podijelio svoja razmišljanja nakon pobjede Trumpa. Smatra da njegov trijumf znači rast onih snaga koje se zalažu za povratak zdravom razumu i normalnim vrijednostima. “Mostu kao nacionalnoj i suverenističkoj opciji novi mandat Trumpa odgovara jer će sigurno ojačati snage koje se protive woke ludilu i koje, kao i mi, žele povratak zdravom razumu i normalnim vrijednostima koje imaju obitelj u središtu”, napisao je Grmoja.

Glasnović: Polako, držite se, tek je počelo

Željko Glasnović, član HSP-a i bivši saborski zastupnik, na Facebooku nije skrivao oduševljenje povratkom Donalda Trumpa na vlast. U svom je stilu “bocnuo” sve one koji su takvim raspletom, po njegovom mišljenju, nesretni.

“Posljednji pozdrav Kamali Harris & Timu Walzu, njihovoj sotonskoj sekti i cijeloj “DeepStateInCharge White House wannabe” obitelji. Posebno pozdravljam sve djelatnike Duboke države: leftarde opće prakse, jugofile, udbaše, komuniste i masone svake vrste, serijske aborticioniste, genderiste i DNOvinare koji hrane sebe i druge samo lažima, a koji se bore za zrak jutros od 8 sati.

Polako, držite se, tek je počelo!”, napisao je Glasnović.

>**Trump potukao Kamalu Harris s gotovo pet milijuna glasova**

https://narod.hr/hrvatska/trumpova-pobjeda-ujedinila-desnicu-u-rhdosad-najveci-udarac-woke-ideologiji-i-povratak-zdravom-razumu?fbclid=IwY2xjawGZkABLeHRuA2F1bQIxMQABHZJy_AJXGLnETnDnuBrZqm6CEtGMVFO3IJU27pj9Is5qNqupcNcGrzH OHg_aem_xcrq5CURDASOP31T597Krw

VJEKOSLAV KRSNIK

KOLIKO JE ISHOD AMERIČKIH PREDSJEDNIČKIH IZBORA VAŽAN ZA HRVATSKU

6. studenoga 2024.

Hrvatska u vanjskoj politici Washingtona ne predstavlja vruću temu kao što je to bilo u doba raspada komunističke Jugoslavije, ali pobjeda konzervativnog kandidata Donalda Trumpa koji se vraća u Bijelu kuću ipak će imati određenih učinaka na odnose između dvije zemlje. Kao prvo treba ustvrditi da su ti odnosi zbog određenih problema u posljednjih nekoliko godina spušteni na nižu razinu, ali ne zbog promjene politike Washingtona prema ovom geopolitičkom području, nego prije svega zbog hrvatske politike prema SAD-u kao ključnom savezniku u vanjskoj politici

Uvijek treba imati na umu što je Hrvatska učinila pobjedom nad Miloševićevom agresivnom politikom u Oluji, spriječivši njegovu namjeru podržanu od Ujedinjenog kraljevstva i Francuske za stvaranje Velike Srbije. Kao izdavač novina za američke Hrvate "Croatian American" pratio sam u kolovozu 2000. godine službeni posjet Washingtonu predsjednika Stipe Mesića i premijera Ivice Račana. Demokratski predsjednik Bill Clinton zahvalio im je za sve što je Hrvatska učinila za američke interese na području bivše Jugoslavije, a glavni američki pregovarač Richard Holbrooke kasnije je napisao da su Hrvati za američke interese u tom ratu odradili "prljav posao" jer su pobjedom nad Slobodanom Miloševićem prisilili ga na pregovore koji su kasnije održani u Daytonu. Ovdje je važno učiniti malu digresiju koja se tuče američkog angažmana u zaustavljanju rata na Balkanu. Američki predsjednik George Bush kad se u Washingtonu u ranoj fazi velikosrpske agresije razmatrala mogućnost slanja američkih snaga u ratom zahvaćenu Jugoslaviju od svojih generala nikad nije dobio jasan odgovor kakvi su Srbi ratnici, jesu li kukavice kao Iranci ili

fanatici kao Vijetnamci, jer su ga njegovi generali pod utjecajem srpskog lobija plašili da će to biti drugi Vijetnam i da bi na Balkan trebalo poslati nekoliko stotina tisuće vojnika. Kasnije kad su se Amerikanci vojno uključili u tom ratu poginuo je samo jedan Amerikanac i to u prometnoj nesreći. I još jedna važna napomena o američkom odnosu prema raspadu Jugoslavije. Često se citira izjava tadašnjeg državnog tajnika Jamesa Bakera da će Amerika štititi "jedinstvo i teritorijalnu cjelovitost Jugoslavije", ali se namjerno ispušta drugi dio te izjave koji glasi da su "SAD protiv uporabe sile da bi se to jedinstvo održalo", te "ako se SAD moraju odlučiti između demokracije i jedinstva Jugoslavije uvijek će izabrati demokraciju"

Ove temeljne činjenice uvijek treba imati u vidu kad se ocjenjuju američko-hrvatski odnosi. Sadašnja niža razina tih odnosa prije svega počiva na hrvatskoj strani, a posebice ako o njoj odlučuje na ovaj ili onaj način SDP, a u novije vrijeme francuski čovjek kakav je Andrej Plenković. Dovoljno je spomenuti da je prilikom dosad jedinog hrvatskog službenog posjeta Washingtonu Bill Clinton bio ponudio Ivici Račanu da do kraja rujna 2000. godine pošalje u Ameriku jednu jaku državno-poslovnu delegaciju kako bi se sastali s američkim biznisom zainteresiranim za ulaganja u Hrvatsku. On to nije učinio a umjesto slanja delegacije u Ameriku Ivica Račan otišao je u rujnu te godine na kongres britanskih laburista. To ignoriranje SDP-ovih državnih dužnosnika išlo je toliko daleko da je predsjednik Republike Ivo Josipović bio predlagao Ujedinjeno kraljevstvo kao strateškog partnera?!

U novije doba kroz dva mandata Vlade Andreja Plenkovića osim izgradnje LNG terminala na Krku koju su podržali Amerikanci hrvatska vanjska politika prvenstveno se bazirala na djelovanju unutar Europske unije. Poput Franje Tuđmana koji je umjesto američkih boeinga pod utjecajem Hrvoja Šarinića koji je na kraju otvoreno otkriven kao francuski agent naručio francuski airbus, Andrej Plenković se umjesto američkog F-16 blok 70 odlučio za francuski rafale. I predsjednik države Zoran Milanović i predsjednik Vlade Andrej Plenković u novije doba iskazali su u više navrata da im nije stalo kao što bi se to trebalo očekivati s obzirom da su SAD glavni saveznik Republike Hrvatske za unapređenje odnosa s

Washingtonom. Zoran Milanović je mrtav hladan odbio primiti prije dvije godine predsjednicu Zastupničkog doma američkog Kongresa Nancy Pelosi koja ja za vrijeme jedne konferencije u Zagrebu tražila susret s njim. S druge strane Andrej Plenković je prema američkim izvorima duboko umiješan u korupciju pa mu je nedavno jedan američki kongresnik uputio pismo tražeći od njega da odgovori na nekoliko pitanja o korupciji vezanu za riječku luku kao i ignoriranje činjenice da američki porezni obveznici sudjeluju u financiranju između ostalog remonta američkih ratnih brodova u Kraljevici. S im pismom upoznat je i američki državni tajnik Anthony Blinken ali je premijer to jednostavno ignorirao. Zato nije nimalo čudno što Andrej Plenković za nedavnog boravka u New Yorku na zasjedanju Opće skupštine Ujedinjenih naroda nije ostvario ni jedan kontakt s nekim rangiranim dužnosnikom administracije, a niti se sastao s američkim poslovnim ljudima.

Bez obzira na sve te negativne činjenice koje ukazuju na to da sadašnja vlast u Hrvatskoj na određeni način bojkotira suradnju sa SAD-om pa zato Washington nije dvije godine imao veleposlanika u Zagrebu američki pogled na ulogu Hrvatske na ovog području se ne mijenja jer se ona smatra kao članica NATO saveza i Europske unije ključnim čimbenikom stabilnosti na području bivše Jugoslavije. U Washingtonu se ne govori o Zapadnom Balkanu, kao što se na tome ustrajava u Bruxellesu, nego o Jugoistočnoj Europi kao dijela još uvijek nestabilnog geopolitičkog područja Sredozemlja. Posljednji državni tajnik koji je posjetio Zagreb bio je upravo Trumpov Mike Pompeo koji je naglasio važnost Hrvatske u promijenjenim geopolitičkim okolnostima. Nije zgoroga pripomenuti da je tada, a vjerojatno će biti i u novom sastavu jedna od bliskim savjetnika u Trumpovoj administraciji bila američka Hrvatica Mira Radielovich Ricardel koja je bila i glavna savjetnica svojedobno republikanskom predsjedničkom kandidatu Bobu Doleu. U svakom slučaju ne treba očekivati da će se s obzirom na mnogo važnije globalne probleme s kojim je suočena nova Trumpova administracija odnos prema Hrvatskoj bitno mijenjati. Jedino preostaje da se bitnije promijeni odnos službenog Zagreba prema najvažnijem savezniku Republike Hrvatske u svijetu.

NAJVIŠI srbijanski dužnosnici čestitali su Donaldu Trumpu na pobjedi na američkim predsjedničkim izborima istaknuvši nadu da njegov ponovni ulazak u Bijelu kuću može preokrenuti svijet ka miru.

Srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić reagirao je već na vijest Fox Newsa čije su postizborne projekcije sugerirale pobjedu republikanskog kandidata.

"Čestitam Donaldu Trumpu na pobjedi. Zajedno se suočavamo s ozbiljnim izazovima koji su pred nama", naveo je Vučić na društvenim mrežama neposredno nakon što je Trump proglasio pobjedu na osnovu projekcija Fox Newsa.

Vučić je poručio da je Srbija posvećena suradnji sa Sjedinjenim Državama na "stabilnosti, prosperitetu i miru".

Čestitala i Brnabić

Trumpu je na pobjedi čestitala i predsjednica srbijanskog parlamenta Ana Brnabić. "Nadam se da će svijet krenuti ka miru", rekla je Brnabić na konferenciji za novinare u Skupštini Srbije.

Srbijanski premijer Miloš Vučević u čestitki Trumpu istaknuo je posvećenost Srbije jačanju odnosa sa SAD-om, naglašavajući važnost regionalne stabilnosti i ekonomskog razvoja.

"Očekujem da ubuduće obostrano unapređujemo naše odnose utemeljene na razumijevanju i međusobnom poštivanju", objavio je Vučević na Instagramu.

Provladini mediji u Srbiji očividno su tijekom kampanje u izvješćima forsirali republikanskog kandidata, a Dragan J. Vučićević, urednik tabloida Informer, bliskog Aleksandru Vučiću, otišao je i korak dalje. "Pobijedio je srpski Trump! To je glazba za naše uši, ovo je velika stvar za Srbiju i svjetski mir!", rekao je Vučićević na kolegiju Informera koji je izravno prenošen na TV kanalu tog tabloida

"Čestitam Donaldu Trumpu na pobjedi i izboru za predsjednika Sjedinjenih Američkih Država. Novog predsjednika SAD-a izabrala je jasna većina američkih građana od svih koji su izašli na izbore, a u svakoj demokraciji volja većine birača je imperativ. Od stjecanja hrvatske neovisnosti, SAD je Hrvatskoj bio partner i prijatelj, uvjeren sam kako će to i ostati izborom novog predsjednika", napisao je Milanović na Facebooku.

DIJANOVIĆ ZA NAROD.HR: KAKO ĆE SE POBJEDA TRUMPA, ‘NEUNIŠTIVE POLITIČKE ŽIVOTINJE’, ODRAZITI NA SVIJET

Davor Dijanović/mbb

-

6. studenoga 2024. u 21:30

Foto: Davor Dijanović, fah

Sada je jasno da je **Donald Trump** novi američki predsjednik, da se nakon četiri godine kao u nekom filmskom holivudskom scenariju vraća u Bijelu kuću, a da su republikanci preuzeli Senat. Trump je najstarija osoba ikada izabrana za američkog predsjednika. No za razliku od Joe Bidena ne treba sumnjati u njegovu fizičku i mentalnu energiju, što je pokazao i trosatni podcast kod Joe Rogana, piše **Davor Dijanović za Narod.hr**.

Trump je ostvario pobjedu protivno svim anketama i analitičarima, koji su predviđali jedne od najneizvjesnijih izbora u američkoj povijesti. Njegova je pobjeda – pobjeda protiv tzv. duboke države,

protiv politiziranog pravosuđa i protiv onih koji su ga željeli vidjeti mrtvoga. Pokazao se kao neuništiva „politička životinja“.

Svi pokušaji Trumpove diskreditacije koji su uključivali optužbe za rasizam i mizoginiju ostali su bezuspješni i samo tjerali vodu na mlin Trumpa posebno u očima bijelih američkih muškaraca.

Trump: Ideologija i ekonomija

Trump je u kampanji potencirao ideološka pitanja kao što je odnos prema migracijama. U korist Trumpa išla je i radikalna ideološka pozicija Kamale Harris koja se zalagala za neograničeni pobačaj na federalnoj razini, za rodne transformacije maloljetnika, financiranje tzv. transrodnih operacija iz proračuna itd. U odnosu na takve pozicije Trump je djelovao kao glasnik zdravog razuma.

>Ristić za Narod.hr o pobjedi Trumpa: Najveći političar našeg vremena koji će primiriti krizna žarišta u svijetu

Međutim, Trump pobjedu velikim dijelom može zahvaliti i činjenici da ga se smatra kompetentnijim za ekonomska pitanja. Amerikanci sve više osjećaju posljedice visoke inflacije. Život u Americi postao je preskup. S druge strane, prije izbijanje korona-krize Amerika je za vrijeme Trumpa bilježila odlične ekonomske rezultate čega se birači nesumnjivo sjećaju.

Trumpova pobjeda izazvala je velik strah globalističkih krugova, a posebno briselske administracije. Mogu se čuti kojekakva predviđanja, kao da Trump već jednom nije bio u Bijeloj kući. Činjenica jest da će u novome mandatu biti slobodniji u djelovanju, no ključne teze globalističkih medijskih, političkih i parapoličkih struktura potpuno su deplasirane.

Istina je da je Trump u nekoliko prilika znao prijetiti da će SAD napustiti NATO. Međutim, to je jednostavno dio njegove strategije kojom je saveznike želio prisiliti na trošenje više sredstava za obranu (2 posto BDP-a).

Kad je Emmanuel Macron govorio o „moždanj smrti NATO-a“ doživio je velike Trumpove kritike. Kako bilo, Europa će morati preuzeti veću odgovornost za vlastitu sigurnost i obranu.

Vanjska politika

Trump je najavio da će zaustaviti ratove i podsjetio na to da u njegovu mandatu nije bilo novih ratova. Nema, dakle, sumnje da će Trump nastojati postići mirovni sporazum Rusije i Ukrajine ili barem zamrzavanje konflikta. Ne treba, međutim, zaboraviti na to da je upravo Trump Ukrajini isporučio teško naoružanje kakvo do tada nije isporučila Obamina administracija.

On je u međunarodnim vojnim odnosima prije svega trgovac kojemu je jako stalo da se kupuje američko naoružanje. Ipak, za vrijeme svoga mandata nastojat će posredovati na prestanku ovoga krvavog rata. Od Ukrajine će se zahtijevati određeni kompromisi, ali nema sumnje da će zauzeti oštar stav i prema ruskoj strani.

>Trump 'potukao' Kamalu Harris s gotovo pet milijuna glasova

U odnosu na Kinu – koju je definirao kao ključnoga američkog geopolitičkog, geostrateškog, geoekonomskog i sigurnosnog rivala – Trump je tijekom svoga mandata postavio određene okvire oko kojih danas postoji dvostranački konsenzus na američkoj političkoj sceni. Moglo bi ponovno doći do intenziviranja trgovačkog rata između Washingtona i Pekinga jer i dalje postoje veliki nerazmjeri u međusobnoj razmjeni dobara i usluga. Trump će nastojati povratiti dio proizvodnje u Sjedinjene Američke Države.

Trumpova politika u prvom je mandatu bila oslikana u sloganu „Amerika na prvome mjestu“ (America First). Ta politika Trumpa je dovela u sukob i s najvažnijim strateškim partnerom SAD-a, a to je Europska unija.

Trumpu je jedan od glavnih ciljeva na ekonomskome planu bio smanjivanje trgovinskoga deficita s drugim državama, pa je u skladu s time uveo tarife na uvozni čelik i aluminij iz EU-a i najavio da razmatra uvesti tarife na automobile, kamione i auto dijelove. Ova bi pitanja ponovno mogla doći u prvi plan.

>Trump u pobjedničkom govoru: Počinje zlatno doba za Ameriku, izliječit ćemo državu

Na Bliskom istoku Trump će voditi dosljednu proizraelsku i protuiransku politiku. Moglo bi doći do dodatnog zaoštavanja i ovako napetih odnosa s Iranom. No s obzirom na to da je najavio prestanak ratova Trump će u odnosu prema Iranu više primjenjivati sankcije i druge metode nevojnog pritiska.

Amerika pod Trumpom vjerojatno ne će inaugurirati politiku izolacionizma, ali će se više baviti unutarnjim nagomilanim problemima kao što su visoka inflacija i masovne migracije. Na vanjskopolitičkom plan Trump je skloniji bilateralnim, nego multilateralnim dogovorima što će od svih zemalja, pa tako i od Hrvatske zahtijevati proaktivniji pristup.

Najveći globalni dobitak

Kao pristaša „principijelnog realizma“, Trump se u međunarodnim odnosima otvoreno koristi argumentom sile i nerijetko nije mnogo ne mario za međunarodne institucije, potpisane sporazume, ali i za strateška partnerstva. U knjizi *The Art of the Deal* Trump je još 1987. iznio karakteristike pravoga „dealmakera“ koji zna kad treba blefirati, a kad prijetiti i koji je lukav, tajnovit, koncentriran i nikad ne postiže manje od onoga što želi.

U Hrvatskoj se mnogi plaše Trumpom jer su, eto, za njega Milorad Dodik i Vojislav Šešelj. No jedno su srbijanska očekivanja i bajke, a drugo politička realnost. Naravno da od političara koji može biti nepredvidljiv u međunarodnim odnosima „revizionistički“ čimbenici imaju svoja očekivanja.

No glede Hrvatske ona su vrlo teško ostvarljiva. U odnosu na Hrvatsku politika se ne će bitno mijenjati, no Hrvatskoj se otvara prostor za snažnije lobiranje oko pozicije Hrvata u Bosni i Hercegovini.

Pisac ovih redaka desetak mjeseci prije atentata najavio je da će Trumpa pokušati ubiti. Sada se ta opasnost još više povećava. Mnogi se u Americi ne mire s Trumpovom pobjedom. Kako bilo, pred Amerikom su vrlo neizvjesni tjedni jer gubitnička strana ne će tek tako prihvatiti poraz. Harris poraz još uvijek ne priznaje, a za sutra je najavljen njezin govor.

Trump nije idealtip konzervativnog političara, ni prema svojim politikama ni prema privatnom životu. No njegovim izborom će woke ideologija doživjeti snažan udarac.

Za Ameriku je najavio zlatno razdoblje, a u pobjedničkom je govoru zvučao prilično pomirljivo.

Ujedno, njegovim su izborom smanjeni izgledi za izbivanje globalnog rata što možemo smatrati najvećim globalnim dobitkom ovih izbora.

https://narod.hr/svijet/dijanovic-za-narod-hr-kako-ce-se-pobjeda-trumpa-neunistive-politicke-zivotinje-odraziti-na-svijet?fbclid=IwY2xjawGZIFFleHRuA2FlbQIxMQABHZ8P1LZn3tZrixjJg8qCNYyPp_FslwKzcT76QQhM-ap1ZUa2jnXY-HfklQ_aem_ZrbPXpXWhm9GtO6IiwTMgw

(Geo)političke teme i mete

D. Dijanović: Holivudski povratak Donalda Trumpa u Bijelu kuću

06. studenoga 2024.

NAKON AMERIČKIH IZBORA

Spektakularni, upravo holivudski povratak Donalda Trumpa u Bijelu kuću, ali i republikansko osvajanje Senata donijeli su jučerašnji izbori u SAD-u. Trump uvjerljivo vodi u svih sedam „swing“ država i nemoguće ga je više dostići. Ostvarenom pobjedom postao je najstarija osoba koja je ikad izabrana za predsjednika SAD-a, no nedavni je trosatni razgovor u podcastu kod Joe Rogana pokazao da mu klikeri i dalje jako dobro rade.

Iako su mediji i ankete stvarali sliku najtješnjih izbora ikada u američkoj povijesti, sada se vidi da su i analitičari i anketari – koji su mahom drukali za Kamalu Harris ponovno podcijenili Trumpa odnosno nastojali su stvoriti sliku koja je išla u prilog Kamale Harris.

Trumpa se tijekom kampanje nazivali siledžijom, rasistom, ženomrscem itd., a isti narativ lijevo-liberali analitičari koriste i nakon što je postalo jasno da će Trump ponovno postati predsjednik SAD-a. Time su zapravo tjerali vodu na mlin od Trumpa jer su mobilizirali bijele muškarce.

Nema nikakve sumnje da je Trump velik dio glasova dobio zahvaljujući kritici migracija, no ključno je uz ideologiju i ekonomsko pitanje. Trumpa se jednostavno smatralo ozbiljnijim i kompetentnijim političarom od Kamale Harris kad je ekonomsko područje u pitanju. Ljudi osjećaju posljedice inflacije, Amerika je postala jako skupa za život, i očekuju se promjene. Prije izbijanje korona-križe Amerika je za vrijeme Trumpa bilježila odlične ekonomske rezultate.

Strah globalističkih struktura

Globalističke strukture jako su strahovale od povratka Donalda Trumpa u Bijelu kuću i putem svojih medija kreirale od njega dežurno strašilo. No Trump je već jednom bio u Bijeloj kući pa se obrisi njegove politike mogu predvidjeti. Istina je da će u novome mandatu biti slobodniji, no većina teza koje se plasiraju o njegovoj budućoj vanjskoj politici su potpuno deplasirane.

Istina je da je Trump znao prijetiti da će SAD napustiti NATO. No to je bio dio njegove strategije kojom je saveznike želio prisiliti na trošenje više sredstava za obranu (2 posto BDP-a). Kad je Emmanuel Macron govorio o „moždanoj smrti NATO-a“ doživio je velike Trumpove kritike.

Nema sumnje da će Trump nastojati postići mirovni sporazum Rusije i Ukrajine. No ne treba zaboraviti da je upravo Trump Ukrajini isporučio teško naoružanje kakvo do tada nije isporučila Obamina administracija. Hoće li se ići prema mirovnim pregovorima ili nekoj vrsti zamrznutog konflikta ostaje za vidjeti.

U odnosu na Kinu – koju je definirao kao ključnoga američkog rivala – Trump je tijekom svoga mandata postavio određene okvire oko kojih danas postoji dvostranački konsenzus na američkoj političkoj sceni. Moglo bi ponovno doći do intenziviranja trgovačkog rata između Washingtona i Pekinga.

Na Bliskom istoku Trump će voditi dosljednu proizraelsku i protuiransku politiku. Tu je zapravo najveća opasnost ako bi došlo do rata s Iranom.

Amerika se pod Trump ne će povući s međunarodne scene, ali će se više baviti unutarnjim nagomilanim problemima kao što su visoka inflacija i masovne migracije.

Na vanjskopolitičkom plan Trump je skloniji bilateralnim, nego multilateralnim dogovorima što će od svih zemalja, pa tako i od Hrvatske zahtijevati proaktivniji pristup.

U Hrvatskoj se mnogi plaše Trumpom jer su, eto, za njega Milorad Dodik i Vojislav Šešelj. No jedno su srbijanska očekivanja i bajke, a drugo politička realnost. Naravno da od političara koji može biti nepredvidljiv u međunarodnim odnosima „revizionistički“ čimbenici imaju svoja očekivanja. No glede Hrvatske ona su vrlo teško ostvarljiva. U odnosu na Hrvatsku politika se ne će bitno mijenjati, no Hrvatskoj se otvara prostor za snažnije lobiranje oko pozicije Hrvata u Bosni i Hercegovini.

Pisac ovih redaka je desetak mjeseci atentata prije najavio da će Trumpa pokušati ubiti. Sada se ta opasnost još više povećava. Mnogi se u Americi ne mire s Trumpovom pobjedom.

Kako bilo, pred Amerikom su vrlo neizvjesni tjedni jer gubitnička strana ne će tek tako prihvatiti poraz.

Trump je daleko idealnog političara, posebno iz pozicije konzervativizma, no njegovim izborom nedvojbeno su smanjeni izgledi za izbijanje globalnog rata, ali i za daljnje širenje nakazne *woke* ideologije. To je najveći dobitak ovih izbora.

Davor Dijanović

https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/44555-d-dijanovic-holivudski-povratak-donalda-trumpa-u-bijeluku.html?fbclid=IwY2xjawGZosxleHRuA2FlbQIxMAABHSDjktO6iYO2R-Kn_jypjIOO88RO6Yckl_7hFx60CQyDMx5u9KGqaeM-Q_aem_Qrxt4qpeyZQ_BkwPfcMfEw

GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE ARHIEPISKOPA ALEKSANDRA

U svojoj Recenziji knjige Arhiepiskopa Aleksandra „Hrvatska pravoslavna crkva – Preporod“ posebno sam istakao slijedeće:

„Knjiga arhiepiskopa Aleksandra nije samo značajna za HPC nego i zbog značajnih doprinosa hrvatskoj povijesti. Poznato je da u RH još uvijek prevladavaju 'istoričari' koji njeguju jugo-komunističku 'istoriju' u RH. To stimuliraju i hrvatske vlasti koje odbijaju registrirati HPC. Mnogi u RH vjeruju da Arhiepiskop u RH nije omiljen upravo zbog njegovih doprinosa hrvatskoj povijesti. Toga je svjestan i sam Arhiepiskop pa to u knjizi posebno izdvaja u tekstu:

MOJ DOPRINOS HRVATSKOJ POVIJESTI I CRKVENOM
ŽIVOTU

Posebno bih izdvojio slijedeće:

Upravo je Arhiepiskop †Aleksandar taj koji je o ništetnom ugovoru Račan – SPC pisao još 2015. u članku pod naslovom „(Ne)zakonito djelovanje SPC u Hrvatskoj“, koji je kasnije objavljen i u mojoj knjizi.3 Dana 15. ožujka 2016. povodom rasprave o državnom proračunu u Hrvatskom saboru o tom ugovoru govorio je general Željko Glasnović (pet dopuštenih minuta), ali nitko na njegov govor nije reagirao – niti saborski zastupnici, niti mediji.

U sadašnjem sazivu Hrvatskog sabora general Prkačin je taj koji je u više navrata govorio u Saboru o tom ugovoru kao i o Hrvatskoj pravoslavnoj crkvi.“

Da, veliki problem hrvatskim političarima koji podržavaju politiku tzv. Srpskog sveta je to što arhiepiskop Aleksandar govori o ulozi SPC u toj politici. Govori o njihovim lažima i ne-priznavanju hrvatske države koja za takvu politiku izdvaja ogromna sredstva svim srpskim organizacijama koje u RH sprovode tu politiku.

Dovoljno je spomenuti samo izgradnju 40 tzv. kulturnih centara u RH, financiranje Pupovčevih „Novosti“ ili samu ulogu Pupovca koji diktira što RH smije a što ne smije raditi.

Čini mi se da je jedina državna ustanova u RH koja se usudila suprotstaviti politici Srpskog sveta u RH Hrvatska Akademija Znanosti i Umjetnosti.

To sam spomenuo u svojoj Recenziji govoreći o tekstu HAZU-a: *Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku Uniju*. Citiram: „U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

Tako je ono o čemu je uporno pisao Arhiepiskop Aleksandar našlo odjeka i u tako značajnom tekstu iza koga stoji HAZU! Podsjetit ću na stalne pokušaje da se stvori drugačija akademija kao što su pokušaji da se za akademike izaberu oni koji zastupaju jugo-komunističku paradigmu u Hrvatskoj povijesti.

Poznato je kako sam ja zaustavio i izbor prof. dr. sc. Iva Goldsteina 2012. godine koji se kasnije 'proslavio' i danas je poznat kao IVO DROBILICA.

Prava hajka na Akademiju uslijedila je ove godine poslije sličnog slučaja tj. neizbora dr. sc. Stanka Andrića za našeg redovitog člana – neizbora 'povjesničara – Uklanjatelja', kako ga je nazvao veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić?

Predlagali su kandidata koji po svjetskoj bazi Scopus spada u grupu najslabijih povjesničara iz Hrvatskog instituta za povijest, ali radi se o bivšem ravnatelju podružnice tog Instituta u Slavanskom Brodu koji je 2011. godine čim je postao ravnatelj uklonio bistu Utemeljitelja RH povjesničara i akademika Franje Tuđmana.

Knjigu o tome objavio sam prije Izborne skupštine na kojoj sam govorio i Akademija je tajnim glasovanjem podržala moje stavove.

Napisao sam i knjigu o tome i napadima na mene poslije Skupštine. Možemo slobodno reći kako prava hajka nije počela poslije pojave te prve dvije moje knjige o neizboru

Panika na koju su odgovorili hajkom nastala je kada sam na Internetu objavio treću knjigu:

J. Pečarić, *Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu'*”, Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>

Panika je uslijedila kada su shvatili pravu ono bitno:

AKADEMIJA JE HRVATSKA AKADEMIJA!

A podnaslov te knjige je uzet iz komentara koji je akademik Kostović izrekao na predstavljanju moje druge knjige kada javio iz publike:

„Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4 čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić. Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerojatno. Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi.

Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da srušiš nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zaslužuje biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.“

Akademik Kostović je član HDZ-a! Bio je i ministar ZNANOSTI u Vladi RH. Jedan je od stotinjak hrvatskih znanstvenika koji su po

Sveučilištu u Stanfordu (SAD) među 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

A podnaslov su njegove riječi s predstavljanja moje druge knjige o (ne)izboru 'povjesničara – Uklanjatelja'.

Riječi koje nas dijele na one koji ne vole i vole Hrvatsku! Riječi jednog takvog člana vladajuće stranke!

Zato je uslijedila još jedna moja knjiga:

J. Pečarić, Hajka na HAZU / "Mozak veličine maković-zrna", Zagreb, 2024., str. 303.

A na predstavljanju sam opet upozorio na već spomenutu Izjavu HAZU u kojoj se spominje SPC:

„Jednostavno su shvatili da je pod ovom upravom imamo takvu akademiju, koja je doista postala institucija u RH koja istinski brani hrvatske nacionalne interese.

Vjerojatno je nekima u Akademiji s novom upravom bilo nešto čudno već kada je Akademija to pokazala svojim tekstom:

Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom-

Navodim samo slijedeće:

„U Hrvatskoj se mora izbjeđavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

Znate li možda neku drugu instituciju u RH koja se usudila tvrditi nešto slično ovome?

To je toliko iznenadilo mnoge u RH da je poznati novinar Marko Jurić, danas već osuđen zato što se narugao Porfiriju zbog pjevanja četničkih pjesama (danas vidimo i da su zabranjene samo hrvatske) mislio da sam ja autor tih Priloga.

Još je gore ljevičarima u Akademiji bilo vidjeti da su u manjini na glasovanju kod izbora 'povjesničara – Uklanjatelja'.

U svojoj Recenziju pisao sam i o suradnji s arhiepiskopom Aleksandrom još od 2015. godine i dao sam prepisku s njim koju možete naći i u mojoj knjizi koja je objavljena na dva portala:

J. Pečarić, Priznajte Hrvatsku Pravoslavnu Crkvu!,
dragovoljac.com, 2023::

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/HPC1.pdf>

I na portalu HPC:

<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/>

Knjiga počinje mojom tvrdnjom:

„Zapravo, priznanje Hrvatske pravoslavne crkve od RH važnije je za samu državu nego za Vašu Crkvu.“

Akademik Pečarić arhiepiskopu Aleksandru na Dan sjećanja na žrtve totalitarnih režima 2015.

Pobjeda suverenističke nad globalističkom politikom u SAD pokazuje nam da se svijet mijenja i da će se isto dogoditi i u RH. A to neminovno vodi i do priznanja HPC, jer to je u interesu takve suverene Hrvatske.

Akademik Josip Pečarić

TRUMP U MOJIM KNJIGAMA

**J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ
PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017**

**TKO JE RIDIKUL SUNIĆ ILI BANAC?
(ODGOVOR DR. SC. TOMU SUNIĆU)**

Očekujem večerašnju Bujici jer znam da će tema biti Trumpova pobjeda. Kažem to Ankici i potom pronađem kako je Bujanec već čestitao Trumpu na pobjedi i najavio je to za večeras:

<http://kamenjar.com/velimir-bujanec-cestitamo-gospodine-predsjednice/>

Međutim, kada sam vidio tko je gost otišao sam u šetnju. Emisija je još trajala kad sam se vratio i šokiran čuo riječi koje je njegov gost izgovorio o dr. sc. Tomislavu Suniću. PROGLASIO GA JE RIDIKULOM! Često sam znao napisati kako davatelji takovih izjava ponajbolje opisuju sami sebe.

I doista, po Wikipediji Tomislav je *rođen u Zagrebu. Njegov otac Mirko Sunić, odvjetnik, bio je politički zatvorenik u komunističkoj Jugoslaviji. Studirao je francuski i engleski jezik i književnost na Sveučilištu u Zagrebu na Filozofskom fakultetu, a studij je završio 1977. godine,*

Na Kalifornijskom državnom sveučilištu u Sacramentu je magistrirao političke znanosti 1985., a doktorirao u Santa

Barbari 1988. godine. Do 1993. radi kao profesor političkih znanosti u Americi. Podučavao je na Kalifornijskom državnom sveučilištu, Sveučilištu Kalifornije i Juanita Collegeu u Pennsylvaniji. Nakon toga vratio se u Hrvatsku. Aktivno sudjeluje u promicanju hrvatskog pitanja u inozemstvu, a također je bivši suradnik emigrantskih časopisa Nove Hrvatske i Hrvatske revije. Autor je više knjiga na engleskom i francuskom jeziku, kao i brojnih eseja na hrvatskom, njemačkom, francuskom i engleskom jeziku iz područja politologije, filozofije, književnosti i jezikoslovlja. Nestranački je kandidat je za Europski parlament na listi Hrvatske čiste stranke prava.

Radio je u hrvatskim veleposlanstvima u Kopenhagenu, Londonu, Bruxellesu i Alžiru.

Već to pokazuje koliko sam u pravu kada ljude koji nekoga s takovom biografijom proglašavaju ridikulima, zapravo sami sebe tako definiraju.

Međutim, ono što dr. Banca mnogo više definira takovim dano je u onome što je napisao sam dr. Sunić:

"Ridikul" -- kako mene zove Ivo Banac u Velimir Bujanec TV Bujici, večeras 11.9. .. kojeg poznajem davno iz USA. Promijenio je 5 kaputa i stranaka u zadnjih 10 godina. Do 1991.g. , u hrvatskom iseljeništvu, nitko od nas emigranata za njega nije niti čuo. Niti se ikada do 1991. kod USA vlasti angažirao za hrvatske zatvorenike u YU. Onda, 1991., 1992. kada mu Pred. Tuđman nije ponudio visoko ministarsko mjesto.. naljutio se i počeo surađivati sa Pusićima i „Erasmusom“ i Co. na rušenju Tuđmana. I to u jeku rata. I. Račan mu početkom 2000. daje mjesto ministra i saborskog zastupnika. Odnedavno je postao simpatizer HDZ-a.. Retoričko pitanje: ako osoba- intelektualac- ne drži do svojih prvobitnih moralnih i političkih načela – kako mu vjerovati da sada on vjeruje u ove svoje nove stavove? “Sete bandijere“ u hrvatskom stilu.

Napisao sam više tekstova o takovom dr. Bancu. Vjerojatno bih mogao napisati cijelu malu knjižicu sa samo tim tekstovima. Istina većina ih je iz vremena kada nije bio simpatizer HDZ-a, pa ću ovdje dati samo jedan iz ovog najnovijeg vremena, a govori o njegovom napadu na Peticiju ZDS i mene:

TKO SU ĆOSIĆEVI SLJEDBENICI U HRVATSKOJ?

----- Prosljeđena poruka -----

Naslov: Re: TKO SU ĆOSIĆEVI SLJEDBENICI U HRVATSKOJ?,

Molim javite mi kada će te tiskati

Datum: Wed, 09 Sep 2015 22:14:01 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: jutarnji_list@eph.hr

Poštovani,

Šaljući vam svoje reagiranje na tekst dr. Banca zamolio sam vas da mi javite kada će tekst biti tiskan. Nisam dobio nikakvu informaciju od od vas. Međutim, upravo čitam tekst na portalu [dnevno.hr](http://www.dnevno.hr);

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/mediji-iznenadujuce-bojkotirali-necastive-s-filozofskog-koji-su-zestoko-osudili-sve-potpisnike-peticije-zds-828695>

U tekstu se konstatira:

„Zanimljivo, Izjavu društva s Filozofskog nije prenio nijedan važniji medij u Hrvatskoj, tek nekoliko portala civilnih udruga. Taj svojevrsni medijski bojkot čak i lijevih medija prilično je iznenadio potpisnike izjave koji najavljuju nastavak borbe protiv ustašizacije Hrvatske.“

Nadam se da to nije povezano s činjenicom da ste u rukama imali moj tekst iz koga je razvidan i odgovor na moje pitanje iz naslova. Doista je nevjerojatno da Jutarnji koji je objavio tekst dr. Banca i imao odmah moj odgovor nije zabilježio Izjavu „nečastivih s Filozofskog“, niti je mene uopće obavijestio o tiskanju mog teksta. Zar se i vi takvim ponašanjem ne svrstavate u Ćosićeve sljedbenike u RH?

Akademik Josip Pečarić

„DIE ZEIT“ BI DRUGI PUT TREBAO DATI RIJEČ „GLUPIM TURISTIMA“, A NE NOVINARKI KOJA SVUDA VIDI SAMO MRŽNJU I ŠOVINIZAM

Štovani dame i gospodo,

Vaš članak „Mržnja prema Srbima u glavnoj sezoni“ (<http://www.zeit.de/kultur/2016-11/kroatien-jugoslawienkrieg-balkankrieg-kindheit-10nach8>) nedvojbeno otkriva jednu stvar: autorica rado poseže za flašom i cigaretama – po najvećoj ljetnoj vrućini i to od ranoga jutra!

Znatna količina različitih vrsta alkohola uz dodatak drugih opojnih sredstava izgleda je izazvala potpuni misaoni kaos, koji je teško razvezati. Autorica je započela s Donaldom Trumpom i završila svojom srdžbom prema svakoj „na nulu“ ošišanoj glavi i „glupim turistima, koji ništa ne razumiju.“

Možda „glupi ljudi“ naprosto premalo piju, te ne konzumiraju hašiš!?

Jedno je jasno: iz nekog svog razloga Vaša autorica Ana Marija Pasic mrzi Hrvatsku do dna duše. Samo iz tog razloga izmišlja „nasilno protjerivanje (kao da postoji nenasilno protjerivanje!) 250.000 Srba“ godine 1995, koje se navodno svake godine slavi 5. kolovoza.

Stvarnost je potpuno drugačija: toga dana je oslobođen dio Hrvatske, koji su bili okupirali Srbi. Oko 100.000 Srba napustilo je Hrvatsku tih dana, jer nisu htjeli prihvatiti hrvatsku vlast. Polovica njih se poslije predosmislila i vratila u Hrvatsku. Da je hrvatske vlast tada dulje oklijevala, onda ne bi samo Hrvatska ostala u ratnome stanju s 300.000 prognanika, nego bi srpski ratni stroj nakon Srebrenice pregazio i enklavu Bihać te tamo vjerojatno počinio još veće krvoproliće nego u Srebrenici (15.000 žrtava).

To je bio povijesni događaj bez presedana da vojska naoružana do zuba (preko 500 tenkova, preko 20 ratnih zrakovlova) naprosto petama dade vjetra i pritom gazi svoje vlastito stanovništvo (više u

filmu:

https://www.youtube.com/watch?v=n5FKsle2b1A&oref=https%3A%2F%2Fwww.youtube.com%2Fwatch%3Fv%3Dn5FKsle2b1A&has_verified=1.

Nekoliko dana kasnije se čak Slobodan Milošević, tadašnji srbijanski predsjednik i prema tome njihov vrhovni zapovjednik, narugao da je tzv. Srpska Vojska Krajine pobjegla kao skupina zečeva. Tu ciničnu usporedbu hrvatski matematičar Josip Pečarić, trenutačno najproduktivniji svjetski znanstvenik po metodologiji researchgate (https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric), uzeo je za povod da napiše satiričnu knjigu o tome tobožnjem genocidu: „Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba“. Šteta, da se Vaša autorica nije nimalo informirala.

Vojno-redarstvena akcija „Oluja 95“ bila je predmetom postupaka pred oba međunarodna suda u Den Haagu, koji su okončani oslobađajućim presudama za Hrvatsku i njezine vojne zapovjednike. Da te operacije nije bilo, onda vjerojatno ne bi bilo niti Hrvatske u EU. Je li to činjenica, koja Vašu autoricu tako strašno smeta?

Koliko je „šovinizma, rasizma i netrpeljivosti“ u Hrvatskoj najbolje mogu provjeriti onih 2 milijuna njemačkih te 8 milijuna drugih turista, među kojima su i Srbi, koji svake godine posjećuju Hrvatsku i uživaju u čarobnim prirodnim ljepotama i velikodušnim domaćinima. Ostaje nada da će ugledni medij poput „Die Zeit“ drugi puta radije dati riječ „glupim turistima“, među koje se broji i potpisnik ovog pisma, nego razuzdanoj konzumentici raznoraznih opojnih sredstava, koja svuda vidi samo mržnju i šovinizam. Zdravim i trijeznim ljudskim razmišljanjem ovaj se klevetnički članak ne da objasniti, pogotovo što je objavljen više od tri mjeseca nakon „traumatičnog doživljaja“, točno na neslužbeni dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata 18. studenog kada se „pojedninačni akti genocida prema nesrpskome stanovništvu u Vukovaru“ (tako stoji u presudi Međunarodnog suda u Den Haag-u protiv Srbije iz 2015. godine) obilježavaju po 25. put.

Vaš je mrežni posluživač ovih dana sigurno zatrpan dopisima uvrijeđenih Hrvata. Prav Vam budi i ostaje nada da će te imati dovoljno hrabrosti za ispriku.

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić

20. studenog 2016.

Hrvatskonebo.com, 25.11.2016

Dragovoljac.com, 25.11.2016

Narod.hr, 25.11.2016

Kamenjar.com, 25.11.2016

Epilog:

Na temelju prijave više Hrvata, ovaj prekršaj novinarske etike razmatra njemačko Vijeće za medije (Presserat).

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.

19. i 20. 09. 2016.

REVIZIONIST HASANBEGOVIĆ

Zvonimir Hodak piše:

"Promocija moje prve i vjerojatno posljednje knjige "Lijevom našom..." prošla je neočekivano dobro. Dvorana "Vijenac" na Kaptolu bila je puna tako da su ljudi stajali sa strane. Ovim putem hvala akademiku Josipu Pečeriću, prof. dr.sc. Josipu Jurčeviću, i Josipi –oprostite – glumici Anji Šovagović na sjajnoj prezentaciji knjige. Mislim da smo svi zajedno napravili jednu dobru stvar. Bojim se samo stare kineske poslovice koja od prilike kaže: ako napraviš dobro djelo prije ili kasnije za to ćeš platiti..."

**ZA ONE KOJI NISI BILI NA PREDSTAVLJANJU ILI
POGLEDALI SNIMKU: JOSIPA JE KĆERKA ANJE
ŠOVAGOVIĆ:)))**

"Ajmo se mi sad vratiti hrvatskoj političkoj idili. Žilava ljevica, inače ćorava kad je u pitanju hrvatska stvarnost, još sanja o danima ponosa i slave s Maršalom na bijelom konju kako ulazi u Zagreb. Odjednom je progledala i ugledala svijetlost na kraju tunela – novog Ivu Sanadera! On će nas spasiti drugovi! Međutim, nije to drugovi Sanader, to je Andrej Plenković! "Ma, dobro! Meni su isti!" misli Milorad. Oba su mladi i lepi, a još ako i Plenki izgovori "Hristos se rodi" doista ga zlatom moraš platiti. Jelena Lovrić doživljava drugu mladost. Nezadrživo prodire po lijevom krilu. Pupovac se talentirano uvlači skoro k'o Ivi Sanaderu pa i Jadranki. Ljevičarska glorifikacija Plenkovića proizlazi prvenstveno iz činjenice da je

ljeвица, neakademski rečeno, popušila izbore i sada na lijevoj Lijepoj našoj nema ama baš nikog tko bi, recimo, mogao "srediti" eliminaciju Zlatka Hasanbegovića kao člana Plenkovićevog kabineta. Stoga je Pupovac odmah, još prije početka razgovora s Plenkijem, bio jasan i glasan: "Takvi kao Plenković plaćaju se suhim zlatom". Naravno, pod uvjetom da on bude u vladi u kojoj neće biti Hasanbegovića. Branimir Pofuk triumfira kao da ga je šef beogradske filharmonije Tasovac uzeo za prvu trubu. Kaže Brane: "Plenković je u izbornoj noći mimo Hasanbegovića prošao kao pokraj turskog groblja". Jugo-Brane ima "soko okolovo". Impresionirala ga je euro-atmosfera iz HDZ-ovog stožera: "Bez inscenirane euforije, bez i jedne hrvatske i stranačke zastave, bez balona, pjenušca i treštećeg domoljubnog-glazbenog kiča." Napredno i liberalno! Gledam zborove Trumpa i Clintonice. Koji primitivci. Sve se vijori od američkih zastava i simbola. Nigdje ni jedne ruske, srpske, japanske ili sjeverno korejske zastave. Trump se nije sjetio ni da pozove beogradsku Filharmoniju. Čak ni to! Uglavnom, lijeva medijska falanga ima dojam kako vjerodostojnost Plenkovića prolazi ili pada na tome hoće li Hasanbegović biti u njegovom kabinetu ili ne."

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/pupovac-se-talentirano-uvlaci-skoro-ko-ivi-sanaderu-pa-i-jadranski-955984>

PIENKOVIĆ KAO DA ODGOVARA HODAKU:

"HDZ je desnica, no moja je misija ojačati i politički centar. To je jasan zadatak koji vrijedi za sve partnere naše stranke u cijeloj Europi. HDZ je stranka koja oduvijek želi predstavljati sve građane Hrvatske, no ekstremizam ću iz naše stranke protjerati. Hrvatski narod želi stranku koja se odgovorno postavlja prema nacionalnim interesima"

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/plenkovic-preko-njemacke-televizije-porucio-protjerat-cu-ekstremizam-iz-hdz-a-956168>

NEKAKO ME SVE TO PODSJEĆA NA ONU MOJU TVRDNJU

O NOVOJ POMIRBI - POMIRBI DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA U RH.

DESNE PRAVAŠKE STRANKE SU PROPUSTILE (OPET) ŠANSU DA SE UJEDINE.

PAMETNIJI PRAVAŠI SU PREKO HDZ-A UŠLI U SABOR JER SU UPRAVO ONI - LJUDI PREPOZNATLJIVIH OSOBNOSTI U KOJIMA NAROD VIDI DA SU ZNA SE A NE ZA SE. VIDJET ĆE MO JESU LI ONI I TAKOVI SLIČNI NJIMA TI EKSTREMISTI NA KOJE JE PLENKOVIĆA UPOZORIO I JOSIPOVIĆ koji mu je 2010 nudio mjesto savjetnika u svom timu: "Plenković je ozbiljan političar koji je u kratkom vremenu iskoristio komparativne prednosti koje HDZ ima u odnosu na SDP. Tu, prije svega, mislim da disciplinu i organizaciju same stranke i biračkog tijela. Osim toga, uspješno je promijenio sliku stranke i u kratkom vremenu od stranke radikalne desnice uspio je HDZ prikazati europskom konzervativnom strankom. Ali čeka ga još puno posla. Nažalost, HDZ je ispod površine i dalje radikalan. Uostalom, pogledajte tko su dobitnici preferencijalnih glasova... Morat će pokrenuti reforme, i u stranci i u društvu. U suprotnom, umiveno lice HDZ-a bit će tek epizoda."

<http://www.tportal.hr/vijesti/hrvatska/444481/Josipovic-otkrio-nepoznat-detalj-o-Plenkovicu-i-pozelio-mu-uspjeh.html>

Naravno neosporno je u cijeloj priči problem Hasanbegović. Znamo da je glavni revizionist bio dr. Franjo Tuđman, a sada je to Hasanbegović:

Tako Dolić upozorava na moje otvoreno pismo Predsjednici u kome sam upozorio na njenu "priču" o revizionizmu:

"Naš matematičar akademik Josip Pečarić iskazao je zdrav refleks glede jednog nekorektnog pokušaja predsjednice Kolinde Grabar Kitarović. Naime, KGK se usprotivila uvećavanju jasenovačkih žrtava od strane Arhondinisa i Gavrilovića, ali je to iskoristila da se očituje protiv revizije partizanske, zapravo četničke "istine" o Jasenovcu i NDH. Jezik je ipak bio neprimjeren. Predsjednica Kolinda je za brojku od 700 tisuća žrtava u Jasenovcu izjavila kako

je to pretjerivanje. Zar samo pretjerivanje? Evo je na čelu RH godinama, a ista predsjednica tolerira ime ratnog zločinca Tita na najljepšim hrvatskim trgovima. Nije uništila Titovu bistu na Pantovčaku, nego ju je preselila u muzej! Kada sve zbrojimo, na Pantovčaku se stalno smjenjuju "partizani". Postavlja se pitanje koliko funkciju predsjednika RH mogu obavljati osobe koje se ne snalaze u hrvatskoj povijesti. Svojim neznanjem nanose nam nepopravljivu štetu"

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/tvrtko-dolic/kada-ce-konacno-prestati-provokacije-srpske-pravoslavne-crkve-955849>

Zato Marko Jurič upozorava:

"Povijest pišu pobjednici osim kod nas. U Hrvatskoj, u Domovinskom ratu, pobjednici su nacionalne snage, a poraženi su bili pravni slijednici tzv. antifašista koji su napravili militantne hibride četništva, JNA i teritorijalnih postrojbi ... Evidentno je započeo proces Hasanbegovićeve smjene, a za to ga je potrebno prethodno 'rastaviti', odnosno prikazati kao častohlepnu, tvrdolinijašku osobu, nepotrebnog ekstremista, Karamarkovog čovjeka, povjesničara profesionalno nekompetentnog za resor kulture, stranački nediscipliniranog koji svojim istupima radi štetu stranci itd. Ukratko predstavljaju ga kao čovjeka koji je zaslužio upravo tu sudbinu koju Pupovac zahtijeva, a to je da bude smijenjen. Međutim, stvara se alibi kako smjena ne bi izgledala kao prihvatanje Pupovčevog ultimatumu, nego kao logičan slijed nečega za što si je Hasanbegović sam kriv."

<http://direktno.hr/en/2014/kolumne/61798/Hasanbegovi%C4%87-bi-u-u-Vladi-RH-bio-eliminator-protunacionalnih-inicijativa.htm>

Jurič je samo upozorio na ono što će govoriti Plenković, zar ne?

Reagirao je i naš poznati vukovarski junak Željko Maršić - Zenga:
<http://kamenjar.com/hasanbegovic-zasluzio-ministarsko-mjesto/>

Naravno i mi iz HNES-a reagiramo:

Predsjedništvo Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES), na svojoj jučer održanoj sjednici, razmatrajući stanje nakon izvanrednih parlamentarnih izbora za Hrvatski Sabor, zaprepašteno je najnovijim pojačanim agresivnim antihrvatskim ponašanjem Milorada Pupovca:

- 1. Milorad Pupovac je za svoje negativno antihrvatsko djelovanje 2013. godine etički osuđen od ovog sudišta za nacionalnu veleizdaju.*
- 2. Taj Srbin rođen u Hrvatskoj koja mu je time trebala biti domovina, kao zakoniti „glasnik“ Srba u Hrvatskoj nikada nije pokazao niti minimum korektnosti prema domovini i državi Hrvatskoj. Naprotiv, njegova mržnja prema Hrvatskoj sve je otvorenija i agresivnija..*
- 3. Njegove sve učestalije i sve bezobraznije provokacije, izazivanja i optuživanja, bez ijednog osnova u ičemu osim čistoj mržnji i vrlo isplativom etno biznisu, poprimaju razmjere otvorene agresije kojoj se vlast i narod moraju suprotstaviti.*
- 4. Brojni su primjeri njegova nepodnošljiva ponašanja: nošenje žute vrpce u Saboru, najava sa Saborske tribine da će uskoro biti i fizičkih napada, bezbrojne javne izjave snažno medijski popraćene o tobožnjoj ugroženosti Srba i o tobožnjem širenju ustaštva u Hrvatskoj, javna osuda Oluje i najnoviji subverzivni posjet patrijarha Bartolomeja u režiji Pupovca sa napuhavanjem brojki srpskih žrtava u Jasenovcu,*
- 5. Pupovac i njegov suradnik Vojislav Stanimirović, koji je optužen za ratne zločin u Tovarniku i Vukovaru, i za to etički osuđen od HNES-a za veleizdaju, u post- izbornim aktivnostima drsko se natječu za uključenje u novu Vladu RH i zahtjevaju da neće sudjelovati u Vladi u kojoj bi bio sadašnji ministar kulture Zlatko Hasanbegović .*

Zbog svega toga Hrvatsko nacionalno etičko sudište najoštrije etički osuđuje agresivno velikosrpsko ponašanje Milorada Pupovca, proglašavamo ga nedostojnim kao persona non grata i objavljujemo da bismo svaku suradnju sa Pupovcem smatrali i etički osudili kao čin nacionalne veleizdaje.

Za HNES: dr. Zvonimir Šeparović, dr. Nikola Debelić, akademik Josip Pečarić, dr. Josip Jurčević, dr. Zdravko Tomac, dr. Stjepa Razum, Božidar Alić i književnici Nevenka Nekić, Đuro Vidmarović i Zvonimir Hodak.

<http://narod.hr/hrvatska/hnes-pupovac-persona-non-grata-hrvatskoj>

Zapravo Hasanbegović ne vjeruje da Plenković nije naučio da javno ne smije pokazati da mu je Pupovac gazda, pa htio ne htio ne ostaviti Hasanbegovića na mjestu na kome je zaslužio ono "najbolji Ministar" je doista sve drugo samo ne pametno.

Pa ljudi već skupljaju i potpise na peticiji - kojom se zapravo iskazuje nepovjerenje u Plenkovićevu pamet:

<http://www.peticija24.com/potpore-drzlatku-hasanbegoviu-i-drimi-ri-kovau>

Zapravo, nešto slično kaže i Šola:

<http://narod.hr/hrvatska/sola-plenkovicev-test-vjerodostojnosti-bit-ce-hasanbegovic-osvojio-vise-glasova-sad-izborima-pupovac-cijeloj-politickoj-karijeri>

Zapravo niz tekstova bavi se pitanjem Hasanbegovića tj. pitanjem inteligencije novog predsjednika HDZ-a. Već sam upozorio na neke tekstove:

Ljubičić o vladavini Hrvatskom etički osuđenog veleizdajice (Pupovac se ruga Plenkoviću koji misli da on kao predsjednik vlade vlada u Hrvatskoj, a kao zagovornik Europske Hrvatske mora znati da je glavni Pupovac):

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-pupovac-nije-srpska-moc-izraz-hrvatskih-slabosti>

Peđa:

<http://kamenjar.com/predrag-pedja-misic-jedino-sto-srbi-hrvatskoj-ne-mogu-nece-vise-trpjati-to-si-milorade/>

Tomac:

<http://kamenjar.com/nova-bujica-dr-zdravko-tomac-pupovac-nagazna-mina-andreja-plenkovica/>

Kajtazi:

<http://kamenjar.com/kajtazi-hasanbegovic-moju-potporu-jedini-posjetio-groblje-roma/>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/milorad-pupovac-krsi-hrvatske-zakone-progovorili-srbi-javnim-dodvoravanjem-jednima-ucjenama-drugima-pupovac-nas-sramoti-955362>

Kazo:

<http://kamenjar.com/hasanbegovic-ili-pupovac-kuda-plovi-hrvatski-brod/>

A s druge strane na Hasanbegovićev intervju me je upozorio prof. dr. sc. Matko Marušić: Fantastičan interview _pročitajte pažljivo.

<http://www.vecernji.hr/izbori2016/jos-nisam-sreo-glasaca-hdz-a-koji-bi-imao-nesto-protiv-toga-da-ostanem-ministar-kulture-1114421>

<http://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-vec-15-godina-se-obliku-antifasizma-temelje-moderne-hrvatske-pokusava-ugurati-jugoslavenska-bastina>

Zato ću ovaj tekst završiti pitanjem iz naslova današnjeg teksta
Nenada Piskača:

Jugoslavenska ili hrvatska glavna struja, pitanje je sad

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/24892-hasanbegovic-ili-pupovac-pred-plenkovicem-je-kusnja-biblijskih-razmjera.html>

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.

SMETALA LI VRDOLJAKU TJ. VESNI PUSIĆ EVA KIRCHMAYER-BILIĆ ILI GENERAL GOTOVINA?

Zapravo je smiješno objašnjavati čitateljima kakva je stranka HNS. Dojučerašnja čelnica te stranke prof. dr. sc. Vesna Pusić je od HNES-a etički osuđena za veleizdaju. Presudu možete vidjeti na:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/veliki-dan-za-hrvate-osudeni-stjepan-mesic-vesna-pusic-milorad-pupovac-793979/>

Podsjetimo samo na neke od njenih zasluga: zahtjev za skidanje spomen obilježja poginulim HOS-ovcima u Jasenovcu, laži o odgovornosti velikog hrvatskog generala Slobodana Praljka za rušenje mosta u Mostaru, čak i onda kada joj je već bila poznata istina o tome, a kao ministrica vanjskih poslova zagovarala je povlačenje optužbe za genocid tj. pokušala spriječiti presudu po kojoj je Srbija proglašena agresorom na Hrvatsku u cilju stvaranje homogene velike Srbije i pri tome je izvršino niz genocidnih radnji.

Zato nikoga ne može iznenaditi priopćenje HNS-a:

HNS je u ponedjeljak ocijenio da je imenovanjem osam novih članova Nacionalnog vijeća za odgoj i obrazovanje, bliskih konzervativnim udrugama, pokretima ili pojedincima, Crkvi i strankama poput Hrasta, od kojih neki nisu ni skloni reformama, postalo jasno da će se bilo kakve promjene i odluke o hrvatskom obrazovanju voditi "pod ultrakonzervativnom palicom Željke

Markić", čime je Vlada Hrastu i udruzi U ime obitelji odobrila eutanaziju reforme obrazovanja.

Jedna od predloženih članica, Valentina Jerković, koordinatorica je Hrasta u Rijeci i kandidatkinja na lokalnim izborima, Alexander Buczynski među prvima je izrazio podršku Zlatku Hasanbegoviću, novi predsjednik Nacionalnog vijeća djeluje pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji, a jedna od predloženih članica Eva Kirchmayer-Bilić zagovornica je korištenja pozdrava "Za dom spremni", uz obrazloženje da je to "istinska i iskonska hrvatska poruka, najdubljeg i najpozitivnijeg naboja", navodi HNS u priopćenju.

(...)

<http://direktno.hr/domovina/hns-napao-vladu-spominjali-za-dom-spremni-i-hasanbegovica-87170/>

HNS je morao optužiti i gđu Evau Kirchmayer-Bilić kao zagovornicu korištenja pozdrava "Za dom spremni", uz obrazloženje da je to "istinska i iskonska hrvatska poruka, najdubljeg i najpozitivnijeg naboja". Zapravo moram se zahvaliti HNS-u što je izvukla ovo predivno Evino obrazloženje., mada je ona napisala cijelu znanstvenu studiju o tome:

<http://kamenjar.com/eva-kirchmayer-bilic-glazbom-i-rjecju-za-dom-kroz-povijest/>

Pogotovu kada znamo na kako sramotan način su se HNS-ovci uključili u napade na spomen ploču u Jasenovcu. Naime, tada je Vesna Pusić tražila da se „šarafcigerom skine ta ploča“. Vjerojatno u ushićenju zbog spoznaje da su jednom od ubijenih HOS-ovac šarafcigerom četnici iskopali oči.

Zapravo je čudan taj napad na ZDS koji automatski povlači za sobom to prisjećanje na „gđu Šarafciger“ i na oči našeg branitelja koji su je vjerojatno podtakli za napad na HOS-ovce i njihovu spomen-ploču u Jasenovcu.

Međutim, mnogo gore je za njih činjenica što je ovih dana izašla na svijetlo dana još jedna prelijepa priča o našim HOS-ovcima:

*GOTOVINA IM JE VJEROVAO:
‘Škabrnju treba sačuvati... Zovite HOS!’*

Na upit kako su izgledale oznake na rukavima ljudi koji su došli braniti Škabrnju, general je odgovorio: “Na oznakama je pisalo HOS i – Za dom spremni!”

Mladen Micolčević, jedan od zapovjednika specijalnih postrojbi Ministarstva obrane, za portal Priznajem.hr prisjetio se trenutaka tijekom i nakon oslobađanja Škabrnje od srbočetničkog agresora.

“Svi smo mi bili HOS – Hrvatske obrambene snage! Bez obzira jesmo li bili gardisti, pripadnici MUP-a, nekih drugih postrojbi HV-a ili HOS-a. HOS-ovci su imali volju i želju obraniti Hrvatsku od srpske agresije koja je svakim danom bila sve nemilosrdnija po naš narod i druge građane RH.

Marka Skeju sam sreo u više navrata, a nakon što sam u sklopu operacije Maslenica s bojnomo Frankopan, oslobodio Škabrnju po zapovijedi generala Gotovine i Rose, trebali smo je ostaviti u rukama postrojbe za koju ćemo biti sigurni da neće nikada izgubiti naše položaje, piše priznajem.hr.

Gotovina je tražio pouzdane dečke, rekao mi je da zovem Skeju i 9. bojnu HOS-a! Jedino smo tako mogli zadržati Škabrnju.

Kada se pojavio Skejo sa svojim vojnicima, procijenio sam da se radi o vrhunskoj postrojbi. Škabrnja više nije bila upitna nakon što su oni preuzeli njenu obranu. Ni jedan pripadnik te postrojbe nije se ogriješio o nijedan zakon. Skejo je preživio mnogo teže situacije od ove danas, ne bojim se ja za njega,” prisjetio se Micolčević, a na upit kako su izgledale oznake na rukavima ljudi koji su došli braniti Škabrnju, general je odgovorio:

“Na oznakama je pisalo HOS i – Za dom spremni!”

<http://www.dnevno.hr/domovina/gotovina-im-je-vjerovao-skabrnju-treba-sacuvati-zovite-hos-1028455/>

Vjerojatno je HNS-u napad na Evu Kirchmayer-Bilić izlika jer im ova priča o generalu Gotovini i našim HOS-ovcima nimalo ne odgovara, u trenutku kad im se s ovakvim HDZ-om smiješi vlast, mada treba uzeti u obzir i na ovaj dio Hodakovog teksta:

Predsjednica Kolinda, usprkos ograničenim savjetnicima, pokušava krenuti Tuđmanovim putem. Okružena općom ljevičarskom mržnjom i neviđenim jalom mora pokazati snagu i ostati na tragu Tuđmanove politike. Toliko je mrže da im je nedavno na slici s Trumpom zasmetala njena crvena haljina. Što bi tek bilo da je imala crnu? Na žalost više je nego jasno da nemamo političku elitu koja bi jasno vidjela i energično štitila naše nacionalne interese.

(<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/poruka-generalaglasnovica-je-kristalno-jasna-ovo-je-nova-1939-1028972/>)

Bez obzira na to da je veliki problem HNS-ovaca priča generala Gotovine i velikim hrvatskim junacima našim HOS-ovcima, ipak ću ovaj tekst, uz čestitku na imenovanju, završiti prekrasnim riječima Eve Kirchmayer-Bilić :

**ZA DOM SPREMNI JE ISTINSKA I ISKONSKA HRVATSKA
PORUKA, NAJDUBLJEG I NAJPOZITIVNIJEG NABOJA.**

Akademik Josip Pečarić

P.S. Zapravo HNS-ovcima smeta izgledna propast crvene reforme školstva:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/hns-ovci-se-obrusili-na-vladu-barisica-i-markic-uz-kritike-prilozili-i-fotomontazu-1029155/>

Zato je dobro pogledati i tekst Marka Ljubića:

<https://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-kurikul-revolverasi-jasu>

**PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI
AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST, ZAGREB,
2017.**

**“ROĐEN 1948. GODINE U SOCIJALISTIČKOJ
REPUBLICI CRNOJ GORI”, 2.**

(Drugo pismo akademiku Rudolfu)

Poštovani kolega akademiče Davorine Rudolfe,

Rado se sjetim Vaših riječi: *ova naša reagiranja kazuju da ipak ne vlada duboka hrvatska šutnja*, iako je doista katastrofa da Glavni tajnik u ime HAZU zastupa takove stavove. Kao što znate na više adresa sam poslao moja reagiranja, možemo reći “isprike” ako ljudi nisu znali za te, po meni nove, vjetrove u RH. Izrečene u Saboru bez ikakvog reagiranja, uz veliki pljesak na Skupštini HAZU, praktično bez mog prava na obranu doista djeluje zastrašujuće. Pogledajte samo u mom Razredu. Kažu mi:

Neki su diskutirali tako da se činilo kao da bi možda podržali prijedlog da Razred od Predsjedništva Akademije traži da se ogradi od nekorektne rasprave glavnog tajnika (nitko nije rekao ništa u obranu Rudanove rasprave). Ali kad je trebalo dignuti ruku...

Hrvatska šutnja, ili nešto gore?

Zato i ne čudi sljedeće reagiranje jednog poznatog hrvatskog svećenika na moje jučerašnje pismo Vama:

Želim ti obilje Božićne radosti i blagoslova!

A kao poseban Božji dar neka ti bude hrabrost da konačno "zmiju udariš u glavu", jer jugo-komunisti to nisu (oni su tijelo ili rep "zmije" koja iz lože upravlja i njima i mnogim drugima, a ti i tebi slični ste im uvijek na udaru i "na žulju"...)...

Mojim suradnicima sam 21. 12. 2016. napisao

Poštovani i dragi članovi Seminara za teoriju nejednakosti, Evo napokon smo nakon godine i pol dana doznali razlog zašto smo diskriminirani i maltretirani na razne načine.

Pisao sam na razne adrese i nisam to uspio doznati do nastupa Glavnog tajnika HAZU u Hrvatskom saboru. Kako je on i član Upravnog odbora HRZZ-a, sve je mnogo jasnije, zar ne?

Svo ovo vrijeme niste mogli koristiti sredstva koja smo i imali (dobili smo ih za godinu i pol, po kazni je i to umanjeno, a nismo za drugu polovicu druge godine jer smo opet imali jako puno radova unatoč tomu da nismo sve ni prijavili, a i da smo dobili ne bi ih koristili :)). Međutim, činjenica da je stvarni razlog ovaj koji je izrečen u Saboru, moram vas upozoriti da o tome itekako morate voditi računa i morate promisliti što dalje!

Svi vi znate kako je prof. dr. Miroslav Tuđman upozoravao da moja kćerka ode surađivati s nekim drugim ako misli ostati na fakultetu kada on bude umirovljen. Nije ga htjela poslušati i znate da su je, iako je viša znanstvena suradnica kojoj fali još jedan uvjet da postane znanstveni savjetnik, najurili s fakulteta.

Ja sam ponosan na nju zbog toga. Ali vi niste u istoj situaciji i morate razmisliti što je najbolje za vas i vaše obitelji. Meni neće smetati ako odete surađivati s nekim drugim. Dapače! Mnogi od vas ste ipak moja znanstvena djeca, unučad i praunučad, pa mi je vaša dobrobit itekako važna.

A činjenica je i da nikad nisam mogao ni pomisliti da će u hrvatskoj znanosti postati najvažnija činjenica mjesto rođenja, završetka fakulteta, stjecanja magisterija i doktorata. Itekako morate voditi računa o tome.

Sretan Božić i novu godinu vama i vašim obiteljima želi,

Vaš,

Joško

Evo dva odgovora mojih suradnika, koji zapravo predstavljaju odgovore kakve HAZU i zaslužuje. Vaša Splićanka izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula odgovara 22. 12. 2016. , duhovito kako samo ona to zna:

Onda nam je najbolje da Vas se javno odrekemo, ustvrdimo da ništa od toga nismo znali te da na koljenima molimo oprost za suradnju/druženje s Vama pa nas možda unatoč našim grijesima uzmu pod okrilje. Naročito bi to bilo uputno za mlade članove seminara. Majke mi mile, da me nije strah da će te osobe s manjkom smisla za humor (jer da ga imaju smijali bi se sami sebi po cijele dane) shvatiti ozbiljno takav dopis napisala bih nešto u stilu "da Vas se odričem, da obustavljam svaku komunikaciju s Vama, da sam napokon otvorila oči i shvatila odakle ste, gdje ste završili fakultet i doktorirali (prije mi je to nekako bilo u magli) te da ih svih skrušeno molim da mi oprostite (važno je biti skrušen a ne drčan, to smo naučili) jer da ću se popraviti i više neću griješiti..." Pozdrav, Milica.

Rođeni Splitsanin, inače profesor na FER-u u Zagrebu dr. sc. Neven Elezović ne zaostaje za njom:

Draga Milice, pokušala si, ali nije dovoljno. Najvažniju stvar si zaboravila. Svoje cipele. Za pokoru, sljedeći članak pisat doma, u cipelama, sa ili bez Joška. Mene je ćopila viroza/gripa i u tom stanju pišem našem Ministarstvu ljubavno pismo, povodom odluke da ne financiraju nijedan od naših časopisa. Interesantno, unutra ne spominjem Joška, jer je svaka pomisao da takva odluka ima ikakve veze s njegovim djelovanjem potpuno neutemeljena. Baš je krasno živjeti u Hrvatskoj. Svaki tren neko novo iznenađenje. Ali ja sam pripremljen, spavam u cipelama. Pozdrav svima, Neven

O tome sam pisao 21. 12. 2016. i Ministarstvu, ali i drugima, da ih upozorim na najnovija događanja. Ipak pogledi Akademije moraju biti uvažavani, zar ne?

Izgleda mi da sam ipak bio nepravedan prema Ministarstvu kada sam tvrdio da oni već više od godinu dana ne rješavaju pitanje napada na moje časopise od strane HRZZ. Pokazalo se da je problem mnogo kompleksniji i da su sva tri moja časopisa još uvijek dobro plasirana na svjetskim listama, a časopis Glavnog tajnika HAZU je izbačen s njih. Doista je njima trebalo načina da smisle kako popraviti takvo

loše stanje. Vidimo da je rješenje na vidiku. Bez financiranja tih mojih časopisa valjda će i oni proći kao časopis Glavnog tajnika. Kolega Rudolf, ipak će te morati priznati da se tu nije radilo o kršenju mojih prava, nego ispravka velike nepravde prema Glavnom tajniku, zar ne?

Ljudi se zgražavaju nad činjenicom da Glavni tajnik nije branio akademika Vladimira Paara od napada zastupnika dr. sc. Željka Jovanovića.

Ljudi se zgražavaju nad činjenicom da je Akademija tako nisko pala da joj je važnije država rođenja (ipak je nezdgodno spomenuti Zaljev hrvatskih svetaca ili ne daj Bože ono moje "U Boki kotorskoj svaki kamen govori Hrvatski!") i mjesto stjecana diploma. Ali ne vide kako je to išlo "u paketu" s napadom na pozdrav ZDS.

Pa time je Akademija pokazala koliko je politički na pravom putu. Tamo netko napada na bivšeg ministra, a on je – kao nitko, pokazao kako se treba Hrvatska ponašati:

Kad u Beogradu pale hrvatsku zastavu – to je ok.

Kad u Beogradu vidite srpsku zastavu na kojoj je ćirilicom ispisano Vukovar – to je ok.

Kad u Zagrebu delegate iz svijeta traži da se ukloni hrvatska zastava na kojoj piše Vukovar – to je ok.

Ali ako poslije utakmice Šimunić 4 puta vikne ZA DOM, pa mu još masa odgovori SPREMNI – e to je strašno!

Naravno, da Akademija mora braniti Jovanovića koji je prvi digao svoj glas protiv takovog ponašanja Josipa Šimunića, a ne nekakve akademike Paara, Popovića i Pečarića!

Kolika je veličina Jovanovića najbolje pokazuje izvješće HHO-a o utakmici u Beogradu. Navest ću samo dio koji se tiče Šimunića:

U 66' gol za Srbiju publika skandira „jebi ustaše“ što se ponavlja u 68' i 70'. U 78' stadion skandira „ubi ustaše“, baklja na južnoj tribini. Potom slijedi topovski udar usmjeren prema hrvatskom igraču Šimuniću (80') nakon što zbog isključenja napušta teren, počinje bacanje boca sa vodom te trganje sjedala sa sjeverne tribine i bacanje njihovih dijelova u njegovom pravcu, uz skandiranje „Ubi ustaše“.

<http://www.politikaplus.com/novost/86345/Pogledajte-sto-HHO-kaze-o-utakmici-Srbije-i-Hrvatske-na-Marakani>

Pa zar i Ustavni sud nije bio u pravu kada je znao što je mislio Šimunić kada je uzviknuo 4 puta ZA DOM. Par zar nije jasno to rečeno u Beogradu? Pa ne mogu i ustavni sudci zatvoriti oči pred takovom istinom, zar ne?

Pa zar nije dužnost Akademije da ljude usmjeri na pravi put?

Pa pogledajte samo koliko su ljudi neuki.

Tako je naslov najnovije kolumne glavnog urednika "Hrvatskog tjednika"

Zakon ostavlja „Za dom spremni“ i „Smrt fašizmu, sloboda narodu“.

<http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/25652-i-marijacic-grandiozne-lazi-koje-hrvatsku-drze-u-pokornosti.html>

A poznati hrvatski odvjetnik Zvonimir Hodak svoju najnoviju kolumnu završava ovako:

"...zato je HOS nešto sasvim drugo od Crvene zvijezde. HOS je pobjednik. a crvena zvijezda je nestala sa traktorima 5.kolovoza 1995.g. Kaže Jelena Lovrić da je "zvijezda" simbol autentičnog antifašističkog pokreta"... I onih tri tisuće autentičnih mučenika koje su žive zazidali u Hudu jamu zadnje što su vidjeli prije mraka jame je bila upravo zvijezda na glavama njihovih ubojica, valjda simbol tog Lovrićkinog "autentičnog antifašističkog pokreta". Bojim se da taj ideološki rat između zvijezde i ZDS neće dobro završiti za crvene. Omjer je još uvijek 70 prema 30. Bojim se da onima koji se toliko bore za opstojnost svoje "zvijezde" više ni masovni mediji neće moći pomoći. Kao što nisu pomogli ni Hillary Clinton protiv Donlanda Trumpa."

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/hrvati-su-uvijek-znali-braniti-nacionalne-interese-beograda-peste-beca-i-sada-bruxellesa-986150/#axzz4TUc6Dx1R>

S velikim poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

28. 12. 2016.

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK III. S PRIJEZIROM ODBACUJEM
VAŠU PRESUDU, ZAGREB, 2018.**

**PETERNEL: BLOKIRALA ME DOBRO
ORGANIZIRANA BANDA NEPISMENIH
DOKOLIČARA; TOMASOVIĆ:
LJEVIČARSKA MANIJA!**

Blokiran sam zato što sam se referirao na tekst koji je hrvatske generale, ne samo optužene, prozvao 'redikulima' i 'nebitnim ljudima'. Samo sam pitao što bi se dogodilo u Americi kada bi neki medij tako pisao o njihovim generalima?! Nakon toga sam blokiran na osnovu lažnih prijava koje su sve veći problem jer je riječ o dobro organiziranoj bandi podmladaka stranaka i njihovih pridruženih članova te pripadnika 'nevladinih udruga' koje su shvatile kako se može ratovati protiv neistomišljenika," ispričao je u Bujici na Z1 televiziji potpredsjednik HHO-a dr. Igor Peternel. Dodao je da se radi o špranci prema kojoj se 10, 20, 30 ljudi okomi na neku javnu ili privatnu osobu i šalje određene pritužbe koje su zapravo klikanje određenog sadržaja i uglavnom su lažne. "Očekujem da to neće prestati jer im se to sviđjelo, uzelo je maha i pokazalo se učinkovito! Kako se priča, u sve je upletena mladež SDP-a i neki GONG-ovci..."

'Epidemija blokiranja'

U emisiji je gostovao i dr. Hrvoje Tomasović, kirurg, subspecijalist abdominalne kirurgije, kojemu je također blokirana Facebook

stranica zbog objave podrške i iskaza sućuti generalu Slobodanu Praljku. Inače, proglašen je jednim od najdoktora u 2017. godini.

"Bio je to prigodni tekst o generalu Praljku nakon što je počinio samoubojstvo i slika generala s hrvatskom zastavom na kojoj piše da je heroj, a ne zločinac," rekao je Tomasović i nastavio: "Nakon toga blokirali su pojedine postove, vezane uz generala Praljka, ali i neka druga nacionalna pitanja! Nakon tri dana vratili su mi Facebook, a ponovno su mi ga blokirali zbog neke objave koju sam stavio prije nešto više od godinu dana! Ne vjerujem da blokiranje ide tako jednostavno da je dovoljno 20-ak ljudi za prijavu, u Facebooku bi trebali biti dužni provjeriti o kakvom je sadržaju riječ... To je bila epidemija blokiranja, svih ljudi koji misle svojom glavom, uglavnom nacionalno osviještenih!"

Skinuta objava i Plenkoviću - 'sramota za državu'!

Facebook pojedinim, očito pomno odabranim medijima, nastavio je Peternel, daje certifikat 'Trust' poput Večernjeg, Jutarnjeg i Indexa, koji su time označeni kao mediji kojima se vjeruje.

"Zašto čak i premijer Plenković ima problema s objavama i zašto mu se skidaju, a Index nema takvih problema, to bi se Vlada trebala zapitati... U svakom slučaju, to je sramota za državu. Blokirani su mnogi mediji koji ne bi trebali biti..."

Tomasović je dodao kako su preko Facebooka do sada svi mogli izraziti svoje mišljenje, što nije bilo moguće u nekim mainstream medijima.

"Počeo sam koristiti alat koji mi je netko omogućio, ali u svoje privatne svrhe, na slobodan način i bez cenzure. Trump je iskoristio isti taj alat protiv 'njih', ne trebaju mu više tiskovne konferencije, nešto objavi na društvenim mrežama i svi prenesu... Kod nas je nešto slično i prije Trumpa, prvi napravio Željko Kerum u kampanji 2009. godine. U sučeljavanju s Rankom Ostojićem rekao je da na Facebooku ima 11 tisuća prijatelja, Ostojić se čudio i tada nije imao pojma što znači Facebook u kampanji. To je bio jedan od ključnih razloga zbog kojih je izgubio od Keruma. Kampanju Kerumu tada je vodio mag za društvene mreže Krešimir Macan. Tek kasnije se poskliznuo u kampanji s Josipovićem, gdje su i drugi kao jedan od ključnih alata koristili Facebook".

Tomasović: Ljevičarska manija!; Peternel: Iza svega stoji skupina nepismenih dokoličara!

U emisiji su pušteni primjeri objava po ljevičarskim i 'antifa' grupama na Facebooku u kojima se pojedinci hvale akcijama protiv 'desničarskih' portala i pojedinaca, uz redoviti pozdrav "Smrt fašizmu - sloboda narodu". Riječ je o ljudima koji ne dolaze samo iz Hrvatske, već i iz Bosne i Slovenije te Srbije pa je voditelj u šali rekao: "Od Vardara pa do Triglava!".

"To je ljevičarska manija! Ne volim biti paranoičan, ali na kraju uvijek dođemo do toga da Soros i likovi poput njega stoje i za manipulacija na društvenim mrežama, a ne samo u klasičnim medijima. Pa, Soros je svojedobno skoro srušio englesku državu pokušajem rušenja funte!".

Na opasku voditelja Bujice da je Orban Sorosu zabranio pristup Mađarskoj, dr. Tomasović je kratko prokomentirao: "Orban nije Hrvat, on je Mađar!".

Peternel se nadovezao: "Ovo je učinila skupina poprilično nepismenih dokoličara, bilo bi im pametnije da svoje vrijeme koriste na pametniji način i da se obrazuju, pogledajte samo kako su nepismeni!".

Markić: Odgovornost Vlade je da upozori Facebook na kršenje Ustava!

U emisiji se uživo s Trga Sv. Marka, ispred zgrade Vlade RH, javila predsjednica Udruge U ime obitelji dr. Željka Markić, kojoj je Facebook ponovo blokiran samo zato jer je objavila sliku Morgan Weistling s božićnim motivom 'Kissing a Face of God'! S njom je razgovarala Mateja Jozeljčić.

"Ono što se dogodilo nakon nepravedne presude generalu Praljku i ostaloj petorici je da je došlo do micanja objava ljudi koji su objavljivali fotografije Praljka, statue o ulozi Hrvatske u ratu u BiH, informacije o zločinima Armije BiH nad Hrvatima... Od Vlade smo odlučili zatražiti da kontaktira tu privatnu kompaniju i da ih upozori na zlouporabu mehanizma prijave. Neki korisnici Facebooka svoje neistomišljenike lažno prijavljuju kao govor mržnje, a algoritam to automatski prepoznaje... Smatram da je odgovornost hrvatske Vlade

da razgovara s Facebookom i da poput njemačke vlade, upozori na stvari koje onemogućuju korištenje Facebooka i da se na taj način poštuje Ustav RH koji ne dopušta cenzuru", izjavila je dr. Markić i dodala: "Oni koji se smatraju 'tolerantnima' zapravo zlorabljavaju mehanizme i sprečavaju druge ljude da izražavaju svoje stavove! Društvene mreže danas su glavni način komuniciranja, to je doista zabrinjavajuće! Prijavljivali su nas i za vrijeme referenduma o braku, lažno... Njemačka je 2015. godine od svih društvenih mreža zatražila da u roku od 24 sata svaki govor mržnje prema migrantima moraju maknuti sa svojih stranica, a ove godine da će platiti ogromne kazne ako ne budu poštovala njemačke zakone, koji također ne dopuštaju cenzuru! Kazne su milijunske".

Dr. Peternel je rekao da je meritum stvari u osobi Željke Markić, koja očito mnogima smeta, a nisu konkretne objave.

"Ona ide na živce ljudima koji se s njom ne slažu i uvijek će naći razloga da je blokiraju. Njena budućnost na Facebooku ne postoji, dok god se ne promijene neka pravila, uvijek će se naći određena skupina koja će inzistirati da njeni postovi nekoga vrijeđaju! Ekipa koja joj ne može oprostiti uspješan referendum pronašla je oruđe kojim joj onemogućavaju rad!".

Na ruskoj državnoj mreži 'VK' objave o Praljku nitko ne dira!

Dr. Tomasović je rekao da je Facebook oružje, ali u "rukama naših neprijatelja".

"Pisana riječ je mnogo ubojitija nego metak, ovo je ozbiljnije i opasnije oružje. To prije nije bilo moguće! Iskoristimo tuđu pušku protiv vlasnika te puške... Rusi su to riješili tako da su napravili svoju vrstu Facebooka koja se zove 'V Kontakti'. FB nakon pojave društvene mreže VK u Rusiji skoro više i ne postoji; ima ga, ali nije primaran. Objave o Praljku tamo nitko ne dira! Zato mislim da bi se ta mreža uskoro mogla proširiti i na Hrvatsku, a postoji i mogućnost formiranja naše vlastite nacionalne društvene mreže, ukoliko se problemi s Facebookom ne riješe...".

Peternel: "Njihova pravila očito su nešto drugačija. Nije ni VK očišćen baš od svake cenzure... U inicijativi gospođe Markić zbog koje je često kritizirana nema ništa loše. FB nije obvezan poslušati

nijednu Vladu, ali nije loše da zbog slobode govora premijer upozori na problem širenja vala nedemokracije i te ljude pokuša upozoriti da postoje određene skupine koje žele uvoditi cenzuru, a lažno se predstavljaju kao 'zagovaratelji slobode govora'. Ovo je novi način borbe. Premda, nije to ništa novo, pravila su odavno ista, da su ih se dosjetili za vrijeme referenduma, bilo bi i više blokada!"

Uključene obavještajne službe iz BiH?

Prema nekim informacijama koje su iznesene u emisiji, u priču s Facebookom upletene su i neke obavještajne službe iz susjedne BiH zbog čega se može govoriti i o obliku specijalnog rata na koji Hrvatska za sada nema odgovor.

"U Banjoj Luci se ponašaju kao da imaju svoju državu, kao da to nije BiH. Hrvati žive u dijelu BiH koji je pod direktnom kontrolom Sarajeva. Bio sam prisutan i na svoje oči vidio kada je u Posušju tzv. federalna policija plijenila hrvatske udžbenike namijenjene našoj djeci, koje su silom skupljali! Želi se napraviti unitarna Bosna s bošnjačkom vlasti u Sarajevu, a Hrvate protjerati raznim metodama. Rješenje je da i mi imamo svoj dio Bosne i Hercegovine, jedino tako naš narod tamo može opstati," komentirao je dr. Tomasović.

Dr. Peternel: "Priču o djelovanju bošnjačkih službi u slučaju Facebook smatram vrlo vjerojatnom! Plenković je hitno išao u Mostar i pokušao je djelovati preventivno. U ovakvim situacijama uvijek se mogu očekivati incidenti i sukobi koji mogu prerasti u požar! Medijska agresija je dio specijalnog rata – posve sigurno".

U emisiji je kao jedan od fenomena s društvenih mreža objavljen status SDP-ove europarlamentarke Biljane Borzan koja se pohvalila sa 30.000 prijatelja na Facebooku. Ispod njezine objave komentarom se javio izvjesni Vuk Derikoza: "Prijatno lepotice, dogodine u Kninu!"

Gosti emisije su zaključili kako ne vjeruju da je mislio na proslavu Oluje.

<https://direktno.hr/direkt/peternel-blokirala-me-dobro-organizirana-banda-nepismenih-dokolicara-tomasovic-ljevicarska-manija-107739/>

MARCEL HOLJEVAC: HOĆE LI I TUĐMANOVO IME BITI ZABRANJENO SPOMINJATI NA DRUŠTVENIM MREŽAMA?

Plenković nisko leti

Plenkovićev pokušaj glumljenja suverenista odbacivanjem presude po kojoj je Hrvatska isključivi krivac za rat u BIH (a Srbija nevinna poput novorođenčeta) trajao je otprilike dan i pol. Radi se o, za ovaj i ovakav HDZ, uobičajenom domoljubnom igrokazu, gdje je domoljublje uglavnom pokaznog karaktera i ima ga onoliko koliko dozvole gospodari u Bruxellesu i drugim gradovima na B, poput Buzina. Samo što ovaj put nije ispoštovano pravilo da prođe bar tri dana od pompozne najave nekog domoljubnog čina do kopernikanskog obrata.

Da je Plenković izdržao od srijede, kad se Praljak ubio, do vikenda, bio bi u medijima proglašen Putinovim plaćenikom, Trumpovim trolom i vjerojatno bi već krenula kampanja njegovog rušenja s vlasti, jer bi netko našao da mu je žena prije 20 godina radila za nekog tko je radio za nekog tko je u sudskom sporu s DNRH. Šteta što nije.

No, veleposlanstvo je dalo svoje mišljenje odmah, preko stranica londonskog Guardian, inače (dez)informacijskog kanala britanske tajne službe, lista koji je na zapadu izrazito ugledan i utjecajan, a inače je malo lijevo od Mao Ce Tunga. Taj križanac Lupige, Indexa, i Komsomolskaje Pravde iz 1954, je od njih nešto perfidniji, ali i profesionalniji.

Okupacijski namjesnik Plenković se, dakle, prvo išao igrati domoljuba, u što mu nitko nije povjerovao. Ali, lijepo je zvučalo! Dapače, dok je bešćutni idiot od malteškog suca u Haagu pokazao nedostatak empatije i bilo kakve ljudskosti nastavivši čitati presudu dok mu je Praljak umirao pred očima, a zatim, nakon što je ovaj umro, nastavio čitati presudu u drugoj sudnici kao da se ništa nije desilo, Plenković je izrazio sućut obitelji Slobodana Praljka. "Izražavamo nezadovoljstvo i žaljenje zbog današnje presude", rekao je Plenković.

Podsjetio je na par činjenica – stvarno, koja zemlja napadne susjednu, a onda primi pola milijuna izbjeglica iz nje? Jesu li izbjeglice iz Poljske i Češke u Drugom svjetskom bježale u Berlin? Ili muslimanske izbjeglice iz BIH u Beograd?

Tuđman je možda vodio dvostruku politiku prema BIH – ali, on dijelio BIH? S kim? S Miloševićem, za kog je na tom istom sudu utvrđeno da nije dijelio BIH? Ja sam do sad mislio da su BIH u stvari dijelili Vance, Owen, Clinton, i slični!

I Tuđman je to mislio, pa je zato gledao imati nešto s čim može pregovarati. Političari nakon Tuđmana ne razumiju da se ne može pregovarati ako nemate nešto u ruci. Quid pro quo, RSK za HRHB, drukčije ne ide.

Rekao je upravo ono što je bitno: “Hrvatska će ovo pitanje problematizirati pred Vijećem sigurnosti koje je i utemeljio Haški sud. Državni vrh nije mogao biti povezan s onim činjenicama i interpretacijama kako je navedeno u presudi. Apsurdno je da niti u jednoj pravomoćnoj presudi nije utvrđena odgovornost Srbije za udruženi zločinački poduhvat u BiH”. I dodao kako je ‘Hrvatskoj neprihvatljiva današnja drugostupanjska presuda’.

No kasnije je medije optužio za pogrešnu interpretaciju svoje vlastite izjave i skočio sam sebi u usta te rekao kako ćemo poštivati presudu. Takav razvoj sam u prošlom pregledu i najavio, pretpostavljajući da će njegov prosvjed Vijeću sigurnosti UN-a završiti kao i kupovina INA-e od Mađara. Kad nemate muda, neće vam narasti tek tako. To znaju i na zapadu.

Zaključno, Plenkovićevi izleti u zaštitu vitalnih hrvatskih nacionalnih interesa – a to je svakako prije svega da Hrvatska ne bude proglašena agresorom u BIH, naročito kad je Srbija posve amnestirana, traju dok ne dobije po ušima od svojih šefova koji su ga i postavili tu gdje jest, srušivši prethodno mekim državnim udarom preko udbaških glasila i priglupih provincijskih političara prethodnu vladu. Time je samo dokazano da je Republika Hrvatska suverena država otprilike koliko su to bile i SRH i NDH, možda i malo manje.

Facebook ratovi

“Što je ovo zadnjih dana?!? Takve cenzure nije bilo ni kod Tita, možda kod Staljina... Muž je uslikao portal crkve Svetog Marka sa svijećama i slikom Praljka, normalan status bez ikakvih ekstrema. Status uklonjen. On stavi drugi u kom pita zašto je uklonjen, oni i to maknu i blokiraju mu fejs. Uz prijetnju da ako više išta u vezi te teme objavi blokirat će ga trajno”; piše supruga kolege iz Večernjeg, inače izrazito kulturnog čovjeka kojem je vrijeđanje posve stran pojam. Stanje na facebooku sve više poprima obilježja sjevernokorejske diktature. Kakav Voltaire, kakav Prvi amandman ustava SAD! Danas na društvenim mrežama imamo algoritme koji po uzorku traže određene riječi, slike ili fraze za koje je netko, negdje, iz nekog razloga, odlučio da su zabranjene. Nekoć su se, kažu, spaljivale i zabranjivale knjige. Danas se zabranjuju i same riječi, jer riječi u stvarnom svijetu imaju značenje. Riječi, dok god se stvari nazivaju pravim imenom, služe kao brana sili i nepravdi, tko kontrolira upotrebu riječi kontrolira i način razmišljanja. Cenzuriranjem jednih riječi i forsiranjem drugih je uvijek moguće od ljudima prirodno odvratnih stvari napraviti poželjne osobine, od poroka i oholosti romantično buntovništvo, od vrlina i kreposti predmet gađenja i ismijavanja.

Ovo čak nije cenzura kakvu je provodila inkvizicija, i tamo ste imali pravo odgovarati na optužbe, braniti svoj stav kao legitiman. Algoritam je tupo oružje koje ne gleda kontekst ni smisao, samo traži jeste li gdje upotrijebili riječ ili sliku koja nije podobna, i na kafkijanski način uklanja s facebooka korisnike koji su, primjerice, podijelili novinski tekst sa slikom generala Praljka. On je na popisu onih čije se ime ne smije spomenuti u javnosti. Niti spomen na njih smije postojati na društvenim mrežama. Glupo, nehumano kao i presuda, ali bez prava na obrazloženje i obranu. Mi smo ZuckerBorg, otpor je uzaludan, kaže facebook.

Neki i u Hrvatskoj brane takav pristup, kažu, to je privatna kompanija, takav ste ugovor s njima potpisali. Smiju izbaciti kog hoće. Smijem li ja otvoriti kafić i napisati “crncima i Židovima ulaz zabranjen”, ili izbaciti nekog tko nije prekršio nikakav zakon, nego tek interna pravila koja sam ja postavio? Spomenuo neko ime koje se meni iz nekog razloga ne dopada? Pitanje je retoričko, facebook bi trebao potpadati pod zakone koji jamče slobodu govora. Da je

Zola danas živ, slučaj Dreyfus ne bi smio ni spomenuti javno! Ipak je Dreyfus bio osuđeni izdajica, zar ne? I što s izdvojenim mišljenjem jednog od sudaca Haškog suda, smije li on javno iznijeti svoje izdvojeno mišljenje da nije postojao nikakav “udruženi zločinački” ili je i to kažnjivo?

Stvarno, kako se Amerika od zemlje slobode govora pretvorila u zemlju koja upravo tu slobodu najviše guši? Ako je logika društvenih mreža i onih koji ih programiraju da je Praljka “osuđeni ratni zločinac” i da ga se kao takvog ne smije spominjati ni u kakvom kontekstu, pa se primjenjuje instant-pravda, znači li to da će sutra isto biti primijenjeno na Tuđmana, jer on je taj koji je u Haagu osuđen kao vođa udruženog zločinačkog pothvata? I zašto onda nije zabranjeno stavljati slike Hillary Clinton, koja je pokrenuvši arapsko proljeće prouzročila smrt milijuna i milijuna muslimana, uništila cijele države poput Sirije? Jer njoj nitko nije sudio za udruženi zločinački pothvat u cilju uništenja jedne države, i neće?

Zato ovaj segment teksta ima sliku Vojislava Šešelja. Jer, Haag je potvrdio da on nije ratni zločinac.

Discipliniranje Hrvatske

Guardian je već spomenut u kontekstu discipliniranja Premijera i Predsjednice, a facebook u kontekstu discipliniranja ostatka Hrvata. Presude suda, kažu, treba bezuvjetno poštivati čak i kad su nakaradne: kakva zapovjedna odgovornost ako Praljak nije izdavao zapovijedi da se nekog muči ili smakne? Takvo tumačenje nikad nigdje nije primjenjivano. Kakav vražji “udruženi zločinački pothvat”, što je to?

U sve se na radost hrvatskih medija poput Nacionala, koji je presretan što je Guardian nagazio Plenkovića, uključila i liberalna Švedska, pa je tako Aftonbladet, švedski Večernjak, u doslovce rasistički (spram Hrvata, ali i Rumunja, Poljaka i Mađara) intoniranom tekstu napao Plenkovića jer je izrazio sućut obitelji generala zaboravivši da je izrazio sućut i svim žrtvama rata u BiH. Je li sad zabranjeno i izraziti sućut nečijoj obitelji? Je li to taj humani, vrli, novi svijet?

“To se događa u zemlji Europske unije, usred naše civilizirane demokratske zajednice”, pišu oni o postavljanju cvijeća za Praljka.

“To je sramota. Kult mrtvog ubojice potvrđuje zastrašujući nedostatak demokratskih instinkata. Tužno je da je zemlja poput Hrvatske puštena u Europsku uniju. Ali nije riječ samo o Hrvatskoj”, kaže autor Kadhammar i dodaje kako Poljski režim ‘pljuje u lice demokracije’ te da je Mađarski režim ‘ruga’. A za Rumunjsku i Bugarsku kaže da su poznate po korupciji i izvozu prosjaka, zanemarujući da se tu ne radi o Rumunjima nego – Romima (što je pak u Švedskoj nedozvoljeno spomenuti: po Arapima, Romima i drugim “žrtvama opresije” se ne smije, po Slavenima se smije lupati). Kaže i da sve te zemlje vole europski novac. U zemlji u kojoj bi završio u zatvoru da kaže da imigranti iz Pakistana vole europski novac, ipak je to rasizam.

Dakle, spali smo na to da nam packe dijele novinari jedne zemlje koja sve više liči na ratnu zonu – i sama javna tužiteljica Švedske Lise Tamm je jučer rekla za švedski radio kako “Rinkeby izgleda kao ratna zona”, i kako tamo policija postupa kao vojska, kao oružane snage te rekla kako Švedska promatra kako su zemlje poput Kolumbije i El Salvadora riješile problem gerile poput FARC-a.

Njih ne treba kriviti, za njih smo svi mi primitivci i ratni zločinci, njihov rasizam puca na nama jer na došljacima s bliskog istoka ne smije, zabranjeno je. Oni ne vjeruju, niti mogu vjerovati, da jedan zapadni sud može biti jednako politički i korumpiran kao i bilo koji “naš” balkanski, naročito kad sudi nekim tamo Hrvatima. Niti mogu shvatiti da se tu ne radi o glorificiranju ratnih zločina i zločinaca, nego prije svega protivljenju logici da Milošević nije imao ništa s ratom u BIH, ali je Tuđman bio taj koji ju je dijelio (a ne Vance, Owen i ekipa). Iako u jednoj stvari imaju pravo, mi stvarno nemamo što raditi u njihovom civilizacijskom krugu koji se svodi na klečanje pred vehabijama.

No za nadati se je da ćemo imati priliku vratiti milo za drago, kad se pred međunarodnim sudom u Teheranu bude sudilo nekom generalu Larsu ili Svenu za zločine u građanskom ratu protiv Somalijaca u Rinkebyju koji je, da bi obranio centar Stockholma od ratnika iz Mogadishua, srušio most između arapske četvrti i ostatka grada.

Hibridno-ratni premijer

Plenković je ostao dosljedan u svojoj nedosljednosti. Kad su ga mediji podsjetili da je skočio sam sebi u usta nakon dva-tri šamara iz smjera zapada, odnosno da je odlučio pojesti ono što nije za jelo, i to vlastito, on je optužio novinare (doduše, srpsko-američke i izazito lijeve) N1 televizije za izvrtnje njegovih riječi.

“Vi očito se ubrajate u one koji izvrću teze, idite na web stranicu Vlade, poslušajte moju izjavu od tog dana i pročitajte izjave Vlade i vidjet ćete da takvo spinanje nečega što se nije izgovorilo nije dobro, nije primjereno”, odgovorio je premijer novinarki te TV kad ga je upitala zašto sad govori da presudu šestorici treba prihvatiti, a prije šest dana je govorio da je ona u osnovi neprihvatljiva za Hrvatsku, naročito u segmentu gdje se kriminalizira Franju Tuđmana i hrvatski narod i državu.

“Smatramo da je dio presude koji se odnosi na neuvažavanje žalbi šestorice Hrvata iz BiH, kojim ih dovodi u vezu, u prvostupanjskoj presudi, s vodstvom RH u cijelosti nepravedan, neutemeljen, kosi se s povijesnom istinom i činjenicama. Stoga je u političkom smislu takav segment tumačenja ove drugostupanjske presude Hrvatskoj neprihvatljiv”, rekao je tada premijer, i dodao: “Odbacujem i ne prihvaćam takve ocjene”

A kad ga je novinarka podsjetila na to što je govorio tada, rekao je: “Možete pitati sami sebe kakva je vrsta djelovanja ovo vaše pitanje”, aludirajući naravno na hibridni rat. Koji, je li, Rusi vode protiv Zapada. Pa je američka N1 TV valjda isto u službi hibridnog Putina. “Nema nikakve promjene stava, on je vrlo jasan, presuda se poštuje”, izjavio je Plenković i rekao kako nisu reterirali. “Vidim da je došlo do tumačenja izjava Vlade oko haške presude koje ne odgovaraju činjenicama. Kad je riječ o prihvaćanju ili neprihvaćanju presude, RH je članica UN-a i jedna od zemalja koja je predlagala uspostavu ICTY-ja i dilema za prihvaćanje presude nema”, rekao je premijer i zaradio tri Pinokija u ovoj rubrici.

Dakle, premijer nije radikalno promijenio stav, samo ga je malo modificirao. I nije reterirao u stavovima, nego se povukao na rezervni položaj. Ali, vjerujte, zauzeo je čvrst stav oko Haaga. Stav u pornićima poznat i kao “doggy style”. Kad vidim kako ga njegovi zapadni saveznici i prijatelji razvlače i što mu sve rade, pornografija je prva asocijacija. Skoro da ga čovjeku bude žao kad to vidi.

Skoro. Nemoguće je ne primijetiti: Da su nas takvi beskičmenjaci i klimoglavci vodili u ratu umjesto “ratnog zločinca” Tuđmana, Srbija bi bila ako ne do Tokija a ono bar do Trsta i Graza. A šamari bi premijeru stizali s istoka, ne sa zapada. Ispada da je to jedino za što smo se u ratu izborili. Valjda i šamar manje boli kad je od prijatelja i saveznika, nego od morskog srpskog neprijatelja. Koji sad likuje, a ima i zašto.

Ugrožena novinarska nejač

Kako sam pisao u prošlom pregledu, neki su novinari smrt Praljka iskoristili kako bi pokazali koliko maliciozni i primitivni mogu biti. U vrhu je Matija Babić, kojem su naravno oni koje je u statusima i porukama nazivao – citiram – “bezvrijednim šupcima kojima se netko narugao guzicom”, komentirajući Tomićev tekst o nekom trashu iz Vukovara, “ocvalim nakazama”, “bezvrijednim gadurama”, “šljamom”, “profesionalnim šatorasima”, i tako dalje, uzvratili ljubaznost u svojim statusima i porukama.

Cilj njegovih provokacija obično i jest isprovocirati ljude da ga steraju negdje, pa da može plakati kako “oće da ga biju”, ustaše, branitelji, i naravno Holjevac. Zašto ja? Mene je spomenuo radi onog što sam o njemu napisao u prošlom pregledu, samo je za razliku od ostalih gdje je stavio snimke psovki i prijetnji prepričao moj tekst i slagao da sam zaključio da nije otišao iz Hrvatske, za koju tvrdi da iz nje svi normalni bježe, zato jer mi nismo normalni što ga nismo otjerali. Pa ispada da bi ja njega protjerao, jadnog. Bih, takve agresivce u svojoj kući ne želim, ali moj zaključak je bio da nije otišao jer u drugim zemljama se za pronevjeru gotovo milijun eura ide u zatvor, a ne na mjesec dana guljenja krumpira. Kamoli za krađu autoskih sadržaja, fotografija, videa. Zato i nije stavio screenshot, ne voli taj mali sinjski vlah koji glumi vrlo urbanog tipa (i određuje tko smije a tko ne u Zagreb, kao da je njegov privatni!) da ga se podsjeća da je zapravo kokošar, sitni krimos i provincijski primitivac, posve isti kao i razni Mamići protiv kojih piše.

No licemjerje njegovog plakanja o ugroženosti je u tome što ja nikad nisam prijetio njemu, ali on jest – meni. I to bez da sam mu za to dao povoda. Naime, jednom je napisao kako sam ja za njega isti kao i ratni zločinci i masovni ubojice, na što sam mu poručio da me tuži

ako tako misli, pa mi je poručio “za tebe imam puno bolji plan od tužbe”. Što, naravno, po HND-u nije prijetnja. Kao ni ono kad je jednoj mojoj facebook prijateljici poslao SMS kojeg mi je prosljedila, ni brojni drugi slični agresivni ispadi, vjerojatno potaknuti supstancama. Prijetnja novinarima je samo kad se prijeti njihovim novinarima.

Ugroženi Stipe

Novinari nisu jedini kojima se prijeti batinama, tu je i Stipe Mesić koji je dobio policijsku zaštitu jer mu, kaže, prijete nakon što ga je njegov kolega Šeks optužio u svojoj knjizi da je udbaša i da je radio protiv Hrvatske. Što je uglavnom od prije dobro poznato i još bolje dokumentirano.

Na Šeksove tvrdnje da je lažno optuživao Hrvatsku u Haagu, Mesić kaže kako “svjedok ne smije biti ni na čijoj strani... već na strani istine i tako sam se ja uvijek postavljao, da govorim istinu”.

I zemlja se nije otvorila, strop mu nije pao na glavu! Da samo nabrojimo koliko je puta Stipe ulovljen u laži, trebale bi još pune dvije stranice novina. Podsjetimo samo na ono kako nikad nije bio svjedok u Haagu, kako nikad čak nije niti bio u Haagu, da bi isplivala snimke njegovog tajnog svjedočenja. Podsjetimo na ono da nikad nije pjevao ustaške u Australiji, da bi ga opet snimke demantirale, pa je prešao na priču da nije pjevao nego samo otvorao usta. Podsjetimo na njegovo ustašovanje u Jasenovcu 1992. što je također negirao dok nije isplivala snimka. Podsjetimo na laži da nije zvao direktora Podravke da da kredit njegovom prijatelju i da dotični nije bio kod njega u uredu, da bi ga demantirao ispis telefonskih poziva i upisi gostiju na porti, i tak...

No Stipe se stvarno ne mora bojati da će ga netko ubiti. Da je netko to mislio napraviti, već bi to i napravio. Jedino ako ga možda Manolić ne odluči ušutkati.

(...)

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/marcel-holjevac-hoce-li-i-tudmanovo-ime-biti-zabranjeno-spominjati-na-drustvenim-mrezama-1104465/>

ROBIN HARRIS: RASPADOM JUGOSLAVIJE JNA I NJEZIN ‘MOZAK’ – KOS – POSTALI SU U STVARNOSTI NOVI CENTAR MOĆI

U ponedjeljak je pred prepunom dvoranom Katoličkog sveučilišta jedan od predstavljača najnovije knjige Višnje Starešine “Hrvati pod KOS-ovim krilom: Završni račun Haaškoga suda” bio je i Robin Harris je povjesničar, pisac i publicist.

Rodio se u Engleskoj 1952. godine. Radio je kao savjetnik britanske premijerke Margaret Thatcher i bavio se novinarstvom zauzimajući se za kršćanske vrijednosti i upozoravajući na probleme te progone kršćana. Autor je nekoliko knjiga, a prošle je godine objavio biografiju bl. Alojzija Stepinca na engleskom jeziku “Stepinac: His Life and Times”, te poslije na hrvatskom: “Stepinac – njegov život i vrijeme”. Živi u Zagrebu. Dobitnik je nagrade “Andrija Buvina” te mu je za izniman doprinos kršćanskoj kulturi uručena plaketa na kojoj su vratnice splitske katedrale akademskog kipara Kuzme Kovačića.

Ovdje donosimo cijeli govor g. Harrisa:

Čast mi je što sam pozvan održati govor na predavljanju ove važne knjige.

Višnja Starešina upućena je i mjerodavna komentatorica aktivnosti Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju (ICTY), kao i njegove političke pozadine. Ona je neustrašiva novinarka s velikim integritetom, a njezine zaključke trebali bi proučiti oni koji su odgovorni za vođenje poslova ove zemlje.

Knjiga „Hrvati pod KOS-ovim krilom“ ne može biti aktualnija i potrebnija. Hrvatska se danas osjeća ošamućeno i napušteno, a taj se osjećaj samo povećao zbog očigledno dobro planiranog međunarodnog poteza kojemu je u cilju gušenje izražavanja neslaganja na društvenim mrežama. Normalno je da se ljudi pitaju zašto se Hrvatska našla u ovom položaju. Hrvati pod KOS-ovim krilom pruža barem dio odgovora.

Ukratko ću navesti argumente iz Višnjine knjige, uz nekoliko svojih napomena. No prije toga, ne mogu se suzdržati od komentiranja salve samodopadnosti kojom je Međunarodni kazneni sud okončao

svoje dvadeset i četiri godine rada. Tom je prigodom hrvatska predsjednica govorila taktično, no elokventno u obrani Hrvatske. Međutim, suci i službenici Međunarodnog kaznenog suda učinili su sliku svojih ostvarenja toliko groteskno obmanjujućom da ona ne može proći nekažnjeno.

Međunarodni kazneni sud je skup neuspjeh. Napravio je samo minimum koji se od njega očekivao – no sporo, nestručno, radeći uz nepoštene kompromise, pod snažnim političkim utjecajem, slijedeći nemoralan program izjednačavanja krivice među uključenim strankama. Počevši kao skroman pokušaj zagovaranja standarda pravde za koje je međunarodna zajednica bila preslaba i podijeljena da bi silom nametnula – postao je – kao što oni nedavni hvalisavi govori pokazuju – samoproglášena paradigma za buduće rješavanje sukoba od strane međunarodnih sudova. Presude tribunala, čak i ako su ponekad vrijedne zbog nekih drugih razloga, nisu ustvari postignute putem procesa ili prema standardima, što bi bilo prihvatljivo u svakoj razvijenoj državi – pogotovo u Velikoj Britaniji, koja je tako srdačno podržala zaključke Međunarodnog suda.

Klasičan primjer je stvaranje pojma udruženi zločinački pothvat, koji se u svom najširem – i najteže obranjivom – obliku, upotrijebio da bi se postigla osuđujuća presuda u nedavnom slučaju protiv hrvatske šestorke iz Bosne i Hercegovine. Bila je to nepravedna presuda. Možda je prihvaćena – baš kao što se sutrašnje vrijeme može prihvatiti – no ne treba se poštovati, kao ni institucija koja ju je donijela.

Druge dvije kratke uvodne napomene:

Kao prvo, protivno tvrdnjama poklonika tribunala, njegovi rezultati ne pokazuju da je međunarodna pravda korisno sredstvo u ispravljanju međunarodne nepravde. Samo je jedan važni optuženi ratni zločinac izručen sudu prije operacije Oluja. Tek nakon što je Hrvatska, uz pomoć SAD-a, ostvarila vojnu pobjedu nad Srbima, Međunarodni kazneni sud je dobio mogućnost da uopće počne djelovati. Ironično je, najblaže rečeno, da je tribunal tada nastojao optužiti upravo one političke i vojne figure čiji je uspjeh omogućio njegovo djelovanje.

Kao drugo, rad Suda, kao što Višnja prikazuje, bio je podložen neprestanoj manipulaciji koju su vršile nestručne osobe, osobito KOS, vojna obavještajna služba JNA. Pokazalo se da je vjerovanje da će pravda biti čišća ako se donese dalje od uključenih stranki, neistinita. Ova pouka nadilazi područje sudstva. Čak i male zemlje poput Hrvatske ne mogu očekivati bolji, već lošiji tretman ako predaju svoje interese multilateralnim, međunarodnim tijelima, nego ako traže bilateralne sporazume između zemalja. Suverenitet je važan, bez obzira na veličinu tvoje države.

Osvrnut ću se sada izravno na knjigu. Sastoji se od jedanaest poglavlja i zaključnog i važnog epiloga. Hvati pod KOS-ovim krilom analizira događaje na terenu i argumente na Tribunalu prema kronološkom i tematskom slijedu.

Prvo poglavlje opisuje početke haaškog tribunala, organizacije koja se od svojih skromnih početaka iz 1993. godine proširila na godišnji proračun od 270 milijuna američkih dolara s osobljem koje broji tisuću ljudi.

Drugo poglavlje pruža pregled bliske, no mutne suradnje tribunala s različitim državnim obavještajnim službama. Izgleda da je osobito važnu ulogu odigralo britansko, australsko i kanadsko osoblje. Poseban naglasak stavlja se ovdje na Grahama Blewitta, Australca kod kojeg se može pratiti djelovanje protiv Hvata, a koji je bio djelatni voditelj istraga od osnutka Tribunala 1994. godine do podizanja posljednjih optužnica krajem 2004. godine. Višnja navodi da je Blewitt poslužio kao „jamstvo da će se u politici optuživanja provoditi britanska politika podjele srpsko-hrvatske krivnje za rat, kao preduvjet za ponovnu uspostavu neke nove balkanske državne asocijacije pod srpskom hegemonijom“ (27. str.). Kasnije ću dati svoj komentar o tom pitanju.

Druga obavještajna služba čiji su planovi i interesi bili od velike važnosti bila je Kontra-obavještajna služba JNA ili „KOS“. Njezin vođa, general Aleksandar „Aca“ Vasiljević, navodno je davno prije početka sukoba 1991. godine ubacio ključne agente u ono što će uskoro postati zaraćeni entiteti. Iz tih pozicija, agenti KOS-a mogli su napraviti dalekosežnu štetu, prebacujući krivnju na nekoga drugoga. Dobro poznati slučaj je operacija Labrador – bombardiranje Zagrebačkog židovskog groblja te pokušaj

bombardiranja židovske općine u kolovozu 1991. godine. No bilo je mnogo štenara Labradora, od kojih su samo neke bile označene i utvrđene.

Treće poglavlje odnosi se na Vukovar. Vukovar je ključan za rad – i neuspjeh – haaškog tribunala, jer kako Višnja napominje:

„Uz malo truda, sintezom zločina nad Vukovarom, nad ratnim zarobljenicima i civilima poslije zauzimanja grada i etničkog čišćenja na cijelom okupiranom području istočne Slavonije i Baranje nakon uspostave lokalnih vlasti, moglo se napraviti i vrlo uvjerljiv slučaj genocida – najtežeg zločina koji podrazumijeva politički planirano istrebljenje nekog naroda ili etničke grupe s određenog teritorija“. (str. 43).

Odgovornost za zločine uskoro se prenijela na lokalne srpske dužnosnike – ponajprije na Slavka Dokmanovića, koji je kasnije, prikladno, počinio samoubojstvo. Upletenost JNA se, suprotno tomu, minimalizirala, dok se uloga četničkih paravojsnih postrojbi naglašavala.

Četvrto poglavlje bavi se događajima i istragama u Lašvanskoj dolini i u sjevernoj Hercegovini.

Meni je ovo poglavlje otvorilo oči. Nakon što sam pročitao odličnu knjigu Charlesa R. Shradera, Muslimansko-hrvatski građanski rat u srednjoj Bosni (eng. *The Muslim-Croat Civil War in Central Bosnia*), te nakon što sam intervjuirao mnoge bosanske izbjeglice – Muslimane i Hrvate 1993. godine, držao sam da situaciju poznajem prilično dobro. Međutim, nisam do sada shvaćao sve vojne razloge za muslimansku vojnu kampanju u sjevernoj Hercegovini. Niti sam shvatio, unatoč tome što sam svojedobno čuo različite neosnovane optužbe, ekstremno i opsežno divljaštvo mudžahedina – koje je uvela, angažirala i kontrolirala Armija Republike Bosne i Hercegovine u svojoj kampanji kako bi prognala Hrvate. Bošnjačka obavještajna služba, AID, nastojala je zataškati tu vezu. No njihov uspjeh u tome povlači druga važna pitanja – o profesionalnosti rada istražnog tima 9 Tužiteljstva Haaškog suda, o upletenosti drugih službi – uključujući britansku – u ublažavanje informacija o mudžahedinskim zvjerstvima te o potpunom propustu Hrvatske tada i sada da javno obznani progon Hrvata.

Nasuprot tomu, Tužiteljstvo se snažno obrušilo na (jednako stvarne) zločine koje su počinile hrvatske snage u vojnoj kampanji u Lašvanskoj dolini, osobito u Ahmićima. Slučajevi koji se tiču tih operacija prvo su upotrijebljeni kako bi se dokazao stupanj odgovornosti zapovjedništva neutemeljen u stvarnosti, koji je rezultirao kaznom od 45 godina zatvora (koja se kasnije drastično smanjila) protiv generala HVO-a Tihomira Blaškića. Oni su zatim, u presudi protiv Darija Kordića, poslužili za tvrdnju o postojanju politički definiranog plana etničkog čišćenja ne-Hrvata. To je bio temelj optužnice protiv „Prlića i ostalih“, koja je uključivala predsjednika Tuđmana i hrvatsku državu.

Kao što je objašnjeno u petom poglavlju, Tužiteljstvo nije utvrdilo nikakvu širu liniju odgovornosti protiv Srbije za zločine koje je počinila u provođenju etničkog čišćenja u Bosni i Hercegovini. Srpski koncentracijski logori bili su problematični za Beograd jer su ih osnovali i upravljali njima časnici JNA-e, uključujući i KOS. Višnja Starešina pruža dokumentirani dokaz odgovornosti KOS-a i generala Vasiljevića za te logore. Stoga je bilo potrebno osigurati da istraga ovih činjenica bude ugrožena, kao što doista i je bila – nizom politički pogodnih i pravovremenih smrtnih slučajeva.

Šesto poglavlje bavi se pozadinom još jednog jednako pravovremenog smrtnog slučaja – slučaja Slobodana Miloševića.

Istražno osoblje tribunala uložilo je sumnjivo malo truda u slučaju protiv Miloševića i Srbije. Tužiteljstvo je, prema tome, sada očajnički tragalo za optužujućim dokazom, a kada su ga dobre usluge Vasiljevića i KOS-a omogućile, bile su dobrovoljno učinjene koncesije mreža. Umjesto da sjedi pored Miloševića na optuženičkoj klupi, kao što je prvotno bilo predviđeno, Vasiljević se sada pojavio 2003. godine kao glavni svjedok Tužiteljstva. Štoviše, oslanjanje na Vasiljevića i novu vladu u Srbiji nakon Miloševića u vezi s dokumentacijom – s obzirom na to da je tribunalov vlastiti trud bio vrlo ograničen i bezuspješan – dao je Beogradu priliku da pruži samo ono što je bilo nužno i ništa više. Dokumentacija je bila uređivana i filtrirana – za razliku od one koju je na veliko predala Hrvatska pod predsjednikom Mesićem. Uložen je veliki trud da se prebaci krivica s Jugoslavenske države, vojnih i obavještajnih vlasti na Miloševića.

A onda je sam Milošević u subotu 11. ožujka 2006. godine susretljivo umro prije postizanja presude.

Sa sedmim se poglavljem priča vraća u Vukovar. Haaško Tužiteljstvo izgubilo je interes za istraživanje ovog slučaja, nakon što su Srpska država, JNA i KOS postali partneri Tužiteljstva u slučaju protiv Miloševića, u kojemu je Vukovar sada bio tek jedan dio. U Beogradu se sada također iznosio kazneni slučaj. No još važnije – kako knjiga navodi – dok je naslov onoga u Haagu glasio „Vukovarska bolnica“, što je uključivalo čitav proces utvrđivanja i odabira pacijenata sve do i uključujući njihovu likvidaciju, onaj pred beogradskim sudom bio je naslovljen jednostavno „Ovčara“, uklanjajući drugim riječima prvi dio zločina čiji su počinitelji bili JNA i KOS, to jest, Jugoslavenska država. To ne bi bilo toliko važno da sudski proces u Beogradu nije bio mjesto pripreme – kao i supresije i iskrivljavanja – dokaza za sudski proces u Haagu. Ovo je ubrzo postalo očigledno u načinu na koji su optužnice Međunarodnog kaznenog suda oblikovane.

Ovo poglavlje također pokriva detaljne okolnosti zločina u Vukovarskoj bolnici, što je zorno prikazano u Višnjinom dokumentarcu. On prikazuje sudjelovanje JNA sve do trenutka pogubljenja. On opisuje izvedbu koju je organizirala KOS za potrebe medija.

Prema mojemu mišljenju, ključna činjenica je dolazak generala Vasiljevića i drugih službenika vojne obavještajne službe JNA u Negoslavce, nekoliko kilometara od Vukovara, u noći 19. studenog oko osam sati. JNA je već imala puni popis onih koji su se nalazili u bolnici. Idućega dana trebali su biti evakuirani. Naravno, ne postoji dokaz što se točno govorilo na tom sastanku. No jasno je kao dan da je njegova svrha bila donošenje odluke o tome koje se kategorije neprijatelja – naravno, od kojih su svi u svakom slučaju bili smatrani „ustašama“ – trebaju podvrgnuti posebnoj vrsti mučenja i ispitivanja, a zatim likvidirati.

Vukovar zaslužuje biti promatran kao zločin iste razine i sličnih ciljeva kao onaj u Srebrenici – što je glavna tema osmog poglavlja. Ponovno je veza između bivših časnika JNA i KOS-a očigledna. Metode i zapovjedni lanci su slični – u slučaju Srebrenice preko

Mladića do Karadžića. Međutim, dok je taj zapovjedni lanac razotkriven, ovaj u slučaju Vukovara je zataškan.

Deveto poglavlje istražuje zašto je KOS tako važan akter. Odgovor glasi: zato što je JNA uistinu, kao što knjiga tvrdi, „posljednji bunker obrane komunizma i Jugoslavije“ (205. str.). Kada se ostatak struktura počeo raspadati, osobito Hrvatska i Slovenija, JNA i ono što se može nazvati njenim „mozgom“, KOS, postali su u stvarnosti novi centar moći.

Deseto poglavlje bavi se optužnicama protiv Hrvata povezanih s vojnim operacijama Medački džep 1993. godine i Oluja 1995. godine. Ono rasvjetljava neprofesionalan postupak Haaškog Tužiteljstva, osobito u iskorištavanju Save Štrbca i njegovog pogrešnog nazvanog NGO „Veritas“ u istraživanju navodnih zločina. Jedanaesto poglavlje bavi se nedavnim slučajem Hrvatske šestorke.

Ono što mene zapanjuje u ovim slučajevima je potpuno odsustvo realizma. Ratovi nikada nisu potpuno čisti. No postoje stupnjevi prljavštine. Osim toga, primjenjuje se niz moralnih pravila – pravila koja su tijekom stoljeća postala poznata kao „zakoni rata“ iz kojih su nastale razne ženevske i haaške konvencije te naposljetku i Međunarodni kazneni sud. Prema ovom tradicionalnom shvaćanju, postoji razlika između agresije i obrane, između ponovne uspostave vlastitog teritorija i osvajanja tuđeg, te između puštanja civila da napuste bojno polje i protjerivanja iz njihovih domova. Taj ostatak moralnog zdravog razuma i pravne tradicije učinkovito je odbačen u prvostupanjskom sudu u slučaju protiv Gotovine i ostalih.

Slično tome, u slučaju protiv Hrvatske šestorice osmišljena je razrađena, umjetna struktura donošenja odluka i krivice kako bi se zapleli u organizirani kriminal ljudi koji su imali male ili nikakve veze s događajima na terenu. Ne postoji uvjerljivi dokaz da je predsjednik Tuđman nastojao ponovno uspostaviti Hrvatsku banovinu, niti da je organizirano etničko čišćenje, niti da se ikada dogovorio s Miloševićem da razdvoje Bosnu – što je uistinu laž za koju je zaslužan i koja možda potječe od KOS-a. Ponovno smo pogođeni nedostatkom razumijevanja za pravi značaj donesenih odluka te ograničeni opseg mogućih opcija. Prilikom ocjenjivanja hrvatske državne policije, Tužiteljstvo nije uzelo u obzir činjenicu

da Hrvatska nije primila pomoć od Bosne kada je njen teritorij bio napadnut – niti činjenicu da bi bez HVO i operativno nezavisne jedinice Herceg-Bosne, nova Bosanska država bila potpuno opustošena u prvim mjesecima srpske agresije. Nije uvažena ni činjenica da bi bez hrvatske vojne akcije 1995. godine Bosna sada vjerojatno bila u srpskom posjedu, uz veliki dio muslimanskog stanovništva koji bi se skrivao u kampovima. Nije spomenuto ni to, osim u prolazu, da je čak tijekom muslimansko-hrvatskih sukoba pola milijuna muslimanskih izbjeglica nahranjeno i smješteno u Hrvatskoj – što je izvanredna humanitarna gesta koja svjedoči o praktičnoj dobrohotnosti Hrvatske države i naroda.

Knjiga se na mnogo mjesta osvrće na ulogu britanske politike. Htio bih dati svoj komentar o ovome.

Britanska državna politika ranih 1990.-ih godina bila je, uistinu, onakva kao što se opisuje u ovoj knjizi, nastavak one politike kojoj je Britanija tradicionalno težila, a koja se temelji na otporu utjecaja Njemačke u južnoistočnoj Europi, što je dugi niz godina također uključivalo naklonost prema Srbiji i Jugoslaviji pod dominacijom Srbije. Odras ovoga je bilo neprijateljstvo britanske vlade prema Hrvatskoj, kojemu je pridonijela određena količina ratne nostalgije simpatije prema partizanima i Srbima. Međutim, to je više kvaziautomatska reakcija nego promišljeni odgovor, rezultat lijenosti u nedostatku vodstva. Dokaz leži u tome što bi sve bilo drugačije da je Margaret Thatcher bila premijerka 1991. godine, a ne John Major. Prema tome, objašnjenja postupanja države u vezi tradicije interesa države nikada nisu u potpunosti zadovoljavajući.

Pod Tonyjem Blairom, na primjer, dogodila se promjena stajališta – ne u korist Hrvatske države, koja je sada bila promatrana u svjetlu – siguran sam da ju je g. Blewitt tako vidio – kao oblik ustaškog procvata – već u korist muslimana u Bosni. Ranije je London gledao na muslimane bez ikakvih simpatija, kao u vrijeme Srebrenice. Sjećam se vojnih izvješća koja su optuživala muslimane za njihove vlastite nepravilike.

Britanija je također bila glavna politička sila koja je stajala iza pokretanja i istraživanja Gotovininog slučaja. To, međutim nije bilo vođeno britanskim državnim interesima, već željom da se prkosi Amerikancima, čije nametanje vojne opcije protiv Beograda je bilo

opravdano. Britanija je sada naklonjena Hrvatskoj. To nije prvenstveno zbog promjene interesa, već zbog promjene osoblja unutar vlade Ujedinjenog Kraljevstva.

Naposlijetku, u procjeni motivacije tribunala, osobito u posljednjih nekoliko godina, važno je da ne zaboravimo da je ideologija postala sve više dominantna. Doktrina i praksa universalne jurisdikcije („universal jurisdiction“), kao temeljnog elementa globalnog vladanja („global governance“), bila je pod pritiskom Amerike – sve do izbora predsjednika Trampa – te EU. Ona je također osigurana od strane moćnih međunarodnih financijskih interesa. Ovaj globalistički protu-nacionalni program nedvojbeno je glavni važni čimbenik koji upravlja svjetskim događajima. Njegovi poklonici smatraju Hrvatsku antitezom novog svjetskog poretka koji žele uspostaviti. Hrvatska je mala, nedavno stvorena država, odana nacionalnom identitetu i katoličkoj vjeri i tradiciji. Današnji doktrinarni internacionalisti zasigurno gledaju na Hrvatsku s barem onoliko prijezira i mržnje kao Karl Marx. To bi trebao biti bedž ponosa; no bedž je isto tako, i uvijek će biti, meta.

Izvor: narod.hr

<https://narod.hr/hrvatska/robin-harris-raspadom-jugoslavije-jna-njezin-mozak-kos-postali-stvarnosti-novi-centar-moci>

PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.

ANTO ĐAPIĆ

GOSPODINE VELEPOSLANIČE, ČIJE STE STAVOVE VI IZNIJELI?

Gospodine veleposlaniče Sjedinjenih Američkih Država,
Vaša ekscelencijo
Gospodine Robert Kohorst

Krajnje smo neugodno iznenađeni Vašom javnom reakcijom povodom političkih rasprava o iznimno važnom vrijednosnom pitanju u Hrvatskoj. Utoliko više, jer dolazite iz zemlje i predstavljate zemlju u kojoj bi zbog ovakve reakcije i izravnoga osporavanja slobode misli i izražavanja bili trenutno smjenjeni sa svake dužnosti, a vrlo vjerojatno Vam slična reakcija ne bi ni pala na pamet. Grubo ste prekršili Prvi amandman Ustava SAD-a, a to što to radite u tuđoj zemlji i tuđem narodu, ne umanjuje značaj te nevjerojatne pogriješke, nego ga itekako pojačava. Time izravno pokazujete da ne poštujete hrvatski narod i ne želite iste vrjednosne standarde primjenjivati na Vaš američki narod i na moj hrvatski narod. To je, uz činjenicu da je to kršenje elementarne diplomatske pristojnosti, duboko uvredljivo.

Ne možete Vi arbitrirati o tome što je današnje hrvatsko moderno društvo, niti je bilo tko izvan hrvatskog naroda pozvan na to. Kako nam kroz stoljeća ni Vi, ni bilo tko drugi, nije poklonio našu slobodu, niti sačuvao naše vrjednote, tako nam nećete ni arbitrirati, koliko god bili predstavnik velike i snažne države, odnosno velikoga i nama prijateljskoga naroda. U svemu mora biti granica, na tome jedino

može počivati prijateljstvo i savezništvo, a svaki iskorak izvan tih granica sobom nosi nepovjerenje i ostavlja silne pukotine u svakom partnerstvu i savezništvu.

Naši vojnici, djevojke i mladići zajedno s Vašima diljem svijeta u ovome trenutku, od Baltika i granica s Rusijom, preko Afganistana i drugih svjetskih žarišta, koje hrvatski narod nije ničim, ni izazvao ni potaknuo, a jesu Vaše prethodne administracije, naročito administracija predsjednika Obame, koja se upravo služila arbitriranjem kakvo Vi pokušavate primjenjivati u Hrvatskoj, izazivajući tako nesagledive krize i nesreće narodima svijeta, zbog kojih svi danas trpimo, vjeruju da štiteći mir narodima svijeta, štite svoj dom i domovinu. Oni su Vaša ekscelencija za svoj Dom i domovinu spremni i umrijeti. To znači naš pozdrav – Za Dom spremni.

Osuđujući taj pozdrav, Vi osuđujete njihovu spremnost, njihovu moralnu i emotivnu opredjeljenost i identifikaciju, i iskazujete im razlog za sumnju u vaše savezništvo i prijateljstvo. U takvim okolnostima nitko se ne može boriti i izboriti za svoje ideale, niti se u takvim okolnostima može stajati na crti koja odlučuje o životu i smrti.

Nemojte to raditi.

Ulazite u opasan teren, svrstavate se na stranu svega što je posve suprotno svim američkim idealima, Vašoj američkoj slici u suvremenom svijetu, koja je usprkos mnogim usponima i padovima zbog Vašega političkog taktiziranja tijekom oslobodilačkoga domovinskog rata, pa i do danas kad je sudbina hrvatskoga naroda u BiH u pitanju, i dalje prevladavajuća u hrvatskom narodu, i bilo bi dobro i razumno – čuvati i jačati tu sliku. I jačati niti savezništva s hrvatskim narodom, jer administracije dolaze i prolaze, narod ostaje i opstat će za vijeke. Ne igrajte na gubitnike koji u Hrvatskoj pokušavaju medijskim i političkim, te državnim nasiljem kriminalizirati identitet hrvatskoga naroda.

Ovakvim postupcima jako narušavate povjerenje hrvatskog naroda. Ne pada mi na pamet dokazivati Vam ili bilo kome drugome, što za hrvatskog čovjeka znači taj pozdrav.

To bi bilo neponosno, nečasno, provincijalno i neslobodno.

Mi odlučujemo o tome što je to za nas moderno društvo, što su njegove vrijednosti.

Samo mi.

A koliko pratimo, to je i težišna politika Vašega predsjednika gospodina Trumpa, zbog koje upravo oni kojima pokušavate biti oslonac osuđujući „Za Dom spremni“, još od izborne kampanje u Americi, vode histeričnu kampanju protiv njega predstavljajući ga kao čudovište u Hrvatskoj. Kako je moguće da to ne vidite?

Čije ste onda stavove Vi iznijeli?

Gospodine veleposlaniče Kohorst, iako nam u vrijednosnim pitanjima ne treba ničija pomoć, pogotovo ako ju sami ne tražimo, zbog utjecaja i realne moći Vaše zemlje i države, imali biste možda i legitimitet iskoračiti iz diplomatskih standarda, pa i pokušati se izjasniti o unutarnjo-političkim pitanjima u Hrvatskoj, da ste u bilo kojoj prilici kao predstavnik slobodarske nacije i države, primjenjujući univerzalne standarde razlikovanja dobra i zla, primjenjujući nužne kriterije nagrade i kazne u suvremenom svijetu, bilo kada javno izrekli nužnost da Srbija mora snositi punu odgovornost za agresiju na Hrvatsku, da ste se Vi i Vaše kolege očitovali o sramnom političkom pritisku na hrvatski narod u BiH zauzimajući se za pripadajući suverenitet našega naroda, te zauzeli za principijelno rješavanje tih problema, za koje rješavanje je Vaša zemlja kao najvažniji stup međunarodne zajednice pozvana utjecati i djelovati.

No o tome i tim pitanjima šutite.

Konačno, niste pomogli predsjednici Kolindi Grabar Kitarović s ovim, ako Vam je to bila namjera. Ne treba nju nitko braniti, niti štititi pred i od hrvatskoga naroda, ni kad dobro radi ni kad griješi. Mi joj nismo neprijatelji, a ovakvim postupcima, samo potvrđujete učestale neizravne stereotipe da je i ona i kompletan državni vrh pod presudnim utjecajima velikih sila, pa i Vaše države, čime ih udaljavate od jedinoga izvornoga suverena-hrvatskoga naroda i izrugujete temeljno načelo slobode i demokracije.

Uz to, tako slabite svoj legitimni interes, oslonac u Hrvatskoj.

To što radite je jako pogrešna računica, jako pogriješan iskorak i namjera.

Jer, kako sam rekao, državno-politički poredak koji pokušava svim silama kriminalizirati same temelje nacionalne slobode i od nacionalne slobode stvoriti surogat po mjeri silnica i sila koje smo pobjedili i demokratskom voljom i vojno, jako je labilan, nestabilan i nikome, a pogotovo ozbiljnoj državi ne može biti pouzdan saveznik. Tko nije saveznik svome narodu, ne može biti nikome. Vama saveznik može biti samo hrvatski narod, a ovim što radite ga odbijate od sebe i jako slabite temelje toga savezništva.

Nemojte to raditi.

Ovo je Hrvatska, Vi ste u njoj dobrodošao gost i prijatelj, pa čuvajte to prijateljstvo izbjegavajući ovakve ispade.

Anto Đapić

<https://kamenjar.com/gospodine-veleposlanice-cije-ste-stavove-vi-iznijeli/>

HRVATI AMERIČKOM VELEPOSLANIKU

Javljanja g. Banovića su uvijek izuzetna. Baš sam se spremao komentirati najnovije poruke gđe Predsjednice i naslovio tekst PREDSEDNICA: ZA DOM SPREMNI TREBA RAZLIKOVATI OD ZA DOM SPREMNI, kad sam dobio njegov e-mail o reagiranju naših ljudi na podršku američkog veleposlanika prvoj izjavi Predsjednice RH. Čini mi se da će vam biti zanimljiv taj tekst g. Banovića pa vam ga šaljem:

Američki veleposlanik g. Robert Kohorst na svom Twitteru izrazio je podršku Kolindi Grabar Kitarović. Istaknuo je da svaka zemlja mora štiti slobodu govora, ali da nekim frazama u modernom društvu nema mjesta.

No, Hrvati k'o Hrvati, reagirali su isto onako kako su reagirali i krajem 80-ih, kada su diljem svijeta pritiskali razne diplomate. Zasuli su ga zanimljivim komentarima i činjenicama.

Za početak, postavili su mu fotografiju medalje američkog kongresa iz 1814. na kojoj na latinskom piše "Pro patria paratus aut vincere aut mori". To doslovno znači "Za domovinu spremni ili pobijediti ili umrijeti". Postavili su i montažu sa Donaldom Trumpom koji drži natpis "Pro patria paratus means ZA DOM SPREMNI". Pitali su ga zašto krši ustav vlastite države, jer ovakve fraze su u SAD-u potpuno legalne čak i kad bi nečime bile kompromitirane. Postavili su mu logo Američke nacističke stranke koja ima i svoju mrežnu stranicu. Podsjetili su ga da je u Americi legalno vikati "Heil Hitler" ili "f*** Trump" (j**** Trumpa).

Javio se i Thompsonov odvjetnik i član Nezavisnih za Hrvatsku, g. Davor Karačić, koji je kratko poručio: *"In your country it is normal and perfectly allowed by law, to walk dressed in nazi uniforms. So please stop palamoodo."* (hrvatski prijevod: "U vašoj zemlji normalno je i savršeno u skladu sa zakonom hodati obučen u nacističku uniformu. Stoga molim prestanite palamuditi.")

Hrvati koji su se javljali u komentare izrazili su želju da g. Kohorst podupre slobodu izražavanja i iznošenja mišljenja umjesto da staje na stranu osobe koja je protiv te slobode. Rekli su da više od 75 godina čekamo na tu slobodu, na što su neki rekli da ju čekamo više od 900 godina. Podsjetili su ga da su četnici posljednji fašisti u

Europi. Uz to su postavili sliku Jean-Michel Nicoliera i HOS-ovu iskaznicu Thomasa Crowleya na kojoj je njegova fotografija, HOS-ov logo i "Za Dom spremni". Javili su se i neki Hrvati u Americi. Jedna Hrvatica tako kaže da je rođena u SAD-u, ali ima hrvatsko nasljeđe. Otac ju je naučio riječi "za dom spremni". Ona je veleposlaniku poručila da su ovi ljudi na fotografijama imali "muda veličine kitova" i da on ne govori u njeno ime.

Postavljena je i fotografija dokumenta iz organizacije Hrvatski Domobran, iz 1936., a dokument je potpisan, citiram, **"uz izraz poštovanja s domobranskim pozdravom ZA DOM SPREMNI"**. Sjetili su se uz to Hrvati i lista Virovitičan iz 1921. i stiha "za rod i dom spremni život dati" kojeg je u sklopu neke domoljubne pjesmice izrecitalo neko dijete na školskoj priredbi u Virovatici.

Od g. Kohorsta je zatraženo da SAD i UN, nakon izjave izraelskog povjesničara Gideona Greifa o 800 tisuća pobijenih u Jasenovcu zatraže masovno prekapanje cijelog područja jer je potrebno hitno pronaći i identificirati žrtve, i da cijelo iskapanje nadgledaju upravo predstavnici SAD-a i UN-a. Potrebno je i riješiti broj žrtava.

Tom Sunić također je ostavio poruku. Kaže da bi amerikanci trebali istražiti pedigree i prošlost onih koji su pohodili nedavno okupljanje u Mimari (proslava dana državnosti Srbije, i dana srpske vojske). Josip Stjepandić uputio je veleposlanika na presudu međunarodnog suda u pogledu onoga što je Srbija činila Hrvatskoj, i podsjetio ga da su Hrvati koristili upravo "Pro patria paratus" tj. "Za Dom spremni" u obrani svoje domovine.

Netko mu je postavio i sliku Orwella uz citat "Ako sloboda uopće ima ikakvo značenje, onda znači pravo ljudima reći ono što ti ljudi ne žele čuti".

S obzirom da je veleposlanik rekao da "neke fraze nemaju mjesta" u današnje vrijeme u modernom društvu, neki su ga pitali je li mislio na frazu "velikosrpska agresija", ili možda na frazu "sagraditi zid" pritom misleći na aktualno stanje na južnoj granici SAD-a.

Lijepo je vidjeti da Hrvati i dalje ne dopuštaju tek tako da se blati Hrvatska.

P.S. Ovo je poveznica na Kohorstov tweet i komentare:

<https://twitter.com/USAmbCroatia/status/1097857505412173825>

Vidjeti:

<https://narod.hr/hrvatska/veleposlanik-sad-a-kohorst-podrzao-predsjednicu-oko-pozdrava-za-dom-spremni-evo-kako-su-mu-odgovorili-na-twitteru>

RUDI TOMIĆ: PREDsjednica OPET - POSRNULA!

02.03.2019.

GLAS HRsvIJETA

Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović napravila je krivi korak koji će ostaviti trajne posljedice.

Na konferenciju za medije (16.02.2019.) Predsjednica RH dala je opširno izvješće o obavljanju državnih poslova u njezinom četirogodišnjem mandatu. Nabrojila je surete s velikim brojem svjetskih državnika, među kojima je izdvojila sastanak s kineskim predsjednikom Xijem, američkim predsjednikom Trumpom, ruskim predsjednikom Putinom, kancelarkom Merkel i drugima, ali ne i srpskog predsjednika Vučića, jer je zbog njega na Pantovčaku posrnula i "pala na nos."

Kolinda Grabar Kitarović je rekla da su njezini brojni sureti s državicima imali samo jedan cilj - "da se glas hrvatske čuje, prepozna i uvažava". Kazala je kako je u ove četiri godine mandata imala 115 +1 službenih državnih putovanja te da je primila 44 strana izaslanika, što je veoma impresivna statistika. Trebala je također istaknuti, da su je u Banskim dvorima pratile tri veleizdajničke Vlade: Ona Zorana Milanovića, Tihomira Oreškovića i Andreja Plenkovića.

Predsjednica, s ponosom je naglasila kako je svoj Ured premještala iz županije u županiju, doduše to je nova pojavnost u praksi državnika, s nakanom da se upozna "iz prve ruke" o gospodarskom i demografskom stanju u županijama. Sigurno je u Ličko-senjskoj županiji sreła staru čeljad i vidjela porušene kuće, opustošena sela, dvorišta, ulice i livade zarasle trnovitom dračom gdje se množe zmije i igraju zečevi.

Novinar HRT-a postavio je Predsjednici "važniji" pitanje: "Trebala li Hrvatskoj realnije suočavanje s ustaškom prošlošću i da li je 'Za Dom spremni' stari hrvatski pozdrav?" Predsjednica je opet posrnula, jer je bez predaha izustila pokajnički odgovor:

"Kad je riječ o pozdravu 'Za Dom spremni', počinila sam grešku rekavši da je to povijesni pozdrav jer mi je to u više navrata rekao

netko od mojih savjetnika. Međutim, prihvaćam stav stručnjaka da to nije stari hrvatski pozdrav. Taj je pozdrav kompromitiran i neprihvatljiv", odgovorila je Predsjednica RH." (maxportal.hr)

Za Dom spremni nije samo simboličan pozdrav nego ima mnogo veće suštinsko značenje u obiteljskom, duhovnom, domoljubnom i općenito u nacionalnom poimanju hrvatskog čovjeka za svoj dom i za svoju domovinu - Hrvatsku. Još Hrvatska ni propala dok mi živimo ! (Ljudevit Gaj)

Dakle, svima kojima smeta hrvatski pozdrav Za Dom spremni, neka se SPREME seliti iz Hrvatske, jer sramota je, grijeh je i muka je, da žive u državi koju strastveno mrze. U ovom moralnom, domoljubnom i državotvornom pravilu nema izuzetaka (no exception!): Mrzitelji države hrvatskog naroda - iš iz Hrvatske!

Tako su s neprijateljima postupali stari Rimljani, tako postupaju sve nacionalne vlade u svijetu - izgone neprijatelje iz svoje države. Isto tako "državljanstvo se može izgubiti, da može biti oduzeto, u slučaju kada je neki državljanin tako ugrozio i tako žestoko napao Hrvatsku, pa bi mu se moglo i oduzeti, ako se radi o veleizdajniku." (Zvonimir Šeparović)

Hrvatsko nacionalno etičko sudište, jedini je pravedni sud u Republici Hrvatskoj, koje je do sada, nakon sudskih rasprava, osudio Tita i druge ratne zločince za genocid, kao i veleizdajnike koji i danas sjede u Hrvatsko saboru. Profesor Zvonimir Šeparović i HNES su također jedina državotvorna institucija koja, umjesto Vlade, vrši lustraciju u Hrvatskoj - po zakonu poravednosti i čestitosti. Ex aequo et bono

Stara narodna poslovice: "S kim si, takav si"

Koliko je važno znati tko su prijatelji Hrvatske, još je važnije saznati tko su neprijatelji Hrvatske. U svim antihrvatskim udruženim pothvatima, u minulih 100 godina, harangiraju elementi imperijalističkog velikosrpskog šovinizam u političkom, vjerskom i društvenom porivu / nagonu: srpsko-crnogorskih četnika, srpsko-jugoslavenskih partizana, srpsko-hrvatskih jugoslavenskih fašista, (anti)fašista i šovinista, srpsko-crnogorskih agresora, srpsko-židovskih jugoslavenskih (anti)fašista, muslimansko-srpskih i jugoslavenskih (anti)fašista, srpsko-engleskih (anti)fašista, srpsko-francuskih (anti)fašista, srpsko-talijanskih (anti)fašista, srpsko-

slovenskih (anti)fašista, srpsko-hrvatskih komunista, srpsko-četničke pravoslavne crkve u Srbiji i Hrvatskoj, srpsko-ruskog bratstva, te srpsko-četničke i komunističke 'pete kolone' u Hrvatskoj. Nema naroda niti države u svijetu koja ima više vanjskih i domaćih neprijatelja nego naša Hrvatska. Ali, istini za volju, za ovakav kobni teret pod kojim Hrvatska stenje, imaju velike zasluge brojni hrvatski Quisling-zi - od Ivana Šubašića do Andreja Plenkovića, Više od sto (100) godina kako velikosrpski šovinisti drže hrvatski narod u mat-poziciji. Netom se pojavi ideja za samostalnom i slobodnom državom hrvatskog naroda, srpska vlada u Beogradu i Srbi u Hrvatskoj i u svijetu dignu se na zadnje noge i optužuju Hrvate da su "izvršili zločin nad srpskoj nejači". Hrvatskoj je nametnuta hipoteka "ustaštva", te čim netko kaže ili napiše ZDS srpska diplomacija hitno izvješćuje o buđenju "genocidnog naroda u regionu". Ovim činjenicama treba dodati još jedan adut da se među Hrvatima uvijek nađe veleizdajnika, uljeza i profitera, koji su spremni, NE ZA dom, nego biti sluge agresora i okupatora zbog mržnje bližnjeg svoga i - zavisti. Sicilski tirani nisu izumili veće muke od zavisti.

Na žalost, dvije tisućite godine, tj. od povratka komunista na vlast (koje je instalirao Dražen Budiša sa svojim liberalima i u kompji s Ivicom Račanom), od tada je Hrvatska čini se ponovno izgubila slobodu. I do dan danas se, od tog izdajničkog čina, osjećaju brojne tragične posljedice, i od tada Hrvatska nema državotvornu vladu.

"Sabor je, u doslovnom smislu, postao 'politički kokošinjac' koji se narodu ogadio gdje se jedva kad čuje koja plemenita i politički mudra misao, već se samo čuje gromoglasno kokodakanje. Svađanje, pljuvanje jednih po drugima, pri tom zanemarujući Ustav, što pokazuje najnovi saborski 'pravilnik gdje je poništio potpise za referendum o Izbornom zakonu i Istanbulskoj konvenciji i sl. To pokazuje da su tzv. političari u Vladi i Saboru spremni na sve, da su u svako doba spremni prekršiti bilo koju ustavnu odredbu, i sve prilagoditi svojim osobnim interesima i protuzakonitom vladanju, ali prilagoditi i interesima svojih nevidljivih gospodara u EU, i Srbiji, pa bilo po kojem pitanju."(Mile Prpa)

Radi manjka tako bitnog i željenog osnaženja nacionalnog osvješćenja, došla su teška iznenađenja: ustoličeno je šest

veleizdajničkih vlada: Račanova, Sanaderova, Kosorkina, Milanovićeva, Oraškovića i Plenkovića, i dva veleizdajnička predsjednika RH Mesića i Josipovića. Radi veleizdajnički vlada i predsjednika nemamo još ni određene, a kamo li učvršćene granice; radi toga Talijani svojataju hrvatsku Istru i Dalmacija, Srbi svojataju hrvatsku Krajinu, Srem, Banat, Bačku i Dubrovnik, Slovenci svojataju hrvatsko more, Bošnjaci također svojataju hrvatsko more za Bošnjačku mornaricu. Ovakav ishod je - učitelj za luđake!

Idemo dalje: "U Mimari agresorska 'Vojska srbije' slavila svoj rođendan! To su dopustili HDZ i njegov čelnik Andrija Plenković. Na četničko-velesrpskom derneku načao se i Milan Bandić, antifašist iz Pogane Vlake. Onaj koji ništa ne čita jer jako punu - dela! Time je Plenković potvrdio svoj blagi odgovor svome prijatelju Antoniju Tavanjiju kada je poručio da su Istra i Dalmacija talijanske. Dozvolom (ili dopuštanjem) velikosrpskim vlastima u Beogradu da slave rođendan agresorske vojske usred Zagreba potvrda je Plenkovićeva izdajništva i želje za vlašću. To je i potvrda da ga u svemu Milorad Pupovac drži u šaci i da se zato sve bezobraznije i primitivnije odnosi prema Hrvatima nazivajući nas sve 'neiživljenim pederima i huljama!'" (Marijan Majstorović)

Idemo još dalje: „Naglasiti neshvatljivo poniženje koje je Hrvatska ovih dana doživjela proslavom dana agresorske vojske u Mimari u Zagrebu. 'U glavnom gradu Republike Hrvatske koju je jedna tuđa osvajačka vojska brutalno poharala, dvadeset godina nakon toga rata, tu istu vojsku slavimo i odajemo joj sve počasti uz sudjelovanje hrvatskih predstavnika svih organa državne vlasti, naravno i uz financiranje iz Državnog proračuna RH. Suludo! Tako nešto može se dogoditi samo u državi, Bože mi oprost, koju vode luđaci." (Mile Prpa)

ZDS je i danas oličje borbe za državu

Titovi partizani, u borbi protiv NDH, imali su domaćeg saveznika u Dražinim četnicima, kao i vanjske saveznike u Hitlerovim nacistima i Musolinijevim fašistima , kojima je doista podjednako smetalo ustaštvo u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Poistovječivanja ustaštva s pozdravom ZDS, onda - "svi Hravti su ustaše", objasnio je akademik Josip Pecarić, kada je iz Argentine

dobio zastavu Hrvatskih Domobrana Južne Amerike iz 1931. na kojoj je pisalo Za Dom spremni.

Najbolje se može shvatiti smisao pozdrava ZDS iz niza sudskih procesa, posebice onaj protiv hrvatskog branitelja i pjevača Marka Perkovića Thompsona, koje je dobio odvjetnik Davor Karašić, u čijem zaključku stoji: "Predmetni izraz može podizati tenzije jedino kod onih koji, držeći ga ustaškim pozdravom, duboko u sebi i ovu državu smatraju ustaškom, borbu za hrvatsku samostalnost smatraju ustaškom secesijom te bi, da im se ukaže prilika, sa svima onima koji ne pripadaju njihovom svjetonazoru i političkom odabiru, postupili onako kao se postupilo s ustašama i ne samo s ustašama po završetku drugog svjetskog rata." Odnosno masakr na Bleiburg i u Kolonama smrti.

Akademik Josipo Pecarić objavio je najviše knjiga i tekstova u Hrvatskoj o povijesti i važnosti pozdrava ZDS. Nekoliko njegovih knjiga prevedeno je na značajnim svjetskim jezicima o pozdravu Za Dom spremni. Taj pozdrav nije kompromitiran, ali (anti)fašisti ga hoće kompromitirati kako bi kaolicijski partneri (četnici, partizani i europeljci) dali podršku Plenkovićevoj vladi i Predsjednici Grabar Kitarović za još jedan mandat. I maloumni mogu shvatiti nakane velizdajničkih partijskih i stranačkih čelnika u RH.

Američki veleposlanik u RH Robert Kohorst na svom Twitteru izrazio je podršku Kolindi Grabar Kitarović. Dobio je prvu lekciju u otvorenom pismu od akademika Pecarića, a potom od brojnih Hrvata u Americi, koji su Kohorsta zasuli komentarima i činjenicama: "Poslali smu mu fotografiju medalje američkog Kongresa iz 1814. na kojoj na latinskom piše Pro partia paratus aut vincere aut mori. To doslovno znači 'Za domovinu spremni ili pobijediti ili umrijeti'. (Branimir Banović)

Iz povijesti je poznato da ono što se zabranjuje, još dublje ulazi u dušu naroda, jednostavno iz prkosa. Kad se za vrijeme Tita pjevala pjesma Ustani Bane i Vilo Velebita bila je kažnjavanja i zatvorom, a svi su je pjevali bez obzira na zapriječenu kaznu. A danas više kad nije zabranjena nitko je ne pjeva. U narodu je duboko pojavno ušao pozdrav ZDS, i po onom Lenjinovom Ako nešto nije u redu, tada se ne može smijeniti narod.

Ustaše su smetale Hitleru i Musoliniju

"Budući da su pak Nijemci u svojoj vanjskoj politici pokazivali namjeru da svaka država ima dobiti doista satalitske i poslušne vlade koji bi bez smetanja izvršavali sve što njemački ratni stroj zahtjeva, to su ocjenjivali ustaše nepogodnim elementom za provođenje svojih ciljeva. S druge strane talijani su također smatrali ustaše jakom smetnjom u svom polaganom zauzimanju Dalmacije. Pri tome su Nijemci nalazili na povoljan odziv u izvijesnim domobranskim redovima, kojima je lebdjela pred očima mogućnost likvidiranja ustaštva na sličan način kako su to Nijemci izvršili u Rumunjskoj zajedno s generalom Antonescu-om a protiv Željezne garde. (...)

Ustaštvo je bilo apsorbirano po cijelom narodu u tolikoj mjeri organski, ali nikad nije bilo u statusu stranačke organizacije. Postalo je zauvijek osigurano u živoj svijesti naroda kao stalni djelotvorni čimbenik njegove sadašnjosti i budućnosti. Ideja o državi i pripravnost na borbu za državu postale su općenarodne vlastitosti, koje ne mogu biti okviri i monopol za jednu organizaciju, nego samo temelj svim organizacijama." (Ivan Oršanić)

Bez obzira koliko su žestoki napadaji na ustaštvo, Nezavisnu Državu Hrvatsku i pozdrav Za Dom spremni, neprijateljski udarci ukazuju, da nisu bili uperene samo na ustaški režima nego na - Hrvatsku i hrvatski narod, kao i danas. Kako su se Hrvati borili sa odanošću Za Dom spremni u ratu od 1941. do 1945. isto tako su se tako odlučno borili s pozdravom Za Dom spremni u Domovinskom obrambenom ratu od 1991. do 1995. godine. Uvijek s istim ciljem i željom za slobodu, nezavisnu i demokratsku državu hrvatskog naroda. Sve druge tvrdnje su veleizdajničke, šovinističke i - luđačke!

Zašto su Hrvati stalno u obrambenom ratu?

Hrvatski su branitelji u Domovinskom obrambenom ratu pobijedili oružane snage JNA (četvrtu silu u Europi) i srpsko-crnogorske četničke čete, čemu su se divile velike države i vojni stručnjaci u svijetu. Imamo slobodnu, ali nakon tolikih velizdajničkih vlada te ulaska u Europsku Uniju, gotovo da smo izgubili samostalnu državu. Gradonačelnik Vukovara Ivan Penava upozorio je da je Hrvatska suočena s kontinuiranom velikosrpskom puzajućom agresijom pri čemu je grad Vukovar epicentar te agresije.

"U tom otvorenom suučesništvu u toj agresiji sudjeluju i pripadnici hrvatske političke garniture na čelu s premijerom i predsjednikom

HDZ-a Andrejom Plenkovićem koji se nizom svojih postupaka u posljednje vrijeme priključuje novoj ofenzivi što se koordinirano vodi iz Beograda. U njoj sudjeluje velikosrpska 'peta kolona' na čelu sa zastupnikom u Hrvatskom saboru i predsjednikom SNV-a Miloradom Pupovcem, ključnim svjedokom u slučaju dr. Ivana Šretera, i uz svesrdnu potporu vodećih medije na čelu s hrvatskom radiotelevizijom." (Vjekoslav Krsnik)

Srpsko-četnička pravoslavna crkva nije u puzajućoj agresiji, nego još uvijek u otvorenom ratu protiv hrvatskog naroda i katoličke vjere u Hrvata. Patrijarh Irinej pohvalio se kako su u Vatikanu spriječili Stepinčevu kanonizaciju, te objavio tekst u begradskim "Večernjim novostima", kako je Stepinac znao za ustaške zločine i skriveno podupirao logor u Jasenovcu. Evo tekst u originalu:

"Ustaške okrutnosti ne sastoje se samo u ubistvima. Starci, žene i deca redovno su prvo strašno zlostavljani, pa tek onda ubijani. Ovi nevini Srbi prikovani su na panjeve, plamen vatre lizao njihova gola jezika, njihova je koža zguljivana, otvorene rane peskom i solju posipane, oči kopane, uši, nosevi i jezici odseceni. deca su bacana u vatru, kipuću vodu i krečine.. I još mnogo užasnih zločina je učinjeno o kojima kulturno čovečanstvo uopšte ne može da ima predstavu." Patrijarh Irinej ne skriva zmijski otrov niti vučju ćud te s ovakvim gnjusnim opisivanjem izmišljotina izaziva užas kod srpskog čitateljstva, a mržnju kod hrvatskog naroda.

Evo još 101 dokaza, zašto treba izbaciti Srpsku pravoslavnu crkvu iz Hrvatske.

"Cilj ovakvih tekstova nije povijesna istina... nego se radi o propagandi kojoj je cilj proizvodnja mržnje i odgoj novih srpskih naraštaja za neke nove ratove motivirane umobolnim velikosrpskim planovima i programima koji se u svakoj prilici oslanjaju na kult 'ugroženog Srbina'." (Davor Dijanović)

Nije bitno, da li je pozdrav: stari hrvatski, povijesni, ustaški, ili jednostavno - hrvatski. On je bio, i biti će, neuništiv inspirirajući obrambeni poziv i pozdrav hrvatskog naroda - Dok mu živo srce bije!

Poniznost naroda je prvi znak gubitka slobode, a oholost političara najavljuje– diktaturu. (Codex.....)

Rudi Tomić

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrsvijeta/53146-rudi-tomic-predsjednica-opet-posrnula>

DARIO KORDIĆ, ZAGREB, 2019.

**MARCEL HOLJEVAC: KAKO JE
PROGRESIVNA LJEVICA POSTALA
REGRESIVNA, A LIBERALIZAM
TOTALITARNA IDEOLOGIJA**

5. travnja 2019. u 12:02
Narod.hr

Što je zajedničko upadu 25-godišnjeg studenta, ne piše koje godine, člana (ne)Radničke fronte na tribinu koju je držao Dario Kordić, sukobu “transrodne osobe” s alžirskim prosvjednicima koji su ovog tjedna u Parizu tražili da predsjednik te zemlje odstupi, i tužbi koju je Trumpov ministar stanovanja Ben Carson podnio protiv Facebooka?

To što su u sva tri slučaja određene ljevičarske dogme, mantre, ili politike, došle do apsurdna, do svoje suprotnosti, i što su protiv njih ustali oni koje su upravo te politike trebale štiti. Praktički, eksplodirale u lice onima koji su ih osmislili. Naime, nevjerovatno kako samozvani antifašisti, socijalisti, na kraju ispadnu sve ono protiv čega misle da se bore: zadrta, netolerantni, puritanski zeloti, koji ljude dijele po rasi i vjeri, ali i političkoj i nacionalnoj orijentaciji, i uvode neravnopravnost u institucije sistema koje to same nerijetko oduševljeno prihvaćaju pravdajući to “pozitivnom diskriminacijom” ili jednostavno “antifašističkim vrijednostima”, koje onda poništavaju princip ravnopravnosti građana.

Ravnopravnost ne važi za Kordića

Princip ravnopravnosti građana i slobode govora se u slučaju Kordića našao na udaru spomenutog studenta Davida Bilića. To je dobar princip, bez ravnopravnosti teško da može biti stvarne demokracije (iako, doduše, Engleska ima dugu tradiciju

parlamentarizma a ravnopravnost u njoj nikad nije stvarno zaživjela). No ona kao princip sve više dolazi na udar upravo onih koji su se zalagali za njeno uvođenje, kad je to njima odgovaralo. Ravnopravnost ovdje konkretno znači da Kordić, bio on ratni zločinac ili ne, ima jednako pravo govoriti na javnoj tribini kao i svatko drugi, obzirom da je svoju zatvorsku kaznu odslužio. Sloboda govora i okupljanja je jednostavno stvar građanskih prava, slagali se mi s onim što se govori ili ne. Tko se ne slaže, slobodan je kritizirati Kordića, pa i reći ono što je David rekao, da on ne može biti nikakva moralna vertikala i da je licemjer – uostalom, to je njegovo pravo na njegov stav. No nasilje nije njegovo pravo! Iako se, na žalost, nasilni upadi na tuđe skupove danas ni ne smatraju nasiljem kad to radi “progresivna” ljevica, nego se dapače nasiljem smatra kad se provokatore izbací? Na to se i David žali, da su ga “skoro” istukli. Da je Kordić upao na plenum studenata u organizaciji Kapovića vjerojatno ne bi bilo “skoro”!

Tko ima pravo ometati tuđi skup – vjerski, politički, društveni, bilo koji? U demokracijama, nitko. U zadnjih desetak godina na zapadu, svatko. Vidjeli smo da je policija odobravalala pa i “poticala” protuprosvjede otprilike na istom mjestu i u isto vrijeme kad su se održavali i prosvjedi, što ne do nedavno bilo apsolutno nezamislivo u demokracijama (jer protuprosvjedi u pravilu nisu do li način na koji vlasti razbijaju neželjene prosvjede). To smo vidjeli na primjeru braniteljskih prosvjeda u Hrvatskoj, ali i u SAD na brojnim primjerima. Pravo na prosvjed sve više ovisi o tome tko prosvjeduje.

Nisu svi starosjedioci isti

Jedan nedavni, medijski razvikan, je onaj kad je editirani video iz kojeg se čini da su učenici koji su bili na Hodu za život prijeteći okružili Indijanca Phillipsa, da bi se kasnije kad je prikazan cijeli video ispalo da su te dječake grubo vrijeđali crni rasisti a onda je Phillips, inače prevarant koji se godinama lažno predstavlja kao vijetnamski veteran iako nikad nije nogom stupio izvan SAD, a iz vojske je najuren zbog nediscipline i alkoholizma nakon svega godinu dana, došao među njih i stao ih provocirati.

Stvar je u tome da su se mediji digli na stražnje noge jer kako se netko usuđuje provocirati starosjedioca, k tome još vijetnamskog

veterana. Ista ljevica koja je do nedavno vijetnamske veterane, na stranu što Phillips to nije, nazivala ubojicama djece. Usput rečeno, ista američka ljevica koja se do pred koju godinu zgražala nad makartizmom danas provodi politike doslovce jednake onima senatora McCarthyja, i istim metodama: Difamacijom, pa se ti brani. Oni nekog (Trumpa, recimo) optuže da je ruski igrač i izdajica, čoporativno mu skoče za vrat, i on je gotov! Trump se obranio od optužbi, no bezbroj je ljudi palo kao žrtve difamacije u SAD u zadnje vrijeme.

No stvar je u slijedećem: Ta ljevica zagovara politiku ravnopravnosti i otvorenih granica, politiku po kojoj su ilegalni imigranti iz arapskog svijeta ili latinske Amerike, iako nemaju dokumente, zapravo ravnopravni građani, i smatraju kako starosjedinci u Europi (a to su bijeli ljudi, u ovom trenutku, i ako hoćete kršćani) nemaju nikakvo posebno pravo na svoje države koje ne bi imali i svi koji su jučer uselili, te ih se s lijeva gleda kao rasiste koji bi zadržali nešto što ionako nije njihovo nego svačije.

A istovremeno smatra da su bijelci u Americi “uzurpirali” zemlju Indijancima (koji kao lovci i sakupljači nisu, niti su mogli poznavati instituciju vlasništva nad zemljom jer je ona vezana za zemljoradnju, no pustimo sad to). Dakle, biti starosjedilac je u jednom slučaju svetinja koja daje ekstra prava i zaštitu od zakona, u drugom je pozivati se na to da ste starosjedilac i da bi trebali imati pravo odlučiti tko će doseliti u zemlju a tko ne je siguran znak rasizma. To pravo pripada samo crnim i obojenim ljudima, američkim i afričkim urođenicima, ne i europskim.

To nije pozitivna diskriminacija nego opasni kretenizam, ne radi licemjernog glumatanja moralnih veličina što je i cilj tih politika (“mi na lijevoj strani smo moralni a vi koji zastupate zdravorazumske politike niste, vi ste rasisti i mi smo bolji od vas pa imamo Bogom dano pravo vladati, iako u Boga ne vjerujemo”) nego jednostavno zato jer se time u život uvodi princip neravnopravnosti građana po rasnoj osnovi. A to jednostavno ne može donijeti nikom ništa dobrog, pa ni onima koje se kao štiti.

Crni Trumpov ministar protiv gospodara silicijske doline

Još jedan takav primjer je Ben Carson, Trumpov ministar koji je podigao tužbu protiv divova iz silicijske doline, počev od Facebooka, upravo za rasizam. Pitat ćete sad, zašto bi jedan ministar, i to crn i porijeklom iz crnačkog geta (u vladi jednog Donalda Trumpa, koji je navodno rasist!), za razliku od recimo Obame koji je iz posve bijelačke obitelji, uključujući bijelog očuha, tužio korifeje političke korektnosti iz silicijske doline? Oni i rasizam? Oni će vam dati ban i kad napišete da su vam Francuzi antipatični, iako im priznajete da znaju kuhati, voditi ljubav, i dizati revolucije, kao nižepotpisanom kad je komentirao žute prsluke, jer je to govor mržnje?

Trumpov ministar stanovanja je tužbu protiv gospodara svemira iz silicijske doline, praktički vlade u sjeni SAD i planete, podigao zbog diskriminirajućeg sustava oglašavanja tvrtke, odnosno “zato što su prekršili zakon o poštenom stambenom smještaju iz 1968., koji posebno zabranjuje rasnu diskriminaciju u oglašavanju nekretnina”, objasnio je Carson. “Prava je svrha ovdje zaštititi ljude, osigurati dostojno, sigurno i pravedno stanovanje te uzeti u obzir svačija prava kada to činimo”, rekao je.

Facebook, naime, “zna” koje ste rase, spola i svega ostalog, to bilježi, i oglase cilja prema rasnim i sličnim kriterijima, među ostalim. I zna što nudi kome. U SAD je zabranjeno oglašavati nekretnine tako da ih oglašavate samo bijelim potencijalnim kupcima, pa je takva praksa facebooka, smatra ministarstvo, nezakonita. Dakle, ovdje imamo slučaj da se jedan crnac pobunio protiv rasizma – što nije čudno – ali je novost to što je to ministar u vladi “rasista” Trumpa a organizacija koja stvarno provodi rasističke politike je ona koja se istovremeno kune u političku korektnost i pritom se trudi prikazati se moralnijom od puritanca iz 16. stoljeća koji je netom sišao s Mayflowera.

Hoće li zaštićene grupe moći tolerirati jedna drugu?

Potom imamo slučaj transrodne osobe, nazovimo je tako, muškarca koji se oblači kao žena i kojeg mediji apostrofiraju kao ženu, Juliju, u Parizu, On/ona je, kako se vidi na videu, pokušao proći kroz prosvjed koji je multikulti-manjina održavala u gradu koji je nekoć

bio prijestolnica europske kulture, mode, filozofije, a danas je uglavnom turističko odredište za Kineze.

Twitter Ads info and privacy

Tu je došlo do sukoba između dvije “ugrožene” grupe, što je posljedica ugradnje progresivnih vrijednosti u društvo. Što god tko mislio o transrodnim osobama i dalje važi da u civiliziranom društvu ne možete nekog fizički napasti na ulici jer vam se nešto u vezi njega ne sviđa. Ne sviđa se, realno, većini ljudi, pa to nije razlog da ne budemo civilizirani – a biti civiliziran nije nipošto ono što progresivna ljevica predlaže, da si lažemo da nam se sviđa: I najzadrtiji zagovornici istospolnih brakova u SAD, npr. Clinton i Obama, su se pred nekoliko desetljeća izjasnili, javno, jasno, i nedvosmisleno, protiv njih, ali su pod pritiskom radikala s vremenom bili prisiljeni promijeniti mišljenje, u protivnom bi bili označeni kao talibani i izbačeni iz demokratske stranke, recimo. Tako ljudi odustaju s vremenom od svojih prirodnih, zdravorazumskih stavova pod naletom indoktrinacije koja se nameće kroz medije, ali i obrazovni sustav.

Ovdje je stvar u tome da se “žrtve opresije” ponekad, jednostavno, ne podnose između sebe: Tako transrodne osobe, koje su zadnjih godina u centru brige i skrbi progresivne ljevice za njihova prava, dolaze u sukob s regresivnim i agresivnim pustinjским islamom kojeg dušebrižnici homoseksualaca uvoze u velikim količinama, a pritom se prave da ne primjećuju da njihovi novi ljubimci niti ne skrivaju da žele, kao kod kuće, povješati na auto-dizalice sve homoseksualce, ili ih jednostavno baciti s krova nebodera (jer su to načini ubojstva homoseksualaca koje propisuje Kuran).

Kulturni marksizam na sveučilištima

Zapadne su institucije praktički kapitulirale pred političkom korektnošću i ljevičarskim ideologijama na tragu one Soroševog profesora s fakulteta u Londonu, Karla Popera, poznatog filozofa koji je tvrdio da u društvu postoje tolerantne i netolerantne društvene skupine, i da ako toleriramo one netolerantne one s vremenom preuzimaju kontrolu nad društvom, i nazvao je to paradoksom

tolerancije, pa je zato tvrdio da moramo, u ime tolerancije, biti netolerantni prema netolerantnima i izopćiti ih iz društva.

A netolerantne društvene skupine su, po toj filozofiji, one “povlaštene”, bijelci, kršćani, heteroseksualni muškarci. Odakle nam “povlastice” nije sad predmet razmatranja, iako je zanimljivija tema, no sve što bi čovjek mogao razumno reći o tome je vjerojatno zakonski kažnjivo.

No istina je da u stvarnom svijetu ne postoje “tolerantni” i “netolerantni” koji su to po sebi: Razne grupe su u pravilu onoliko agresivne i netolerantne prema drugima koliko su moćne i utjecajne. To ne zavisi toliko od onog što zastupaju, ni tko su, ni jesu li te grupe bile siromašne, ili marginalizirane. Zavisi od njihove trenutne relativne moći, pa tako s porastom društvene moći homoseksualnih aktivista, feministica, i sličnih, vidimo sve manje i manje tolerancije kod grupa koje zastupaju.

Uostalom, tolerancija i nije neka vrijednost kojoj treba težiti, ona je po definiciji trpljenje ponašanja koje nama radi štetu i koje bismo mogli spriječiti kad bismo htjeli, zato jer vidimo viši interes u tome. Iznuđena tolerancija, naravno, nije tolerancija, što danas aktivisti koji je utjeruju svima u kosti zanemaruju. Tolerancija smisao ima kao nužno zlo tamo gdje smo prisiljeni dijeliti životni i radni prostor s ljudima koje inače ne želite blizu sebe, ali ih u ime društvene kohezije i mira jednostavno podnosite i ne poduzimate ništa protiv njih. Ona je nerijetko nužna, no svakako nije poželjna.

No ono gdje Popper griješi nije samo to da netolerantne društvene skupine postoje same po sebi, već i u tome da prema netolerantnima treba biti netolerantan, što je samo varijacija na temu marksističke misli o eksproprijaciji eksproprijatora. Problem je što društveni eksperimenti koje provodi “progresivna” ljevica završavaju regresivnim pojavama: Progresivno naseljavanje milijuna tolerantnih imigranata završava regresivnim burkama i regresivnim modelima ponašanja koji se onda šire na cijelo društvo, recimo. Politika toleriranja različitosti pod svaku cijenu dovodi nerijetko do nasilja i netolerancije na jednoj posve drugoj i opasnijoj razini, politika nediskriminacije i uključivosti” dovodi do toga da se upravo one društvene skupine koje su bile nositelji razvoja zapadne

civilizacije iz nje u potpunosti isključuju, jer eto nisu dovoljno “tolerantne”.

A to nije nimalo bolje od komunističkih i nacističkih politika: Često se danas apostrofira „desničare“ kao problem, i poziva se na Hitlera, a zaboravlja se da Hitler nije bio nikakav desničar, ni ljevičar – Staljin je bio lijevo od njega, a Churchill svakako izrazito desno od Hitlera, po svim ozbiljnim kriterijima po kojima se ocjenjuje politički stav – već jednostavno jedan tip koji je, kao i današnji napredni ljevičari, htio iz društva iskorijeniti one u kojima je on vidio problem, u kojima je vidio “privilegirane”. U njegovom su slučaju to bili Židovi.

Problem je što se posljedice takvih politika sve češće lome na leđima onih koje te politike, kao, štite, što se vidi i iz gornjih par primjera. A kad smo spomenuli Adolfa, više je štete nanio Nijemcima nego bilo kome drugom.

Izvor: narod.hr

<https://narod.hr/hrvatska/marcel-holjevac-kako-je-progresivna-ljevica-postala-regresivna-a-liberalizam-totalitarna-ideologija>

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

JOSIP PEČARIĆ

OČEKUJEM JAČANJE SUVERENISTIČKE OPCIJE NA IZBORIMA ZA HRVATSKI SABOR.

Ovu i slijedeće godine obilježit će izjava američkog predsjednika Donalda Trumpa pred Općom skupštinom UN-a: *Budućnost ne pripada globalistima. Budućnost pripada patriotima. Budućnost pripada suverenim i neovisnim narodima koji štite svoje građane, poštuju svoje susjede i poštuju razlike koje svaku zemlju čine posebnom i jedinstvenom,*

Zapravo, predsjednik SAD-a rekao je ono što je davno poručio hrvatski predsjednik Franjo Tuđman. O tome sam govorio i na Komemoraciji u Adelaidi dan nakon smrti velikog hrvatskog predsjednika: *Hrvatska i njen predsjednik postali su svjetionici malobrojnim narodima u njihovoj borbi za slobodu. Svojim stvaralačkim opusom i u praksi kroz stvaranje neovisne Hrvatske, unatoč protivljenju najmoćnijih država svijeta, Predsjednik Tuđman je ukazao da postoji budućnost i malobrojnim narodima. Takovo djelovanje predsjednika Tuđmana izravno je u suprotnosti s današnjim pokušajima stvaranja novog svijeta u kojima je jedino bitan pojedinac. Svijeta u kojem nema mjesta ni za obitelj, ni za malobrojne narode. Jer oni najmoćniji su sebi i svojim narodima već osigurali vladajuće pozicije u današnjem svijetu. Svi oni koji žele boljitak svojih naroda izravno ih ugrožavaju. Zato su predsjednik Tuđman i Hrvatska stalno na udaru medija koji su u rukama najmoćnijih, i preko kojih svjetski moćnici osiguravaju svoje interese.*

Nisu ga poslušali i nastavljeno je globalističko divljanje. To je dovelo do toga da je Trump prepoznao i opasnost za sve narode i države. Danas je situacija zbog toga bitno drukčija.. Napadi na predsjednika Trumpa pokazuju koliko je teška zadaća koju je postavio preda se. Pokazuju nam zašto ni Tuđman, ni Orban nisu mogli utjecati na zemlje u Europi. Znamo da je poslije smrti velikog hrvatskog predsjednika vlast u RH u rukama poslušnika koji su protiv onoga što je želio Tuđman i što želi Trump. Zato i ne čudi da danas Hrvatskom vladaju ljudi iz Ministarstva vanjskih poslova. Ondje su bili oni koji ponajbolje znaju što su i tko su svjetski moćnici. Međutim, europski i predsjednički izbori pokazuju da se svijest hrvatskih ljudi okreće od njih, a prema Tuđmanu i Trumpu – prema suverenizmu. U drugom krugu imamo dvoje takvih kandidata, Pripadaju neformalnoj koaliciji koju nazivam srpsko-hrvatskom koalicijom jer je u narodu prepoznato da je najmoćniji čovjek u RH Pupovac, a vlast i glavna oporbena stranka u RH provodi Memorandum SANU 2..

Osobno ne vjerujem da će ova priča o srpsko-hrvatskoj koaliciji završiti dok u Hrvatskoj ne bude ostvarena i formalno Velika koalicija. Tek tada možemo očekivati da će dovoljan broj naših ljudi 'progledati' i konačno kazniti ovu slugansku politiku većine hrvatskih političara. Naime, neovisno od toga tko bude predsjednik, bilo pripadnik lijevog ili desnog krila srpsko-hrvatske koalicije, najvažniji događaj u narednoj godini su parlamentarni izbori, koji bi trebali biti još veće jačanje suverenističkih snaga u RH. Ovi koji se smjenjuju na vlasti od smrti predsjednika Tuđmana, strašeći birače onim drugima, trebali bi toliko oslabiti da bi vlast mogli zadržati samo Velikom koalicijom. A to će biti početak njihovog kraja.

Hrvatski tjednik, 2. siječnja 2020

SJAJAN KOMENTAR IZBORNIH REZULTATA DAO JE STJEPAN TUĐMAN

Vjerojatno sam već više puta spomenuo bliskost mojih i promišljanja Stjepana Tuđmana. To i ne čudi jer se radi o jednom tuđmanisti i sinu čovjeka koji je stvorio današnju Hrvatsku s kojim je on i stvarao HDZ. I dok se mnogi iščuđavaju premoćnom pobjedom HDZ nad SDP-om Štefu to ništa nije čudno.

Već sam u tekstu **TKO JE IZBORNI POBJEDNIK PUPOVAC ILI PLENKOVIĆ?** spomenuo njegovu tvrdnju:

Plenković je ukrao HDZ i odveo ga u krilo Partije!

Nema dvojbe da i među glasačima SDP-a ima puno onih koji su svjesni toga što tvrdi Stjepan. S druge strane mnogo je onih državotvornih Hrvata koji nisu svjesni ponizne poslušnosti Plenkovića u odnosu na Pupovca. Pri tome uopće nije važno ili je možda i gore ako to od njega traže svjetski moćnici koje on bespogovorno sluša. Već sam pisao kako sam na ispraćaju velikog Božidara Alića na Krematoriju razgovarao sa dva državotvorna Hrvata kojima je veći problem bio Škoro nego Pupovac. Zamolio sam ih da mi „za lijek mojoj duši“ daju bar jedno ideološku odluku koju je Plenković donio a da mu to prije toga preko medija nije naredio Pupovac. Moja duša je ostala bez tog toliko mi važnog lijeka!

O mom lijeku nije puno mislio ni veliki Hrvoje Hitrec koji u svom komentaru izbora kaže:

Pupovac je sada u više nego komfornoj situaciji, oba njegova mentora ostadoše na vlasti i proslava 27. srpnja bit će veličanstvena, okretat će se janjci na ražnju kao hrvatski svećenici 1941.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/34555-h-hitrec-govorim-o-mogucj-uskoj-suradnji-hdz-a-domovinskog-pokreta-i-mosta.html>

Zašto?

Po struci znam da nije mentor onaj koji radi ono što mu student naredi. Može biti samo obratno, zar ne?

Nije mi pomogao ni moj veliki prijatelj Josip Jović koji svoj komentar završava ovako:

Andrej Plenković sada sastavlja svoju novu vladu. Sastavit će je uz potporu predstavnika nacionalnih manjina. No kako ti manjinski predstavnici nemaju puni demokratski legitimitet, jer su praktički izabrani prije izbora, ostaje upitno hoće li onda i sama Vlada imati demokratski legitimitet?

<https://www.hkv.hr/vijesti/politika/34565-jovic-i-borovcak-o-rezultatima-izbora-za-hrvatski-sabor.html>

Zašto?

Pa zbilja mi nije jasno postavljanje pitanja legitimiteta kada se zna tko je prvi čovjek pobjedničke Srpsko-hrvatske koalicije, zar ne?

S druge strane u komentaru koji je u istom članku Damir Borovčak mi ne uskraćuje tako važan lijek pa kaže: Zaključno, tresla se brda, rodili se ponovno Plenki i Pupi.

Teško se složiti i sa „sugestijom“ Mladena Pavkovića iz naslova njegovog komentara:

ČEKA SE JOŠ DA POPULARNI PUPI POSTANE MINISTAR BRANITELJA

<http://www.tjedno.hr/ceka-se-jos-da-popularni-pupi-postane-ministar-branitelja-i-to-pitanje-bit-ce-rijeseno/>

Zašto?

Iz istog razloga. Zašto bi bio SAMO ministar netko tko je prvi čovjek pobjedničke Srpsko-hrvatske koalicije!

Moram priznati da me je iznenadio dragi prijatelj Zvonimir Hodak. On koji je davno govorio o ljevičarkom HDZ-u ipak se nadao da je HDZ nekakav desni centar:

Plenković je obrisao pod s Berom, a na neki način i s njegovim Titom iako mu to nije bio cilj. Renata Raič je na fejsu zabezegnuta: "Prva izlazna anketa: Ovaj narod je bolestan ili su ovi izbori teška namještaljka". Slažem se s našom Renatom. Čim je Bero bez šalabahtera bubnuo "Tito" svima je bilo jasno da Bero dobiva - po nosu! HDZ, 62 +3 iz dijaspore, Retard 41, Škoro 15, MOST 9...itd. Zna se čemu sam se nadao i što sam pisao, ali bojim se da sam ostao na tankom ledu. Želio sam jednu jaku desnu opciju na čelu s HDZ-om i Škorom. Sada, nakon što je SDP kao Titanic tresnuo u gornji dio sante leda, na vidiku se nazire ista trulež kao i do sada. Plenković može birati s kim će u koaliciju. To sad ne mora biti Škoro. Može

nas opet "razveseliti" s Pupijem, Štromarom, Radinom, Kajtzijem, manjincima.

<https://direktno.hr/kolumne/na-izborima-se-iskristalizirao-lex-beroa-skorin-tajnik-umjesto-uvjetovanja-plenkovicu-bolje-da-je-dao-pravu-poziciju-vidovic-kristo-199784/>

A Stjepan mi samo nastavlja ono što je rekao u „Bujici“, tj. upozorava da i među glasačima SDP ima puno inteligentnih ljudi koji su uvidjeli koliko im nije pametno biti uz ono krilo KPJ koji predvodi zagovornik jednog od najvećih zločinaca u povijesti JB Tita, već je mnogo bolje biti uz onoga koji predvodi drugo krilo KPJ, a u spomenutom tekstu sam već upozorio kako je Plenković prihvatio savjete Slavka Goldsteina kako se treba odreći Tita, a braniti „antifašizam“ koji i Trump naziva crvenim fašizmom.

Da je to tako Stjepan me upozorava na činjenicu da su ankete davale i jednom i drugom krilu Partije, dakle i HDZ-u i SDP-u onoliki broj glasova koliko su one i dobile.

Samo je Bernardićevo svrstavanje u desetog svjetskog zločinca učinila da mnogi SDP-ovci glasuju za vođu drugog krila Partije. Glasovi nisu izgubljeni - ostaju u kući, zar ne?

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22231-sjajan-komentar-izbornih-rezultata-dao-je-stjepan-tudman>

MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.**MATE KOVAČEVIĆ****PEČARIĆEVI STUPOVI HRVATSKE
DRŽAVNOSTI, DOM HVIDRA-E, 13. LIPNJA
2019.**

Prije slova o značenju "stupova Pečarićeve Hrvatske" potrebno je odgovoriti na nekoliko pitanje - što je nama, hrvatskom narodu, hrvatska država, što je ta hrvatska država svojim susjedima pa onda i što je ona velikim igračima svjetske političke pozornice?

Hrvatska država u razdoblju kada smo je mogli samo sanjati, onda kad smo je stvarali i kada smo se za nju krvavo borili, kao i danas kad svim silama nastojimo očuvati njezin život, uvijek je bila najbolji državopravni okvir za opstanak hrvatskoga naroda.

Bez toga okvira, bez njezina oživotvorenja i ne daj Bože u slučaju utruća toga državopravnog okvira, u pitanje bi bila dovedena opstojnost cjelokupnoga hrvatskog naroda.

Naime, svaka se država ravna prema svojim interesima pa zato i ima na raspolaganju pravni sustav te mehanizme represivnoga i sigurnosnoga parata kojima od različitih ugorza štiti svoje državljane odnosno vlastitu državnu opstojnost.

Zato u demokratskim sustavima vlast i proistječe iz naroda, što u životu političke zajednice znači da narod na izborima bira zastupnike u zakonodavna tijela vlastite države pa su isključivo ti zastupnici za svoje dobre, loše i pogriješne odluke odgovorni svomu izbornom tijelu. Dakle, državljanima koji su ih i birali na te dužnosti.

U pravilu iznad te vlasti nema, niti može biti neke druge sekularne sile, što su svojedobno prepoznali pristaše prvoga hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana još 1990. godine, oblikovavši to načelo u glasovitu krilaticu kako je samo Bog iznad Hrvatskoga sabora.

U protivnom slučaju ne bi se moglo raditi o suverenoj državi, jer zakoni koje slobodnom voljom ne bi donosio Hrvatski sabor ne bi bili legitimni i ograničavali bi ključno načelo demokratskih sustava kako vlast proistječe iz naroda.

Ako vlast ne proistječe iz naroda, ona onda proistječe iz narodu nametnute sile - bilo da je riječ o samodržaćkom uzurpatoru ili pak uzurpatoru izvan državnih granica, što je znak narušavanja ili gubitka državne suverenosti.

Takvi interesi nikad nisu, niti mogu biti, u skladu sa širokim interesima naroda pa se u slučaju narušavanja nacionalnih interesa može opravdano govoriti o agresiji i narušavanju međunarodnoga političkog sustava.

Nametanju tuđe volje, po zakonu se moraju usprotiviti sve državne ustanove, a na narušavanje suverenosti, bez obzira na koji način, reagira i svaki svjestan pripadnik narodne zajednice.

Svakom narodu, pa tako i hrvatskom, najbolji oblik za vlastitu afirmaciju jest njegova nacionalna država. Mi Hrvati posebno to nikad ne bismo smjeli zaboraviti!

Da smo slučajno sačuvali državnu neovisnost 1945., unatoč promjeni društvenoga uređenja, imali bismo manje gubitke, manje masovnih grobnica i manje stradalih obitelji.

Danas možemo samo zamišljati koliki bi, samo očuvanim životima mladih ljudi, bio naš potencijal. Ne treba ići u daleku prošlost da bi se stekli uvidi za te potencijale. Najbolje to svjedoče naši samostalni rezultati na svim područjima života, a posebno športa, u kojem do izričaja posebno dolazi viteški duh naroda.

Nisu li nam prije samo godinu dana svi svjestki mediji, inače obično neskloni malim narodima, ispjevali tolike hvalospjeve o hrvatskom nogometnom čuda?

U krajnjem slučaju očuvanje države, znači očuvanje nacionalne i osobne slobode pa je njezino očuvanje i pitanje opstanka cjelokupnoga hrvatskog naroda.

Hrvatska je susjednim narodima, uglavnom kad osjete njezine unutarne slabosti, poligon za ostvarivanje vlastitih nacionalnih frustracija. Tako srbijanski ministar vanjskih poslova Ivica Dačić u svojoj skupštini govori o gubitku srpskih teritorija u Hrvatskoj, aktualna slovenska politika pokušava legalizirati nasilno oteta hrvatska područja, pojedinci iz talijanskoga političkoga miljea najavljuju zaposjedanje hrvatske obale, a i pojedinci iz mađarske politike, premda blago, ipak sve neskrivenije očituju želju za proširenjem svoga državnog teritorija i na hrvatska područja.

Bosanski muslimani, poput Srba iz Republike Srpske, nastoje hrvatska područja u BiH pretvoriti u vlastiti nacionalni entitet, a po mogućnosti, nakon toga, domoći se i dijela hrvatske obale.

Nisam pozvan davati savjete, a još manje nuditi rješenja Hrvatskoj vladi. Odgovor na srpske pretenzije jest samo žurna modernizacija hrvatskoga borbenog zrakoplovstva. Na bedastoće iz Trsta trebalo je i moglo se odgovoriti žurnim otvaranjem vojarnje u Puli, a s Mađarima, koji su nam nakon 1918. uglavnom bili skloni, stvar se mogla riješiti tihim i diplomatskim putem.

Za velike igrače, poglavito one iz EU, odnosno politička središta Berlina i njegovih pristaša, Hrvatska je još uvijek poligon za oživotvorenje nekakve balkanske unije.

U aktualnom odnosu snaga svoje interese, kako je to nedavno poručio i ruski veleposlanik, Hrvatska je zanimljiva i ruskim političkim probitcima.

Dapače, veleposlanik Anvar Azimov, pohvalio se kako je Moskva u igri sa Zapadom u mnogočemu nadmudrila zapadne saveznike.

Kad se zna da EU, odnosno njezini glavni igrači - Berlin i Pariz, unatoč protimbi Washingtona, surađuju s Moskvom, onda iz veleposlanikove poruke proizlazi da je Moskva u Hrvatskoj nadmudrila Sjedinjene Države.

Interes pak SAD-a, a promovirao ga je Donald Trump, jest povezivanje država srednje Europe od Poljske do Hrvatske i stvaranje t. zv. uspravnice Baltik Jadran.

Od velikih potencijala, Hrvatska je tijekom godina postupno odustajala, a da nije pronašla adekvatno rješenje ili nadomjestak spomenutim političkim i gospodarskim potencijalima.

Ne treba spominjati da na hrvatskom području svoje interese ima i gospodarski sve jača Kina te Turska koja se nastoji izvući iz sklopa američkoga interesnog područja i povezati se s Rusijom.

Osim velikih nacionalnih igrača na političkoj pozornici sve donedavno je figurirala i međunarodna institucija Haaškoga tribunala, kroz koji su se, uz samodržačke i diktatorske ovlasti određene skupine svjetskih moćnika, probijali i interesi velikih sila, a posebice Velike Britanije.

Taj nas je sud, osim što je upropastio živote časnih hrvatskih pojedinaca, proglasio i agresorima u BiH, čime je potaknuo muslimanske političke inicijative za uništenjem hrvatskoga naroda u BiH.

Odgovor na ova pitanja, kao i na svakodnevnu kuknjavu medija i političara iz Srbije jest osnivanje posebnoga odjela u MVPEI i uopraba međunarodnoga položaja kojega bar formalno Hrvatska ima svojim članstvom u NATO savezu i EU.

Umjesto svega toga, odnosno namjesto organiziranoga i promišljena rada, promicanja vlastitih vrijednosti i lobiranja, u Hrvatskoj su prisiljeni pojedinci svakodnevno po rubnim medijima braniti interese svoga naroda i svoje države.

Jedan takav pojedinac po načinu, ali gotovo institucija po djelovanju jest akademik Josip Pečarić, koji se u zadnjih tridesetak godina dotaknuo gotovo svakog problema koji je u pitanje dovodio opstojnost hrvatske države.

Ta bi se pitanja, kad se sve sagleda, mogla podijeliti na nekoliko skupina, koje je akademik Pečarić klasificirao kao napadaje na stupove hrvatske države i njihovu obranu.

Naime, osim političkih, državnih, gospodarskih, društvenih, kulturnih i uopće sekularnih pitanja, ima u hrvatskom slučaju i nešto nadnaravno, a riječ je o pojmu uskrnuća, što toliko smeta brojnim "knezovima ovoga svijeta".

Uskrnuće hrvatske države, koju je svijet bio odavna pokopao, svjedočanstvo vječnosti, s kojim već nekoliko stoljeća nepomirljivo ratuju zagovornici ne/kulture smrti.

Hrvatsko uskrnuće i njezina opstojnost pobija njihovo višestoljetno manipuliranje čovjekovom prirodom pa otud, preko različitih nevladinih, provaldinih, vladinih i inih skupina i udruga nastupaju

legije klevetnika, kojima je cilj poljuljati vjeru u opstojnost jedine nam i vječne Hrvatske!

Napadajem na prvoga predsjednika dr. Franju Tuđmana, hrvatskoga Mojsija naših dana, želi se obeskrjepiti sama ideja samostalne i nezavisne hrvatske države.

Misle ti legionari-klevetnici da će različitim optužbama dr. Tuđmana poljuljati vjeru hrvatskoga naroda u njegovo djelo. A njegovo djelo, bez imalo pretjerivanja, jest samostalna, suverena, neovisna, nezavisna i demokratska hrvatska država.

Osim toga, ta je hrvatska država, zahvaljujući upravo prvom predsjedniku, bez obzira na naša nezadovoljstva Daytonskim sporazumom, bila jamac opstojnosti hrvatskoga naroda u BiH, koji je čak i po tom sporazumu, u sklopu županijaskoga sustava unutar Federacije BiH, bio suveren narod.

Dario Kordić je nezamjenjivi junak naših dana. Naime, čovjek je pravedan osuđen na višegodišnju robiju. Čak mu ni sudci Tribunala nisu pronašli bilo kakvu krivicu. No, on je rađe prihvatio vlastiti križ, nego oslobađajuću presudu pod uvjetom da se pridruži legiji protuhrvatskih klevetnika.

S dubokom vjerom u Krista, poput prvomučenika Stjepana, dario Kordić ostao je trajni svjedok hrvatskoga uskrnuća!

General Slobodan Praljak je simbol hrvatskoga otopra, koji je pravo na život hrvatskoga naroda temeljio na svim pozitivnim dostignućima zapadne uljudbe. Licemjerni klevetnici nisu mogli prihvatiti čak ni vlastite uzuse i okvire ponašanja pa su ga, unatoč temeljito argumentiranoj obrani, pokušali osuditi.

Nisu uspjeli! Spriječio ih svojim odlaskom sam general Praljak! Nije im dopustio zadovoljstvo da oni utrnu jednu od svijeća hrvatskoga uskrnuća.

Sisački biskup mons. Vlado Košić neposredni je svjedok hrvatske ratne kalvarije, ali i njezina uskrnuća. Dostojan sin pravovjerne Stepinčeve Katoličke Crkve, meta je posebno razularenih legionara, koji smrad dovlače iz samoga pakla i nabacuju se na ovoga postojanoga hrvatskog svjedoka.

Blaćenjem karadinala Stepinca i njegova mlađega biskupskoga brata Vlade, nadaju se, kako će u samoj ideji zatrti misao na

slobodnu hrvatsku državu, u kojoj, kao većina, žive čestiti i Bogu vjerni ljudi.

Područje popularne kulture posebno je vezano uz legije klevetnika, a uporaba oblika te kulture za promicanje kulture života, posebno je rasrdila hijerarhiju klevetničkih legija, koja se se u hrvatskom slučaju ustremila na popularnoga pjevača, hrvatskoga ratnog dragovoljca i ratnika Marka Perkovića Thompsona.

Njegov utjecaj među mladom populacijom posebno raspamećuje zatirače svake hrvatske državnosti. Prenošenje, naime iskustva, misli i ideje hrvatske državnosti mladom pokoljenju gotovo je i bez Haaškoga tribunala unaprijed napisana smrtna presuda.

Akademik Pečarić se u svojim knjigama uhvatio u koštac sa svim spomenutim problemima. Posve naravno, zato je i sam došao u sukob s legijama idejnih, političkih i duhovnih protivnika.

No, unatoč svemu, postojani i neslomljivi akademik i dalje svjedoči o uskrnući hrvatske države i njezinim čvrstim te neoborivim temeljima!

Čestitam akademiku Pečariću!

Mate Kovačević

STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, ZAGREB, 2020.

BEZ REVIZIJE NE BI BILO NI AMERIKE

Piše dr. sc. Stjepo Mijović Kočan

Gospodine Kohorst, u Hrvatskom tjedniku br. 744, 27/12/2018., u rubrici „Fusnote za fah-idiote“, čitam: „Robert KOHORST, američki veleposlanik u RH: „Jedno od važnih pitanja našega veleposlanstva jest potaknuti Hrvatsku da prizna što se dogodilo za Drugoga svjetskog rata. Riječ je o jednom od naših prioriteta kako bismo potaknuli vladu da ne promovira revizionizam i pronade rješenja za probleme koji su se dogodili za vrijeme Holokausta. Smatram da Vlada to želi učiniti, ali treba u potpunosti prihvatiti odgovornost i osigurati povrat imovine žrtvama.“

Ove Vaše riječi urednik je komentirao (pogledajte!): ja neću ulaziti u to jer mislim da to što ste rekli (nadam se točno preneseno!?) zaslužuje daleko više pažnje od jedne posprdne rečenice, ma koliko da je ona zaslužena, već stoga jer su to riječi veleposlanika USA, nama, uvjereni smo, prijateljske zemlje i danas najmoćnije svjetske sile. Zaslužuje ozbiljan komentar i svestranu političku i psihološku analizu, no i ja ću se zadržati na svega nekoliko opasaka u povodu te Vaše izjave.

Prvo: Hrvatska vlada

Poštovani gospodine Kohorst, vi kažete „Smatram da Vlada to želi učiniti“ (ispuniti Vaše zahtjeve izrečene na osnovi Vašega neznanja o Drugom svjetskom ratu u Hrvatskoj, odnosno na Vašemu usvajanju posve pogrešnoga „znanja“, to jest vašega promicanja laži kao istine, koje i nije Vaše, nego Van je nametnuto, a Vi ga ponavljate kao svoje). Posve sam siguran da je to tako. Vlada koju trenutno imamo doista i hoće „to učiniti“, ta Vlada ispunjava svačije

zahtjeve, osim onih vlastitoga naroda. (Upravo je poništila narodni referendum o načinu glasovanja, manipulacijama i podvalama na kojima bi joj i Broz mogao pozavidjeti!)

Poštovani gospodine Kohorst, vjerujte mi, to što se Vama upravo događa (da je Vaše znanje zapravo NE-znanje), meni se već dogodilo. Naime, gotovo sve što su me o Drugom svjetskom ratu učili u školi, pa i mnogo od onoga učenog na fakultetu, pokazalo se lažnim! *Kada smo povijest razglobili posve/ i proučili sve znano/ našli smo da je naopako/ rođenje naše prikazano* (Josip Sever). I ne samo rođenje, naopako nam je prikazano zamalo pa sve! I Vama je sve prikazano također tako, naopako. Stoga i govorite to što ste rekli. Velikosrbska zamisao porobljavanja okolnih naroda, osobito osvajanje hrvatskih teritorija s nakanom izbijanja na Jadran i zauzimanja jadranske obale, više se i ne skriva. Zato Hrvatska i jest napadnuta tenkovima takozvane JNA (Jugoslavenske narodne armije, u Domovinskom ratu samo srbske vojske; stoga je 1991. raketiran Dubrovnik, „da iz njega potjeramo ustaše“, kako su govorili, ili sve nas Hrvate, stoga su popaljene i opljačkane Konavle, stoga je razrušen Vukovar...) Ako ne znate za čuvena srbska *Načertanija* i što ona znače, neka Vam prevedu makar suvremenije *memorandume* SANU (Srbske akademije nauka i umjetnosti). Tada Vam ja neću morati ništa govoriti, reći ćete, nadam se, nešto Vi sami sebi, jer vjerujem u Vaše osobno poštenje. A meni potvrditi da sam u pravu kada to kažem.

Jugoslavenske države, i ona kraljevska (1918. - 1941.) i ona komunistička (Titova, 1945. - 1990.), itekako su omogućavale ideju stvaranja velike srbske države na tuđem tlu, ona se sustavno ostvarivala na razne načine, (najviše promjenom sastava stanovništva, to jest useljavanjem srbskog etnosa u Hrvatsku, osobito u gradove), a hrvatske države, i ona 1941.- 1945. i ova današnja, od 1990. do danas, toj su ideji stvaranja Velike Srbije prepreka. Stoga treba sotonizirati i, sa stajališta velikosrbskih posezanja za hrvatskim tлом, onemogućiti stvaranje i postojanje bilo kakve i bilo koje hrvatske države.

Ono što ja sada i ovdje mogu i hoću, to je čestitati velikosrbskim stratezima, jugoslavenskoj, čitaj velikosrbskoj diplomaciji ukotvljenoj posvuda u svijetu, (već ukupno oko sto godina!) pa i

one posrbljene suvremene hrvatske, na dobro obavljenu poslu, za njih! Za ideju Velike Srbije. Naime, uspjeli su u tu svoju zamisao podkopavanja Hrvatske i za svoje okupatorske planove pridobiti čak i jednoga američkog ambasadora. Vjerojatno su ovonjali da taj doista ne poznaje dovoljno zemlju u koju odlazi biti diplomat, a znaju kakva je i koliko odnarođena trenutna hrvatska Vlada i tko ju je posadio tamo gdje jest, i evo ga: američki veleposlanik postaje zagovornik ideje stvaranja Velike Srbije na tlu Hrvatske. Bjelodano je to iz riječi koje ste izrekli.

Naime, jedino to znači i jedino to može značiti Vaše pozivanje hrvatske vlade da „ne promovira revizionizam“. (I neće, bez brige budite; nije ta Vlada ni hrvatska država ni hrvatski narod ni hrvatski državni ili nacionalni interes, ona je samo najgori dio hrvatskoga nacionalnog bića („govna uvijek izplivaju na vrh, lakša su od vode“, kaže pučka uzrečica!). Samo je nakupina uhljeba koja se dočepala vlasti i nastoji, uz pomoć hrvatskih izdajnika i srbijanskih petokolonaša, što dulje i što „ozakonjenije“ razarati hrvatsku državnu samobitnost.)

Jedino revizionizmom, to jest jedino otkrivanjem ISTINE, što se i kako se doista zbivalo u Hrvatskoj u Drugom svjetskom ratu, može se spriječiti uništenje suvremene hrvatske države, nikako drugačije. Zato su velikosrbi navalili pod svaku cijenu – revizionizmu dati negativne konotacije, iako je revizija temeljna znanstvena metoda u svim znanostima. Bez revidiranja „znanja“ o „ravnoj ploči“, ni Zemlja ne bi bila okrugla i ne bi kružila oko Sunca...

Vidite, ta naša Vlada zapravo doista nije naša, to jest hrvatska je samo uvjetno i samo nominalno. Bilo je to, ukratko, ovako.

Bili su izbori i izborni je pobjednik osnovao koalicijsku vladu. Iznenada, već od ranije postojeća vladina komisija ili kako li već, za sprečavanje sukoba interesa, nalazi da je izborni pobjednik „u sukobu interesa“. Vlada pada. Bruxelles smješta šalje u Hrvatsku svojega čovjeka za kojega je tu već priređeno „unutarstranačko glasovanje“ u zamjenu za onemogućena izbornog pobjednika te taj ne preuzima postojeću, nego sastavlja novu vladu koja je još i danas tu, mimo glasova birača i mimo njihove volje.

Hrvatska vlada nije hrvatska

*u temeljnomu smislu
džep i trbuh puni u Zagrebu
a GLAVU joj pune u Bruxellesu*

Drugo: Hrvatska (...) „da prizna što se dogodilo u Drugom svjetskom ratu“

Oprostite, uvaženi gospodine Kohorst, ali sintagma „da prizna“ u tako imperativnom obliku, koristi se samo za zločince. Samo za kriminalce koji moraju, u policijskom postupku, milom, prijevarom ili silom, priznati svoj krimen. Prema Vama i Hrvatska spada u zločince te mora priznati što se dogodilo „u Drugom svjetsko ratu“ i to sada i odmah?! Je li to baš tako?

Moramo, nažalost, opet kratko, da ne bi bilo *so much history* – najkraće moguće reći da su hrvatski političari, kada se raspala njihova dotadašnja država, Austro-ugarska monarhija, 1918., umjesto da osnuju vlastitu državu, bili uvjereni da je bolje jednu krunu (onu carsku u Beču) zamijeniti drugom (onom u Beogradu, na glavi „trgovca svinjama“, kako su kasnije častili tamošnjega paora na kraljevskom stolcu). Hrvatski političari su, to moramo priznati, najgluplji na svijetu; ni jedan narod nije zbog pogrešnih politika izginuo kao Hrvati kojih je bilo „kolik' i Egleza“, a danas nas ima manje od četvrtine ili čak petine, moguće tek osmine nekoga od svjetskih megapolisa. Ni u jednom narodu kao u hrvatskom nema toliko nedostatka domoljublja, što je dobrim dijelom i posljedica velikosrbskih pritisaka: bolje ti je da si bilo tko drugi, a ne Hrvat, pripadnik „genocidnog naroda“. To „genocidnog naroda“ služi prikrivanju genocida nad Hrvatima u „krvavomu maju“ 1945. Naša malobrojnost je ipak najviše posljedica upravo tog uistinu genocidnog masakriranja Hrvata epskih razmjera neposredno nakon Drugog svjetskog rata, dakle već u miru (svugdje drugdje!). Prema nekim podacima Titovih najbližih suradnika, Maršal je dao smaknuti „više od pola milijuna svojih sunarodnjaka“. U njihovu diluvijalnom divljaštvu dojučerašnji velikosrbi/četnici /fašisti, koji su Titovom strateškom abolicijom preko noći postali „komunisti“ i „antifašisti“, samo u okolici Maribora, prema Brozovoj napisanoj pohvali „likvidiranja neprijatelja“, pobili su tristo tisuća (najviše Hrvata!) nevinih ljudi bez ikakva suđenja, kao stoku. I gore, i

divljačkije: gole i žive, da ne troše streljivo, bacali su ih u jame i zatrpavali u protutenkovske jarke. To je eminentno četnički diskurs: sve što radiš drugom, svima reci da on to radi tebi: ako smo, skupa s poludjelim staljinistima, pobili pola milijuna Hrvata, onda su oni, ne mi „genocidan narod“. Oni nas ugrožavaju, ne mi njih! To se na ovim prostorima zove “pila naopako“.

Dakle, čim su se našli u istoj državi sa Srbima, Hrvati su izkusili nevjerojatan i neočekivan teror: maltretiranje na najperfidnije načine, ubojstva koja nitko „ne procesuirá“... sve zbog onih velikosrbskih planova okupacije Hrvatske, a vrhunac nasilja nad Hrvatima bilo je ubojstvo trojice hrvatskih zastupnika u beogradskom parlamentu. Tada se (1929.) u Hrvatskoj organiziraju **ustaše**, borci protiv velikosrbske hegemonije, za nacionalni ponos i nacionalnu slobodu, koji 1941. ostvaruju Nezavisnu Državu Hrvatsku (NDH). Jednako zbog otpora četničkom/srbskom i talijanskom fašističkom divljanju po Hrvatskoj, javljaju se i **ustanici** / **partizani**, također borci za nacionalnu slobodu, ali oni Hrvatsku vide i dalje u okviru Jugoslavije; njima se nameću i dalje ih vode jugoslavenski komunisti s Titom na čelu. Tito i ustanici se vežu uza Staljina i komunizam, a ustaše uz Hitlera i nacizam jer su i jedni i drugi samostalno slabašni. Staljin i Hitler međusobno paktiraju, nacizam i komunizam su sbratimljeni (do kasnijeg razlaza, ne idejnog!), a Hrvati se međusobno ubijaju: partizani/ustanici protiv ustaša.

Ustaški puč kojim bi Hrvatska u ratu prešla na stranu zapadnih saveznika (Lorković – Vokić) nije uspio, Hrvatska se 1945. zatekla na strani ratnih gubitnika. Sva zla sručila su se tada na nju, a Jasenovac je postao stanoviti kontejner u koji se odlagalo sve znane zločine. A još više one tuđe ili neznane i nepočinjene.

Najveći krimen ustaške vlade, ne ni Hrvatske ni svih Hrvata, jest pristajanje uz nacističke rasne zakone i transportiranje hrvatskih Židova u Njemačku, najviše preko *Sajmišta*, logora u Zemunu (tada hrvatskom gradu, u kojemu se tiskalo više hrvatskih novina, a danas predgrađu Beograda). Ustaše moraju plesati kako im nacisti sviraju. (Premda su bili u bezizlazu i drugog izbora i nisu imali!) Transporti Židova u njemačke tvornice i logore jesu ljaga toga režima, no to je sve odavno već poznato. Nije bilo masovnih likvidacija u tomu

logoru. Pojedinačna i neka skupna (ne i masovna!) ubojstva zbog oružanih napada na pripadnike ustaškog režima te zbog diverzija ili pomaganja komunistima, te spomenuti transporti, ono su najgore iz Drugoga svjetskoga rata pod ustaškim režimom.

Međutim, kolaborante nacista imaju i drugi europski narodi, svi koje su hitlerovci bili zaposjeli, čak i Norvežani (Quisling!), pa tako nacistički režim u Srbiji; da bi se dodvorio Hitleru, Beograd proglašava „Juden frei“ gradom, očišćenim od Židova... Nasuprot tomu, u Hrvatskoj se nastoji pomoći Židovima, rade to čak i neki ustaše jer i hrvatski Židovi su participirali u stvaranju ustaškog oslobodilačkog pokreta (šaljući židovske liječnike u Bosnu, da liječe zarazu, i slično...).

Nisam historičar, ovo je tek nešto od onog što svaki hrvatski intelektualac manje-više zna, a ja ne znam što bi, prema Vama, Hrvatska još morala priznati?! Morali biste biti konkretniji.

Treće: Revizionisti novije hrvatske povijesti

Hrvatski revizionisti nemaju baš nikakve veze s hrvatskom vladom i Vlada ih ne može zaustaviti ili „ne promovirati“, kako Vi zahtijevate. Osim zabranom. Može se jedino ponovno, kao u vrijeme vladavine jednopartijske komunističke partije, zabraniti rad slobodnim izražiteljskim novinarima, od kojih su neki već postali uvaženi znanstvenici jer svaki podatak i svaku novu spoznaju bilješkama uz tekstove lociraju na mjesta pronalazaka. Slobodno izražavanje po arhivima, traženje svjedoka povijesnih zbivanja, svjedočanstava... sve to otkriva ISTINE koje su pola stoljeća bile zacementirane u lažnu istinu koju je promovirao komunistički režim i velikosrbska promičba. I Vi im se sada pridružujete! Vi, naime, tražite da ostane tako, da se ništa novo „ne promovira“ da se traganje za istinama obustavi u ime te komunističko-fašističke već svima obznanjene i „jedine istine“!?

„Od jutros nema Boga!“ (bilježi anegdodu iz komunističkog svijeta Branko Ćopić, odličan srbski pisac, inače čak hrvatske isusovačke gimnazije u Travniku, u Bosni). „Kako to?“ „Rekao komandir!“ I time je sve objašnjeno, takva je naredba! Nema Boga, pa nema ni dalje revizije! Jer, Bog je već revidiran, „po kratkom postupku“... Čak i američki ambasador, sedamdesetak godina kasnije, traži da

hrvatska vlada “ne promovira revizionizam“! Što to, preneseno u činjenice, zapravo znači?

Srbijanski ministar vanjskih poslova po Americi raztrubljuje da je u Jasenovcu ubijeno „dvadeset hiljada srpske dece“. Igor Vukić, hrvatski revizionist, po ocu Srbin iz neposredne blizine jasenovačkog logora, čiji je dio obitelji bio interniran u tom logoru) **dokazuje da u Jasenovcu nije ubijeno ni jedno jedino dijete.**

Još uvijek službeni podatci koje koristi i hrvatska vlada su 83 tisuće ubijenih u ustaškom „logoru smrti“, (ti su podaci raztezljivi, od milijun i sedamsto tisuća ubijenih, do nekih četrdesetak tisuća, kako kada) dok su, nakon dva izkapanja (vidite u Vukićevoj knjizi *Radni logor Jesenovac*, neka Vam je prevedu, da ne govorimo ništa napamet!) dokazuje da je nakon dvaju stručnih izkapanja koja su obavili slovenski forenzičari, **u Jasenovcu pronađeno 475 ljudskih ostataka.** (Već i to je golem zločin, a knjiga detaljno otkriva u kojim se slučajevima u logoru obavljala smrtna kazna.

U logor Jasenovac interniralo se oružane pobunjenike protiv države, mahom komuniste i komunističke pomagače, na rok od tri mjeseca do tri godine.

Oni popisi desetaka i stotina tisuća žrtava Jasenovca **lažni su popisi:** znanstvenici revizionisti (Banić/Koić) koji se time godinama bave, otkrivaju npr. da se jedno te isto ime u tim popisima dvadeset i šest puta ponavljalo(!?). Da ne nabrajam dalje, najbolje doista jest: neka Vam prevedu te revizionističke znanstvene nalaze, u Vukićevoj i u drugim knjigama.

Brojne izjave i brojke o logoru Jasenovac tek su političke objede i podvale. (Uzput, molim da pogledate i dokumentarne filmove Jakova Sedlara, i onaj o Jasenovcu i onaj o četničkom teroru nad hrvatskim narodom od 1918. do slobodne Hrvatske.) Međutim, evo tog terora i tih podvala i dalje; dokaz tomu ste Vi! Naime, Vaše riječi posve su slične riječima koje desetljećima slušamo stalno reemitirane iz Beograda; Hrvatska kao samostalna država ne bi smjela postojati, stoga valja naći razlog da je se onemogućiti, a „ustaše“, „fašisti“, „Jasenovci“, „revizionisti“ „istine o ratu“, „genocidan narod“ „pomirba“(s „genocidnim narodom“(!?), ali bi oni i to, s bizantinskom figom u džepu, kao i dosada ... itd.), sve su

to verbalno-politički metci koji se ovih dana već i rafalno izpaljuju na hrvatsku državu, iz Beograda, iz Bruxellesa, moguće, evo, što se Vas tiče, i iz USA, a hrvatska država, na našu nesreću, NEMA hrvatsku vladu, nego interesno-četničku. Iz istog smjera i s istim ciljem i Vi sipate Vaše obtužujuće riječi, moguće posve uvjereni da radite nešto drugo(?!).

Da, ustaše su, koliko su mogli, doista obstruirali naciste i spasili mnogo Židova, (to se dokumentira u knjizi!), a neki su cijeli rat proveli u logoru Jasenovac, kao zanatlije ili inženjeri, voditelji radionica, te su izišli živi nakon rata; u knjizi se spominje i slučaj logorskog brijača, nekog Danona...

Hrvatski tjednik objavio je nedavno presliku izvješća koje je neki vaš predhodnik 1953. iz Beograda poslao u središte CIA-e. Obavještava o logorima u Jugoslaviji, a među njima spominje i Jasenovac s tri tisuće logoraša. Znači, to je još jedan dokaz da su revizionisti u pravu: Jasenovac je postojao i kao komunistički logor te tko zna čije su kosti pronađene u onim grobnicama?!

Knjigu *Maribor, najveće stratište Hrvata*, njezin autor Roman Leljak, inače Slovenac*, kao i žena Vašega predsjednika gospodina Trumpa, završava poglavljem koje je doslovna preslika Brozove pohvale onim egzekutorima oko Maribora i Dravograda u Sloveniji u „krvavomu maju“ 1945. Tito u pohvali poratnog zločina spominje **stotinu tisuća pobijenih** „neprijatelja“, ali ne spominje da je to bila, u miru (nakon okončanja rata!), pobijena regularna hrvatska vojska koja se dragovoljno predala engleskim saveznicima, a oni je izporučili staljinističkim krvnicima (ne ustaše, jer oni su većinom izbjegli: u Argentinu, u USA, u Siriju i drugdje) zatim civili, i navise civili, pa i žene i djeca, sve što je hrvatsko i što je bježalo pred komunistima prema Zapadu, u zao čas!

U toj knjizi, o tomu genocidu, objavljene su fotografije nađenih kolektivnih grobnica, odkopanih kada se širila cesta, kosti, lubanje, nakit, poneki dokument (ubijali su ih uglavnom gole, da im otmu i odjeću!), tu su izjave svjedoka, prisilnih sudionika u zločinu, tu su stravični prizori masovnih smaknuća i istovarivanja mrtvih u tenkovske rovove, jezive scene, ali ni hrvatska/nehrvatska vlada niti itko još ne traži da te se nesretnike makar ljudski pokopa. I tu vam

knjigu preporučam prevesti. Da i Vi znate što se događalo u Hrvatskoj i s Hrvatskom u Drugom svjetskom ratu.

Mladi znanstvenici i hrvatski revizionisti, svi poslijeratni su naraštaj i nikako se ne može reći da je to nekakvo neoustaštvo. Samo je humana želja poštenih za istinom. Hoćete li se i Vi priključiti tim nastojanjima? Kao humanist, što sam uvjeren da jeste.

Gospodin Trump nedavno je bio u Poljskoj, održao je značajan govor (koji su vladi skloni listovi u Hrvatskoj svi mahom prešutjeli!) pa je spomenuo i onih sto i pedeset tisuća Poljaka pobijenih u famoznoj Katynskoj šumi... Kada utrete put gospodinu Trumpu da posjeti Hrvatsku, onda bi, ako bi držao i tu sličan govor, svakako mogao spomenuti da je sličan komunistički zločin nad Hrvatima najmanje tri puta brojniji (jer Maribor i Dravograd nisu jedina masovna stratišta!), iako je Hrvata više od tri puta – manje nego Poljaka.

Poštovani gospodine Veleposlaniče, da 1776. nije bilo revizije postojećeg stanja, Vi biste još uvijek bili u britanskoj sjeverno-američkoj koloniji, a ne veleposlanik USA. (*A propos*: samostalnost USA prva na svijetu priznala je Dubrovačka Republika, ta mala tada slobodna hrvatska kneževina, no to svakako znate, izpričavam se!)

Četvrto: „povrat imovine žrtvama“

Poštovani gospodaru Kohorst, „povrat imovine žrtvama“ velika je i nikada neće biti dokraja razriješena tema, a ja ću Vas podsjetiti samo na jedno.

Dakle, rekli smo da su Hrvati, uglavnom Zagrebčani, podkraj rata bježali pred komunistima te da su na brojnim mjestima, mahom u šumama po Sloveniji, *en masse* pobijeni bez ikakve evidencije, gore nego kao stoka. Taj bijeg je bio opravdan, naročito kada se zna da su neposredno prije ulazka komunističke partizanske vojske u Zagreb, čete hrvatskih partizana zaustavljene, da ne uđu prve u grad, pa su prvi ušli dojučerašnji četnici, preobučeni u partizane. Jednu lijepu gostionicu, svega osamdesetak metara udaljenu od Katedrale, preimenovali su u *Aleksinac* i tako je taj naziv, na uglu Bakačeve ulice i one Pod zidom, ostao do 1991.; znam, stanovao sam četvrt stoljeća u neposrednoj blizini. Neki istinski komunist internacionalac nešto takvo nikada ne bi napravio, ali neki četnik bi:

usred Zagreba uvalio je naziv nekoga provincijskoga gradića u Srbiji... (Oprostite na ovoj digresiji, ali detalji nekada znaju biti vjerna slika ukupnih zbivanja.)

Sve ove lijepe zagrebačke donjogradske secesijske palače, među najljepšima u europskim gradovima, posebno oko parkova Zrinjevac, Srossmayerov i Tomislavov trag, bile su uglavnom vlasništvo onih pobjeglih pred komunistima i pobijenih... U njih su komunisti naselili (i) one koji su ubijali (i) nedužne stanare tih palača po Sloveniji, uglavnom svoje došljake. Pa kada spominjete „povrat imovine žrtvama“, moguće se i tih žrtava sjetite? Naime, i to je ono do čega Vam je, kako kažete, kao veleposlaniku USA osobito stalo: **istina o Hrvatskoj u Drugom svjetskom ratu**, zar nije?

*Opaske

1. Bio sam uvjeren daje Leljak Slovenac, a rekoše mi da nije, nego Hrvat u Sloveniji; nakon čitanja njegove knjige razgovarao sam dvatri puta s njim, a nikada ga nisam pitao što je po narodnosti, meni nije važno tko je tko, nego kakav je tko te što i kako radi.

2. Ovo je ponuđeno Hrvatskom tjedniku, ali nije tamo objavljeno; mislim da sam ovo pisamce uputio i na Veleposlanstvo USA, a dokle je stiglo ne znam; ovakva pisma često ne stignu do onoga komu su upućena, nađe se razloga da ih se zaustavi, to mi je poznato. (smk, 8/6/2020.)

DRUKER / PREDsjedNIK O PUHOVSKOM, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

DAVORIN KARAČIĆ : ISTINA JE VODA DUBOKA, KAŽE PJESMA A “KIZO” GRABI ISTINU S DNA BUNARA

08 Listopad 2020

Ovim tempom, kako je krenuo u obračun s raznoraznim pojavama na političkoj i društvenoj ljevici ne doduše iz ideoloških nego sjetnih razloga Kizo će najvjerojatnije propisno izvrijeđati manje više sve pojedince i skupine na ljevici, pri čemu se stječe dojam da Kizo ne udara ne samo po osobama i osobnostima nego se čini i da dovodi u pitanje ispravnosti sadržaja njihovog rada.

Osim nekoliko najvećih medija, društveni ritam ovoga društva uvelike udaraju, povezane međusobno kao i s medijima na valnoj duljini o, određene udruge, skupine te pojedinci koji zajedno te svaki sa svoga položaja, neumorno udaraju kako po samom društvu a tako još više po tradicionalnim temeljima društva.

GONG, BABE i hrpa udruga građana koji imaju više međusobno povezanih partnera nego samih članova, koji članovi su istodobno članovi i drugih srodnih udruga (dakle više udruga nego članova) a čiji članovi se najčešće mogu naći unutar stranke Nova ljevica, iako svi zajedno stanu autobus na kat zauzmu više medijskog prostora te vremena nego svi ostali akteri hrvatske društvene scene a svako kritičko propitivanje njihova rada je za posljedicu imao medijsku i društvenu difamaciju onih koji bi pitanja postavljali.

GONG tako ima monopol nad izborima i ostalim segmentima politike koji se uže češu o izbore dok BABE snajpericu s pozicija s kojih se svaki konflikt u koji žena može upasti, ima tumačiti kao

rezultat nacionalističkog i tradicionalno životnog atavizma koji hrvatsko društvo drži u šakama genetskog grijeha pripadnosti pojmovima vjere, nacije i tradicije.

Ostale minorne promigrantske, Proge i feminističke udruge raspoređene svaka na svom gnijezdu su na zadatku stalnog i vječitog upozoravanja ovog društva na patrijarhalnu nedopustivu i nazadnu tradiciju koja u sebi sadrži nasilje po defaultu i mržnju prema svakome drugačijem, ovisno djeluju li s promigrantskih, feminističkih ili jednostavno oikofobnih stajališta kao posebnoj modi koja sve više osvaja lijevo tržište.

Stoga, masovno bombardiranje predstavnika i najistaknutijih pojava lijeve scene od strane Kize Milanovića nije tek ad hominem napadaj uvrijeđenog pijetla.

Iz njegovih riječi izbija kompletna kritika djelatnosti i društvenog nastupa kao i argumentacije spomenutih društvenih pojava, gdje po prvi put imamo dokaz uživo o tome koliko vjerodostojne i relevantne mogu biti od Kize spomenute pojave, s kojima se kad mu je to trebalo, slikao, hvalio ih te držao moralnom vertikalom društva.

Sad pomalo počinje biti vidljivo da je sve ono što smo gledali zapravo šipak i da je i tadašnja priča o progresivnosti, antifašizmu i uljuđenosti bila tek priča za naivce, tek pokrov koji skriva plan što većih što manjih zvjerki da se dokopaju svog dijela društvenog mesa, u vremenima dok ljudi od drveća ne vide šumu i dok im goli car pleše oko pasa i trlja se o njih, u većoj mjeri nego u danima kad ljevica i nije na cijeni.

Istina je voda duboka, kaže pjesma a Kizo upravo, ne toliko jer mu je stalo samo do istine kao istine, grabi istinu s dna bunara, jer na kraju dana, kad se najbliži među sobom pokolju, upravo se skrivanom istinom, najjače i najlakše, blato lijepi o osobu na koju je adresirano.

Manje više sve što je Kizo rekao drži vodu a njegovi kritičari i ušokirani negdašnji drugovi, ne šize toliko zbog forme u kojoj je sve to Kizo izrekao nego zbog sadržaja, iz kojega proizlazi sva bijeda i gnjilež lijeve scene u Hrvatskoj i ostavlja dojam da ni oni, poput pjesnika koji ne vjeruje u svoje stihove, ni ne vjeruju niti u tom smislu djeluju, kad uporabom barem dva a ako ne i više kriterija kojim tumače stvarnost, svoju mržnju prema svemu što ih okružuje,

pokušavaju predstaviti kao ljubav, toleranciju i otvorenost. Više tolerancije smo mogli gledati od strane nilskog krokodila prema zebri na pojilištu u vrijeme suše.

S obzirom na to da se Kizo vrlo sočno obračunava sa sadržajem ljevice u Hrvatskoj, postavlja se opravdano pitanje, što je to do vraga radio s njima do sada?

Malo tko zaboravlja scene iz javnosti u kojima se Kizo, dok je još bio SDP-ov poletarac, pa neuspjeli pretendent na mjesto prvog izvršnog političara RH, sve do premijera i predsjedničkog kandidata, slikavao sa svim tim pojavama, podržavajući njihova mišljenja i djelovanja, dajući im pri tome društvenu relevantnost.

Voli se Kizo doduše još pojaviti i uslikati s borcima iz onoga rata koji su rođeni znatno nakon tog rata kao i nekadašnjim sudionicima u agresiji nad Hrvatskom, koji su propale krajinske strukture uspješno zamijenili članstvom u SDSS-u, kao stranke koja bi propala na prvim izborima kad ne bi imala ustavnu privilegiju zajamčenih manjinskih mjesta kao i zajamčenih manjinski mjesta u izvršnoj vlasti lokalne samouprave, koji privilegij uspješno održava činjenicom da od svih manjih žicara, uzme najviše glasova iz bazena, u koji zapravo ni matična voda ne želi.

90% Srba u Hrvatskoj uopće ne glasuje na manjinskim listama.

Još uvijek Kizo ne smije reći da zapravo voli Trampa, u što se kladim, pri čemu ga se svojski trudi, za sada neuspješno oponašati, jer ipak, Trump je bjelosvjetski mangup, pun para i punih bilježnica s imenima lijepih i poznatih žena, u čemu bi ga Kizo jamačno želio oponašati te mu svakom od navedenih sadržaja parirati, za razliku od Joe Bidena u odnosu na kojega čak i Stipe Mesić pokazuje dozu lucidnosti i vitalnosti.

To bi ipak bilo previše, za sada, pa smjer u kojemu je Kizo krenuo i očita razlika u osobnosti s Pospanim, Jožom daju mjesta sumnji da je Kizo u duši Trumpovac koji će se kao takav kad tad, pokazati.

Kizo nije Jugoslaven ali jest sjetan, gotovo kao feministica ili kao pripadnik skupine koja je hijerarhijski ispod feministica, impotentnih muškaraca, koji zaostaju u društvenoj težini svoje pojave za svojim šeficama ali im po zlobi stoje ukorak.

Da je Kizo bio frajer u mladosti kakvim se sada želi prikazati i kakvim ga pogrešno smatraju impotentne društvene pojave, kojima

je malo galame i osornosti u nastupu dokaz uličarluka i mangupluka, iako ti pojmovi imaju potpuno drugačiju konotaciju u stvarnosti, vjerojatno bi bio bliže desnici.

Da je bio ipak još malo veći mangup (puno veći zapravo) pa da je otišao u rat, Kizo bi vjerojatno bio iskonski desničar.

Činjenica međutim, da je na društvenoj desnici povećan broj većih pravih uličnih i frontovskih zvjerki, u odnosu na koje bi njegova pojava s karakterističnim karakterom djelovala kao pojava Servala s ožiljcima i probušenih uhom i rokerskim kožnjakom među Tigrovima ili Lavovima, jasno mu je davala do znanja da ga tamo nitko previše neće cijeniti pa je, tražeći mjesto pod suncem, odabrao prirodno mjesto, među onima kojima i on ovakav kakav jest, djeluje kao ultimativni frajer.

Naime, na onoj strani političkog polja gdje su zapeli omega mužjaci i žene smanjene privlačnosti koji izlaz od užasne spoznaje svoje niske društvene vrijednosti, traže u ljevici, i Kizo djeluje kao neka vrsta ovna predvodnika, baš kao što je na prvu sekundu, vođa Orphansa iz kultnog filma Waltera Hilla „Warriors“, prve dvije sekunde djelovao kao da se ipak na njega ne treba sažaliti.

Kizo zapravo cijelo vrijeme pokušava mentalno izmijeniti svoju povijest, povijest vlastitog života te samome sebi, sebe učiniti moćnijom i legendarnijom pojavom.

Kad kao Jadranko Houra u istoimenoj pjesmi shvati da nije rođen za heroja ulice nego iskoristi svoje komparativne prednosti, a Kizo nije glup i zapravo je iskreniji i prirodniji nego cijela vrhuška HDZ-a, te strese sa sebe paučinu zabluda, Kizo će naći tamo gdje mentalno prirodno i pripada. Na desnici.

Davorin Karačić / Hrvatski glasnik

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23332-davorin-karacic-istina-je-voda-duboka-kaze-pjesma-a-kizo-grabi-istinu-s-dna-bunara>

MARCEL HOLJEVAC NJEGOV OBRAČUN S NJIMA (I SVIMA): MILANOVIĆ JE GRIJEH U POLITICI NEOPROSTIV, BIO JE ISKREN!

Zagreb, 17.07.2020. - Predsjednik Republike Zoran Milanović primio je predstavnike zeleno-lijewe koalicije i to koordinatoricu političke platforme MOŽEMO! Sandru Benčić, koordinadora političke platforme “Zagreb je NAŠ!” Tomislava Tomaševića i potpredsjednicu Nove ljevice Radu Borić. Predstavnici zeleno-lijewe koalicije predali su predsjedniku Milanoviću potpise prikupljene u Peticiji za obnovu Zagreba i okolice od potresa, a u kojoj se traži sazivanje izvanredne sjednice Hrvatskog sabora. foto HINA/ Ured predsjednika/ ml

Kad je HDZ žestoko krenuo u borbu protiv korupcije zapitao sam se, što je slijedeće? Radnička fronta traži zabranu petokrake? SDP pokreće lustraciju? Kad evo odnekud naglo probuđenog Milanovića, koji je u zadnjih nekoliko dana ne samo temeljito “izlustrirao” Puhovskog, nego je više toga skresao u brk antifašističkom i inom aktivističkom kleru, B.A.B.A-ma, parareligijskim tzv. “organizacijama civilnog društva”, starim udbašima i ostalima koji caruju medijskim prostorom u Hrvata već desetljećima, i piskaralima koja se zovu novinarima i misle da smiju vrijeđati svakog, a uzvratiti im ne smije nitko, nego bilo tko od Tuđmana na ovamo. A čak ni Tuđman ih nije znao tako precizno okarakterizirati i kreativno izvrijeđati. Milanovićeve su uvrede upravo poetske! “Samodopadne narikače”, “alapače”, “uskokov maneken”, “nezainteresirani izdavač preludija u fetvu”, “druker i ništarija”, “umirovljeni mudroslov i propali političar”, i tako dalje.

Dakle, stao je na žulj ekipi sa “svoje” strane, s kojima je socijaliziran, s kojima dijeli temeljni svjetonazor. A za to je potrebna građanska hrabrost: Lako je s desna napadati ljevicu i obratno, i nema neku težinu. Nitko vam ako živite u Imotskom neće zamjeriti desničarenje, niti u centru Zagreba ljevičarenje – ali doći u sukob s ekipom “svojih” ljudi, od kojih zapravo egzistencijalno zavisite, čisto zato jer stojite iza nečeg i ne slažete se s njima, bez da će vam

to donijeti neku korist, ali štetu svakako hoće, je svakako moralni čin.

Pa iako se već odavno priča, što u šali što poluozbiljno, kako bi umiveni i uglađeni europejac Plenković bio vjerodostojniji predstavnik SDP-a nego što je to bio Milanović, a Milanović, koji govori bez filtera i nema previše kompleksa i inhibicija, bolji lider HDZ-a od Plenkovića, odnosno kako bi se zapravo trebali zamijeniti za stranke, takav napad iz vlastitih redova ipak nisu očekivali! Nije nitko, ako ćemo iskreno.

I odmah je zbog toga proglašen “ekstremnim desničarem”, “seksistom”, ili bar “miljenikom ekstremne desnice”. No, dobro, sad bar znamo tko su “ekstremni desničari”: To su svi oni koji se usuđuju reći “progresivnim snagama” što ih ide. Naravno, kad kažu onima drugima, “zatucanim katolibanima” što ide njih onda su tek iskreni, slobodoumni, građanski hrabri, iako se nikad nikom ništa nije dogodilo zbog vrijeđanja bilo koga tko je svjetonazorski desno od Tita i Che Guevare. Ali usudite se dirnuti u femin(ac)izam, ili nešto slično, i vi ste seksist, ekstremist i krezubi ognjištar. Srećom pa u Hrvatskoj nemamo puno crnaca, jer da imamo i da se Milanović obrušio na koga od njih na čisto osobnoj razini, ili se ne bi složio s njegovom politikom, bio bi proglašen i rasistom: Tako to ide, ako ste pripadnik neke od “osjetljivih”, “ugroženih”, i kakvih već skupina – a nove takve se generiraju na regularnoj bazi – onda smijete vrijeđati “opresore”, ali vam oni ne smiju uzvratiti. Ne smiju ni argumentirano kritizirati politike koje se provode u ime “zaštite ugrožene manjine” (iako obično imaju posve drugi cilj, a to je maltretiranje stvarno ugroženih, i proglašavanje istih nasilnicima).

Milanović je sav taj nauk o nedodirljivima, o svetim kravama liberalne demokracije bacio u vodu, i to je ono veliko što je napravio vrijeđajući sve i svakog. Dok je slao policiju na branitelje u šatoru bio im je dobar: Kad je s tim istima, kako su ih pogrdno zvali “šatorašima” (a kad branitelje grubo vrijeđate to nije ni seksizam ni rasizam ni nikakav “izam!”) pokušao razgovarati i dogovoriti se, postao je neprijatelj “pravovjernih”, onih na “pravoj strani povijesti” i izgubio izbore.

Svi se sad pitaju, kakva se to kopernikanska promjena dogodila kod Milanovića, koji je pred svega nekoliko godina umalo Hrvatskoj

natovario sankcije štiteći dva stara udbaša od izručenja Njemačkoj? Koji je pred koji mjesec rekao “marš” branitelju i otišao iz Okučana zbog “ZDS” na majici? Govorio o bacanju ploče HOS-a u smeće? Što je uzrokovalo tu promjenu? Nešto što je nabavio kod Rame u Albaniji? Neki su primijetili da njegova retorika sve više sliči onoj Zdravka Mamića ili Milana Bandića, i to zacijelo nije posve slučajno. Neki pak kažu da je Zoki malo nervozan zbog zatvaranja onog kluba u koji se odlazilo na “leftoverse” nakon što bi mu žena narezala pretanke šnite, da se osjeća ugroženim zbog svojih veza s Janafom. No ta teorija je na labavim nogama: U najgorem slučaju, prekršio je “lockdown”, nije da će u zatvor radi toga.

Ili tu ni nema promjene? Jer, uvijek me je mučilo vjeruje li on stvarno da je neizručenje te dvojice u interesu Hrvatske? Zadnji događaji me sve više uvjeravaju da jest. Jer nije on rekao ništa što mi “ekstremni desničari” i “klerofašisti” ne govorimo već desetljećima: Uostalom, sjetite se, u osvit demokracije, Milošević je bio taj koji se kleo u “antifašizam” dok je korifej demokracije s kraja osamdesetih, ljubljanska “Mladina”, s ponosom isticala “klerofašistička” na naslovnici, iznad naziva časopisa. Znalo se tada tko su “antifašisti”: Četnici i ini Miloševićev prokomunistički i jugoslavenski šljam. A “klerofašisti” i “ustaše” svi koji su im se usudili suprotstaviti.

Hrvatska “ekstremna desnica” ima, dakle, novog, neočekivanog lidera, kaže ljevica: Jutarnji list već lagano piše kako Predsjednika treba birati u parlamentu, a ne izravno, dok Index priziva i opoziv. Milanoviću još nisu prilijepili etiketu “ustašoida i seronje”, no zacijelo uskoro hoće. Ali jesu seksista i svega drugog. Zanimljiva su vremena u kojima živimo, nikog nije briga je li to što Milanović, ili bilo tko drugi govori, točno, je li istina. Ne, bitno je je li nešto “seksizam”, rasizam, desničarenje što već. Iskrenost je nekoć bila najveća vrijednost, što joj se dogodilo?

A da ne govorimo da oni koji Milanovića napadaju za “seksizam” nikad, nikad nisu stali u obranu niti jedne žene napadnute s njihove, “liberalne” strane, pa se tako i neki novinar Indexa obrušio na “seksista” Milanovića koji se drznuo nekom reći da je alapača, a taj isti je ne tako davno stavio apsolutno ljigav status o tadašnjoj predsjednici – podsjetimo, uz fotografiju Kolinde Grabar Kitarović

i njene kujice je napisao, “Prva kuja Hrvatske. Na fotografiji je i neki pas”.

Je li itko tada Predsjednici stao u obranu? BABE? Veljača? Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova gđa. Ljubičić? Prikopametna Marijana?

Ne, ali kad Milanović kaže novinaru što ga ide – on je neprijatelj slobode govora! Pa zar je Milanović odrekao novinaru Indexa da priča što ga volja? Ali ako ulazite u javni diskurs, minimum demokratičnosti je da se pomirite s tim da vam na vaše trkeljanje netko smije odgovoriti, uzvratiti, ne složiti se s vama! Jesmo li mi novinari također svete krave, pa ako imamo slobodu pisati što nas volja o političarima (a nije da imamo, jer je tu faktograf, ćudoredna policija i neoficijelno ministarstvo istine!) da nam oni ne smiju vratiti istom mjerom!?

Bilo kako bilo, ali “ludi Zoki” je sada heroj. Zašto? Zato jer je rekao istine koje se žvaču po “opskurnim” medijima i društvenim mrežama desetljećima? On je financirao GONG i znao je tko su i što su: Sad kaže da su agentura. Financirao je BABE i i Puhovskog i slao policiju na branitelje, ljevičario sve u šesnaest. Je li sada došao pameti? Ili se jednostavno nagledao propovjednika morala i vrlina koji ne znaju što vrline uopće jesu, koji bi rođenu djecu prodali za vlastiti interes, a kamoli izgovorili svoje mišljenje ako je suprotno mišljenju sredine iz koje dolaze, pa je hrabro odlučio zamjeriti se svima sa svoje strane političkog spektra?

Milanovićevi istupi su s jedne strane čisti politički porn, ali zanimljivo je da je proglašen “miljenikom ekstremne desnice”: Znači, ekstremna desnica su svi kojima bogati crveni propovjednici morala i signalizatori vrlina, Rade i Jelene, te mudroseri koji su si dobar i lagodan život osigurali seruckanjem po hrvatskoj “zatucanoj” sirotinji i cinkanjem studentarije idu na živce. Ja sam uvijek bio “desničar” jer podržavam slobodu poduzetništva, smatram da je temelj svih sloboda raspolaganja svojim novcem (kojeg nikad nisam imao, naravno, no tim više ne želim plaćati paranoje oko zatopljenja i spašavanje socijalističke brodogradnje). I nemam ništa protiv bogatih ljudi. Imam protiv bogatih Hollywoodskih zvijezda, hrvatskih političara, međunarodnih humanista i dobrotvora koji iz svojih vila i Bentleya propovijedaju

socijalizam o trošku sirotinje, i povremeno eventualno nabace milostinju istoj. Ne smetaju mi Trump, Todorčić, Rimac, Musk. Smetaju mi Rada s milijun kuna na računu koja glasa za komunisticu Katu koja bi to plijenila, Jelena koja ispija kokteliće po barovima u koje ja ne mogu ući jer su mi preskupi i prodaje socijalnu pravdu, i sve od Sorosa do Puhovskog s te strane (faktografe, jesam li kao Nino antisemit jer mi se ne dopadaju politike čovjeka koji je i u Izraelu praktički persona non grata jer financira organizacije koje podržavaju stvaranje palestinske države na izraelskom tlu?). Zato imam, kao i drugi takvi, simpatija za Milanovićeve istupe (ne nužno za njega kao takvog, jer ne pišem i ne razmišljam “ad hominem”). Milanović nije tipičan političar, on ne pazi što govori, nije bez boje, okusa, i mirisa kao Plenković. On je njegova sušta suprotnost, iako su i jedni i drugi potrebni u demokracijama, i umiveni briselski birokrati – jer mi ne možemo svijet tek tako mijenjati, moramo se u jednoj mjeri njemu prilagoditi da bismo opstali – ali i neobuzdani, iskreni i pomalo egocentrični, ali ipak slobodoumni ljudi poput Milanovića. Danas-sutra će se on obrušiti na ZDS i ustaše (ili “ustaše”), pa će opet biti miljenikom Rade i Jelene, sve će mu biti oprošteno. To je Milanović. No iskrenost i dosljednost koje je iskazao u zadnjim istupima je hvalevrijedna, rijetka i poštovanja vrijedna osobina u politici. Jer, sloboda govora nije govoriti ono što nikog ne vrijeđa, već govoriti ono što svakog vrijeđa. Je li to normalno ili ne, zavisi od vaše točke gledišta. Meni jest.

<https://priznajem.hr/novosti/marcel-holjevac-njegov-obracun-s-njima-i-svima-milanovic-je-grijeh-u-politici-neoprostiv-bio-je-iskren/135116/>

HRVOJE HITREC: SIMFONIJA ZA DJECU "PEĐA I VUK"

12. listopada 2020.

LISTOPADSKA HRVATSKA 2020.

Nešto hladnije, covidu paše, raspojasao se. Posebno mu se sviđa Zagreb, ipak je to metropola s puno mušterija. Dosadan je i osvetnički raspoložen, jer u prvoj navali nije bio uspio. Europa u cjelini pati, iz Kine nema vijesti o bolesnima, iz Sjeverne Koreje stižu najbolje vijesti – ondje je veliki vođa Kim dao postrjeljati prve covide koji su se pojavili i od tada vlada mir, zdravlje i blagostanje. Komunistički se režimi se uopće bolje bore s covidom, pa čovjek počinje žaliti za dobrim, starim vremenima i pitati se zašto je crvena zvezda nakon samo dva tjedna skinuta s riječkog nebodera, a djelovala je blagotvorno, već i zato što su se povjesničari prisjetili koliko je u stvari jugoslavenskih vojnika poginulo pri osvajanju Rijeke, znatno manje nego što ima krhotina na Nemanjinoj instalaciji, ali su pronašli da je među poginulima bio najveći broj zarobljenih Hrvata koji su, bez oružja, naravno, gurnuti u prve redove i „dali život“ za drugove.

Pustimo to, da nas ne optuže za revizionizam, što je šifra za povijesnu istinu koju se skriva kao zmija noge, e da bi narod i dalje živio s jugoslavenskom istorijom. Za revizionizam se optužuje danas sve i svakoga, pa u najnovije vrijeme i predsjednika države koji je ustanovio da je hrvatski narod domobranski, a partizanski i „onaj drugi“ incidentalni korpusi. Ma ja sam zaista posve slučajno vidio taj Zokijev razgovor za RTL, čekao sam svemirski Dnevnik HTV-a i da skratim vrijeme prebacio na RTL i baš nešto prije sedam navečer naletio na intervju – meni nepoznati drčni novinar postavlja kao provokativna pitanja Milanoviću oko Puhovskog i sličnih, ali je dobio i što nije tražio, to jest da ono „ima još“ ima veze s Haagom, s već zaboravljenim (ne i ja) njegovim drukanjem protiv Hrvatske i Hrvatske vojske na suđenjima u Haagu, sunce mu Žarko. Nije baš uspio u den Haagu, nogirali su ga kao nevjerodostojnog svjedoka,

ali je ipak pokazao svu raskoš permanentne sklonosti denunciranju, potkazivanju, prokazivanju i horjatinstvu, dotično nesklonosti Hrvatima i hrvatskoj državi bilo koje fele, kao što se u Hrvatskom proljeću gadno bio zabrinuo da bi Kroati mogli potegnuti ne samo hrvatsko pitanje unutar Jugoslavije, nego i protegnuti na samostalnu državu jer su se bile pojavile i neke „totalitarističke nacionalističke“ snage, pa je nakon sloma Proljeća radosno svjedočio pred sucem Milenkom, a zatim se posvetio mudroslovnoj znanosti i postao profesorom na Filozofskom fakultetu.

Dok smo mi pokretali akciju za slobodu i nezavisnost Hrvatske, sunce mu Žarko aktivno je sudjelovao u stanovitoj udruzi ili što već zvanom UJDI (Ujedinjeni jugoslavenski drukeri), ali je stvar propala, pa se vratio ne samo znanosti nego, zahvaljujući stanju u hrvatskim medijima poglavito poslije povratka partije na vlast – postao arbitrom političke elegancije, rado viđen na televizijama, pa i nacionalnoj. Te je tako došlo do obrata baš ujdijeveskog, mi postali odurni desničari bez prava pojavljivanja u „službenim“ medijima, a tako se nastavilo i kada su račanovci otpali jer je tzv. umjerena desnica preuzela sve finese neumjerene ljevice ne bi li izbjegla optužbe da je desničarska, ustanovljena je, baš kao i prije samostalnosti, poželjna partijska linija na kojoj su djelovale obje tzv. velike stranke, a Žarko opet arbitrirao. Ljudi to shvatili, neki prije neki poslije, i rekli da tu ne žele živjeti, pa se iselili treći put. Prvi put kada je kada je Broz otvorio K. und K. (komunistički kavez) da se riješi mnoštva Hrvata, drugi put poslije sloma Hrvatskoga proljeća, i sada, znači, treći put, ovaj put definitivno. Gledam u vrlo dobroj emisiji „Plodovi zemlje“ kako se čovjek vozi kroz pusto slavonsko selo i nabraja kuće u kojima više nitko ne živi (a uvoznici pred ekranima plješću od radosti).

No, sada hrvatsko pitanje opet otvara nitko drugi do Zoki od kojega se nije očekivalo, a i ne bi da nije bio izazvan. I pitanje svih pitanja: o parazitima koji (poput Komšića u BiH) žive na grbači hrvatskih ljudi kao sorosevski pijuni ispunjeni nepatvorenom mržnjom prema svemu hrvatskom, hrvatskim običajima, hrvatskoj kulturi, hrvatskom jeziku i katoličkoj vjeri, ali prije svega prema hrvatskoj državi protiv koje (sada već desetljećima) vode specijalni rat. Pa ako je sunce mu Žarko usporedio (ako sam dobro pratio) šefa države s

Bakarićem, krivo je usporedio, kako sada stvari stoje Milanović je (do novog mogućeg obrata) suvremeni Tripalo, i to je ono što Puhovskog zabrinjava. A glede Proljeća, bit će prilika o pedesetoj obljetnici izvući na svjetlost sve dokumente iz toga vremena, pa da ne čitamo parcijalne feljtone. Samo su dokumenti prava istina (ako nisu uništeni ili krivotvoreni). Glede pak onih urednika, televizijskih i drugih, koji su davali i daju Puhovskom prostor, može se blagonaklono reći da su neznalice i zato se otvaraju Nečasnom s Filozofskom fakulteta, ili da sviraju u iste diple. Sada govore da je sunce mu Žarko u vrijeme suđenja studentima“ svjedočio za njih i protiv njih“. Jest glupo, ali se nekako mora doći do ravnoteže i spasiti druga iz gabule. (Da ne zaboravim: očito netko može godinama praviti štetu, a narod trpjeti, pa se čini da samo predsjednik države može reći „Car je gol“, kao što se Josipović osmjelio nazvati Pupovca etnobiznismenom.) Slično je i s Budimirom Lončarom kojemu opisani mediji daju cijele plahte, a taj slučaj valjda čeka nekoga budućeg predsjednika.

Cenzura

I još nešto (ima još). Bilo je žalosno čitati kako lijevonasađeni tisak, i ne samo tisak, cenzurira rečeni intervju na RTL-u, pa o pakiranju u Haagu nije bilo ni riječi. O Proljeću nešto, ali prigušeno, ipak je napadnut njihov libling i jedan od ideologa rashrvaćivanja, na temelju čijih su putokaza zatim oni sami sastavljali liste nepoćudnih, baš kao što su nakon Proljeća novinari zagrebačke „Borbe“ (u kojoj sam dobio otkaz 1964. Rankovićevim nalogom) uz kavu i piće sastavljali popis izmišljenoga „Komiteta pedesetorice“. Ma kvragu, još sam nešto htio o cenzuri, ali u vezi s Pupovcem i njegovim ispadom u Negoslavicima. Naime, rekao je on tada štošta, ali je cenzuriran. Jest. Pustilo se u „službenim“ medijima kako reče ne baš da nitko ne sme da bije ovaj narod, ali vrlo slično, ne sme da ga hapsi jer za to ima sud Beogradu, ako tu uopće što ima, ondje se već sudilo za Ovčaru.

Što želi reći? Da je na snazi i dalje univerzalna iliti regionalna ili kakva već jurisdikcija, znači naravno i za zločine počinjene u Hrvatskoj, čak srpske zločine, pa ne će to valjda raditi Hrvati, a to što se Vukovar i Ovčara (i Negoslavci i Tovarnik itd.) formalno nalaze

u Hrvatskoj, nije važno. Osim toga, reče Pupovac da je na snazi hrvatski politika zataškavanja zločina nad Srbima pa onda valjda i zločina nad Hrvatima, što je još jedan argument da se sve prebaci u Beograd. Ima još. U nastupu pravednoga gnjeva, Pupovac koji s vremena na vrijeme izgubi živce i usred Hrvatskoga sabora, u Negoslavicima je znatno proširio optužnicu, ne samo na „nekoliko desetaka Srba u Vukovaru“ nego i na posve nove hrvatske zločine u požeškoj kotlini, gdje je „uništeno 26 sela i ubijeno 44 ljudi“, a negdje u blizini još 100 ljudi koji su bježali od Bljeska, pa se krv čistila cisternama.

Potvrdio je tako moja predviđanja da će, osokoljen, dozirano pronalaziti nove stare zločine ili „zločine“ i igrati se brojkama, što mu je glavni posao 2020. Ima još: u Negoslavicima se osvrnuo i na Oluju, da je tada, reče, prognano 300.000 Srba. Prognano? Nakon svih mogućih dokaza, svjedočanstava i (četničkih) dokumenata koji govore da su sami otišli, bez doticaja s Hrvatskom vojskom, usput ipak neki stradali kada ih je na jednom pravcu tenkovima pregazila njihova vojska...Pa će se iz Negoslavaca uputiti u Zagreb, ipak, ne spominjući nestale hrvatske branitelje i civile, žene i djecu, o čijim bi sudbinama možda mogla reći i ona dva uhićena koji će ionako biti pušteni na slobodu čim prođe Dan sjećanja na žrtvu Vukovara.

Da, i to je dio specijalnoga rata protiv Hrvatske koja još traži nešto manje od dvije tisuće svojih sinova (i kćeri). S tim da se SDSS i nakon ispada u Negoslavicima nalazi u koaliciji s „umjerenom desnicom“ u kojoj jedino Tomo Medved radi na pitanju nestalih, a možda je i na dobrom tragu, kao što sam naslutio u jednoj od prijašnjih kolumna. Specijalni rat vodi se, kao i u doba agresije, izvana i iznutra. Kako je Hrvatska – idemo na kulturu – reagirala na objavu da je Ministarstvo kulture Srbije nadležno za sve Srbe ma gdje bili, što je očito varijanta pravosudne jurisdikcije, to jest kulturna regionalna jurisdikcija. A iznutra, iz Hrvatske, ima pomagača koliko želi. Dodikova „republika srpska“ još je eksplicitnija: u „Povelji“ o srpskom kulturnom prostoru kaže da njezino ministarstvo i njegova kulturna politika mora biti prisutna u srpskom narodu bez obzira na politički format i na državu u kojoj on živi.“ Sablast novoskovane utopije o „srpskom svetu“ (Vulin, Vučić) dobiva jasnije konture.

Specijalnom ratu (kad su me već povukli za jezik oni koji ne znaju što je to), svjedočimo svakodnevno u kulturnim rubrikama, recimo, pa ako nema što zanimljivo iz sadašnjosti onda se vraćamo u sredinu prošloga stoljeća. Tako filmski kritičar Polimac nikako ne može svariti dokumentarni film Višnje Starešine o Stepincu, proziva kinodvorane i festivale (?) koji su prikazivanje „dopustili“, a budući da je film korektan u svakom smislu i više okrenut međunarodnim reakcijama na odnos komunističkih vlasti prema zagrebačkom nadbiskupu, kritičar se pita o „stavu“ Stepinčevu prema, citiram, „katoličkim svećenicima, osvjedočenim koljačima“. Baš tako, u mnoštvenoj množini, te bi neki mlađi čitatelj pomislio da je doista tako. Jest, bio je jedan, jedini, taj šizofreni Filipović, ako sam dobro zapamtio, koji je ubijao u Jasenovcu i drugdje ali u vrijeme kada je već bio odstranjen iz Katoličke crkve. Isti taj kritičar ne spominje ni koliko je svećenika našlo smrt u Jasenovcu (što je bio povod Stepinčevu pismu Paveliću i čuvenoj rečenici o ljagi), kao što se ne sjeća koliko je svećenika podržavalo pokret otpora (ne samo u Istri) ili sudjelovalo u njemu, a kako bi se prisjetio da su komunisti poklali više od šest stotina i pedeset katoličkih svećenika nakon rata, više no igdje u Europi, pa i u onim dijelovima Europe koje je okupirao Staljin. A za dokaz da je u pravu, poteže papu Franju... (dalje nisam čitao, da mi se ne ohladi kava).

Idemo dalje o preookeanskom specijalnom ratu: nekakav naslovnicom crveno obojeni listić iz prijateljske nam Amerike, na kojemu piše da ga objavljuje University of California Press, a zove se listić „Communist and Post-Communist Studies“ okomio se ni više ni manje nego na hrvatski časopis „Jezik“ i nagradu „Dr. Šreter“ koju časopis dodjeljuje za najbolju novu hrvatsku riječ. Autor veli da lingvistički purizam figurira kao glavni element hrvatskoga nacionalizma. Tu smo, daklem. Nagradu nazvanu po pakračkom (lipičkom) liječniku kojega su masakrirali neprijatelji, sličnim su riječima i do sada dočekivali pripadnici klateži u Hrvatskoj, ali, eto, sada stvari dobivaju svjetsku dimenziju. Narod Kalifornije protiv „Jezika“, možete si misliti, a u listiću figurira samo srpsko-hrvatski. Autor se inače zove Srđan M. Jovanović, što će reći da se Vulin-Vučićev svet proširio do Pacifika, pa bi se Trump trebao zabrinuti.

A profesori na tom Sveučilištu raspitati i saznati da je hrvatski jezik međunarodno priznat, priznaje ga i Europska unija, pa čak i hrvatski Ustav, a to što još nemamo Zakon o hrvatskom standardnom jeziku velika je i teška svinjarija o kojoj i javnost sve više postavlja pitanja. I što je s navodno ili stvarno oživljenim Vijećem za normu hrvatskoga standardnog jezika, nisam čuo ni glasa. Dotle raseljena „lica“ i u hrvatskim novinama (i ne samo u novinama) masakriraju hrvatski jezik, da, postaju Ovčare gdje prije smaknuća hrvatski jezik prolazi kroz špalir. Postaje to vrlo opako. Vidim da neki umjesto odgoj pišu vaspitanje, pa vas pitam dokle smo došli? Jedan takav, ne ću reći ime, ali prezime mu je Jergović, domislio se kako srpski ugurati u hrvatske novine: ode u Beograd, gdje su takvi česti gosti, kupi knjigu nekog „svjetskog“ autora koja je prevedena na srpski, ali nije (još) na hrvatski, pa onda citira dijelove knjige iz srpskoga prijevoda, pa nego što. Ne će se mučiti prevodeći sa srpskoga na hrvatski, na jezik koji dobro ne poznaje. Ima još. Na društvenim mrežama često se citiraju umne misli umnika, na srpskom. Ni to nije slučajno.

Medved za nacionalnu sigurnost

Jedna je vijest prošla takoreći ispod covida ili ispod radara: da Davor Božinović više nije alfa i omega za našu, nacionalnu sigurnost, nego se za nju od sada brine Tomo Medved. Odmah se osjećam sigurnijim. Taj mi gospodin Božinović nikada nije sjeo, ipak je čovjek iz onih vremena koja se mogu nazvati ancien regime, a njegova tajna veza s HDZ-om nije mi bila dostupna, ni odakle se pojavio. Ja sam znao tko je tko u Hrvatskoj i bivao na terenu toliko da su me putešestvija napokon spremila na intenzivnu njegu, od Podunavlja do Boke kotorske, u ratu i miru, da, ali za Božinovića nisam čuo, da me ubijete ne mogu se sjetiti. Kadli, pojavio se u paru s Plenkovićem, sjedio mu slijeva, pribran, hladnokrvan, učtiv. Tako je to u Hrvatskoj. A Tomu Medveda znam vrlo dobro i zato sam (smo) onako reagirao kada su ga nedavno baš nepravедno napali oni koji dosta informacija nemaju ili su se zaletjeli u prvom uzbuđenju, pa grдно pretjerali. Kada budu shvatili što Medved doista jest i, prije svega, kada nestali budu pronađeni, a hoće, dap Bog, pisat će i

govoriti drukčije. Glede nacionalne sigurnosti, za sada s velikom sigurnošću mogu reći da smo dobili pravu osobu.

Sačiću ne pakirati

General Sačić i ja vidali smo se u ovom stoljeću uglavnom na prosvjedima i na pripremama prosvjeda (nakon prve presude Gotovini i Markaču, kada smo okupili četrdeset tisuća na Jelačićevom placu), ali ni tada ni poslije nije izazivao pretjeranu pozornosti lijeve medijske klateži i njezinih nalogodavaca. No sada više nije na ulici ni na trgu, to jest na trgu je ali sv. Marka, kao zastupnik u Saboru, pa je postao zanimljivijim. A iz kuta ministranata Vučić-Vulinovskih postao je još interesantniji kada je nedavno spriječio da se Koranski most upiše na kartu „hrvatskih zločina“. To je bilo dovoljno da se poduzme akcija oko njegova dezavuiranja, te se pronašlo da je osamdesete postao član partije. Ah, veliko otkriće. Imao je tada 17 godina, završavao srednju školu za unutarnje poslove, a kako je ondje bio brifiran, da ne velim indoktriniran, možete si misliti, odnosno stavljeno mu je vjerojatno do znanja da će završiti na ulici kao pozornik ako ne učini što se od njega traži. Bavio se osamdesetih gospodarskim kriminalom, poslije je diplomirao na Pravnom fakultetu, i magistrirao. Pojavio se na početku početaka rata, zajedno s Markačem ugušio prvu pobunu u Pakracu, a u punom ratu bilo ga je svugdje, sve dok se nije stušio s Velebita i pomeo neprijatelje. Nešto su ga ministranti poslije rata potezali i natezali, ali se pokazalo da je lažno osumnjičen. Pa sada kada je sve što bi mu napakirali bila velika laž, našlo se ipak nešto...ah, jugonostalgičari i orjunaši svake fele, znači oni kojima užasno fali komunistička Jugoslavija, sada okreću pilu naopako i istražuju tko je u mladosti bio u partiji. Ma kako dražesno i u isti mah priglupo.

Za kraj

Nadam se da vas nisam zadavio predugim tekstom. Za kraj bih samo spomenuo da je u izvedbi amaterskog kulturno-umjetničkog ansambla zvanog SDP izvedena inačica simfonije za djecu pod nešto retuširanim naslovom „Peđa i vuk“. Tko će koga pojesti, još ne znam

dok ovo pišem. Istodobno je pisac Da Vincijeva koda prodavao neku glazbu za djecu u Zagrebu, možda se učlani u SDP.

Ipak ima još

Dok sam sve ovo pisao, vidim jednim okom da je bila pucnjava na Trgu sv. Marka. Ranjen je policajac koji čuva Banske dvore. Napadač se sam ustrijelio. Reporter razgovara s očevidcima koji su pritrčali pomoći policajcu koji leži na mokrim pločama pred zgradom Vlade, jedan ga očevidac prekriva svojim kaputom. Moje je pitanje: je li zgrada Vlade bila potpuno prazna, ako nije, kako to da iz nje nitko nije izašao i pokušao pružiti pomoć?

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/35082-h-hitrec-simfonija-za-djecu-peda-i-vuk.html>

JOSIP JOVIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

JOSIP JOVIĆ

TKO JE HRVATSKU OTEO NARODU I KAKO MU JE VRATITI?

13.04.2020.

Osnivač Domovinskog pokreta Miroslava Škore i kolumnist Josip Jović na blogu Ritam politike komentira aktualnosti na društvenoj i političkoj sceni. Njegovu najnoviju kolumnu pročitajte u cijelosti. "Vratiti Hrvatsku narodu", naslov je najnovije knjige Josipa Pečarića koji je preuzet od slogana Miroslava Škore iz njegove izborne utakmice za predsjednika države. Ova knjiga, inače, donosi niz osvrti na aktualne probleme hrvatske politike, a dobrim dijelom odnosi se i na političku pojavu predsjednika Domovinskog pokreta. Pečarić je, kao što je poznato, akademik (svojevremeno najmlađi), sveučilišni profesor i matematičar, suradnik i urednik najelitnijih svjetskih časopisa iz ovoga područja, a posljednjih je godina, uz to, objavio niz knjiga iz područja političke i povijesne publicistike. Prepoznatljiv je po svom otvorenom, oštrom i polemičkom stilu. Pisao je, tako, o sustavnoj proizvodnji jasenovačke mitologije u funkciji diskreditacije cijele nacije, branio je Tuđmanovu baštinu u jeku „detuđmanizacije“, zagovarao je dostojanstvo branitelja i optuženih pred međunarodnim i pred domaćim sudovima, stao je u obranu prava Hrvata iz Herceg-Bosne, itd. Zbog svega toga dospio je na crnu listu „desničara“ iliti „ekstremnih“ desničara, što mu je zapriječilo pristup tzv. mainstream medijima.

Pečarić je podržavao Škoru u predsjedničkoj kampanji, kao što i sada podržava pokret kojega je on osnovao. Ponajviše ga je privukla Škorina jasna definicija rata devedesetih kao „srpske agresije na Hrvatsku“, umjesto raznih eufemizama koji se koriste poput „velikosrpske agresije“, „Miloševićeve politike“, „nesretnih sukoba“ ili čak „građanskog rata“. U Hrvatskoj je, misli Pečarić, na djelu faktična srpsko-hrvatska koalicija te koalicija HDZ-a i SDP-a, koja bi mogla postati i formalnom. A put da se to ne dogodi jest okupljanje svih desnih stranaka za što su, navodno, svi iz tih stranaka, „ali pod jednim malim uvjetom: ja moram biti vođa“. Škorin je Domovinski pokret središnja točka tog okupljanja. A važnost budućih izbora je presudna za budućnost Hrvatske.

Pečarić ne dvoji kako je globalizam usmjeren protiv malih naroda, ali nacionalne države nisu i ne mogu biti tempi passati. U to ga uvjerava i stav Donalda Trumpa koji je kazao kako „budućnost ne pripada globalizmu nego suverenim i slobodnim narodima“. Pobornik suvereniteta malih naroda bio je i Franjo Tuđman, kao što je danas Viktor Orban i zato ih, iz tzv. međunarodne zajednice, kojom upravljaju moćni svjetski lobiji, odbacuju.

Nije slučajno, da svi naši vodeći političari dolaze iz Ministarstva vanjskih poslova. Tamo su odgojeni i preparirani za „novi svjetski poredak“. Škoro je iznenadna, elementarna pojava izvan tih glavnih tijekova, stranaka i utjecaja, on remeti stvoreni mir i podjelu moći, sve što je postigao je svojim radom, on i ne pripada klasi političara koji sluganstvom grade karijere. Tako zaključuje Josip Pečarić.

No, vratimo se imperativnom naslovu knjige: Vratiti Hrvatsku narodu! Tko je Hrvatsku oteo narodu i kako je narodu vratiti, pitanje je sad. Otele su je političke strukture koje su se birokratizirale i otuđile od naroda, povodeći se za vlastitim interesima i za interesima moćnih svjetskih i europskih ekskluzivnih krugova, koji su interesi u suprotnosti s interesima naroda. A vratiti državu narodu znači novi strateški smjer i niz konkretnih poteza u jednom vrlo širokom rasponu.

To znači, između ostalog, učiniti zastupnike stvarnim zastupnicima birača, omogućiti iseljenicima slobodan pristup izborima, ukloniti visoke prepreke za raspisivanje referenduma, neobrađena državna zemljišta dati u ruke onima koji žele proizvoditi hranu, proglasiti

gospodarski pojas na moru, vratiti naftnu, farmaceutsku i financijsku industriju u državne ruke, staviti djelovanje središnje banke pod kontrolu Sabora, zaustaviti posvemašnju pljačku javnog novca, zaustaviti egzodus stanovništva, objektivno vrednovati povijesne događaje, pravosuđe i upravu staviti u službu građana, poštivati moralna i vjerska uvjerenja većine, razvijati kulturu ljepote, dobrote, istine i plemenitosti.

Sve to može nekome izgledati kao nemoguća misija. A nije tako. Potrebna je samo dobra politička volja. U ovo doba gospodarske i zdravstvene krize i oni koji su do jučer olako sve slične zahtjeve proglašavali pukim populizmom sada se okreću vlastitim potrebama, vlastitim snagama, vlastitoj državi i domovini. Samo što će svi takvi to brzo zaboraviti čim kriza umine.

https://www.domovinskipokret.hr/blog/Tko_je_Hrvatsku_oteo_narodu_i_kako_mu_je_vratiti_/62

<https://www.hkv.hr/vijesti/komentari/34007-j-jovic-ko-je-hrvatsku-oteo-narodu-i-kako-mu-je-vratiti.html>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/21000-ko-je-hrvatsku-oteo-narodu-i-kako-mu-je-vratiti>

M. PAVKOVIĆ, RAZGOVORI S JOSIPOM PEČARIĆEM, DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, KOPRIVNICA, 2021.

(...)

U razgovoru s ljudima i danas se relativno često može čuti: Ne bih o tome preko telefona.. i sl. Odakle taj strah i 30 godina nakon stvaranja hrvatske države?

Zapravo slobodno se može usporediti to što Vi pitate za Hrvatsku s procesom koji vidimo u svijetu. Kao što sam već objašnjavao posljedica jednonumlja koji je ostvarivan terorom u bivšoj državi i današnjom vlasti Srpsko-hrvatske koalicije koju vode kako kaže Karolina Vidović Krišto 'zlatna komunistička mladež' imamo novo jednonumlje u RH. I još bi bilo dobro da je to samo kod nas. Naime u današnjoj podjeli u svijetu ulogu komunista su preuzeli globalisti jer to izravno ne pokazuje prljave nakane u ostvarenju poznate ideje o vladavini „izabranih“. Poznato je da se isto dešava u jednoj tako velikoj državi kao što je SAD. I tamo suverenisti ili nacionalisti govore da su u sličnoj poziciji. I to je bilo u vrijeme kada je na čelu države Donald Trump koji je upozoravao pred Općom skupštinom UN-a: *Budućnost ne pripada globalistima. Budućnost pripada patriotima. Budućnost pripada suverenim i neovisnim narodima koji štite svoje građane, poštuju svoje susjede i poštuju razlike koje svaku zemlju čine posebnom i jedinstvenom,*

Nu, ima i takvih koji kažu- metode su iste, ali „tehnika je uznapredovala“...

Imaju ogromna sredstva i puno ljudi koji rade na tome. Pogledajte najnoviji komentar Zvonimira Hodaka o izborima u SAD-u na kojima je izgubio kandidat koji je domoljub a ne globalist:

Zanimljivo, niti jedan predsjednik SAD-a u povijesti nije izgubio izbore ako je uspio povećati broj glasača u odnosu na prethodne izbore. Trump je dobio 11 milijuna glasača više nego na prošlim izborima. Kvaka 22 je u tome što su Trumpovi glasači već pobrojani i arhivirani, a Bidenovi će pristizati vjerojatno do 20. siječnja 2021.g, a možda i iza tog datuma. Orwell, duboka država...? Ne znam! Možda znaju oni koji su prebrojavali glasove.

Da, „fehnika je uznapredovaka“!

(...)

MARKO FRANOVIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

JA SAM AUSTRALSKI I HRVATSKI NACIONALIST

(Domovina) - U zadnjem dijelu velikog razgovora za naš list, gospodin Marko Franović nastavlja s nama dijeliti svoja razmišljanja. Čovjek velikog životnog iskustva kojeg je okrunio i poslovnim uspjehom, posvetio se i nesebičnom davanju za hrvatsku državu, hrvatsku stvar i hrvatsku zajednicu, također je i čovjek koji je svoj život obogatilo vjerom i pomaganjem malom čovjeku - potrebitima direktno ili kroz pomoć zajednicama koje se bave pružanjem pomoći. Upoznao je i svijet politike u tim svojim nastojanjima da doprinese svijetu nečim dobrim, 'koliko je u njegovoj moći'- kako on to zna skromno u razgovoru usput reći. Marko Franović koji dakle unatoč golemom iskustvu i poslovnim pobjedama nikada nije izgubio skromnost i vjeru, hvale je vrijedan sugovornik koji nam svojom životnom pričom i stavovima može pomoći da izbrusimo naše vlastite stavove.

- Nisam uspio biti kovač, ali sam završio zanat u sličnom smjeru pa mi je to malo i pomoglo u životu, to moram reći, jer svaki čovjek mora završiti ono osnovno školovanje. Ne previše, jer bila bi sreća da mnogi koji su završili te velike škole, da nikada nisu završili više od dva razreda osnovne škole, odnosno da znaju samo osnove - potpisati se i nešto malo osnovne matematike. Najbolje je to pokazao poznati hrvatski intelektualac dr. Matko Marušić kad je rekao da do svoje 37. godine života ništa nije znao o Hrvatskoj. - govori nam gospodin

Marko i nastavlja:

- To su te činjenice koje mi ne shvaćamo. Oni su nam ispirali mozak da mrzimo svoj narod, oni su samo pričali koliko su ustaše ubili,

zaklali i palili, čuda radili, a oni drugi, Srbi, tumačili su svojima da bi oni zamrzili nas, da bi i od njih napravili naše mrzitelje i progonitelje. To se i dogodilo, a i danas se događa.

- Mi ne smijemo nikoga mrziti niti druge smatrati svojim neprijateljima! Srpska politika i njihova srpska crkva je njima najveći neprijatelj. Oni su od njih napravili idiote. Jasno, ne od svih. Ima tu i krštenih ljudi, to sam siguran, a moram kazati i ovo: jednoga dobrog Srbina svećenika ja i financiram! Ima njih dakle puno krštenih, poštenih i pametnih, no ima i ovih zlotvora koji nikada nisu shvatili što je istina, a što je laž, jer danas neki kažu u Jasenovcu je bilo ubijeno pola milijuna, neki osamsto tisuća, neki milijun, što je više puta dokazano radovima hrvatskih povjesničara – LAŽ! Hrvatski povjesničari kao što su Roman Leljak, Igor Vukić i mnogi drugi, spominju brojku od oko 18

000 ljudi koji su prošli kroz logor Jasenovac, te oko 1600 onih koji su tamo umrli, bilo od bolesti ili su ubijeni. To nije bio logor smrti, nego radni logor u kojem se, dakle, radilo.

- U enciklopediji Britanica piše da su Hrvati ubili milijun Srba, a to se odnosi na Jasenovac. Takve laži naša Hrvatska vlada dopušta. Nije tu kriva samo ova zadnja Plenkovićeva vlada, nego i sve one prije nje.

- Rekao sam, a potvrđujem i danas, priličnu svotu novaca ću dati za početak iskopavanja toga tamo, da se jednom to već riješi. Ali to treba biti u suradnji s njima. Daj da jednom pokopate vaše žrtve. Daj da ih iskopamo, pa ih vi lijepo

pokopajte i da to pitanje raščistimo jednom za svagda. Jedino na taj način

mi možemo ići naprijed, jer danas službeni jugoistoričari u Hrvatskoj pišu o jasenovačkim 80 000 žrtava. Oni jesu rođeni u Hrvatskoj, ali oni ne vole Hrvatsku.

- Bio sam toliko ogorčen da sam se htio odreći hrvatskog državljanstva, jer kada je došao Ivo Josipović na vlast kao predsjednik Republike Hrvatske, bilo mi je svega dosta! Bilo mi je dosta Mesića, a nakon jednog Mesića eto novog Mesića koji se zvaao Josipović. Otišao sam u konzulat u Sydneyu i tražio da me ispišu iz državljanstva. Nisam više to mogao trpiti, ali tadašnja Generalna konzulica u to

vrijeme gospođa Mirjana Piskulić, rekla mi je da to nikada nitko nije pitao pa nisu imali nikakav formular, niti su znali kako se to radi, ali je rekla da će to ispitati pa će mi javiti. Gospođa Ljubica Berić koji je radila u konzulatu, jedna krasna osoba, rekla je ove riječi: “Marko nemoj to napraviti! Naš pokojni predsjednik dr. Franjo Tuđman bi se radi toga okretao u grobu kad bi ti to napravio - Na povratku kući iz konzulata, na pola puta rekao sam sebi: “Neću to napraviti!” No, kada je pala naša zadnja Vlada, mislim na Vladu gospodina Tihomira Oreškovića, znam tko je zbog toga kriv no neću u to sada ulaziti, rekao sam: “Ja ovu novu Vladu ne podržavam i neću je nikada više podržavati! Ispisujem se iz HDZ-a!”

- Nisam se dakle ispisao iz hrvatskog državljanstva, no iz HDZ-a jesam i započinjem rat s politikom. Koliko sam u tome neuspješan to svi znamo, jer sve koje sam ja podupirao, nitko od njih nije uspio, nego me je to samo koštalo - uključujući i pokojnog Miroslava Tuđmana, sina prvog hrvatskog predsjednika, čiju sam predsjedničku kampanju te 2007. godine ja financirao.

- Ovdje se ljudi u Australiji klade na konje koji će konj pobijediti. Ja se ne kladim na konje, ali sam se kladio na političare. No nažalost izgleda da ulažem u krive. Imamo mi krasnih političara. Kao i u svemu, jasno je da ima dobrih ljudi pa tako i političara. Donald Trump na primjer za mene nije bio političar, ali svi ovi koji vode veliku politiku, to su masoni koji vladaju čitavim svijetom, a vjerujem da su i neki naši političari u toj organizaciji. Oni su zaštićeni kao “lički

medvjedi”. Ne smijete ubiti ličkog medvjeda! Ne smijete ga ni raniti, a kamoli ubiti. Tako i naše političare. Ne smije ih nitko napasti, jer su oni u toj antikataličkoj organizaciji. Ja ne kažem da je pravoslavna vjera loša, ali srpska pravoslavna je katastrofalno loša. To je problem i Srbima, a Hrvatima još više, jer uči da treba ubiti Hrvata. Da treba ubiti svakoga tko nije Srbin, a to su pokazali od 1941. godine do danas, a i dalje to pokušavaju.

- Poznati povjesničar Stjepan Lozo napisao je veliku knjigu u kojoj je dokazao kako su Srbi prevarili cijeli svijet lažući o hrvatskim zločinima

kojima nema nikakvog traga, dok mi i danas tražimo naše nestale koje su Srbi pobili. Ja se dakle i dalje nudim da pomognem da se iskopaju sve žrtve. Prvenstveno tu mislim na Jasenovac

- da se sve iskopa, istraži i da se sve žrtve dostojno pokopaju. No, zašto to ja trebam govoriti? Zašto to ne kažu i to ne pokrenu naši hrvatski političari, naše Jude, naši izrodi koji izgledaju kao da nemaju ništa ljudskog u sebi, ni karaktera, ni osjećaja, nego gledaju samo na sebe i svoje.

- Ne krijem: bio sam prijatelj s dr. Ivom Sanaderom. Posjećivao sam ga i u Zagrebu skoro svaki put kada sam dolazio u Hrvatsku. Jednom ga nisam posjetio pa mi je poslao e-mail da je čuo da sam bio, pa mi je rekao da se uvijek navratim do njega. Sve ono što je on napravio ide mu jasno na dušu, no koliko vidim, on je jedini osuđen. Sjećam se samo Vladimira Polančeca, nekadašnjeg potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra gospodarstva, da je jedini uz Sanadera za koga znam da je bio osuđen od visokih političara.

- Ivo Sanader je bio osuđen jer nije imao nikakvog udbaša u srodstvu i obitelji, a nije ni sa jednim bio ni kum, jer da ga je imao, nikada ne bi bio osuđen. Takav je sistem na vlasti i dan danas u Hrvatskoj. Imaš li zaleđe UDBE, možeš što hoćeš.

- Uzet će još vremena da Hrvatska bude prava zemlja. Gledam na slikama mlade u Hrvatskoj koji idu u crkve, koji idu na koncerte Marka Perkovića Thompsona, vidim navijače nogometnih klubova na potresom porušenoj Banovini, vidim ljubav. No kao i za sve u životu, i ovdje treba vrijeme. Ali doći će i taj dan, da

Hrvatska bude vođena onima koji su Za dom spremni. Takvi su se uvijek radali, a hvala Bogu vidim i danas su hrvatski mladi takvi. Vjerujem u bolje sutra i bio bih tako sretan kada bih vidio tu pravdu za svakog Hrvata.

- Ja sam došao i evo šezdeset godina živim u demokraciji i najboljoj zemlji na svijetu, najuređenijoj zemlji na svijetu koju ja volim, a nisam rekao i ovo, ja sam hrvatski i australski nacionalista. Ja to nikada nisam krio pa mi je govorio i Ivo Sanader: "Marko, ne smiješ reći da si nacionalista, jer će te odmah proglasiti fašistom". Ja sam mu rekao: "Ja sam najveći neprijatelj fašizmu! Bio mi je i tata, a ja sam isto kao što je i on bio: Ja sam antifašista!"

- Hrvat nikada nije bio fašist! Fašisti osvajaju tuđe, a Hrvati to nikada nisu radili. Svi su naši susjedi osvajali, pa ne samo naši susjedi, nego i Englezi, Španjolci, Nizozemci, Nijemci, Rusi... Hrvat nikada nije napao na tuđe, nikada nije stavio nogu na tuđe! Samo je branio svoje i svaki Hrvat tu mora biti ponosan na svakog Hrvata. Mi ne smijemo između sebe mrziti jedan drugoga zato što jedan voli HDZ, a drugi SDP.

(Domovina) - Sućut obitelji Tuđman izrazio je i poduzetnik iz Sydneya Marko Franović, prijatelj pokojnog prof. dr. Miroslava Tuđmana. Uz sućut, gospodin Marko Franović je za pogreb svojeg prijatelja naručio i izradu posebnog vijenca, što je omogućio dio redakcije našeg lista koji se nalazi u domovini. (RI)

- Kada sam ovdje jednom prilikom u jednom društvu nedavno u Sydneyu za Plenkovića rekao da je Juda, jedna gospođa koja me je prije poštovala, vidio sam kako je promijenila lice, a vjerojatno i mišljenje o meni. No ja se nikoga ne bojim, jer sam od onih kojih sam se bojao ja pobjegao prije 60 godina.

- Došao sam u demokraciju koju obožavam, u kojoj slobodno živim, govorim i slobodno radim, a tamo toga nije bilo. Nekada su me ljudi

znali pitati, zašto sam emigrirao. Znao sam im odgovoriti da nisam emigrirao, već sam pobjegao od komunizma! Vidio sam ja kakav je to sistem. Mogao si biti kovač i kovati, ali i za to si morao biti dobar s njima. Shvatio sam da tamo za mene nema mjesta u nikakvom pogledu, a niti za bilo koga drugoga koji je imao imalo čvršći karakter. - Treba se žrtvovati. I Isus je bio žrtva. Čovjek se mora žrtvovati. Svi mi nosimo svoje križeve. Hrvatska je vrijedna naše žrtve i naše ljubavi.

I za kraj, Marko Franović nam poručuje: - Treba se žrtvovati. I Isus je bio žrtva. Čovjek se mora žrtvovati. Svi mi nosimo svoje križeve. Hrvatska je vrijedna naše žrtve i naše ljubavi.
(Petar Mamić)

KOMENTAR J. PEČARIĆA. Zanimljivo je da je Marko Franović u ovom tekstu, a istaknuto je i u naslovu, govorio o svom hrvatskom i australskom nacionalizmu baš u vrijeme kada se takva ljubav prema svom narodu i svojoj državi u RH zakonski želi sankcionirati:

Raspudić ministrici Obuljen-Koržinek: 'Ili copy-pastate zakon ili amnestirate nacizam, a žigošete nacionalizam'

<https://narod.hr/hrvatska/raspudic-ministrici-obuljen-korzinek-ili-copy-pastate-zakon-ili-amnestirate-nacizam-a-zigosete-nacionalizam>

I jest logično. Kako smiješ voljeti svoj narod kada je to rezervirano samo na gazde u svijetu i one koje Ti oni dozvole voljeti!

BRANILI SMO STEPINCA, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

MOGUĆNOST POTPISIVANJA PETICIJE ZA ODGOVORNOST NA HTVU

29 Ožujak 2021

HTV-u je poslano 539 potpisa.

Poštovani, u prilogu je link za nastavak potpisivanja peticije koju smo Vam maloprije poslali, S poštovanjem general Ivan Tolj.

<https://community.sumofus.org/petition/67e6d627-44c7-440c-bc35-388bb914e88f/?source=mlt>

Do sada imamo novih potpisa :

"655 have signed. Let's get to 1,000!"

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25588-mogucnost-potpisivanja-peticije-za-odgovornost-na-htvu>

*

Za malo više od jednog dana je dostignuta ta brojka: 1,000. U ovom momentu imamo novi poziv:

1,051 have signed. Let's get to 2,000!

Kad pogledam današnju kolumnu Zvonimira Hodaka uvjeren samda vas i on poziva da potpišete peticiju:

Zanimljivo je spomenuti da je u kratkom vremenu HRT obradovao sve poklonike "bratstva i jedinstva" dovodeći na ekrane Goldsteina i Porfirija. I Šešelj je zanimljiv Filozofskom faksu, ali će HRT s njime valjda još malo pričekati. Zanimljiv je istup Zorana Milanovića ovih

dana kad tvrdi da je HRT u stvari Yutel. Što je Yutel bio 1991. ne treba posebno objašnjavati. Pupovac, HRT-Yutel, Macan, Puhovski. Evo švedskog stola u hrvatskom političkom bordelu. Za svakoga ponešto. Osobito za one koji piju direktno iz boce.

Pupi je nedavno održao "emotivnu" konferenciju za "štampu" u Preradovićevoj 21. U onoj nekretnini koju mu je Milanovićeva vlada "greškom" vratila u denacionalizaciji. Pupi je jecajući zacvilio: "Neka nas Milanović ne uči o Baniji, njegova kuća nije ni Hrvatska ni Banija". Opet rašomon? Što je Pupi time mislio? Jel' to znači da Predsjednik nema ni kuće ni kućnog broja? Dobro je što je popis stanovništva odgođen za jesen. Tada ćemo valjda doznati gdje se nalazi Milanovićeva kuća. Možda Pupi misli na neke kuće u zapadnom dijelu Zagreba?

Lako Pupovcu, kad ga čuva Kajtazi, oficir JNA...

No dobro, kao tipični Hrvatek, prekidam dalje nastaviti s ovom temom. Pupovac je morao hitno nešto javno reći pa se čovjek malo pogubio. U Pupijevom pozivu na press konferenciju stajalo je da je povod "jučerašnji verbalni ispad predsjednika Republike Hrvatske". Hvala Bogu, ispad je bio samo verbalni. Mislim si, ako je Zoki vrhovni zapovjednik vojske, mogao bi ispad biti i drugačiji. No, nema od toga nikakvog straha ni dramatike. Uz Pupovca k'o "stina" stoji Kajtazi, bivši oficir JNA. Nek' si Milanović malo razmisli... Neće on samo tako "destabilizirati vladajuću većinu". I nakon svega, Pupovac nije mogao, a da ipak ne pohvali Zorana: "Socijaldemokrat koji govori jezikom Hrvatskog tjednika, koji uvodi trumpizam u hrvatsku politiku, taj popust kod mene ne može imati". Opa! Koje teške optužbe Predsjednika od strane moćnog koalicijskog partnera vladajuće većine. Usporedbom s Trumpom samo je pokazao kako ipak cijeni što mu je Zoki poklonio nekretnine u Preradovićevoj. Ali to je u stvari tek zanemariva sitnica u odnosu na nekretnine koje su nakon 1945. njihovi poklanjali sebi, i to ne zabunom!

*Zločesti i zavidni ognjištari i svi oni koji se boje da neće dugo živjeti nedavno su na fejsu optužili **Jožu Manolića** da je tek sada u 101. godini otkrio tajnu: "Kad sam bio malo dijete najviše sam se volio igrati s dinosaurima!"*

*Razveselio me napokon dopisnik s Kaptola naš **Darko Pavičić**. Čitam u Večernjaku izvrsnu kolumnu **Ivana Hrستیća** pod*

intrigantnim naslovom: "Kako je moguće da je prof. Zlata Đurđević pristala 'staviti glavu na panj?'" Nakon toga, slučajno naletim na našeg mudrog Darka Pavičića i njegov tekstić. Naslov: "Porfirije bi kao pastir trebao blaženog Stepinca bolje razumjeti". O' Bože, kako će Porfirije razumjeti Stepinca? Čovjek ne mora biti ni aktivni ni pasivni vjernik da bi "razumio" i Porfirija i Stepinca. Stepinac se u mladosti kao dragovoljac pridružio srpskoj vojsci na solunskoj fronti. U doba II. svjetskog rata branio je Katoličku crkvu i spašavao Židove. Porfirija znamo iz 2016. kad je u Chicagu otpjevao domoljubni pjesmuljak u kojem se spominju mitraljesci, granate i kokarda četničkog vojvode Đujića. Prema tome, Porfirije itekako razumije blaženog Stepinca. Međutim, jedno je sigurno, Darko Pavičić ne razumije ni jednog ni drugog. SPC djeluje ne samo vjerski nego i politički. Tako je u Crnoj Gori, Makedoniji, Hrvatskoj... Cilj joj je spriječiti kod ovog Pape proglašenje Stepinca svecem. To im je do sada savršeno uspijevalo zbog Papine istočne politike. Uz svjesnu ili nesvjesnu pomoć Pavičića. Zanimljiva je bizantinska lukavost. Kad je izašlo u javnost kako Porfirije pjeva o kokardi četničkom vojvodi, njegova je obrana bila genijalna. Tvrdi da je zašutio kada se pjevalo o "kokardi vojvode Đujića". Samo je otvarao usta, ali nije pjevao. Amen.

Lažna pisma 'pevača' iz Chicaga

Video snimka pak pokazuje da je ipak pjevao. Pavičić vjeruje Porfiriju. Onako, iz srca. Uostalom, zašto i ne bi? Porfirije je bar hrabar i lukav. Međutim, čim katolički biskup Košić otvori usta, odmah nastaje histerija kriptokomunista, orjunaša i lijeve medijske falange, ali što je zanimljivo, i dijela visokog katoličkog crkvenog klera. Svi takvi jedva čekaju da Porfirije iz Beograda pošalje ta "duboko problematična pisma" pa da onda zajedno zapljeskaju Porfiriju i papi Franji na (lažnim) dokazima koje navodno posjeduje "pevač" iz Chicaga. Kaže naš Darko: "Iako blaženik, ni Stepinac sigurno kao čovjek nije bio savršen". Epohalno otkriće. Rijetki su savršeni... Možda samo Pavičić, Porfirije i papa Franjo. Drugim ljudima zaista nije dano da budu savršeni. Ali oni su, kao što su pok. nadbiskup Kuharić, pok. biskup Bogović, biskup Vlado Košić... u očima hrvatskog katoličkog puka savršeniji od Porfirija i pape Franje. To su ljudi, baš kao i Stepinac, koji su bili ili jesu posvećeni

svom narodu, njegovoj vjeri i stoljetnoj želji za svojom državom. Stoga su sulude inicijative zanesenog **Dragana Nikolića** o zajedničkom klanjanju i pjesmi Porfirija s hrvatskim biskupima u Jasenovcu. Ako netko i započne o kokardi popa Đujića, Porfirije i Pavičić prestat će pjevati. Samo će otvarati usta. K'o u genijalnom filmu **Slobodana Šijana** "Tko to tamo peva" iz 1980. godine.

Oscar Wilde je jednom napisao: "Jedina je razlika između sveca i grešnika u tome što svaki svetac ima - prošlost dok je pred svakim grešnikom - budućnost".

<https://direktno.hr/kolumne/kako-je-milanovic-zbog-zlate-zrtvovao-pjesaka-micu-pupovca-227902/>

ZVONIMIR HODAK, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

LIJEVOM NAŠOM

NA MILANOVIĆEVOJ SAM STRANI JER DEMASKIRA LAŽNE KRIPTOKOMUNISTIČKE PROROKE

Autor

Zvonimir Hodak

Korona drma temeljima Lijepe naše. Do sada sam, ovako priprost i naivan, vjerovao da Arenu u Zagrebu može napuniti samo Mišo Kovač. Malo morgen... "Vrimena" su se promijenila. Danas Arenu mogu napuniti samo Lepa Brena i Vili Beroš. Koliko smo samo ne tako davno napadali Ivu Sanadera zbog gradnje naših "arena" u Zagrebu, Splitu itd. Sada bi se netko od "intelektualnih proletera" tj. naših dičnih novinara trebao ispričati "Ćaći".

On je, gradeći rukometne Arene, zapravo proročanski gradio "bolnice na kraju grada" i pokazao da je uvijek bio vizionar. Kad su u prošlu subotu najavili da se u nedjelju "sat vraća", Čaća je reagirao refleksno: "Ja sat ne vraćam"... Kad je domaća "demokratska

javnost" predložila da se u roku odmah uvede policijski sat, "dragi Ivo" je navodno poručio: "Neka ga uvedu. Ja ga neću nositi..!"

Pitat će se netko od kud' sad Sanader? Neki dan sam u sudskom kafiću čuo nečiji bas bariton: "Kak' nam je bilo dobro u vrijeme Ive Sanadera"... Pomislih, čovjek je u pravu. Onda nije bilo verbalnog rata između dva politička brda. Stipe i "dragi Ivo" bili su jedna glava u dva tijela. Čim je naš Stipe nanjušio da hrvatski generali već tradicionalno spremaju državni udar brzo i efikasno su dobili "pakrački dekret". Danas je pak kaos. Predsjednik napustio doktrinu "naoružanog naroda" pa s Pantovčaka rafalnom paljbom "šiba" po premijeru tako da se čak i njegovi ateisti križaju i krste.

Šesnaest hrvatskih generala poslalo je otvoreno pismo hrvatskoj javnosti da je upoznaju s time što oni misle o HOS-u i pozdravu "Za dom spremni". Međutim, Milanović ih nije hitno umirovio. Možda zato što su svi već davno umirovljeni. Zanimljivije je kako lijeva medijska falanga nije o tom pismu 16-orice generala "obavijestila" širu javnost. Nisu to generali iz famoznog "Generalskog zbora", oni su režimski, progresivni. Riječ je više o nekim "generalčićima", koje nitko ne predlaže kod imenovanja ulica, podjela visokih priznanja niti za izradu spomenika na Baniji... Dakle, riječ je o generalima **Ivanu Tolj, Ivanu Kapular, Andriji Hebrangu, Davoru Domazetu Loši, Josipu Čuletiću, Željku Šiljegu, Žarku Toleu, Marinku Krešiću, Mili Ćuku, Rajku Dumančiću, Ljubi Ćesiću Rojsu...** Nema kod njih "po šumama i gorama".

Recimo, general Josip Čuletić - 'general-turist'

Recimo, general Josip Čuletić. On je u vrijeme borbi za Vukovar u nekom avionu za zaprašivanje od komaraca skoro svaku noć nadlijetao položaje **Tomićeve** "herojske" JNA i bacao bojlere. Da, bojlere, napunjene eksplozivom. Kompas su mu bile zvijezde. Naravno, ne crvene. Al' je to nekakvo herojstvo... Sigurno je veće onih generala koji su cijeli rat proveli u logistici. Jednom sam sreo u gradu Josipa Čuletića i onako ga usput zapitao što sad radi. "Pa ja sam ti sad 'general-turist', putujem po zemlji za koju sam se srčano borio..."

E, zemljo Hrvatska, da je ikada došlo "otvoreno" ili "zatvoreno" pismo generalima kojim je Tuđman osobno rekao da je

"zabranio" HOS , ZDS i "priznao" da je Sloba ok, onda bi to pismo odmah osvanulo na naslovnim stranicama Jutarnjeg i Večernjakovog Obzora.

Naravno, ni jedan od šesnaest generala nije ni do koljena **Dejanu Joviću**, otvorenom Jugoviću, koji je višestruko pisao i govorio da je referendum o samostalnosti Republike Hrvatske, u kojem su se građani sa 97,14 posto izjasnili za samostalnost, bio neistinito prezentiran jer se većina građana izjasnila za ostanak u Jugoslaviji. I dok je Josip Čuletić "general-turist", naše Dejanče predaje mladim generacijama vojnika na Ratnoj školi dr. **Franjo Tuđman** koja je u stvari postdiplomski studij za najviše časnike. Međutim, Dejanče je faca. On je ujedno i profesor na Fakultetu političkih znanosti, glavni urednik fakultetsko-znanstvenog časopisa "Politička misao", predsjednik Upravnog vijeća "Instituta za razvoj i međunarodne odnose" u Zagrebu...

Na imaginarnoj srpskoj ljestvici najutjecajnijih, pozicioniran je kao jedan od deset najmoćnijih Srba "u ceo svet". Nedostaje mu možda još jedino da napiše knjigu "Lik i delo Save Štrbca, sudije iz Zadra" koji se rukama i nogama borio protiv RH, a sada prima hrvatsku mirovinu, i to tri puta veću od one koju prima u Srbiji?! I čudi li se još uvijek netko zašto je više od 3300 branitelja diglo ruku na sebe i izvršilo samoubojstvo? Usprkos svim tim "silnim privilegijama" o kojima nas "levičarska štampa" iz dana u dan brifira.

U Vukovar su se vratili npr. oni koji su tvrdili da su u vojsci RSK služili civilni vojni rok. I nisu lagali. Rokali su nam po civilima.

Gledam na fejsu sliku pokojnog mitropolita **Amfilohija Radovića**, "čo'eka od mira i vere", s križem na prsima i pištoljčinom u ruci. Da netko objavi sliku biskupa **Vlade Košića** s plastičnim dječjim pištoljem, naš dobri **papa Franjo** bi zaključio da naš popularni Vlado nije "dobar papa-trijarh".

Dobri Amfilohije je umro. Pokoj mu duši, Gospodine! Prije toga je "sredio" zadnje izbore u Crnoj Gori i u svom manastiru formirao novu prosrpsku Vladu. U boj u boj za narod svoj...

**Joe Biden vodi u svim državama, osobito u Novoj Gvineji,
na Kubi i u sjeverozapadnoj Hrvatskoj**

Donald Trump je prava crvena krpa za naše "medijske djelatnike". Ne daju se Bajruši, Trkanjac, Krasnec, 6. lička... Po njima **Joe Biden** vodi u svim državama, osobito u Novoj Gvineji, na Kubi i u sjeverozapadnoj Hrvatskoj.... Zato se **Borislav Ristić** ne da krstiti. Provocira progresivce iz Obzora tvrdeći :“Trump je na putu da Bidena pobijedi s većom razlikom nego **Hillary Clinton**.

Ako se to slučajno dogodi, a sigurno će se i dogoditi, slijedi val ili "talas" teških "psikičkih" slomova naših nadobudnih ljevičara. Ovaj put proći će bez poznatih lijevih medijskih transakcija. Iako je 98 posto medija u SAD-u protiv "neotesanog" Donalda, regularnost izbora pod kompetencijom je Vrhovnog suda SAD-a. U SAD-u su sada birači protiv liberalnih, ljevičarskih, uglavnom "uglednih" medija... Želim pobjedu birača i još jedan mandat Trumpu! Na zadovoljstvo demokratskog svijeta...

U jadranskom je akvatoriju održana je zajednička vježba HRM-a i Američke šeste flote pod hrvatskim geslom "Zajedno smo jači" i pod američkim geslom "Zajedno smo slabiji".

Svidio mi se jako **Jurica Pavičić** sa svojim liliputanskim komentarom. On je književnik, filmski kritičar, nogometni znalac, prevodilac iz šupljeg u prazno, Titov nostalgičar, član udruge "Naš Hajduk", simbolični dioničar Hajduka i skroman kakvim ga je sveti Duje sklepa. Kada bih iznio sve Juričine lokalne dosege ne bi ostalo mjesta ni za njega ni za njegov obračun s **Igorom Štimcem**. Za one koji ne luduju za balunom, Igor je bivši igrač, hrvatski reprezentativac s kojim je Hajduk osvojio zadnje prvenstvo Hrvatske. S druge strane, Torcida ima jedan veliki "feler". Izrazito je nacionalno orijentirana, što često pokazuje svojim velikim transparentima na sjeveru Poljuda.

Što se tog nacionalnog naboja tiče, Torcida je daleko ispred drugih navijačkih skupina u Lijepoj našoj. U čemu je onda problem? Jurica cmizdri što: "Hajduk danas nije Titov partizanski klub, kad se na dresu nosila crvena zvijezda koju je Igor Štimac 'skinuo u Sydneyju". Naš simbolični dioničar zaključuje: "Naš Hajduk bio je uspješan u najvažnijem, da ljudi kao Štimac više ne mogu ni blizu klubu."

Da je Štimac u Australiji znao što mu se zbog crvene zvijezde sprema, pronašao bi, kao što su Riječani pronašli, najviši neboder u

Splitu i tamo izložio sve dresove sa zvijezdama i tako ih simboličkim vjetrom otpuhnuo u Titovo partizansko doba. Ako je i od zagriženog jugo-nostalgičara Jurice, malo je previše. Hrvatski raspoložena Torcida na jednoj strani, a na drugoj strani samo partizani ala Jurica Pavičić, Ante Tomić, orijuna. Srećom, vrijeme ih gazi. Došlo je novo vrijeme kad Dinamo i Hajduk zajedno rješavaju tko je najbolji. Kao recimo u Škotskoj, Celtic i Glasgow Rangers...

Boby Charlton je jednom rekao: "Ako je istina da su nogometaši robovi onda molim da me se odmah pošalje na tu robiju".

Verbalni rat dva 'politička brda' u Hrvata se nastavlja

Verbalni rat dva "politička brda" u Hrvata se nastavlja. Uvrede već polako postaju dio neformalnog rječnika u novo-normalnoj eri. Lekarka, bully, šmrkavac, rastao u tom humusu i gnoju, jel' se moja baba rukovala sa zaraženim **Novakom Đokovićem**, štićenik i lojalni sluga tog režima...

"Tvrd jezik" je ono što slušamo iz dana u dan. No, ako je taj "zastoj u komunikaciji", kako ga neki nazivaju, nešto najlošije što nam se događa onda odmah potpisujem neka nastave do mile volje. Uzmimo npr: multietničku Francusku. Tamo ubijaju i režu glave ljudima, sve u ime Alaha i proroka **Muhameda**. Naime, prilikom uhićenja napadač je vikao Allahu Akbar, ali francuska policija za sada još uvijek "ne zna" koji je motiv napada. **Marcel Holjevac** cinično zaključuje: "Tko se dovoljno dugo pravi blesav, na kraju takav i ostane."

Zato je UFC borba Milanovića i Plenkovića politička "kamilica" i dobar trening za obojicu prema onome što još čeka Francuze. Kad nabrijana **Katarina Peović** za "Tačno.net" izvali da je "Deklaracija o Domovinskom ratu predstavlja kolekciju mitova i poluistina", onda to, u maniri **Ivana Šibera**, zvuči "neodgojeno".

Naime kaj, stari "šumski" komunista **Ivan Šiber** odmah se svrstao, k'o i Tito, među "nesvrstane" tj. protiv Milanovića. On misli "da predsjedniku ne treba više ispada jer djeluje neodgojeno..."

Ono što bivše komunjare nikada nije zanimalo je - istina. Majka svih pitanja je jel' predsjednik RH govori ili ne govori istinu? Kad im postaviš to pitanje odmah postaju mutavi... Dakle, što se tiče notornog svjedoka **Puhovskog**, Milanović govori čistu destiliranu

istinu. Barem sam desetak puta pisao, cinkao i ukazivao na domaće "ploveće kazalište", na lika koji je samo zahvaljujući neprovedenoj lustraciji svakodnevno na svim televizijama k'o propovjednik istine, dobrote i poštenja. Kao vrhunska moralna vertikala hrvatskog društva. Mogao sam, zahvaljujući svom "autoritetu", pisati i tisuću puta, a da to uvijek ostane "ubod komarca". Ali kad je Puho, u svom lažnom samopouzdanju, dirnuo u "stršljana", ovaj ga je jednim zamahom otpuhnuo u povijest. I zbog tog demaskiranja lažnih kriptokomunističkih proroka tako da napokon hrabro iznese o njima istinu, ja sam na Milanovićevoj strani. Napokon, tko dvolične farizejske ljevičare bolje poznaje od njega?

I još nešto. Novo normalno. Korona. Ona je u stanju revidirati izborne rezultate i "zdrmati" više premijera nego predsjednika. Funkcija predsjednika u RH, što sada znači Milanovića, u usporedbi s premijerskom funkcijom, sinonim je za "godišnji odmor". Plenković rudari po svakodnevnom političkim rupama, a predsjedniku države ostavljeno je da glumi "fikus", što Milanović očito ne želi. Tako Milanović sad prvi puta radi tzv. "društveno koristan posao", kako su nekada govorili u Jugi **Jelena Lovrić, Davor Butković, Inoslav Bešker, Nino Pavić** i ostali lijevi medijski magovi, a Plenkovića čeka **Churchillova** izreka: krv, znoj i suze. Zato neka Milanović nastavi javno otkrivati istinu i nazivati stvari pravim imenom. To je dobro za mentalno zdravlje nacije. Sad napokon "pseudo-progresivce" ne razvaljuju ustaše, klerofašisti, katotalibani i ognjištari, nego osoba njihovog do jučerašnjeg bezrezervnog povjerenja. Put kojim su ga vodili do Pantovčaka činio im se lagan i ravan. No, nisu primijetili kako je uzbrdica velika.

'Ako vidiš roba koji spava, ne budi ga, možda sanja o slobodi'

Evo i lijepog citata **Hassana Haidara Diaba**, mog "fejs" prijatelja: "Kažu mi, ako vidiš roba koji spava, ne budi ga, možda sanja o slobodi."

To je kazao je jedan od najvećih pjesnika, književnika, filozofa i mistika **Gibran Khalil Gibran**. A sloboda je more...

U Zagorju je oboren rekord u skoku u dalj. Frajer skočio do dućana po kruh, a našli ga u birtiji sedam kilometara dalje.

Policija uhapsila ženu: "Gospođo, zašto ste tukli muža bejzbol palicom?"

"Nisam ga tukla, pitao me da igramo bejzbol i ja sam ga slučajno udarila palicom" odgovori.

"Pa zar dvadeset i osam puta?", začuđeno upita policajac. "Pa kad ne znam pravila", odbrusi žena.

"Znaš tata, danas smo u školi učili o Edisonu. Izumio je prvi uređaj koji govori", reče sin.

"Sine, prvi uređaj koji govori izmislio je Bog, a ime mu je žena. Edison je izmislio prvi koji se može ugaziti", zaključio otac.

Umro Staljin pa u Rusiji proglasili desetodnevnu žalost. Zove jedna Ruskinja Centralni komitet da pita je li dozvoljen seks u danima žalosti? Odgovorni drug joj odgovara da je seks dozvoljen, ali samo s vlastitim mužem. Na pitanje zašto samo sa svojim mužem, odgovorili su joj: "Da tuga bude veća!"

<https://direktno.hr/kolumne/na-milanovicevoj-sam-strani-jer-demaskira-lazne-kriptokomunisticke-proroke-212642/>

LIJEVOM NAŠOM

**POSTAJE SVE JASNIJE DA KOMUNIZAM
JOŠ UVIJEK NIJE POBIJEĐEN, ONI SE
DANAS ZOVU...**

ZVONIMIR HODAK

Gledajući već drugi puta, ali i zadnji, "Ćirilicu" na TV Happy Milomira Marića, mnoge stvari su mi postale bistrije. Bolje shvaćam na prvi pogled "zbunjujuću" misao Dobrice Ćosića: "Mi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utešimo drugoga, lažemo iz samilosti, lažemo iz stida... da sakrijemo svoju bedu... laž je vid srpskog patriotizma..."

17.05.2021.

Johan Bosnić, gost u zadnjoj "Ćirilici" rodio se negdje u Americi ili Kanadi kao Hrvat. Za vrijeme rata devedesetih Srbi su ga uvjerali da je on Srbin "iz dna kace". I sad on na "srpsko-engleskom" jeziku neukim balkančerosima objašnjava "međunarodnu" definiciju genocida. Bolje rečeno, zašto se u Srebrenici nije dogodio ili, kako on kaže, desio genocid. Kod genocida, mudro se nakašlja naš John, "najpre se ubijaju žene i deca, deca da ne bi kasnije postali vojnici koji će da ubijaju Srbe, a žene da ne bi rađale decu koja će kad odrastu opet da kidišu (pogodili ste!) - na Srbiju". A u Srebrenici se desio anti-genocid, podučava nas John "iz dna kace". "Tamo su naoružani Srbi u tri dana poubijali oko osam i pol hiljada Muslimana, a da među njima nije bilo ni jedne žene ni ženskog deteta... I gde je tu genocid?", zavapi Johan Bosnić. A ja se ponovno sjetih najiskrenijeg Srbina svih vremena Dobrice Ćosića: "lažemo iz stida... da sakrijemo svoju bedu".

No, jedno se mora priznati. Mi Hrvati nikada nismo uspijevali sakriti svoju bijedu. Zato je Srbija bila apsolutni pobjednik Drugog

svjetskog rata. Sjetite se Nedićevog brzojava Hitleru kako je Srbija prva "Judenfrei" država u Europi. Sjetite se slika kneza **Pavla Karadorđevića** u paradnoj uniformi s **Adolfom Hitlerom**, sjetite se četnika i čiča Draže, vjernih partnera Hitlera i Mussolinija koji su nakon pada Italije masovno, bez službenog prelaznog roka, prelazili u partizane. Danas su četnici i **Draža Mihailović** u Srbiji proglašeni antifašistima, pa tako Draža ima ulicu u Kragujevcu, a četnici su postali moderna "napredna stranka". Tako to rade "pobjednici" u Prvom i Drugom svjetskom ratu...

A mi Hrvateki? Kod nas još traje lov na crne fašiste, ustaše, Juru i Bobana, Thompsona, Čavoglave... Dobro, ima kod nas i pozitivnih stvari. Nije sve samo crnilo. Recimo, ako bude po prognozama i pravdi pa na lokalnim izborima u Zagrebu pobijedi Tomašević, evo nama opet Trga Maršala Tita. "Stari" se opet vraća među vladajuće. Druga etapa bi mogla biti inicijativa ultralijeviskih da se Zagreb preimenuje u Titograd. To je tzv. "istorijska nužnost", objasniti će nam razni Klasići, Jakovine, Markovine i Goldsteini. Samo trebaju biti uporni u ponavljanju svog lažnog stava. Baš kako je naučavao Goering. Pedeset i više godina su nas uvjerali kako je Zagreb 8. svibnja 1945. g. zaista bio oslobođen. Zašto nas onda u ovo vrijeme krize ne bi još lakše uvjerali da je Tito bio zaslužan heroj koji treba dobiti natrag svoj najljepši trg u Zagrebu kao i da bi bilo najbolje Zagreb preimenovati u Titograd u spomen na velikana naše antifašističke borbe koja je završila svirepim komunizmom.

Možda ipak "radikalni" purgeri pomoću Hercegovaca i Bosanaca sačuvaju "status quo" ili kako neki vole kazati "status quo vadis". Ljevičari su navodno nedavno proveli u Zagrebu među Zagrepčanima jednu neobičnu anketu s pitanjem: "Smetaju li vam u Zagrebu Hercegovci i Bosanci?". Njih 14% odgovorilo je sa "DA", a čak 86% odgovorilo je "Neka nas". To ne bi bilo loše za rezultate zagrebačkih izbora. Međutim, bojim se da će se tu ipak nešto pitati i Tomaševića, a možda i agenciju Initiative d.o.o. u vlasništvu srpske I&F grupe iz Beograda koja vodi njegovu kampanju. Zanimljivo je kako ljevičari ne mogu bez Beograda.

Jedan tvrdi cinik na fejsu upozorava: "Pozdravi ujutro svaku budalu na ulici jer on sutra može biti tvoj gradonačelnik!".

Povijesni revizionizam je nazvati trg po čovjeku koji je ubijao u Hrvatskoj

Uporni, tvrdi i nepokolebljivi borci protiv tzv. povijesnog revizionizma su bez prave konkurencije. To su mahom naši globalisti, liberali i jugo-nostalgičari. Bilo bi ipak pomalo dosadno navoditi uvijek ista imena. Sve su to ljudi malih čela, ali velikih načela. Pitam se nije li povijesni revizionizam vratiti na Trg Republike Hrvatske čovjeka koji je ubijao u Rusiji, Španjolskoj i najviše u Hrvatskoj. Čovjeka koji se nalazi na svakoj iole relevantnijoj listi ratnih zločinaca dvadesetog stoljeća? Nadalje, nije li grubo povijesni revizionizam uspoređivati četnike koji su 1991. g. klali u Vukovaru i desne političke stranke u Lijepoj našoj? Takva pitanja muče i super senzibilnog **Freda Matića** zvanog "punjena ptica". On, onako mudar i analitičan, izjednačava deranje maloljetnika pred Borovim selom s klanjem na Ovčari, u Bolnici, Borovu selu... Jesu li su ti klinici ikada ikoga postrojili, odvezli iz bolnice na Ovčaru, ubili, odvezli trideset tisuća zarobljenika u logore širom Srbije...? Shvaćam da je Fredu s obzirom na njegovu pamet i poziciju teško shvatiti razliku između nenaoružane i ogorčene mladeži i onih koji su zaista vjerovali da će im Slobo poslati salate, a oni će klati Hrvate. I klali su "en masse" kako bi rekao Krleža.

Titovi su nam komunisti četrdeset i pet godina prali mozak s NOB-e epopejama, klasnim neprijateljima, samoupravljanjem, nesvrstanošću itd. Neka mi netko navede i opiše rezultate i jedne bitke između partizana i Nijemaca ili ustaša u kojoj su pobijedili. U svim megalomanskim ofenzivama opisivao se "nadmoćni" neprijatelj i kako su im "naši borci" pobjegli, usput spašavajući ranjenike što im je bio i glavni razlog za povlačenje i bježanje. Ali, da nije bilo ranjenika, bilo bi jao fašistima... Dokle god još i dan danas katedrama povijesti na hrvatskim filozofskim fakultetima "drmaj" likovi kao što su Klasić, Goldstein, Jakovina i Markovina, povijest će nam ostati "prazna ploča" iliti "tabula rasa".

Uz takvu revizionističku povijest gledali smo u doba komunizma kultnu srpsku seriju "Povratak otpisanih" i morali se diviti herojima koji metu pod s priglupim fašistima. Istodobno smo neki od nas koji smo malo dublje začepkali po povijesnim činjenicama (koje nisu bile lako dostupne) već u to vrijeme saznali kako je npr.: "herojski"

Beograd pao u ruke grupi od samo devet njemačkih vojnika na čelu s kapetanom Klingerbergom, a tijekom Drugog svjetskog rata ubijena su bila u Beogradu bila čak dva njemačka vojnika. Međutim, naši historičari i dalje pričaju svojim studentima bajke o Drugom svjetskom ratu na ovim prostorima i o bivšoj Jugi. U svojoj knjizi "Deceptions of World War II" ili "Obmane Drugog svjetskog rata" **William B. Breuer** opisuje ovaj podvig koji je 12. travnja 1941.g. izvela grupica motor-biciklističke jurišne satnije njemačke SS Panzer divizije "Dash Reich"... Sve ostalo ste vidjeli u seriji "Povratak otpisanih".

Borbu za prava radničke klase zamijenila je borba za klimatske promjene

Pa ako je pad Beograda bio po svemu operetna povijesna crtica s "ovih prostora", današnji "povratak otpisanih" to sigurno nije. Postaje sve jasnije da komunizam još uvijek nije pobijeđen. U današnjem pakovanju on se zove "nova ljevica". I nekako mi se čini da će se "otpisani" najprije vratiti u Zagrebu. Srećom neće biti "oslobađanja", kao 8. svibnja 1941. g. Uz novu ideologiju moderne njemačke i austrijske ljevice koja je borbu za prava radničke klase zamijenila borbom za klimatske promjene, ekologiju, zbrinjavanje otpada, ljudska prava marginalnih skupina (LGBTQ) itd., u Hrvatskoj, a napose u Zagrebu, galvanizirala se oko Tomaševića čvrsta sekta onih koji fanatično vjeruju da su njihovi slavni predci legendarne 1945. g. zaista dočekani kao svjetlo na kraju tunela. A to je u stvari bio "brzi voz koji je jurio punom brzinom uskim tunelom" na one naivne tada, ali i danas.

Tko to ne vidi neka samo pogleda kako su se uz sposobnog, ali izmanipuliranog Tomaševića zdušno svrstali razni prikriveni jugo-nostalgičari kao **Urša Raukar, Rada Borić, Vili Matula, Mima Simić, Mile Kekin** s drugaricom.... i čekaju svoj povratak na vlast. Ako u svojoj političkoj naivnosti i lakomislenosti dopustimo da grupacija "Možemo" Zagreb uvede u taj liberalno-kriptokomunistički tor onda ćemo se na kraju sa sjetom spominjati pok. Bandića. A Sava će tada napokon opet poteći nizvodno. Nama malo iskusnijima neće tada preostati ništa drugo nego da sjednemo uz obalu Save i čekamo, kao što kaže kineska mudrost, da tijela naših

neprijatelja jednog dana zaplove nizvodno i prođu kraj nas. Zato smo supruga i ja ocijenili kako nam u Zagrebu ostaje samo jedno ime koje bi možda moglo poljuljati jeftini trijumfalizam i najezdu lijevih skakavaca - **Miroslav Škoro**. Za tridesetak sati vidjet ćemo je li je on taj? Usput, šteta za **Davora Filipovića** što je kandidat HDZ-a, stranci koja bi u koaliciji s **Jelenom Pavičić Vukičević** sigurno pljeskala ponovnom povratku Trga Maršala Tita.

Dok pišem ovu kolumnu javio mi se Radeljak. Tvrdi da ima informaciju o kandidatu liste "Možemo" **Vili Matuli**. Naime, priča se u tzv. glumačkim krugovima kako si je pok. **Marlon Brando** za života umišljao da je on Vili Matula - član Centralnog komiteta Saveza komunista Hrvatske. "Ma ne izmišljaj, Vili da je bio član CK SKH?", rekoh Dikanu. "Ne, ne, istina je. Pričao mi je pok. **Miljenko Smoje**", ustraje Dikan.

Jovan Rašković bio je 'mala beba' prema Pupovčevima...

Javlja **Branimir Bradarić** iz Vukovara: "Na listama u Vukovaru više Srba nego Hrvata". I sad se ti ljuti kad komšije tvrde da je Vukovar njihov grad. Frekventni autobusni promet između dva "bratska" naroda mogao bi doći glave Penavu. Njima je to je nešto k'o vikend shopping u Hrvatskoj. "Kupit ću ti farmerke kad budu opet neki izbori u Lepoj njihovoj". Kako sada nitko ne postavlja pitanje "kako mogu u Hrvatskoj glasovati oni koji u njoj ne plaćaju porez?" Ili neka drugarica iz Borova Sela kojoj smeta "vaših dvanaest redarstvenika".

Naš **Dragan Crnogorac** tiskao je predizborni plakat na ćirilici: "Reci NE Oluji!". Nitko od "ustaša" ni da pisne na to. Izbornu povjerenstvo je sigurno navuklo "ćebe" preko glave. Doći će na red i Gotovina. Bosnić je maher za genocid... itd. itd. Da je netko Tuđmanu tamo negdje 1996-97. g. prorekao da će ratni gubitnici tiskati predizborne plakate na ćirilici protiv Oluje, on bi sigurno vrlo burno reagirao. Ovaj današnji HDZ s Plenkijem na čelu gleda sve to sasvim blagonaklono i bez riječi. Konačno on je, ne u taktičkoj, već u dugoročnoj strateškoj i ideološkoj koaliciji s Pupovčevim SDSS-om. A mi i dalje glumimo ratne pobjednike. Sve me to podsjeća na onu pošalicu: lako je glumiti orgazam. Hajd' odglumi erekciju.

Psihijatar **Jovan Rašković** iz 1990-91. g. bio je "mala beba" prema ekipi okupljenoj oko Pupovca. Jovan sve to gleda gore među oblacima, krsti se tri prsta i promrsi sebi u bradu: "Svaka čast junaci!. Mi smo bili 'amatersko društvo' prema ovima. Ušli u Vladu, našima se isplaćuju milijunske odštete. Svi naši, počevši od Save Štrbca, uredno primaju penzije. Država nam financira tjednik Novosti, a mi im s našim novinarima vadimo džigericu. Nismo im isplatili ni dinara, ni kune za ratnu odštetu, a ni nećemo. Hrvatski jezik smo im službeno pretvorili u bunjevački. Svaka čast našima. Bravo naši!". I sad bi, nakon sveg iznesenog, trebalo nešto i zaključiti. Teško. Bolje je ispričati jedan zgodan karakterni zagorski vic. "Štef, hajd' da vidimo kak' stojiš z matematikom. Ak' imaš sto litri vina i ja te prosim da mi daš 36 litri, kuljke bu ti ostalo?". "Sto litri!" spremno odgovori Štef. Ne podsjeća li vas ovo barem malo na nekakav dug Srbije prema RH? Recimo, potražujemo 45 milijardi dolara. Ako nam plate 50%, koliko nam još duguju? 45 milijardi...

Nerealno je očekivati od Izraela da prešuti na tisuće ispaljenih palestinskih raketa

Izrael i Palestinci su u novom sukobu. Evo kako nas o tome prosvjetljuje naš **Silvek Tomašević**, "vječni" dopisnik Večernjaka iz Rima. Špranca mu je još iz "samoupravnog socijalizma". Kaže Silvek: "Reagirajući na provokacije Palestinaca s tolikom žestinom, Izrael je počinio veliku grešku". Sad malo o činjenicama. Palestinci su, uz mali poguranac iz Irana, ispalili na Tel Aviv oko 1700 raketa i to potpuno neselektivno. Gdje padnu, padnu. Na škole, vrtiće, bolnice. Pazite, preko 1700 raketa. To je ta "provokacija". Naravno, Hamas sluša Teheran koji se, silaskom Trumpa sa svjetske scene, naglo probudio. Bojim se da se radi o vulgarnoj žrtvi običnih ljudi koje žive u Gazi. Raketirati Tel Aviv, Jeruzalem i očekivati od do zuba naoružanog Izraela da to odšuti i predloži mirovne razgovore isto je tako realno k'o kad Zagorca zamoliš da ne pije. Sve sad ovisi o Joe Bidenu je li spreman vratiti nuklearni sporazum s Iranom ili će Iran isprazniti svoje raketne rezerve testirajući preko Hamasa koliko Izrael može kontrolirati sam sebe.

A narod u Gazi? Silvek za to ima vječno spreman ljevičarski odgovor. Kao alibi pronalazi svjedoka, nekog "uglednog"

ljevičarskog docenta sa sveučilišta Johns Hopkins **Vali Nasr**, navodno velikog stručnjaka za Srednji Istok koji mudro podučava Silveka i nas da Izrael "ne zna pred palestinskom krizom reagirati drugačije nego grubom silom". Pazite, Palestinci ispale prvi više od 1700 raketa po izraelskim gradovima i kibucima, a oni odgovorili grubom silom. "Svjedok" našeg Silveka mora biti porijeklom iz Zagorja jer je kod njih klasična izreka: "Ak' je do svjedoka, krava je naša...".

<https://direktno.hr/kolumne/postaje-sve-jasnije-da-komunizam-jos-uvijek-nije-pobijeden-oni-se-danas-zovu-232742/>

LIJEVOM NAŠOM

NAKON IZBORA U ZAGREBU JUGONOSTALGIČARI VJERUJU DA SU SADA DOŠLI NA ŠTIH, ALI...

ZVONIMIR HODAK

Subota 29. svibnja, Chelsea-Manchester City u ligi za prvake, a dan kasnije "Možemo" protiv Škore u "ligi za bedake". Miroslavu Škori ni moj glas neće pomoći, ali srećom ni odmoći. Naime, moja malenkost misli da je ovo "pripetavanje" jedna prilično prozirna farsa.

Mainstream mediji su pomalo ofucani pojam. Nešto kao "glavna struja" u medijskom prostoru. Kod nas to znači "vulgarno ljevičarenje". Uzmite u ruke bilo Jutarnji bilo Večernji bilo Novi list, Slobodnu, Globus, Nacional, Novosti, pa čak i ako bacite pogled na tzv. off-medije Index, Telegram, Net hr... Svi su otvoreno za Možemo, a protiv Škore. I sad Škoro, koji je htio-ne htio postao nekakav lider desne opcije, vodi bitku protiv lijevog "Možemo". Sjetite se **Trumpove** sudbine. Izbore nije dobio **Joe Biden** nego liberalni i lijevi američki mediji. Prema tome, hrvatski mediji "kaljektivno" (kako to kažu Rusi) pljuckaju i sotoniziraju jednog kandidata navijajući za drugog. A vi koji čitate ovo štivo sami proniknite zašto se po jednom stalno pljucka, a za drugog žestoko navija. Evo samo jednog primjera: koliko ste puta čuli ili pročitali laž "dok smo se mi ovdje borili protiv agresora 'on' je, umjesto na front, otišao u SAD...". Nema teorije da netko napiše istinu kako je "on" otišao u SAD 1989. godine, da je rat počeo u jesen 1991. godine., te se je "on" vratio 1992. godine u razrušeni Osijek... Ako odemo malo u prošlost vidjet ćemo kako je lijevi kandidat na neku prestižnu političku funkciju u Hrvatskoj, nakon **Tuđmanova** odlaska, izgubio protiv desnog samo jednom - u slučaju **Ive Josipovića** protiv **Kolinde Grabar-Kitarović**. Njega ni "lijeva

medijska falanga" nije mogla pogurati zbog njegovih poltronskih istupa u BiH i Izraelu. I zato svaki desni kandidat na izborima u Zagrebu mora biti svjestan da sudjeluje na izborima za "bedake".

Evo, listam Večernjak i Jutarnji. Postavili pitanje našim političkim analitičarima: favoriziraju li mediji Možemo? Ma neeee!!! Zašto bi? Ha, ha! Još kako lijeva medijska falanga favorizira ljevičarsku stranku. **Mateja Šobak** se blago čudi "čudnim" reakcijama: "Čim ih mediji toliko podržavaju, tu nešto ne valja. Svakih deset minuta članak o **Tomislavu Tomaševiću**... "Naša Mateja dala je riječ **Draganu Bagiću, Ankici Mamić i Damiru Jugo** da nas prosvijetle. Iz njihovih izjava evidentno je da su simpatizeri Tomislava Tomaševića i Možemo. To je kao da daš mikrofona navijačima Hajduka da ti objasne zašto ozbiljna većina sportskih novinara navija za Hajduk. Odgovor se unaprijed zna: zato jer je najbolji! Zato jer Mamić kupuje suce... itd. Tako pitaš: "favoriziraju li mediji Možemo?" pa daš riječ Draganu Bagiću. Možda su nam relevantniji odgovor na to pitanje mogli dati **Vili Matula i Urša Raukar**...

Zašto ne pitaju recimo prof. dr. **Josipa Jurčevića** ili komentatore **Ivana Hrستیća i Milana Ivkošića**. E, tu je lijeva redakcija oprezna. Bolje da "cijenjenim" čitateljima "vrući krumpir" objasne onako "analitički" oni za koje su sigurni da su bar "simpatizeri" Možemo. Ako "njihovi" pobijede odjednom će nestati i "uhljeba", i kriminala, i nepotizma, i korupcije i svega ostaloga što se sada stavlja Škori na teret. Sjetite se samo da, ni nakon briljantne pobjede u "Oluji", **Franjo Tuđman** nije mogao pobijediti u Zagrebu. Oni koji su 1945. godine u opancima zauzeli Zagreb, tada su u finim mekanim cipelama "Šimecki" opalili vritnjak Tuđmanu i HDZ-u. Jednako tako bi njihovi nasljednici danas lako mogli poslati u povijest Škorine gradonačelničke snove uz gromoglasno navijanje lijeve kriptokomunističke elite okupljene oko "Možemo". A tada, evo nama brzo natrag i ljubljenog maršala. Kad bi mogli, oni bi i Bana promijenili za **Savu Kovačevića**.

Podsjećam kako je nakon izbora 3. siječnja 2000. "iz tunela punog desetgodišnjeg mraka izašla zvijezda petokraka na glavi **Stipe Mesića**...". Narod je napokon bio "odahnuo" od "lopovske" privatizacije, dvije stotine Tuđmanovih bogataša i ratnih profitera. Tada se otkrilo i "golemo Tuđmanovo bogatstvo" u vidu 200 tisuća

maraka u banci za objavljene knjige, a Mesić je pobjedničke generale generalno pomeo i pripremio ih za Haag. Nekoliko mjeseci kasnije, u toj tada "djevičansko čistoj demokraciji", ipak se pojavila prva pukotina. Ministar **Slavko Linić** potpisao je prodaju hotela u Dubrovniku. Bura u čaši vode? Mislite? **Neven Barač**, bankar iz Dubrovnika, kaže: "SDP je **Goran Štroku** hotel od 80 milijuna dao za milijun maraka". Tadašnja ministrica turizma **Pave Župan Rusković** rezignirano je dala ostavku. Nitko tada nije ni spomenuo "Iopovsku privatizaciju". **Goran Štrok** je, u stilu Vilija Matule, kasnije na tim hotelima navodno zaradio oko 50 milijuna eura. "Istraživački" (?) novinari poput **Davora Butkovića** i **Jelene Lovrić**... te lijevi tjednici *Globus* i *Nacional* o svemu tome samo su mučali. "Možemo" tako i ubuduće, sve dok su mediji u 98 posto slučajeva "naši". Bolji naši nego vaši! Zagrebačkom špicom orit će se pjesma kad se na binu popnu Urša Raukar, Vili Matula, drugarica **Rada, Rade** i familija, wannabe predsjednica Vlade **Sandra Benčić, Nebojša Zelić, Teodor Celakoski, Mima Simić**... A Zagreb, naš novi Titograd, će zasjati. Neće mu biti ravna ni Banja Luka. Sretni građani tada će se sami javljati da pomognu... Evo jedan šaljivi prijedlog. "Ako ubacite cjepivo u pivo i otvorite barove i kafiće, za tjedan dana cijela država će biti procijepljena". Samo pokušavam pomoći...

Kupili smo napokon od Francuza avione marke Rafale. Neki se mršte. Koliko bi vrtića mogli za taj novac izgraditi, koliko nevladinih udruga nahraniti. E, da nam je još aktivan **Buda Lončar**, imali bi još uvijek embargo UN-a pa nam avioni ne bi ni trebali. Što nas briga što su komšije samo ove godine podigli svoju vojnu gotovost za 44 posto...

Milan Ivkošić se u Večernjaku prisjeća vremena kada smo pred trideset godina dočekali agresiju do zuba naoružanih komšija s lovačkim puškama i u tenisicama. Oni bi i danas parolu "mir s vama braćo...", pa "pomoz' Bog, junaci...", ali i mi smo nešto naučili.

Naučili smo da uz srce moramo imati i oružje. Sve dok imamo takve susjede koji još uvijek "skromno i ponizno" sanjaju o srpsko-slovenskoj granici. Stoga je i dalje aktualna ona stara latinska "Si vis pacem, para bellum"(ako želiš mir, pripremaj se za rat). Pacificirana i nostalgična hrvatska ljevica i dalje vjeruje floskuli da sve treba

rješavati "samo razgovorom i pregovorima". Nakon što nas je ljevica 2000. godine razoružala, a generale poslala u Haag te deložirala vojsku iz gradova, vrijeme je za jedan plus, barem s polovnim Rafale "avijunima" kako bi to rekla **Tanja Torbarina**. San o "Velikoj Srbiji" nije nestao niti će tako skoro nestati. Uostalom, narod koji ne želi plaćati svoju vojsku prije ili kasnije morat će plaćati tuđu. A to bi "oni" možda i željeli. Da ponovno još jednom dobijemo neku JNA, jedinstvo naroda i armije, da se ponovno bacaju "bele lale" po tenkovima na putu na zapad...

Sjetih se jednog pisanog ispita na Filozofskom faksu u Zagrebu. "Napišite nešto, na sažet način, o naredna tri pitanja. 1. religija; 2. seksualnost; 3. misterija. Najvišu ocjenu dobila je studentica koja je napisala: "Bože moj, trudna sam. Ali s kime?"

Porječkao sam se sa suprugom. Da prekinem neugodnu tišinu pitam je mogu li gledati TV? I ona je shvatila da mora malo popustiti pa reče: "Možeš, ali nemoj ga paliti". I bolje da sam je poslušao. Bila je neka repriza s finala Eurosonga. Eurosong u šmrkanju. Pobjednik je optužen za šmrkanje za vrijeme finala. Pobjednici goli do pasa, jedan se rasplakao, drugi da ga utješi, ljubi ga u usta... Sodoma i Gomora. Liberalna Europa u svojoj poltronskoj gluposti spremna je na sve. Baš sve. Jeb... se za staru ofucanu kur*etinu Europu. No zar i mi stari europski narod - koji je za ove našmrpane homiče bio Antemurale Christianitatis t.j. predziđe kršćanstva još od 1519. godine kad nam ga je dao papa **Lav X**. - moramo ići tim putem? Pouka, slušaj suprugu k'o svaki pravi muškarac. Sjetih se kakva je definicija muškarca u mojoj Lici. Kažu: "Pravi muškarac napuni ženi ormar garderobom toliko da se drugi muškarac ne može sakriti u njemu".

Gledajući finale Eurosonga shvatio sam koji je najkraći put do ludnice? Samo skreneš! Nakon finala Eurosonga upoznaju se plavuša i kirurg. Kaže on: "Ja sam plastični kirurg", a ona će: "Jooooj! Pa izgledate mi k'o pravi!"

Dok ne doznam u nedjelju navečer rezultate zagrebačkog "eurosonga" furam se na ofucani humor. Ipak, zaintrigiralo me jedno zanimljivo razmišljanje **Ivana Hrstića** u Večernjaku. Na koji će se način bitka za Zagreb prelići u bitku za Hrvatsku? I hoće li uopće?

Možda neće još ove nedjelje na lokalnim izborima, ali ne sumnjam u to u budućnosti. Ta "majka svih bitaka" je na vidiku. Osjeća se iz dana u dan u zraku. Nakon što smo zadrijemali nakon Oluje 1995. godine uvjereni da smo završili sve bitke za Hrvatsku, sada polako shvaćamo kako nam je ostalo još ne-izborenih bitaka. Ne samo s komšijama, nego i s Pupijem, orjunom, jugonostalgicarima, Bruxellesom... Svi oni vjeruju da su, kartaški rečeno, došli na štih. Ali i mi "možemo" - misleći pritom na čitavu Hrvatsku. Lijepo im je napisao pok. **Denis Kuljiš** nakon što je pročitao njihove "parole". Vi Možete k... Ako možete vi, lijeva parolaška sekto, onda možemo i mi koji smo vas pomeli u maturalnom roku od četiri dana 5. kolovoza neke drage godine.

Svoju građansku dužnost sam obavio nakon kišnog tenisa. Kako je krenulo s kišom, ovo ljeto nećemo pocrniti nego zahrđati. Nakon što su mi dali listić trebao sam sjesti kraj jednog gospodina sa slamnatim šeširov na glavi. Rekao sam mladim djevojkama na izbornom mjestu da ću pričekati dok se "slamnati šešir" odluči. Vidio sam da su začuđene pa sam im objasnio: "Oprostite, ali ne želim da itko vidi kako zaokružujem Miroslava Škoru!". Svi su tada prasnuli u smijeh. Čitam na fejsu još jednu ciničnu misao **Winston Churchilla**: "Osnovna razlika između ljudi i životinja je u tome što životinje nikada ne bi dopustile da ih vodi najgluplji u čoporu".

Treba vjerovati čovjeku koji je dobio Nobela za književnost i slovi kao najveći britanski političar u povijesti. Sjetite se samo tko nas je sve vodio nakon Tuđmanove smrti. Sjetite se i danas onih koji nas uvjeravaju da farmaceutska industrija želi ljudima zdravlje. Kao da kažete da vojna industrija želi mir u svijetu. Već pomalo zaboravljeni Trump u četiri godine nije pokrenuo ni jedan rat u svom mandatu. Umjesto Nobela za mir dobio je Šimecki u tur... Niste čuli ni jednog američkog generala da je pustio suzu za Trumpom. U četiri godine otvorio je preko sedam milijuna novih radnih mjesta, ali se vojna industrija slabo "tržila", kak' bi rekli Zagorci.

Svojedobno je Nobelovac **Gunther Grass** napisao da su Hrvati i Srbi zajedno poubijali 250.000 u Srebrenici i Tuzli. Zaboravio Grass da su se u Tuzli Muslimani i Hrvati zajedno borili protiv Srba pa se postavlja pitanje da se možda naš Gunther nije napašio Grassa?

Nedjelja 20.30 sati. Lokalni izbori su iza nas. "Triumf" HDZ-a. U Zagrebu i Splitu ispali su iz vlasti. Škoro će shvatiti da je jedna godina ozbiljnog bavljenja politikom premalo za potpunu pobjedu. Sad ima još tri godine do novih izbora i dovoljno vremena da shvati gdje je pogriješio te da se razvija. Šteta što uz njega nije bila i **Karolina Vidović Krišto** jer je njezin potencijal jači od onog nekih njegovih najbližih suradnika. **Ivan Penava** je potvrdio svoj gradonačelnički mandat u Vukovaru. Sad **Plenki** ima u Vukovaru, uz **Ivana Anušića**, još jednu "tvrdu kost" u grlu. HDZ je godinama poltronski "šopao" debele guske u tzv. nevladinim udrugama, napose one lijeve ili krajnje lijeve. Kad se tomu pripoje i ogromni iznosi koji su se slijevali od **Sorosa** i "liberalnih" stranih gospodara pa svemu tome doda našu "lijevu medijsku falangu" onda vam je jasno da se Benčićka nije zaletjela s prognozom "HDZ će uskoro biti regionalna stranka". Na tom "putu svile" pridružiti će se SDP-u. Ako se HDZ-ovi senatori i **Andrej Plenković** na vrijeme ne trgnu, za par godina Hrvatska bi doista mogla postati u pravom smislu te riječi "lijeva naša...".

Sjećam se kad je naš **Stipe Mesić** prvi puta putovao u "inostranstvo" kao predsjednik RH. Tražio je da ide s dva aviona. "Zašto?" pitali su iz protokola. "Zato, ako mi prvi pobjegne!".

<https://direktno.hr/kolumne/nakon-izbora-zagrebu-jugonostalgicari-vjeruju-da-su-sada-dosli-stih-234373/>

BENJAMIN TOLIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

Hrvatske kronike

H. HITREC: PUTIN KRŠI AUTORSKA PRAVA

28. veljače 2022.

SVRŠETKOM VELJAČE 2022.

Hladno, vjetrovito ,orkanski udari, zašutjele ptice pa i rugalice, osobito one koje su se rugale “paničarima” i tumačile da rata u Europi ne će biti jer je ovo 21. stoljeće. A po čemu je to stoljeće tako iznimno, plemenito i humano da u njemu ne može biti rata? Jesu li se ljudi promijenili, jesu li postali mudri, miroljubivi i neskloni nasilju?

I to u samo dvadeset godina, je li, ovoga dirljivoga stoljeća nasuprot krvavom dvadesetom. Nisu, i bilo bi čudo Božje da jesu, prekinula bi se tradicija divljaštva, terora i suludih diktatora, pa ako neke zemlje zastanu u opisanom razvoju čovječanstva, nađu se druge privržene ratnoj baštini i nametanju moći manje moćnim susjedima. Za početak. Ako uspiju, idemo dalje, prema susjedima već poraženih susjeda.

Invazivna je Rusija prekršila sve moguće međunarodne krhke norme, ali i zakon o autorskim pravima. Slobodan Milošević je doduše mrtav, ali će Putin prije ili poslije platiti masnu kaznu za kršenje autorskih prava makar i Miloševićevim nasljednicima, bilo biološkim, bilo ideološkim (Vučić), jer ovo što se događa u Ukrajini od stavke do stavke, od riječi do riječi i slike do slike, čisti je plagijat, uključujući i takve detalje kao što je gaženje osobnoga vozila tenkom. Da ne govorimo o cjelini, o dvije proruske SAO krajine kojima u mirnodopskom pohodu stiže pomoć iz Beograda, oprostite iz Moskve, a zatim združene snage srpskoga sveta, ispričavam se, ruskoga sveta, razaraju gradove po vasceloj Hrvatskoj, hoću reći Ukrajini. Razlozi su mnogi, od težnje za opstankom Jugoslavije (velike Srbije) no da, SSSR-a ili barem ruskoga carstva, to jest Dušanova carstva, ako je moguće i malo šire. Protivnici, znači žrtve agresije nazivaju se istim, prežvakanim imenima, poput nacionalista, antisemita, hunte, kukaca, nacista, bandita, genocidnih tipova koji bi htjeli nad odmetnutima “obaviti Oluju”. U Moskvi sjedi čovjek beskrupulozan kao i Slobodan, tipičan diktator načeta uma i krivih procjena.

Za razliku od srbijanskoga (ipak neka razlika) vlasnik je ključeva za pokretanje nuklearnoga rata, što situaciju čini kompleksnijom i Zapad ne može pomoći Ukrajini koliko bi htio, kao što je recimo zdušno pomagao Hrvatskoj putem prodavača sladoleda i slanja lijekova kojima je istekao rok. Ima, međutim, jedna povoljna vijest za Ukrajinu – ona ne treba međunarodno priznanje, jer je već priznata, ali joj ni to ne pomaže. Ima i nešto više ljudi od Hrvatske, premda samo četrdeset milijuna naprama naših četiri, s tim da smo se mi borili iznad svoje razine, što bi rekao Jamogu (u drukčijem kontekstu) pa se činilo da nas ima barem dvadeset milijuna. Ili se barem Srbijancima tako činilo.

Ne može se reći da Putin nije imao sličnu pripremnu, poviješću potkovanu fazu u ideji Svi Rusi u jednoj državi, pa makar i nisu Rusi, razdoblje teorijskoga promišljanja, ha, prije praktične agresije, znači krivotvorenje historije pri čemu se Kijevska Rus predstavlja kao središte ruske države, što Vikinzi nikako nisu potvrdili, a ni Slaveni kojima su zavladaali, ne bi ni Volodimir Veliki ni Jaroslav Mudri, pa ni nadalje u novomu vijeku kozački hetman Hmeljnicky koji je ipak učinio kobnu pogrešku Perejaslavskim ugovorom na koji se sada (između ostaloga) pozivaju u Moskvi, i tada su počeli problemi ukrajinskoga naroda prozvanim potom maloruskom sastavnicom velikorusa i velikoruske države, uz bjelorusu kao treće oko. Ovih dana možemo gledati nizanku o Katarini Velikoj, koja je navodno

žderala muškarce, ali sigurno i susjede, pa je Ukrajina izgubila i autonomiju, a stotinu godina poslije i jezik, zabranjen 1781. Što se događalo u dvadesetom stoljeću, znate i sami. Putin rado govori da ova 2022. nije 1917. kada se raspala carska Rusija, a uspravila Ukrajinska republika, nego je ove godine baš obratno, misli on.

Da ne budem dosadan, povijest je zamorna i kada nije krivotvorena, ma baš su boljševici opet uskrsnuli Ukrajinu, tumači Putin, i u tom uskrsnuću umorili gladu milijune Ukrajinaca. Od toga su trenutka preživjeli Ukrajinci ljubitelji sestrinske Rusije, a ako sada stvari pođu po zlu, a pošle su, opet će zavladati glad u Ukrajini, a tajnik UN držati besmislene i dvosmislene govore kao nekidan. Kako god, stradat će i ukrajinski i ruski narod, a kada stradanja i jednih i drugih prijeđu granicu – Putin bi mogao završiti kao Ceausescu (ili Milošević), što će razumjeti u zadnjim minutama života koji je mogao i drukčije završiti da sitni tajni agent nije počeo patiti od neronovskoga sindroma. Ma tko bi odolio kada mu se otvaraju velika zlatna vrata, a on ulazi trijumfalno na pozornicu, praćen pljeskom građana pokornih i njegovom mилоšću postavljenih na položaje s kojih se može štošta prigrabiti. Tko bi odolio kada sjedi kao učitelj za katedrom, u razmaku znatno većem od capakovskoga, i sarkastično pogledava ruske oligarhe, ne bi li vidio da mu koji od njih oponira, a podređeni mučaju u strahu da ne završe s metkom u glavi. Znaju s kim imaju posla: drčni kagebeovac, inteligentniji od svoje fizionomije, razumio je bio u trenutku rasapa SSSR-a da je jedina vitalna i uglavnom sačuvana organizacija upravo KGB, te se nakon Jeljcina prirodno naslonio na nju i svoje drugove koji su

nastavili djelovati kako su već bili naučili, s tim da je neke od njih, sklonije gospodarskim trikovima, poslao u poslovne vode i omogućio im da se bogate, što su novi boljari dobro iskoristili, ali i čuvali glavu znajući gdje su granice i gdje je njihov mentor kojemu treba neki sitni postotak.

Pojavili su se i oligarsi nezavisno od Putina, ali nisu dugo trajali.

Pojavila se i opozicija, ali je uhićena ili zastrašivanjem umirena ili umorena. Tako je učinjeno i s vojskom, obavljeno u tišini. Tako i sa “stranačkim prijateljima”, kojima je dano do znanja da će Putin biti doživotan, a ako im je do života neka to imaju na umu.

Zastrašivanje kao sustav i dogma, vraćanje u doba prije Hruščova, prema Lenjinu i Staljinu. Oni nisu imali televiziju, Putin ju ima (kao i sve značajne medije, odnosno doslovce sve) i zato voli osobno zastrašivati, što ni Milošević nije činio nego puštao tipove poput Blagoja Adžića koji su Hrvatskoj najavili uništenje. To mu osobno godi, godi njegovoj taštini. S Miloševićem ga ipak povezuje sklonost prema laži, za stolom razgovor, ispod stola pištolj. I ruski i srpski političari su đaci iste škole, bizantske.

Verbalno zastrašivanje prelazi u oružano, konvencionalno, ne zastrašuje se samo prva žrtva nego i sljedeće već označene, baltičke, a velik korak je zastrašivanje Finske (koju ionako ljubitelj i gojenac SSSR-a ima na piku zbog uspješnog otpora Finske, svojedobno), te Švedske koja je živjela u iluziji i blagostanju. I na kraju Putinova zapovijest da budu priprema nuklearna oružja, što bi značilo ne

samo treći svjetski rat nego i svršetak života na Zemlji i povratak rijetkih preživjelih u Krapinu.

Dobro. Ma nije dobro, ali jest kako jest. Svijet se ujedinio u osudi Putina i rata protiv Ukrajine, pale su teške osude, oštre, još oštrije, superoštre.

I uvedene sankcije Rusiji. Kao i u vrijeme našega Domovinskog rata, kada nam je uveden embargo na uvoz oružja, zalaganjem Bude i budista. Nije isto, nešto sam pomiješao, ali nisam se mogao suzdržati. Ima i kolateralnih žrtava, recimo Čajkovski, ali zašto je potegnut Swift – ne mogu se dosjetiti, ipak je on bio irski novinar i književnik. Zagrebački ZKM je izveo Dostojevskog pod Tolstojevim motom, ali da se zavara javnost puštena je na ekrane scena u kojoj jedan od Karamazova iz neba u rebra viče: Mrzim Rusiju i Ruse. E, vidite, to se zove licemjerje, a i zašto sve Ruse, prosim vas (valjda i one uhićene protuputinovske), ma tek toliko da frljici i slični protuhrvatski tipovi nesmetano i nadalje djeluju, kao: eto mi smo i proturuski. Još nešto: na ekranu se, u središnjem Dnevniku, pojavilo priopćenje ZKM-a, tako munjevito pojavilo i munjevito odjavilo da publikum nije mogao pročitati što kažu lumeni, valjda je režija dobila mig da tako postupi.

Elem, vraćam se na Hrvatsku, ostajući u temi. Spomenuo sam davnu zabranu ukrajinskoga jezika (pol. 19. st.), koja je očito s vremenom

učinila svoje i velik broj Ukrajinaca doista počeo govoriti i pisati ruskim jezikom, pa je tako u velikoj mjeri donedavno i ostalo, što je velika povijesna pobjeda Rusije i izaziva analogije, s tim što je baš u isto vrijeme, drugom polovicom devetnaestoga stoljeća u pravcu Hrvatske i hrvatskoga jezika krenula agresija, u etapama, nametanje srpskoga jezika koje nikada nije uspjelo, ali je uzročilo mnoge nevolje i tužne sudbine hrvatskih patriota.

Hrvatski se odhrvao i onda kada Hrvati nisu smjeli službeno nazivati jezik svojim, narodnim imenom. Sada smiju, ali labradori rade i nadalje.

Knjigu “Jezik i nacionalizam” u kojoj se bezočno tvrdi da Hrvati nemaju pravo nazivati svoj jezik hrvatskim, financiralo je svojedobno Ministarstvo kulture RH, a kada sam ja, u ime HKV-a, otišao na DORH kao obični zviždač i tražio da se pokrene postupak protiv odgovornih osoba u ministarstvu, rekoše mi da ne će ništa poduzimati. Ne će, pa ne će. Potežem tu dragu uspomenu da bih vam predočio kako se, malo-pomalno, jednom knjigom naizgled i jednom “deklaracijom” o zajedničkom jeziku, na mala vrata otvara put još jednoj ne samo jezičnoj nego, povijest prisnažuje, i oružanoj agresiji na Hrvatsku. Hoću reći (hoću da kažem, jeste) da mi moramo, mi Hrvati, sasjeći u korijenu svaku makar i sitnu ujdurmu koja bi, da prelazimo preko nje šutke, od punoglavca mogla izrasti u veliku, otrovnu žabu. A da je žaba već sjela na hrvatski lopoč dokaz je i državna (?) protimba donošenju zakona o hrvatskom jeziku. Pušem na hladno? Je li? Od jezika sve počinje, nastavlja se iracionalnim hodom uz dlaku posvjedočenim, stalnim i bezočnim pogodovanjima srpskoj stranci kojoj je Beograd glavni grad, znači Moskva, a ne Kijev, s kreativnijim namjerama nego što je samo etnobiznis, s položajima u hrvatskoj vlasti na kojima se štošta može doznati i o stanju hrvatske vojske, a ako ne daj Bože Putin uspije makar i privremeno, stare i nedavne navade komšija iz pakla mogle bi se razulariti te, za razliku od početka devedesetih, imati djelotvornu potporu putinovske Rusije, čiji je jedan od mokrih snova i kupanje u toplom moru.

HRVATSKI

JEZIK

Za sada, svijet se ujedinio protiv putinizma, ujedinio u strahu, stisnuo kao krdo bivola oko kojega obilazi tigar koji nastoji izolirati jednu žrtvu, raskomadati ju i pojesti. Misli on, a događa se suprotno – tigar biva izoliranim, začuđen što je krdo tako jedinstveno da se i samo čudi, te zvijer obilazi, reži i prijeti, oklijeva pred rogovima onih koje je držao rogovima u vreći. Ironično, ali kao da je upravo stvorena nova i efikasnija organizacija ujedinjenih naroda, koja treba zamijeniti staru, ofucanu beamtersku družbu.

Posljedice ove globalne krize mogle bi biti loše po Putina, ali dobre za ruski narod, jer će tzv. Zapad ubuduće triput razmisliti kada mu

padne na pamet nadmoćno i s izvjesnim prijezirom odnositi se prema ruskom medvjedu, ne ponoviti pogreške iz vremena nakon rasapa SSSR-a kada je mogao s više takta i mudrosti posve gospodski pružiti ruku i dobiti više-manje pouzdanog partnera, čak i s ustupcima naizgled na svoju štetu. Ali nije. A nije sada ni vrijeme za slične analize, sada je vrijeme za svakovrsnu pomoć Ukrajini, pa i pošiljkama oružja, što se već i događa. Nije vrijeme ni za posebne interese zapadnih oligarha koji su pogođeni sankcijama kao i ruski. Vrijeme je ratno, tko nije s Ukrajinom, taj je za Putina, i nema tu sivih zona, što je shvatio i Milanović, a i Trump se pojavio na bojištu. U slučaju sretnoga ishoda, koji ovisi prije svega o ukrajinskoj volji za otporom i pobjedom, iz cijele ove opake i opasne, krvave afere, profitirat će najviše – Njemačka. Gospodarski odavno snažna, u ovoj situaciji prešutno dobiva placet i kao vojna sila, nakon sedamdesetak godina (zasluženo) provedenih u nadziranom stanju. Osim toga, Njemačka će profitirati i u dobivanju nove “radne snage” koja joj nedostaje. Nema naznaka da bi se ondje pojavio novi Hitler. On se doduše već pojavio, ali u Moskvi, u kombinaciji sa Staljinom. Slava Ukrajini.

Hrvoje Hitrec

<https://bezcenzure.hr/vlad/oruzje-i-benjamin-tolic/>

GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

KNJIGA „VLADIMIR MRKOCI“

Niz pisma javnosti je ovih dana u svezi s djelovanjem HRT-a. Tako se u pismu koje su Hrvatskom saboru uputili akademik Ivan Aralica, admiral u miru Davor Domazet Lošo, književnik Zdravko Gavran, pričuvni general prof. dr. sc. Andrija Hebrang, general bojnik u miru Ivan Kapular, , prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak, akademik Josip Pečarić i general bojnik u miru Ivan Tolj govori o *nehrvatskoj i prosrpskoj orijentaciji HRT-a*. Razlog za to bila su dva gostovanja na HRT-u: srpskog patrijarha Porfirija i prof. dr. sc. Iva Goldsteina. A ne tako davno Goldstein je bio kandidat za redovitog člana HAZU-a. I tada su zasluge prof. Vladimira Mrkocija što se takva sramota za hrvatsku znanost nije dogodila bile velike. O tome, o njegovoj knjizi o radnom logoru Jasenovac i uopće o njegovom sustavnom upozoravanju na komunističke zablude i zločine, kako u Hrvatskoj, tako i u cijeloj Europi pogledajte u mojoj knjizi „Vladimi Mrkoci“.

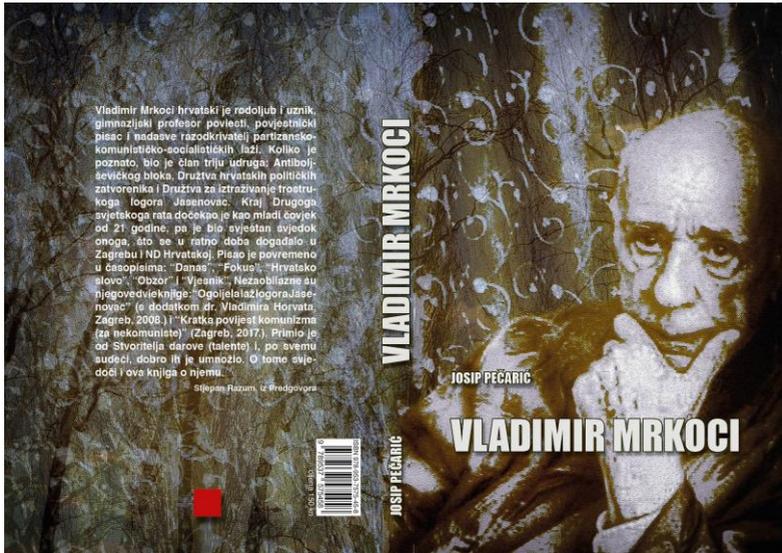
Knjigu možete nabaviti na adresi stjepan.razum@zg.t-com.hr.

Na žalost od smrti HRVATSKOG predsjednika akademika Franje Tuđmana vlasti u RH podržavaju ovakvo djelovanje i Goldsteina i HRT.

O tome je dobro pogledati i najnoviju kolumnu *Sve dok se ne odrekne Tita i njegova nasljeđa, ljevica će u Hrvatskoj gubiti izbore* u kojoj 26.04.2021. lucidni Zvonimir Hodak piše:

*„Japan zemlja smiješka, a Hrvatska je smiješna zemlja. Velika Slovenija prekraja granice smiješne Hrvatske i baca u očaj naše antife. Zapadna Hercegovina pripaja se maloj Hrvatskoj. Navodno nam **Janez Janša** priprema novi "ustašluk". Oni nama daju hercegovачke "ustaše", a mi njima "Piranski" zaljev. Logično... K'o*

razgovor kad Hercegovac pita Zagorca: "Jesi li bio na sajmu automobila?" "Jesam". "Pošto su tamo pljeskavice?"

Facebook je maksimalno politiziran. Na jednom postu ugledah Soroševu sliku i njegovo pitanje: "Možemo li na brzinu kolonizirati Hrvatsku i staviti je pod kontrolu?" "MOŽEMO!" smiješe se s druge sličice Tomašević, Rada, Neda Raukar, Vili Matula... Za početak bi oni kao ideološki doping vratili naziv Trg maršala Tita.

Ali nije samo **Tomislav Tomašević** za takvu inicijativu. I **Jelena Pavičić-Vukičević** je očito za tu ideju. Dala je na istu temu pitijski odgovor: "Ja nisam pljeskala kada se je mijenjalo ime trga..." Naravno, u njoj još uvijek čuči mala SDP-ovka. Zanimljivo je kako bi dva kandidata za gradonačelnika Zagreba vratila ime glavnog gradskog trga "Starom"... Kaj je, je. Kriptokomunisti i oni novopečeni se ne daju. Vjeruju kako ne mogu biti ljevica, a da ne podržavaju komunizam. Dok god bude tako, ljevica će u Hrvatskoj gubiti izbore.

Koja je bila vrijednost tog diktatorskog režima i njegovog čelnog čovjeka Tita danas već zna "ceo svet", pa tako i Francuska. U knjizi "Stoljećie diktatora" **Jean-Christophe Buisson** Tita poimence

ubraja u komunističke diktatore. Tu našu "ljubičicu bijelu" "glorificira" tako da kaže: "Titov životni stil nalikovao je Goeringovu, čak mu je i fizički sličio". Naime, u knjizi "Stoljeće diktatora", koju je napisao Oliver Guez, Jean Christophe Buisson je obradio "herojski lik" balkanskog diktatora Tite. Uz priznate velikane diktatore kao što su Lenjin, Staljin, Hitler, Mussolini, Franco, Maoa, Castro...(koji zajedno vrijede više od 200 milijuna života) našao se i naš Joža. Vjerojatno ni sam nije mislio da je pred njim tako velika karijera.

Broj onih koje je dao ubiti, uglavnom bez suda i suđenja, jedva prelazi pola milijuna ljudi. Stoga je zaslužen našao svoje mjesto u knjizi zajedno s velikanima kao što su **Joseph-Desire Mobutu**, **Hideki Tojo**, Pinochet... Moram priznati Jeleni i Tomislavu da su taktički "pametno" izbrali svima obznaniti kako je vrijeme za povratak naše nesvrstane "ljubičice bijele" na Trg hrvatske republike. Države, koja mu je bila toliko nezamisliva da se prosuo poznatom uzrečicom kako će prije Sava poteći uzvodno negoli će Hrvatska postati državom. Toliko nas nije volio ni Herman Goering. S pametnim savjetom javlja se na fejsu **Irena Pfeffer**: "Izbori: Ako je tvoj izbor opet HDZ, SDP, IDS... onda "ostani doma". Možemo i M.B. 365 sigurno nisu moj izbor!

Dobro, odmaknimo se malo od diktatora, ratnih zločinaca i trajnog brojanja žrtava u Jasenovcu. Haj'mo o nečemu što nije sporno i o čemu nema diskusije. Zašto se **Josip Broz Tito** nikada u svom životu nije otišao pokloniti žrtvama u Jasenovcu? Konačno, stalno slušamo kako je to mjesto koje simbolizira toliko izgubljenih života. Mjesto u kojem je ubijeno toliko ljudi da se još danas broji i broji... Trumpovo brojanje glasova na zadnjim predsjedničkim izborima u SAD-u dječja je igra prema brojanju jasenovačkih žrtava od strane **Tvrtka Jakovine**, **Hrvoja Klasića**, **Stipe Mesića**, **Ive Goldsteina**.... Bilo bi već na granici političke perverzije podsjećati na, recimo, **Stjepana Ištvanića** koji je navodno bio "ubijen" 1945. u Jasenovcu, a nakon toga je umro u Zagrebu 1991. Ili rođaka pok. **Slavena Letice** koji je ubijen u Jasenovcu, a umro je u El Shattu u Egiptu.

Ivana Petrović, relevantna i autentična novinarka, davno je predložila da se Jasenovac još jednom raskopa i konačno utvrdi broj

žrtava. Ili je 700.000 tisuća ili 725 pronađenih tijela, bez saznanja jesu li to bile srpske, hrvatske, židovske ili romske žrtve. Tako bi tu Pandorinu kutiju napokon zatvorili. Ipak, bojim se da to ljevičarima i kriptokomunistima ne bi odgovaralo. Tada više ne bi imali čime manipulirati za svoje nečasne potrebe.

Dr. **Franjo Tuđman** je 1995. posjetio Jasenovac, položio vijenac svim žrtvama fašističkog i komunističkog terora.... Ne treba zaboraviti da je "Jasenovac od 1945. do 1948. bio i komunistički logor u kojem su skončali mnogi Hrvati, pripadnici ustaških i domobranskih postrojba, zarobljenih na Križnom putu".

Zašto se na taj potez odlučio ratni pobjednik Franjo Tuđman, a nije zvijezda iz knjige "Stoljeće diktatora", Josip Broz? To ostaje zagonetka. Lijevi "historičari" s Filozofskog faksa u Zagrebu "ne bi se šteli u to mešati". To je kao nekakvo "demokratsko pravo" druga Tita. Obična sprdačina. Tito i njegova demokracija najbolje je opisana u knjizi o diktatorima. U stvari, to je za ljevičarske "historičare" "kisela jabuka". Brojka žrtava u Jasenovcu je u doba komunizma stalno rasla kao alibi ne samo kako bi se zemlji i svijetu pokazao zločinački karakter NDH nego i za licitiranje brojem stradalih kako bi se od saveznika izmuzlo što više dolara i maraka. Znajući pravu istinu o Jasenovcu, Tito se, bez straha da će ga netko prozvati, odlučio na ignoriranje.

Upravo to Titovo ignoriranje je krunski dokaz laži i laganja naših senilnih antifa o silnim tisućama žrtava u Jasenovcu. Većina njih se više ne sjeća ni godine kad su rođeni, ali znaju točan broj žrtava u Jasenovcu. Kad ih pitate koliki je broj žrtava u Domovinskom ratu obično odgovaraju protupitanjem "u kojem ratu"? A koji narod je najviše stradao u Drugom svjetskom ratu najbolje svjedoče brojke o popisu stanovništva prije i poslije rata. U staroj Jugi je 1931. bilo Hrvata 6.085.482, a Srba 6.785.499. Prema popisu u komunističkoj Jugi iz 1948. Hrvata je bilo 5.199.770, a Srba 7.783.046. Brojke ne lažu. Naravno, osim ako ne računaju anifašisti. Tako **Žarko Ivković** citira Tuđmana: "Tito je spriječio Rankovića da se u Jasenovcu postavi ploča o 900.000 ubijenih Srba". U travnju 1996. Franjo Tuđman dao je intervju Večernjem listu, HTV-u, Hini i časopisu Politički zatvorenik i otkrio Rankovićevu ideju da se ukleše u kamen da je u Jasenovcu ubijeno od 600.000 do 900.000 Srba. Ranković je

tu ideju iznio 1965., a Tito ga je odbio i 1966. smijenio na Brijunskom plenumu. Možda je u ovoj povijesnoj crtici zapravo odgovor zašto se Tito nikada nije ni najavio, ni pojavio u Jasenovcu. **Marcel Holjevac** ironizira: "Jednom da se i ja složim s antifama. Kažu da bi cijeli državni vrh trebao biti u Jasenovcu, svi zajedno".

U Večernjaku napokon osvježenje. **Branimir Pofuk** dovodi na stranice osobu koja nije iz Beograda, ni iz Beogradske filharmonije, nego je to popularni, liberalni profa s Filozofskog faksa - dr. Ivo Goldstein. Njegovi stavovi trenutno se razvlače i žvaču kao bonboni za osvježenje. Lijeva medijska falanga čeka mudrosti iz ustiju i pera popularnog liberalnog borca strpljivije nego što čekaju oni u redovima za cijepljenje Astrazenecom. Sve pomalo djeluje skribomanski. Profa se referira na knjigu koja je izašla iz njegove radionice "Hrvatska 1990-2020." Sve je crno-bijelo. Podnaslov: "Neki je dan na sjednici jednog saborskog odbora onima koji su željeli kritizirati neke vladine projekte odbušeno da oni ne vole Hrvatsku pa im je uskraćeno pravo na riječ..." Uzalud sam u Pofukovoj novinarskoj "kobasici" pokušao naći trag o kojem se odboru radilo, tko je kome rekao da "ne voli Hrvatsku". Kao, ti ne voliš Hrvatsku pa kuš! Profa Goldstein se odmah bacio na svoje već klasične neistine: "Podjela na ustaše i partizane od 1941.-1945. bila je jedna od najkrvavijih epizoda u hrvatskoj povijesti, ali je ona dolaskom HDZ-a na vlast bila na izdisaju, prisutna jedino u glavama ostarjelih sudionika Drugog svjetskog rata (poput Franje Tuđmana)..." I tako teče njegov intervju na dvije velike stranice novina. Pozitivci su mu Račan i Sanader, a liberalna demokracija prima "užasne udarce" dolaskom Trumpa na vlast i jačanjem ekstremne desnice. Sve smo to od njega čuli i čitali već stotine puta. ZDS, NDH, grozni Tuđman... Trebalo je malo ubaciti i Kosoricu, **Milu Kekina**, Plenkija pa bi dobili tipičnu Večernjakovu musaku u Obzoru.

Već sam davno shvatio kako se taj najstariji zagrebački list isplati kupovati uglavnom samo zbog Feliksa i još nekolicine hrabrih novinara koji se još nisu "prilagodili" novim vjetrovima s ljevice.

A što ljevičari misle o Franji Tuđmani znaju već i "vrapci na grani", možda čak i grane. Međutim, meni je potpuno jasno zašto ljevičari mrze Tuđmana. Em je stvorio samostalnu Hrvatsku, em je još na

samom početku, na sjednici Predsjedništva HDZ-a 1994. rekao: "Bez NDH, uz koju je bila većina hrvatskog naroda, ne bi bilo ni samostalne Hrvatske". To mrzitelji hrvatske države nikako ne mogu progutati. Stoga je jasno čemu danas služe i Goldstein i Pofuk i Gerovac i Obzor. Jedan se već pokajao. "Naučnik" iz Splita **Ivica Puljak** prosuo si je kantu pepela na glavu i izjavio: "Sramim se i tražim oprost što sam pjevao ustaške pjesme..." Neki "rigidni" desničar odmah mu je napisao na fejsu: "Ajmo, Ivice, zajedno: U tunelu punom mraka, sjaji zvijezda petokraka". Isti Puljak je jednom prije toga "mudro" izjavio kako je prije bio vjernik, ali kad se počeo baviti znanostu prestao je vjerovati u Boga jer to ne priliči znanstveniku. Sirotan nikada nije pročitao životopis nijednog od velikih znanstvenika pa da vidi koliko ih je bilo vjernika.

Djelovanje Goldsteina, Pofuka, Obzora, Puhovskog, 6. ličke, ponovno napuhavanje žrtava Jasenovca, povratak Trga maršala Tita... svi oni i sve to ima jedan sveti cilj koji bi Hrvatske trebao uvjeriti u to da je ovo slobodna država i da ih ne može nitko natjerati da misle svojom glavom ako oni to ne žele. Malo apsurdno, ali u suštini istinito. Odnosom prema Tuđmanu, Domovinskom ratu, Oluji, Vukovaru, HOS-u, pozdravu ZDS, Jasenovcu, NDH... stvara se "novo normalno" na društvenoj i političkoj sceni. S takvim izazovima mogli bi se naći u situaciji da se oformi još jedna Vlada nacionalnog jedinstva... ili stvori politički USKOK..."

<https://direktno.hr/kolumne/sve-dok-se-ne-odrekne-tita-i-njegova-nasljeda-ljevica-ce-u-hrvatskoj-gubiti-izbore-230637/>

Vidimo da i Hodak spominje prof. Goldsteina. Kao da nam i on poručuje kako je knjiga „Vladimir Mrkoci“ ugledala svijetlo dana u pravo vrijeme.

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26011-knjiga-vladimir-mrkoci>

**“POKVARENI ČETNICI”,
DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN

KOČANIZMI 2020.

(diptisi/ triptisi/ kvatriptisi/ kvinteptisi)*

(...)

4

Sve si ih pustio u sobu a svi ti upropašćuju život/ i amerikani i kinezi i rusi o i englezi u tom prokletom sokoćalu/ gasi gasi gasi kompjutor i televizor spasi dušu svoju/ ali reci još pokoju dok možeš

zavlače ti se u kožu pa i ispod kože o kojoj se još ništa ne zna/ u ljudskoj koži se taloži sav i svega tije/ ali dermatolozi su u sporednoj ulozi/ psihijatri tek u tehničkoj su ekipi gdje sve kipi od bijesa dijagnosticiraju stres/ u glavnoj ulozi su luđaci/ yes o yes o yes

gospon trump a zakaj vam je odprt šlic/ first america/ niti ne očekujemo da znate gdje se nalazi hrvatska/ mic-po-mic vse bu jasno premda nažalost kasno

21/5/2020.

(...)

15

ne pripadaš i nisi ali jesi i moraš biti/ u genima svi tvoji oduvijek su hodali svijetom uzpravni i uznositi

i kad si svačiji svoj si i nov/ glasan i mnogoglasan nacionalan i klasan od pravde i pravice/ horvatskih klesan

ne ni virusov plijen/ moguće jedino njen

31/5/2020.

*Već prije Svjetskog festivala avangardnog pjesništva u Parizu, u lipnju 1981., gdje se nisam osjećao avangardistom, nego slučajnim sudionikom, francuski su avangardisti već bili tiskali poobsežne primjerke časopisa DO(C)K, od kojih sam dva broja posjedovao i u kojima je tiskana „poezija poslije riječi“ („la poesie après le mot“). Bile su to iste one „črte i reze“ koje možemo naći u pračovječjim špiljama ili kojima su se služili praslaveni prije pokršćavanja i prije pismenosti: „črtami i rezami pisahon pogani sonšte“.

Time su, dakle raznim oblicima grafičkih izkazivanja, ili „pjesništvom poslije riječi“, francuski avangardisti zapravo zatvorili evolucijski krug: vratili su pjesništvo na ono i onakvo kakvo je bilo „prije riječi“!

Dogodilo se to, znači, u drugoj polovini 20. stoljeća u Parizu, u jednom od najvažnijih središta zapadnjačke književnosti, u gradu u kojemu su stvarali Charles Baudealare i moj prijatelj François Villon, „školarac s lijevih vješala“ (1431.- 1463.)

Ako su se pjesnici, avangardisti, mislioci, vratili na početak evolucijskoga kruga, ne čeka li to i sve ostale, čitavo čovječanstvo? Ili će se čovječanstvo osloboditi sebe, međusobnih ratova i istrebljenja, te će nastupiti era suživota i nadzora prekomjerna razmnožavanja!? U tomu slučaju, Trump, aktualni predsjednik USA, mogao bi biti najvažniji „avangardist“: opire se svakom ratovanju!? Tada nisam tako, nisam tada nikako o tomu razmišljao; to mi se nametnulo u misli tijekom oblikovanja „Kočanizama 2020.“ Njih ne držim avangardnima, ali stanovitim stances, inspiration séuriese, to jest ozbiljnom temom, to svakako; očito je. Otvara i neke nove poetičke i akribijske mogućnosti; i to mi se čini očitim.

Na Festivalu avangardnog pjesništva 1981. u Parizu, svatko od sudionika imao je svoj nastup, u pravilu neku dosjetku, a bilo ih je izvrsnih, npr. vokalna izvedba Bethovenove glasbe, samo samoglasnicima i suglasnicima, ali bilo je i koječega drugog. Ona vojvođanska Mađarica recitirala je gola na pozornici, a onaj mladac i New Yorka onomatopejski je i vrlo zanosno dočaravao muško-muški snošaj itd. itsl.

Da bih se nekako uskladio sa svjetskim avangardistima, odklonio sam u Zagrebu prevedene na francuski dvije-tri svoje pjesme te ad hoc sročio drugačije dvije-tri pjesničke skladbe koje sam nazvao "poliglot art".

Naime, bile su sastavljene od manje-više svima poznatih riječi i sintagmi, uzvika i sličnog iz engleskog, francuskog, ruskog, njemačkog, španjolskog, talijanskog, latinskog i hrvatskog jezika. Pokušao sam ih tako složiti da imaju neki ritam i poneku satiričku žaoku. Latinske, a osobito hrvatske riječi možda nitko i nije razumio, ali nije ni trebao.

Recitirao sam to s pjesničkom braćom u velebnom arhitektonski avangardističkom Centru Georges Pompidou u središtu francuske prijestolnice. Međutim, budući da sam imao samo manuskript, negdje sam ga zametnuo, nestao je, nisam sve to kasnije niti spominjao. Jedino do čega mi je uistinu bilo stalo, to je, u trojednom boravku tamo, zavirivati u kojekoje kutke Pariza, u brojna mala kazališta, poslije čega sam u novinama, časopisno i u knjigama objavio poveći putopis „Paris, Paris“ i drag mi pjesničko-prozni ciklus „U Parizu“.

Na sve to vratili su me „Kočanizmi II.“ kojima sam naknadno dodao godinu nastanka. Naime, tu su spontano uzkrsele neke latinske ili engleske izreke od nekada ... Ranije napisani „Kočanizmi“ (upravo objavljeni i u mostarskom časopisu „Motrišta“ 111-112/o. g.) potpuna su opreka ovima, doslovno intimni i osobni; stoga i takav naslov, jedini istinit.

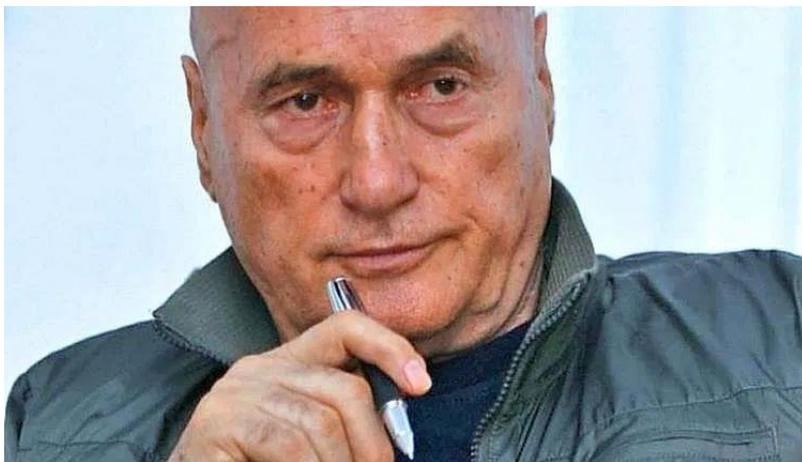
Hrvatski književnici u svojem stvaralaštvu, kao što znamo, služe se trima narječjima, čakavskim, kajkavskim i štokavskim koji zajedno čine jedinstveni hrvatski jezik, leksički među najbogatijim jezicima uopće. Kajkavski ušivci (entrefilet) u štokavski imaju ulogu da selo dodatno djeluje „selski“, makar bilo i ono veliko, svima nam zajedničko „globalno selo“.

** Prvi na svijetu Hrvati su podigli spomenik Lavu Nikolajeviču Tolstoju (Selca na Braču): kulturne, gospodarske i političke veze Hrvata i Rusa historijski su dubinske, istinski uvjetovane, spontane i brojne. Osobno, često uzdahnem: „Da nam Bog da nekoga našega Putina!“ Ali, nema ga. Prijatelj, naj biti zgubljen, morti se bu rodil i došel nam morti bu i spasil nas bude od nestajanja!“(smk)

MARKO JURIČ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

**HODAK: ‘PAZITE ŠTO GOVORITE! DA NE
BISTE PROŠLI KAO MARKO JURIČ...’**

10/04/2023

Sretna smo država. Bez ozbiljnih problema. To nam potvrđuju i naše poučne i mudre poslovice.

Sva sublimirana mudrost naših naroda i narodnosti govori sve o nama. Ponos izbija iz mene kad netko digne kažiprst, nakašlje se i pouči društvo: “Bolje je živjeti sto godina kao bogat, nego tjedan dana kao siromah...”. Tronut sam i ganut kad nas netko rezolutno uvjerava: “da je bolje biti bogat i zdrav nego siromašan i bolestan”. To su mudrosti koje ostaju trajno s nama, koje nas formiraju... Ima svijetlih primjera i u stranca: “Tko ne jede rižu – ostaje gladan”, mislio je Ho-Chi Min. Zato je i dobio Nobelovu nagradu s Henryjem

Kissingerom. Mudra je i ona kineska narodna poslovice: “Onaj tko postavlja pitanja je budala pet minuta, a onaj tko pitanja ne postavlja, ostaje budala zauvijek”.

Zašto me danas spopala ova provala “mudrosti” i to baš u uskršno vrijeme? Naime, dva dana je imenovanje novog trenera Dinama medijski okupiralo Lijepu našu. “Biš-ća” Bišćan! Ma koja recesija, koje cijene, uskršnje košarice, svi samo divane o novom treneru. Nitko nije ostao “budala zauvijek” pa da nema svoje mišljenje o toj prevažnoj temi našeg nogometa. Svi se pitaju, svi se križaju, neki i s tri prsta... Ante Gugo, u stilu Milene Dravić “ah, taj fest pašću u nesvest”, razmišlja kakav je to čovjek Bišćan koji izjavljuje da mu je važnije biti trener Dinama nego selektor U-21 selekcije. Ante pruža punu podršku Anti Čačiću uz poznatu parolu “dabogda sve izgubio”. Čemu žurba? Đava odnija prišu. Bit će vremena za zaključke i procjene. Igor Bišćan je tvrd momak. Ako treba fizička snaga, ako pamet i uspješnost, on to sve ima. Nije kmečav, ne cvili. To što je iz Dinama prodan u Liverpool govori pozitivno o njemu kao igraču. Bio član ekipe kad je Liverpool osvojio Ligu prvaka. K'o trener je do sada bio čisti “prosjek”.

Kao takav “prosjek” uveo je kvartovsku ekipu Rudeša od prve u prvu ligu. U susjednoj (nesvrstanoj) Sloveniji osvojio je kup i prvenstvo, a u (europski svrstanoj) Hrvatskoj s Rijekom kup i drugo mjesto u ligi. S mladom U-21 selekcijom, koja će uskoro morati promijeniti ime, plasirao se na Europsko prvenstvo... Po vječnim hrvatskim kritičarima, uz sve što je do sada postigao, Bišćan bi trebao pričekati bar još 10-20 godina da postupno napreduje i tada bi po njima možda zaslužio da preuzme Dinamo. Međutim, on ide “grlom u jagode”. A njegova dojučerašnja selekcija U-21 morat će, nakon izmjene Prekršajnog zakona, promijeniti ime – selekcija YU-21. Drugovi, zar smo se za to borili od 1941. do kolovoza 1995. g?

Dok ovo pišem, **Livaja** je već zabio. Čestitke! Jedan čovjek – momčad!!

Sve je išarano NDH-zijom

Pred nama je uzbudljiv kraj borbe sjevera i juga. U Američkom građanskom ratu od 1861-1865. g. pobijedio je sjever. Kad se napokon klupko raspredje u HNL-u, a strasti slegnu, dočekat će nas

novi novelirani Prekršajni zakon. Samo dobro situirani Hrvateki moći će sebi priuštiti pozdrav ZDS. Reda mora biti. Gdje se god okreneš sve trešti od ZDS-a, sve je išarano NDH-zijom. Diljem zemlje rasprodane su dvorane i Arena u kojima odzvanjaju “Evo zore, evo dana”, slavi se Jurua i Bobana, a Thompson i njegove “Čavoglave” krešte u Pulsskoj areni... Nije problem crvena zvijezda i kokarde već je problem znakovlje HOS-a, legendarne postrojbe pobjedničke Hrvatske vojske. Za pozdrav ZDS kao sastavni dio Thompsonovih “Čavoglava” postoji pravomoćna presuda Visokog prekršajnog suda o njenoj zakonskoj i društvenoj opravdanosti, jer je dio ratnog pozdrava jedinica HOS -a. Ma sad sam pretjerao... Izvinjavam vam se, drugovi! Skoro sam zaboravio da je Domovinski rat bio u biti “antifašistički rat” protiv svih koji su narušavali “bratstvo i jedinstvo” naših naroda itd. itd... I tako moji Hrvateki, od ratnih pobjednika završite kao “sakupljači perja”. Vikni ZDS i pripremi 5000 ‘evra’. Tko može, tko voli, nek’ izvoli!

Ravnoteža se nametnula sama od sebe. Ulice čekaju Milku Planinc, a Tuđmana se više ni ne spominje, osim na saborima HDZ-a. Koga boli glava za Franju Tuđmana i što je on govorio...

Ovako je sve počelo. Pećinski čovjek pita svoju ženu: “Hoćemo li voditi ljubav?”. “Ne!”, odbrusi ona. “Zašto ne?”, pita zbunjeno čovjek. “Nemam volje!”, procijedi žena. Pećinski čovjek je udari toljagom po glavi pa je opet upita: “No, hoćemo li sada voditi ljubav?”. “Ne!”, povika žena. “Zašto sad ne?”, pita čovjek. “Boli me glava!”, zaključa žena. Ako ćemo ovaj vic pogledati u malo širem kontekstu zaključak bi glasio: Hrvatsku nikada ne boli glava!

Lov na Trumpa

Bolje se zamjeriti fašistima, ljudožderima i mafiji nego liberalima. Počeli su lov na Trumpa. Velika i mala porota, otisci pristiju, policija na ulicama New Yorka... Liberalna i slobodarski SAD je došao, kartaški rečeno, na štih. Trumpov krimen je zaista neoprostiv. Zamislite, imao je “odnos” s prostitutkom i platio joj navodno da šuti o tome u medijima. Liberalna Amerika je zgrožena. Nema više heroja. Zadnji je bio Bill Clinton i romantična ljubav zvana Monica Lewinsky. Popularno nazvana “pušačka priča” iz Bijele kuće. Tada je nacija bila ponosna na svog Billa. I to s pravom! Kao i na Johna

F. Kennedyja i Marilyn Monroe. Za sve njih platit će sada žilavi republikanac Donald Trump. On nije pastoralni demokrat nego vulgarni republikanac. No potez vrljih demokrata postao je kontra produktivan. Ovim nervoznim činom i povlačenjem Trumpa po sudovima, on je po anketama utrostručio svoju prednost u odnosu na senatora DeSantisa, svog protukandidata za Bijelu kuću. Trump k'o Trump, sruše ga na pod, a on s poda uzvraća udarce.

Prisjetih se knjige Roberta Torrea, zagrebačkog psihijatra: "Ima li života prije smrti?". Nakon uvođenja eura i ovih poskupljenja odgovor je jasan.

Do novih izbora još će dosta Save proteći uzvodno, ali se polako pozicioniraju "naši i njihovi". Goranka Jureško osvijetlila je u Jutarnjem "njihove": "Vječiti politički talenti kreću u izbornu zbunjivanje, prodajući nepostojeće vrline i krijući mane!". To je u načelu točno, ali u furioznom finišu naša je Goranka izdvojila svoje "favorite" – šibensko-kninskog župana Marka Jelića i "vječnog političkog talenta" Damira Vandelića. Ovaj zadnji joj "ide na živce". Posprdno ga zove "Ja" jer svaku rečenicu počinje s "Ja". Možda se razočarala i ide joj na živac jer je pomislila da to "JA" znači Jugoslavenska Armija, a ne da je to samoreklama. "Ja pošten, domoljuban, dobar, pametan...". Goranka se prisjeća kad je Vandelić, kao šef Fonda za obnovu Zagreba, prošao po modelu "kako došo – tako o'š'o". Dakle, Vandelića nikada u životu nisam ni vidio uživo niti sam o njemu pisao. Znam samo da je bio dragovoljac Domovinskog rata, da je bio zarobljen i da su ga "naše manjine" u kninskom zatvoru debelo mlatile i mučile. I to je sve.

S takvom biografijom Vandelić ide Goranki i Jutarnjem "na živce". A Goranki i njenoj 6. Ličkoj puno toga ide na živce. Puno toga i ne ide. Recimo, veseli ih što će Milka Planinc dobiti ulicu ili park, što će se vratiti trg osobi koja je 1972. g. bubnula da će Sava prije poteći uzvodno nego li će Hrvatska postati država. I dobro je Goranka zaključila: "Tko preživi 2024. pričat će". Koliko je samo takvih koji su bili u ratu, zarobljeni i mučeni, a sada su na margini društva jer idu ljevičarima na "živac"?! A Vandelić bi mogao dobro proći na idućim izborima pod uvjetom da ne prizna na kojoj se strani borio.

Na redu je akcija EU-tužiteljstva. Nova uhićenja u Rijeci i Međimurju zbog zloupotrebe novca iz EU-a. Jedan od osumnjičenih

se pokajao zbog krađe nekih 500.000 eura koji mu se stavljaju na teret. Javlja se i drugi građani koji bi se rado pokajali i za puno manji iznos.

Nezgodna vijest za razvoj turizma. Uz ceste prema moru nema WC-kabina, ali zato u svakom grmu čuči mina.

Ante Tomić podsjeća na Chucka Norrisa. Mlati sve oko sebe. Navodno se sprema preskočiti Dunav po dužini. Čim ponovno dođe u Beograd. S visine od skoro dva metra lansirao je sjajnu analizu koja glasi: “Poremećenim osobama je poziv svećenika odličan izbor. Što god napravili, biskupi i katolička štampa naći će neku lijepu riječ za njih”. Naravno, “poremećeni” su samo katolički svećenici. “Sveštena lica” i “popovi” su senzibilni i puni brige za ono što se na Dinari sjaji. Pridružio se našem Anti i Zoran Šprajc. To su likovi koji cijene papu Franju, ali katolicizam i njegovo svećenstvo ne podnose. Tko je tu poremećen, veliko je pitanje. Na njega postoje različiti odgovori još od vremena Jakova Blaževića i suđenja Stepincu. Da bi Stepinac mogao biti proglašen svecem, mora mu se pripisati barem jedno čudo. Recimo, da mu Srbi, Židovi i svi drugi kojima je pomagao u doba rata, ljudski zahvale. No takva se čuda se u praksi rijetko događaju. Uglavnom, hajka na hrvatske svećenike temelji se na lovačkim pričama...

Proteste oko Đakova protiv katoličkih svećenika nadzire i konjički policijski odred pod geslom: “I mi konje za frku imamo”.

Jurič je, za razliku od Tomića i Šprajca, zapamtio izvještaj SOA-e Zanimljivi pravosudni triler u Zagrebu doživio je novinar **Marko Jurič**. Davno je Sigurnosno-obavještajna agencije izašla u javnost s priopćenjem u kojem se upozorava na snažan porast četništva u Lijepoj našoj. Marko Jurič je, za razliku od Tomića i Šprajca, to pročitao i zapamtio. U jednoj emisiji je i obradio tu temu na način koji je zgrozio liberalno orijunašku-medijsku falangu. Aludirajući na pjevanje pjesama o četničkom popu **Đujiću** od strane našeg dragog **Porfirija**, Marko Jurič je “popušio” deset mjeseci uvjetne kazne zatvora zbog “govora mržnje”. Govor “ljubavi”, koji nam šalju Šprajc i Ante Tomić, Marko Jurič tek treba savladati i primijeniti u praksi. Kako bi lijepo i sugestivno i s puno ljubavi rekao naš Zoran: “Gospodo svećenici, biskupi, nadbiskupi... “jeb**e svoje žene i

svoje kolege, je**te sami sebe... “. Stari strahovi, stare mržnje i svemoćna SPC. U Hrvatskoj svoje crkve imaju budisti, scijentolozi, ali nema šanse da hrvatski poltroni dozvole Hrvatsku pravoslavnu crkvu. Jok! Ministarstvo uprave i pravosuđa ne priznaje odluku Visokog upravnog suda po kojoj hrvatski pravoslavci imaju pravo registrirati HPC. Još pred sto godina postojala je Hrvatska pravoslavna crkva, a danas ne smije. Ali tada nije bilo našeg Pupija... Bravo Pupi! Davno si već trebao biti proglašen za Hrvata godine.

Sjećam se svojedobno nagrađenog filma **Vinka Brešana** “Svjedoci”, koji je nagrađen u Puli i kojim su bili oduševljeni **Jurica Pavičić**, Ante Tomić, **Vedrana Rudan**... Tema je bila ubojstvo jedne srpske obitelji u Osijeku za vrijeme Domovinskog rata. Film je odmah, nakon pobjede u Puli, dobio pozive da sudjeluje na brojnim festivalima u inozemstvu.

U Valjevu, Čačku, Gornjem Milanovcu, Zaječaru, Arandelovcu, Nišu, Aleksincu, Pančevu, Zemnu, Kragujevcu, Prokuplju... “Zainteresovana” su bila i druga belosvetska mesta. Koliko je hrvatskih obitelji ubijeno u Domovinskom ratu i koliko je filmova snimljeno o tome? NI jedan!!! Što se filmske umjetnosti tiče, tu su naše komšije sto svjetlosnih godina ispred nas. Sjetite se samo sjajnog Šijanovog filma “Tko to tamo peva...”. Vukovar je naš “Alamo”, ali tko će ga snimiti. Brešan? Pa da prođe kao Marko Jurič...

Najavljeno poskupljenje vode daje naslutiti da ćemo u opće siromaštvo ući i vodenim putem.

No da sve ne bi bilo tako crno i zeznuto, došao je najveći kršćanski blagdan Uskrs. Iako nas vrijeme baš ne služi, nadam se da ćete ga proslaviti kao da kod nas nema inflacije cijena. Neka vam je svima blagoslovljen i radostan Uskrs!

Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-pazite-sto-govorite-da-ne-biste-prosli-kao-marko-juric/>

**Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I
'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**ŠTO ĆE SE DOGODITI AKO GRAD
VUKOVAR NE POSTUPI PO KOMANDI
'ČASNOG' SUDA?**

15/07/2019

“Dosta je bilo pukih obećanja Srbima u Vukovaru“ prenosi Večernjak od 13. srpnja. Vjerojatno zato što su suci Ustavnog suda savršeno svjesni kako taj sud nikada ne bi vidjeli da nema politike. Stoga su svjesno skrenuli svojom presudom u politički prostor. To je za svaku pohvalu jer napokon javno priznaju kako su duboko svjesni da su samo zahvaljujući politici i došli na Gornji grad (Ustavni sud).

Treba biti samo strpljiv pa će Selanec, Kušan, Abramović, Antičević... u nekoj budućoj presudi tog Suda početi ozbiljno i dijalektički razmišljati i o jednoj blažoj varijanti SAO Krajine. Obećanja se moraju ispunjavati. Pitanje je samo tko je kome što obećao? Možda je Ustavni sud u ovom sastavu nekome doista nešto i obećao. Vukovarci sigurno nisu!

Naime, Sud obvezuje Gradsko vijeće Vukovara da već u listopadu ove godine postupi u skladu s izmjenama Statuta i o tome mora obavijestiti Ustavni Sud. Evo nam još jedno parapolitičko tijelo koje prijeti Vukovarcima. Što će se dogoditi ako grad Vukovar u listopadu ne postupi po komandi “časnog“ Suda? Hoće li Sud po kazni zabraniti ćirilicu u Vukovaru, a latinicu u Borovom selu? Cijeli život su nas učili o Sutjesci, Jajcu, Neretvi, Drvaru, a o bitkama za

Vukovar, Dubrovnik, Zadar, Šibenik, Karlovac, Gospić podučava nas danas Ustavni sud RH kroz ovakve presude.

Gradonačelnik Vukovara Ivan Penava “reagovao je retrogradno“ i poručio kako se odluka Ustavnog suda neće poštivati sve dok se ne budu ispoštivala prava stradalnika Domovinskog rata. Naglasio je da su “temeljne vrijednosti Ustava RH pravo na život, ljudsko dostojanstvo i ljudsku slobodu“. Upravo su ta prava bila zgažena velikosrpskom agresijom na Vukovar. Sjetimo se samo masovnih ubojstva, mučenja, zatvaranja, silovanja, odvođenja u srpske koncentracijske logore više od 30.000 tisuća hrvatskih građana. Što je s njihovim ustavnim pravima, pravima silovanih žena, članova obitelji ubijenih, što je s “nestalima“?... Odlično je Penava poentirao ukazujući na ideološko sljepilo “časnog“ Suda i ustvrdivši da su prvo na redu prava iz 1991. godine, a tek onda prava iz 2017. ili 2018.g. Kako to da Ustavni sud nije upozorio Vladu RH na dužnost da 30.000 robijaša koji su bili zatočeni u srpskim logorima nakon pada Vukovara dobije satisfakciju? Onima koji su tamo mučeni, ubijani i premlaćivani mjesecima? To je bilateralni problem Vlada Hrvatske i Srbije, a ne pitanje privatnih tužbi logoraša pred srpskim sudovima. S obzirom na naglašavanje ljudskih sloboda u Ustavu RH, to je pravno relevantno pitanje za suce ovog Ustavnog suda?

Je li se ikada itko od sudaca tog Suda zapitao kako je moguće da oni koji su bili gospodari života i smrti na Ovčari, sajmištu i u bolnici danas rade u vukovarskoj policiji, gradskim službama i drugim javnim institucijama, a da ih nikada nitko nije pozvao na odgovornost za sva zlodjela koja su činili nad hrvatskim stanovnicima Vukovara? Je li im ikada pravno zasmetalo da žrtve svakodnevno susreću svoje nekažnjene silovatelje na ulici? Dobro, slažem se, to nije zgodna tema za suce našeg Ustavnog suda. Oni se bave samo pločama!

Ovaj Ustavni sud ne može izbjeći svoju sudbinu

Ipak, tema za njih je moj predmet koji je, naravno, ukinut. Notorni Saša Blagus je u Novom listu napisao za mog klijenta prof.dr.sc. Josipa Jurčevića da se radi o “notornom manipulatoru i ideologu hrvatske inačice fašizma“. Ni manje ni više. Sudovi su sudili u korist

Jurčevića. Ustavni sud smatra da sudovi za osuđujuću presudu Blagusu moraju imati "iznimno ozbiljne razloge". Zamislite da netko napiše za nekog od ovih sudaca Ustavnog suda da je manipulator i boljševik, koje bi se ljevičarsko kokodakanje dogodilo. Kako bi se zgranula big mama Anka Taritaš Mrak, što bi sve osvanulo u Večernjakovom Obzoru, što bi napisao Antonie Tomić, a Neno Stazić bi vjerojatno samo promrmljao: "Jesam li vam ja rekao.. loše i šlampavo obavljen posao 1945. godine".

Odbijena je i tužba Marka Franciskovića koji je osuđen platiti 30.000kn Goranu Radmanu jer ga je na YouTubeu nazvao suradnikom KOS-a. Sud smatra "da to nije bilo u kontekstu javne rasprave niti je dokazao istinitost". Analogno tome "časni sud" vjerojatno smatra da je naš Saša Blagus, nakon javne rasprave, dokazao da je prof. Jurčević "notorni malipulator" fašistički ideolog. To je barem u ovakvoj Hrvatskoj lako dokazivo. Dovoljno je da to napišeš i pošalješ, recimo, Novom listu, a oni to objave bez rasprave. Javne... Ovaj Ustavni sud i da hoće ne može izbjeći svoju povijesno-političku sudbinu.

Baš sada kad je Dalija Orešković bolno kriknula: "Kandidiram se, ne mogu sve ovo mirno gledati", misleći valjda kako se sve lakše gleda s Pantovčaka, Ustavni sud dodaje lagani impuls njenoj kandidaturi i prihvaća ustavnu tužbu Tomislava Karamarka. Svojedobno je odluka Dalijinog povjerenstva koštala Karamarka mjesta potpredsjednika Vlade. Tu su odluku potvrdili Upravni sud u Zagrebu i Visoki upravni sud. Onako usput rečeno, neki od sadašnjih sudaca Ustavnog suda bili su i nekadašnji suci upravnog suda koji su "nagazili" Karamarka. Sad su sve te odluke odletjele u povijest i sve kreće od nule. Dalija je sa sjetom u očima izjavila da je zabijen zadnji čavao u lijes Povjerenstva za sukob interesa. Tko je zabio prvi čavao nije nam barem za sada otkrila.

Dobro kažu Arapi: "Ponekad nas sudbina snađe na cesti kojom smo išli da je izbjegnemo"

Dva su "zgodna" povijesna datuma – 10. travnja i 10. srpnja. Dana 10. travnja 1941. godine osvanula je crna i tamna endehazija, a dana 10. srpnja 1949. godine službeno je počeo raditi legendarni Goli

otok. Dana 9. srpnja 1949.. godine, iz svih krajeva neprežaljene Juge bilo je dopremljeno na Goli otok oko 1200 političkih zatvorenika “naše zemlje ponosne“. “Svečano“ otvaranje dogodilo se 10. srpnja 1949.. godine. Zlobni krkani kažu kako je na otvaranju pjevao mješoviti zbor 6. ličke i 11. dalmatinske brigade uz dirigentsku palicu maestra Aleksandra Rankovića. “Klasne neprijatelje“ navodno je dočekao veliki transparent dobrodošlice: “Dobro došli!“ i ”Nikada s Golog ne o’šli!“.. Neki i nisu “o’šli“, a neki i danas evociraju slavne dane kad su energično i prkosno u odsudnim trenutcima Staljinu rekli – da!!!

Irinej nas podučava da su katolički svećenici u Jasenovcu pobili milijun Srba. Valerijanov memorandum SPC tvrdio je da su do kraja lipnja 1941. godine Hrvati pobili 100.000 Srba. Krajem srpnja taj je broj već bio narastao na 180.000 Srba, a krajem rujna bio je čak 350.000 tisuća. Sada se očekuje premijera filma o Diani Budisavljević s tezom da je u NDH “zaklano“ 750.000 tisuća nevinih i razoružanih Srba. Usput se prikazuje i kako je Diana spasila od sigurne smrti 10.000 srpske djece. Još se jedino zna je li to onih 10.000 za koje je naš Pupi 1991.. godine tvrdio da ih je Tuđman prekrstio. Naravno, kada se laže onda neka to bude i masno. Dok istina navuče gaće, laž obide pola zemaljske kugle.

Jednostavan uvid u popis stanovništva prije Drugog svjetskog rata i nakon “oslobođenja“ otkriva tko je u tom ratu pretrpio veće gubitke. Treba uzeti u ruke sjajnu knjigu Stjepana Loze, “Ideologija i propaganda velikosrpskog genocida nad Hrvatima“ pa na 736 stranica pročitati kako Lozo detaljno i dokumentirano piše o Koritskim jamama i svim jamama koje su bile pripremljene Hrvatima. Velikosrpske snage dočekale su pripremljene kako vrijeme pada Kraljevine Jugoslavije tako i vrijeme pada komunizma 1989.. godine. Naoružane do zuba i uz snažnu propagandu SPC-a o genocidnosti Hrvata. Posljedice te industrije smrti nakon 1945. godine još danas se otkrivaju.

Ovih dana provodi se još jedno iskopavanje u dvorištima Učiteljske škole u Savskoj cesti u Zagrebu. Bojim se kako iskopavanja vjerojatno nikada neće ni prestati. Naravno, nitko ozbiljan ne očekuje da Goran Gerovac, Ante Tomić, Jurica Pavičić, Nenad Stazić, Boris Vlašić, Roby Bajruši, Branimir Pofuk i slični ikada

uzmu Lozinu knjigu u ruke. No, ta knjiga ionako nije pisana za okamenjene jugo nostalgičare. To je knjiga za konačnu spoznaju prave istine o komunizmu i velikosrpskom genocidu nad Hrvatima. Stvarno je bilo vrijeme za takvo djelo.

Voltaire je jednom napisao: “Opasno je biti u pravu u stvarima u kojima su nadležne vlasti u krivu“

U Hrvatski sabor stiže veliko pojačanje Nenadu Staziću – Ivan Klarin, načelnik općine Tisno. Bit će vruće i “tisno“ na lijevoj strani sabornice. Klarin je inače “poznati“ ustavni stručnjak opće prakse. Začudo, usprkos toj ”stručnosti” još nije postao sudac Ustavnog suda. Dobro bi došao ovom sadašnjem sastavu. Lani je taj ljevičar odbio zahtjev za ustupanjem općinskog prostora kako bi se održala prezentacija knjige akademika Josipa Pečarića jer je naš ”ustavni stručnjak”, analizirajući sadržaj knjige, “naišao na teze koje nisu u skladu s preambulom Ustava RH“.

Knjiga se zvala “Thompson – pjesmom za Hrvatsku“. Već iz naslova Klarinu je s ustavnopravnog aspekta sve bilo jasno. Akademik Pečarić mu je na to odgovorio: “Nevjerojatno je da vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu – provodite li vi Memorandum SANU 2?” Naš Ivan istaknuo se kao crvena muha u čaši mlijeka i po reakciji na pojavu prijetnje smrću biskupu Košiću, ustvrdivši da biskup Košić “namjerno iritira hrvatsku javnost“. Tu je naš Ivan u pravu. Sve koji “namjerno“ iritiraju hrvatsku javnost treba ubiti. To su metode ljevičarskih demokrata, a što se tiče hrvatske javnosti, ona će prije ili kasnije doznati da je bila iritirana.

Jedan moj klijent, Ante Kulušić, tužio je našeg ustavnog “stručnjaka“ za kazneno djelo klevete prije nekoliko godina. Međutim, Klarin do sada nije vidio suda. Najprije je zatražio promjenu mjesne nadležnosti pa je predmet po načelu ekonomičnosti preseljen u Šibenik. Do sada se “hrabri“ načelnik nije pojavio ni na jednom od brojnih ročišta. Tek tada je sud napokon donio odluku da ga se na sljedeće privede putem policije. E, sad se u Ivanu probudio duh budućeg suca Ustavnog suda pa je u roku odmah aktivirao svoj saborski mandat tako da će ga ubuduće zaštititi od privođenja imunitet saborskog zastupnika. I tako će naš Klarin

pobjeći kako od odgovornosti po privatnoj kaznenoj tužbi Ante Kulušića, tako i od 87 prijava raznim inspekcijama koje su protiv njega podnesene zbog njegove obiteljske tvrtke, kojoj je, osim turističko-ugostiteljske, jedna od djelatnosti bila i pogrebna oprema. Ali za druge, ne za Ivana. Očito će još dugo Općinski sud u Šibeniku čekati na Ivana, vjerojatno do zastare. Za Ivana Klarina stvarno ima života prije smrti. I njegove i biskupa Vlade Košića.

Kao što je rekao Mahartma Gandhi: “Oklo za oko i na kraju će cijeli svijet biti slijep“

Naišao sam u ”Dnevno hr.” na zgodnu vijest. Nakon skoro trideset godina Varaždinske Toplice su preimenovala Ulicu maršala Tita u ulicu Franje Tuđmana. Brzi su naši Zagorci. Ljudi se uvijek pomalo pitaju kako to da u Hrvatskom zagorju nema rata. Stari desničarski cinik prof. Žukina, moj teniski partner, lakonski odgovara: “Zato jer tamo nema ni Srba ni Hrvata”. Osim Maršalove ulice “nastradala” je i Ulica 32. divizije JNA koja je preimenovana u Ulicu 104. Brigade Hrvatske vojske, Ulica Martina Puštaka, prvoborca, po novom je Ulica grada Vukovara. Naravno, sve to može samo ako to Ustavni sud ne poništi. Trg slobode zvat će se Trg svetog Martina. Gradonačelnica Varaždinskih Toplica Dragica Ratković iz HSLS-a još je pred dvije godine izjavila da ima hitnijih stvari od preimenovanja ulica. Protiv promjena naziva ulica bili su vijećnici Reformista koji smatraju da bi bilo bolje graditi dječje vrtiće. Jaka reforma! Skoro revolucionarna. I tako su naši Zagorci skromno i u tišini, u primjerenom brzini od 30 godina, zamijenili maršala generalom.

Abraham Lincoln je jednom rekao: “Skromnost bi morala biti vrlina onih koji nemaju drugih vrlina“. Makar se s njim ne slažem, dobro zvuči!

Mnoštvo predsjedničkih kandidata i medijski dinosauri

Svaki dan jedan novi predsjednički kandidat ili kandidatkinja. Uz ove etablirane i one neočekivane svoju progresivnu kandidaturu najavio je i Dejan Jović, popularni savjetnik, dekan, antifa, analitičar. Čovjek misli da mu je – sada ili nikada. Jedva čekam da

u kampanji ponovi slavnu izjavu kako se na referendumu o hrvatskoj samostalnosti samo 11 posto glasača izjasnilo za hrvatsku samostalnost. Ako može Dejan s ovakvim referencama, pitam se zašto ne bi objavila svoju kandidaturu, recimo, i Karolina Vidović Krišto. Žena ima podršku od oko 100.000 "prijatelja" na fejsu, ne računajući onu i na drugim off-medijima. Ne lobiram ni za koga već samo ističem tko se sve kandidira i tko bi se mogao kandidirati zbog podrške na društvenim mrežama.

Uostalom, primjer Trumpa govori o snazi društvenih mreža. Ne samo u Americi nego i kod nas tiskani mediji kao Jutarnji, Večernji, Slobodna, Novi list itd. postaju pomalo dinosaurusi čiji medijski utjecaj kopni iz dana u dan. Još je "vruće, toplo" ljeto, ali prosinac se polagano i tiho približava pa ćemo imati prigodu vidjeti i čuti sve što kandidati i kandidatkinje za predsjednika(cu) republike imaju da reći i pokazati. Čak i ono što ne bi željeli da vidimo i znamo.

Anatole Francois je jednom rekao: "Kandidatima se zamjera što govore sami o sebi. Međutim, to je ipak predmet o kome mogu najbolje govoriti".

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

RUSKO-SRPSKA PETA KOLONA DJELUJE U HRVATSKOJ PUNOM PAROM

04/04/2022

Pomalo je pretenciozno pa čak i narcisoidno citirati sam sebe. Ipak ću to ovaj puta učiniti. Pronašao sam jednu svoju raniju kolumnu, staru više od tri godine, u kojoj postavljam sam sebi retoričko pitanje.

Uglavnom, pitanje je glasilo otprilike ovako: što će se dogoditi ako se “ruski medved” probudi i krene na zapad. Kako će EU demokracije reagirati? Hoće li odgovoriti poplavom “parada ponosa”, verbalnim egzibicijama bez konkretnih političkih poteza, imenovanjem ne samo žena na mjesta ministrice obrane u zemljama EU-a nego i žurnim imenovanjem žene na mjesto glavne tajnice NATO-a. Odgovor sam dobio ovog proljeća.

Sve to je u međuvremenu postala naša realnost. Kako se kao kandidatkinja za tajnicu NATO saveza spominje i naša Kolinda Grabar-Kitarović, eurozastupnik “punjena ptica” Fred Matić “mora da se crveni pred ceo svet”. On je tim nagađanjima krajnje iznenađen i uvrijeđen. Ženskinja, i to naša, pa tajnica NATO-a?! Baš ovih dana, kad je Kolinda, kao kandidatkinja za tajnicu, počela nešto javno govoriti, Fred je pokazao kako je Hrvat Hrvatu.

Izašao je u javnost te demonstrativno priznao pred svima “nije moj želudac od rostfaja!” Pridružio mu se i BiH zastupnik Saša Magazinović koji je navodno samo promrmljao: “Nisu ni moji živci od rostfaja”. Po kuloarima je krenula priča da je Fred obećao Saši, ako njega, Freda, podrži za mjesto tajnice on će njega, Sašu Magazinovića, postaviti za šefa magazina svih tajnica.

Rostfraj performans Freda i Saše unio je malo vedrine u političko-vremensku prognozu u mračnom Dubaiju. Fred nas je utješio navodno izjavivši da se ne sekiramo. Bog može promijeniti vaš život preko noći. Naravno, tako da se KGK ne zaposli kao tajnica u NATO-u. Fred je spreman i na drastične korake: “Ironičan sam, ali ako ona preuzme NATO doći će mi da učinim ono što je napravio Jan Palach...”

No, na pitanje svih pitanja i dalje nema odgovora... ili možda ima. Davor Ivanković nudi ga “nediplomatski” u Večernjaku: “Putinovoj Rusiji boravak na okupiranom teritoriju mora postati neizdrživ. Kao u Afganistanu”. Iz Afganistana, “povijenog repa”, povukli su se i Rusi i Ameri. Ali, s malom razlikom. Afganistanci su svoju zemlju oteli i Rusima i Amerima jer kod njih ne “rastu” likovi kao Fred Matic, Dejan Jović, Stipe Mesić, Buda Lončar, Boris Dežulović, Rade Šerbedžija...

Uostalom, Putin želi svoju U(Krajinu) pa je očita frapantna sličnost između srpske agresije na Hrvatsku i ruske agresije na Ukrajinu. Koliko su samo slični šuplji izgovori SPC-a i RPC-a te njenog čelnika Kirila i njegove “metafizičke” borbe za dijelove Ukrajine s izjavama čelnika SPC-a '90-tih o srpskim grobovima koji označavaju srpsku zemlju. Označiti Miloševića i Putina ratnim zločincima bilo je onda, a i danas, diplomatski nezgrapno. Našeg ministra vanjskih poslova drži na površini samo činjenica da ga je ratnim zločincem prvi proglasio Joe Biden. Da mu je tu kvalifikaciju prvi “prišao” Radman već bi valjda u RH bio smijenjen.

Inače, rusko-srpska peta kolona djeluje ovih dana punom parom. Famosni Dejan Jović, predavač na Hrvatskom vojnom učilištu, uhvaćen je kako jezikom prekomjerno “granatira” Zelenskog: “Došao je do ruba, pomalo postaje iritantan i uznemirava(!?)... možda je njegov cilj da uznemiri javnost preko zastupnika u drugim parlamentima, ali nisam siguran da će time pridobiti javno mnijenje”. I sad samo kratka analiza političke scene na “ovim prostorima”.

Ministar Radman radi “gafove” koje radi i američki predsjednik Biden pa postaje predmet zajapurenih kritika, a Dejan Jović pljučka po Zelenskom jer je iritantan i “uznemirava” rusofilsku petu kolonu u Hrvatskoj pa na to nema nikakve reakcije. I sve to prolazi u državi koja još čeka minimalnu lustraciju.

Prisjetite se kolone “ratnih zločinaca” početkom devedesetih. Tuđman, Bobetko, Šušak, Gotovina... Sve ono što smo mi prošli od “krvavog Uskrs”“ 1991. sada prolazi i Zelenski s Ukrajinom. Svaki drugi komentar je nepotreban. “Mudri” komentator Tomislav Krasnec u Večernjaku pronalazi u genezi ponašanja Vladimira Vladimirovića nikog drugog doli Donalda Trumpa. “Rafiniranom”

psihološkom analizom u stilu “što se babi htilo, to se babi snilo” Tomislav upotpunjuje epski obračun naše lijeve medijske falange s još uvijek žilavim i opasnim Trumpom.

Čitajući naše lijeve radikale često se pitam je li sisanje vesla zanimanje ili školovanje?

A sad se vraćam ponovno na jednu domaću temu koja se sve više pretvara u pravosudnu trakavicu. Hrvati su prije ili kasnije doznali da ih je Marko Francišković “podstrekavao” na terorizam. Ni više ni manje. Čl. 99. KZ RH govori o javnom poticanju na terorizam, a zapriječena je kazna od jedne do deset godina zatvora.

Međutim, u stvarnosti je nepremostiva razlika između onog što je Marko govorio i “prijevoda” tog govora u “prevoditeljskom djelu” DORH-a. Mnogi koji malo pažljivije prate “odiseju” Marka Franciškovića misle da se tu radi o klasičnom pozivu na “građanski” neposluh koji je legitiman u svim demokratskim zemljama.

Definicija je dosta jednostavna. Građanski neposluh je nenasilan otpor prema zakonima i zahtjevima vlasti... Pred više od sto godina, još davne 1849. Henry David Thoreau napisao je esej “Građanski neposluh” koji je snažno utjecao na Tolstoja, Marcela Prousta, Gandhija, Martina Luthera Kinga, J. F. Kennedya.... Osnovna mu je teza bila da gađani imaju moralnu obavezu suprotstaviti se vlasti onog trenutka kad prepoznaju da vlast čini nepravdu. Kako 1849. tako i 2022. Građanski neposluh Nelsona Mandele ušao je čak u političku povijest zajedno s Mandelom, čovjekom koji je za svoje ideale robijao 27 godina. I ne samo to. Oborio je jednu staru ukrajinsku poslovicu koja glasi: “Robovi ne mogu pokoriti slobodne ljude”. Južnoafrička Republika je dokazala da mogu.

Po svemu sudeći, “građanskom neposluh” “je odzvonilo ljeta Gospodnjeg 2022. u Republici Hrvatskoj. Sve se odvijalo rutinski i profesionalno. DORH je “predstavio” optužnicu, naveo razloge zbog kojih optuženik mora ostati i dalje u pritvoru jer bi boravkom na slobodi mogao počinuti slično ili istovrsno kazneno djelo.

Naime, Francišković je 2014. bio osuđen jer je kod njega bilo pronađeno oružje za koje nije imao urednu dozvolu itd. itd. Ovoga puta, kad je pritvoren zbog navodnog “poticanja na terorizam”, obrana je istakla prigovor kako sud i DORH posjeduju optužnicu, a obrana ne jer joj nije ni poslana mada se o njoj na ročištu raspravlja.

Na to je predsjednica sudskog vijeća pomirljivo kazala: “Bez brige, kolega, dobit ćete je brzo...” I tako je prošao još jedan dan iza rešetaka u životu Marka Franciškovića.

Franz Kafka je ovakve apsurdne već davno opisao u romanu “Proces” 1914. ili 1915. dok je bio bankarski činovnik u Pragu. Svjetski poznata priča o čovjeku koji je uhićen i optužen od strane dalekog i nedostupnog organa vlasti, a za zločine čija priroda ostaje do kraja nepoznata i njemu i čitateljima romana. I Kafkin Josef K. baš kao i Marko Francišković su u naravi borci protiv idolatrije, idealiziranih lidera...

Inače, u predmetu postoje snimke na kojima se vidi kako optuženik za terorizam doslovno kaže: “Nikakvo nasilje ne dolazi u obzir...” U spisu se nalazi i snimka završetka protestnog mitinga na Trgu bana Jelačića kad “podstrekač na terorizam” kaže: “Molim vas razidite se u miru, molim bez nereda, sukoba s policijom... pokažite dostojanstvo...” I da rezimiram. Asocijacija na “Jedan dan Ivana Denisovića” Aleksandra Solženjicina mi se javlja sama od sebe. I njegov je junak bio osuđen na deset godina, koliko prijeti i Marku Franciškoviću.

Ivan Denisovič je bio u gulagu azijskog dijela SSSR-a, a Marko Francišković već treći mjesec sjedi u Remetincu. Do kada? Ovdje nije problem u slobodi mišljenja onih koji ne misle već u slobodi govora onih koji misle. I na kraju, još jedan zgodan detalj kako DORH-u baš sve može poslužiti da bi demaskirao navodni “terorizam”.

U elaboratu koji je DORH dostavio sudu protiv Franciškovića nalazi se njegova slika u maskirnoj uniformi s oružjem u rukama. Izgleda da je taj dokaz za DORH neka vrsta metafore. Međutim, optuženik je bio dragovoljac Domovinskog rata što može dokazati kad god to DORH poželi. Fotografija stoga datira iz tog razdoblja. Sudioništvo u Domovinskom ratu kao predtekst za poticanje na terorizam... Zanimljiva tema!

Operacija “Medački džep” bila je džepno izdanje Oluje, ali ne i petparačko.

Još danas nam ponekad predbacuju iz EU-a prespor povratak Srba s obzirom na brzinu kojom su pobjegli.

Hipokrizija i dalje vlada svijetom. Biden ponavlja da je Vladimir Vladimirović ratni zločinac, ali mi Hrvati to više ne ponavljamo. Mi nismo ponavljači, naučimo od prve. Naša vladajuća nomenklatura je oprezna. “Lex dron” je ipak polučio rezultate. Evo, još nešto o čemu stalno govori moj teniski partner prof. Žukina. On, naime, tvrdi kako su i Biden i Putin masoni. Stoga oni mogu izgubiti svoje sukobe kad im bude zatrebalo. Međutim, dok ne kucne taj trenutak, moramo iz dana u dan živjeti s tragičnim slikama ubijanja i nasilja na bojišnicama, razaranja gradova, kolona izbjeglica koji izgubljeno traže utočište, uplakane djece u naručju očajnih roditelja...

Zato, masoni svih zemalja uozbiljite se!

Sve se mijenja. U Njemačkoj je energetska kriza iznjedrila, umjesto osviještene zelene tranzicije i štednje energenata koju preporučuje vlast, povratak grijanja na kruta goriva – drva i ugljen. Nijemci su ispraznili sve police u dućanima kupujući peći na drva i ugljen. Tako je Putin jednom izjavom (plaćajte energente rubljama) pokopao europski “zeleni džihad” i nerealnu zelenu tranziciju u koju se EU klela kao na svoju novu Bibliju. Osim toga, kažu kako je u Njemačkoj počela i bitka za ulje u dućanima. Kupuje se sve, čak i Shellovo ulje.

Dok Alainu Delonu sin svesrdno pomaže u eutanaziji, dotle staromodni Hrvateki vode bitku kako preživjeti. Gradonačelnik Tomašević pomeo je konkurenciju na zadnjim lokalnim izborima u borbi za Zagreb. Sad su na redu prosvjedi “oduševljenih” birača. Roditelji-odgajatelji, ugostitelji zbog terasa, sindikati zbog otkaza radnicima u Holdingu... Od srpnja treba očekivati i masovne prosvjede ogorčenih građana koji će ne samo puno skuplje plaćati otpad nego će također (napose u centru Zagreba) stalno plaćati i dodatne kazne zbog nemogućnosti kontrole tko što ubacuje u njihove kante za smeće ispred kuće. “Možemo” li preživjeti... Možemo, ali teško. Sam gradonačelnik još i može proći, ali ekipa ispraznih ljevičara koje je povukao u Grad i Sabor već sada se pokazuje kao balast koji ga vuče prema dnu.

U Hrvatskoj su plaće ljudi postale hibridne. Pola ide na struju, a pola na plin.

Zanimljivo kako u isto vrijeme ne ide baš sjajno ni našem premijeru. Svi, oporba i koalicijski partneri HDZ-a složni su kako treba provesti

temeljitu rekonstrukciju Vlade. Što to znači? Očito, Vlada ne valja takva kakva je! Stoga Plenković već ima listu ministara koji su na odlasku. O kandidatima za nove ministre ništa za sada ne govori. Međutim, lukavo pušta u medije ime jednog od mogućih novih ministara – Davora Filipovića. Na sam spomen tog imena kumrovečki “intelektualci” i intelektualni medijski proleterci se tresu k'o prut na vodi. Opet on! Gdje samo HDZ pronalazi te ispodprosječne kadrove? Zamislite, “ispodprosječni” kandidat Filipović je osoba koja je do dvadeset i šeste godine završila srednju “školu”, fakultet, magistrirao i doktorirao ekonomiju. Bio je američki studoš, košarkaš, a danas je profesor na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu.

Ovakva biografija je za jugo-komuniste i medijske mediokritete kao da u areni bikovima pokažeš crvenu krpu. Filipović je za njih fuj, ali, recimo, Sandra Benčić im je ozbiljna kandidatkinja za mjesto premijerke. Sandra je uspjela diplomirati pravo u 36. ili 37. godini. SDP ju je zaposlio i bez diplome. Valjda radi stjecanja iskustva. Eto, jesmo li ili nismo prava ljevičarska država?! Naša pobjeda u ratu, njihova u miru. Toliko daleko ni Tolstoj nije išao. Naravno, što će biti s rekonstrukcijom Vlade tek će se vidjeti. Narod je spreman na korjenite promjene. Ali, kad stignu izbori, opet će većina zaokružiti – HDZ. Još samo ne znaju tko će biti glavni koalicijski partner HDZ-u. Pupi... ili netko treći. Kad hrvatskim biračima to ne smeta, zašto ne bi trajalo! Ili im možda ipak smeta?

Zbog disproporcije u ponudi i potražnji zapinju trgovački odnosi između Hrvatske i Slovenije. Sa slovenske strane postoji velika je potražnja za teritorijem, a s hrvatske nikakva ponuda...

Prepolovi li se u Jadranu jednom neki tanker, zemlje koje oplakuju Jadran oplakivat će ga.

Zvonimir Hodak / direktno.hr

LIJEVU MEDIJSKU FALANGU PLAĆAMO SVI MI, A ONA POZIVA NA FAJRUNT HRVATSKE DRŽAVE

22/08/2022

Godine dolaze i polako prolaze. Pomalo starimo. Žene koje sam nekada sretao u diskotekama, danas srećem u apotekama. Inflacija divlja, divljaju i jugo-nostalgičari pa se dive sami sebi.

Sve im ide od ruke kad imaju medije kao čekić kojim svako malo “opale” nekog “desničara” po glavi. Sve je više onih kojima skoči tlak čak i kad samo na hidrantu vide slovo H. Valjda je jedina pravda i jednakost u tome da umiru njihovi baš kao i naši. Ali oni tada ne tuguju već se ljute i traže krivce.

Tako je i drugarica umrlog Indexovog novinara navodno tražila da se na pogreb Vladimira Vladimirovića dođe sa životinjama. To bi bilo ok da nema problema kapaciteta. Kamo s toliko životinja? Ljuta što svi nisu poštivali njenu želju, one koji nisu za života glorificirali njenog Vladimira navodno je nazvala “izdrkotinama”.

Boris Dežulović je navodno na pogrebu održao emocionalan zdravstveno uravnotežen govor. Suosjećajno je poručio: “Danas, nakon dva dana, smiren i hladne glave jebem vam mater svima, do posljednjeg. Mater vam jebem”. Evo kako “vrsni” književnik iskazuje svoju senzibilnost. Ovo je samo jedan od njegovih posljednjih “književnih” izričaja. Bilo ih je još puno. Npr.: “Jebo vas Vukovar”, “Serem vam se na Bleiburg”. To se može usporediti samo s “književnom” inventivnošću jednog Duhačeka i njegove verzije “Vile Velebita” (“Oj, Hrvatska srati, nemoj tugovati...”). Javio se i **Neven Barković** iz Indexa sa starom mudrošću: “Vlado od svojih principa nije odstupio ni dok se borio za život”. Slažem se. I ja imam puno principa, ali ih se u uopće ne držim.

Sve u svemu, lijeva medijska i kulturna krema ne propušta priliku u svakoj prigodi iskazati svoju društvenu superiornost. Ako netko razbije ćiriličnu ploču, onda se ljevica, jugovići i orjuna u hipu dižu na svoje rahitične noge i “protestuju”. Međutim, kad čekićem

razbiješ glavu hrvatskom vojniku, sinu branitelja, sve se brzo gurne pod stol. Pa ljudi smo, nećemo valjda svoje...

Na Veliku Gospu vratilo nam se legendarno “bratstvo i jedinstvo” na velika vrata... Još od 27. srpnja 1941. u Srbu, kad su Srbi poubijali čitavu obitelj Ivezić, od toga 18 djece u dobi od tri do 18 godina, umjesto “srp i čeki” nastala je parola “Srb i čekić...”. Legendarno mjesto, čuvena “Dabina jama” koja je napunjena kostima Hrvata, ujedno je i poslužila kao putokaz da se otkrije još oko 1700 jama u kojima su završili tvrdoglavi Hrvati.

Pred par dana bile su “suze svetog Lovre”, a jučer gledam Hajduk kako je igrao u Španjolskoj pa su mi došle “suze svetog Duje”.

Pišem ovaj tekst koji dan nakon što je 17. kolovoza **Eugen Savojski** s katoličkom vojskom oslobodio Beograd od Turaka. Bila je to godine 1717., nakon samo pet stotina godina koje su Srbi proveli pod Turcima. Hrabri mladić, rođen u Parizu, smatran najvećim vojskovođom svoga vremena, podrijetlom Talijan, odgojen kao Francuz, ali za Srbe Srbin iz dna kace. No, pustimo povijest jer ona ionako na kraju završi kao farsa. Valjda zato što ju takvom prezentiraju povjesničari tipa **Slaveka Goldsteina**. On je zapravo povjesničar koji je s vremenom izrastao u historičara.

Naime, noviju Hrvatsku povijest doktorirao je u Beogradu. To je kao da noviju povijest Ukrajine odeš studirati u Moskvu! Slavek, u ulozi “graditelja”, žali za “Neumskim koridorom”: “Pelješki most je užasno skup i nepotreban, njegova izgradnja je dubinski promašaj”. Možda je bio skup, ali da je nepotreban? Most koji spaja hrvatski Dubrovnik s ostatkom zemlje ni za koga tko osjeća i voli svoju domovinu ne može biti nepotreban. Međutim, za Slaveka je to “cattedrale nel deserto” ili katedrala u pustinji .... Po tko zna koji put postavljam pitanje: zašto je Hrvatska zaslužila da je kroz “povijest” vode tipovi poput **Jakovine, Markovine, Klasića, Goldsteina, Višeslava Aralice...**

S doktorin je lakše i zdravije. Upravo je tiskan tzv: “Samostalni zdravstveni pregled”.

Za početak, moraš se popiškiti pod drvo. Ako mravi idu na mokraću, onda imaš šećer.

Ako navale muhe, onda je neka upala. Ako brzo isparava, onda si pun soli. Ako smrdi na meso, imaš holesterol. Ako si zaboravio skinuti gaće, došao ti je u posjetu Alzheimer.

Ako nisi stigao skinuti gaće, onda je Parkinson. Ako ne osjećaš miris, onda je Korona....

Jesen stiže, Hrvateki se još sunčaju, turistička sezona nas drži iznad vode. Svi su “oduševljeni” osim vlasnika restorana u Splitu. U subotnjoj Slobodnoj čitamo: “Ovo nije turizam već je ovo grabež i stihija....” Čudan neki rezon. Uzmimo kao mjerilo ono što je na “divljem” zapadu još davno postalo sveti gral. To je prosječna satnica koliko radnik može zaraditi za sat vremena i što za to može kupiti. Naša Vlada omogućila nam je satnicu za “polizati”. U pravom smislu te riječi. Naš “šljaker” za sat vremena zaradi za tri kugle sladoleda!? Bolje da se i ne upuštam u usporedbu s Njemačkom, Švedskom, Amerima itd.

Boli političare i njihove medijske podguze ona stvar za činjenicu da, šljakajući uru vremena, kod nas zaradiš tek za tri kugle sladoleda. Oni se ionako ne hlade s tri kuglice sladoleda, a radeći svoj izuzetno “stresan” posao zarađuju k'o krezovi. Pa ako bi narod više od tri kuglice sladoleda da se malo rashladi na ovoj vreloj inflaciji, oni imaju načina da mu osiguraju i više od tri kugle... u glavu. Prisjećam se čuvene uzrečice Katona Starijeg, koji ostao poznat još jedino u našim klasičnim gimnazijama, kad je uzviknuo: “Ceterum autem censeo Carthaginum esse de”endam” iliti prevedeno na hrvatski: “Uostalom, mislim da Kartagu treba razoriti”. Da ne bi netko pomislio kako pozivam na terorizam, svaka usporedba Kartage s Hrvatskom je isključena...

S obzirom da su se na pogrebu već ranije spomenutog Vladimira Vladimirovića na jednom mjestu našle tolike perjanice nezaboravne Juge, bilo je za očekivati da nas netko od tih elitnih hrvatskih muževa podsjeti kako i Hrvatsku treba, između ostalog, razoriti. Ali kao i obično, “zmijske” su noge ostale skrivene. Mudra taktika! Ili možda još nije “došlo pravo vreme”... **Hrvoje Zovko** je izjavio kako “živi u državi koja je ubila još jednog nevinog čovjeka...”. **Ante Tomi** misli “kako je ovo sprdnja od države...” Vlada s Pupovcem je ok, ali država? **Ivica Ivanišević** , inače, lijevo krilo Slobodne, duhovit je kao da je rođen na “duhove”. On je zapazio da je “ova država

smrtonosna pa svako zadržavanje na njenom teritoriju može biti fatalno. Ova je zemlja beznadežan slučaj, a nada se može pronaći iza prvog graničnog prijelaza”. Zašto nije rekao “Bajakovo” ne znam, ali on zna. Boris Dežulović poziva na “fajrunt” i raspuštanje besmislene hrvatske države. “Mrtvozornik” **Jurica Pavičić** javlja radosnu vijest: “Hrvatska je umrla”.

Za ove neizlječive jugoslavenčine i Kurdi imaju respektabilnu državu u odnosu na RH. Samo da podsjetim, uz ovakve izjave naših ljevičara, dragovoljac Domovinskog rata **Marko Francišković** i dalje leži u Remetincu iako je ono što je on izrekao na protestnom skupu na Trgu bana Jelačića “piece of cake” u odnosu na ovaj izdajnički i orjunaški dernek u Splitu. Bio je to pravi festival bljuvanja mržnje protiv Hrvatske koji je eskalirao baš pred kraj “sezone” i pred povratak korone. Mislite slučajno? Mislite i dalje... Nakon smrti dr. **Franje Tuđmana** naglo se izmijenilo lice Hrvatske. Izmijenili su ga iskusni svjetski licemjeri...

“Najbogatiji Hrvat” **Ivan Žinić** iz Luksemburga poslao je ponudu sudu: “Nudim 800 milijuna eura za škver”. Samo da podsjetim, “škver” je potpisao ugovor o izgradnji mega-broda za milijardu i 500 milijuna eura... Blago radnicima. Love do krova. Bit će dovoljno kuglica sladoleda za sve...

Mislim da mi je dr. **Granić** (ali nisam siguran) poslao na moj zid odličan tekst. Citiram: “Onaj tko kontrolira prošlost, kontrolira sadašnjost, a time i budućnost. Zapravo, mnogi vjerojatno nisu u potpunosti svjesni da se trenutno vodi bitka o tome tko će kontrolirati prošlost na način koji je vrlo sličan obliku ‘brisanja memorije’”. Opet ‘Alka’, opet je pogodio u sridu. Treba noviju povijest ‘s ovih prostora’ prikazati kao izuzetan ekces inače u svemu sličnih naroda. E, da smo i mi imali turski zulum pet stotina godina na grbači bili bismo vrlo poželjni i tolerantni komšije. Što možemo kad se Turcima nismo dovoljno sviđali. No, sve prolazi osim trajne ondulacije.

Dva postarija građana gledaju mamut-reklamu “ručak bez pranja suđa”. Isuse, kakav je to ručak bez pranja suđa? Penzionerski! Detaljnije u jesen...

Hajmo, sad malo u “inostranstvo”, u SAD. Dobri Hrvateki dugi niz godina čvrsto su uvjereni da je, recimo, CNN medijski Mount Everest. Lijeva medijska kuća više je sličila našem Sljemenu nego

Mount Everestu. Godinama je CNN gledao u leđa puno gledanjem Fox Newsu. Ovih je dana novi šef CNN-a **Chris Licht** opalio vritnjak “debelom” **Brianu Stelteru**, vodećem ljevičaru u CNN-u. Isti je vodio zadnjih devet godina emisiju “Pouzdani izvori”.

Što je ta emisija govorila o **Donaldu Trumpu**, bolje je ne citirati. Prečesto je Brian djelovao kao glasnogovornik Demokratske partije. Da li će se ovaj medijski obračun reflektirati i na našu medijsku stvarnost? Ne znam, ali vidim u tome neku nadu, rekli bi slijepci. Naime, naši medijski poltroni još uvijek liježu i hrču samo na lijevoj strani. Osim Hrvatskog tjednika, u Lijevoj našoj nema ni jednog tjednika ili dnevnog lista koji iz dana u dan odnosno iz tjedna u tjedan ne ljevičari... i to najvulgarnije što se može. Na sve njih se može nalijepiti parola “Fake News”.

Zadržimo se tek na “našem” Večernjaku. “Hitne mjere SDP-a za spas građanina i tvrtki”. **Petra Maretić-Žonja** kao da je pala s kruške. Ljudi kojima je SDP zadnja rupa na svirali znaju da današnji SDP ne može spasiti baš nikoga, pa ni sebe. Slijede četiri stranice s jugo-ljevičarkom Dunjom Vežović o njenoj dirigentskoj karijeri. Moš'misliti! Pokojni Lovro Matačić se sigurno prevrće u grobu. **Branimir Pofuk** dohvatio se glorificirati **Miljenka Jergovića**. Prosječan ljevičar i uvijek vjerni Pofuk... Tu su i dvije ogromne stranice za “našu” **Vedranu Rudan** koja je evoluirala u “britku književnicu”. Kaže nam ona: “Ovom zemljom vladaju kriminalci, prostaci, koji su iskoristili rat da nam ‘privatiziraju’ živote”. Vedrana je donekle u pravu. Prostaci bi nas “progutali” da se iz Beograda svako malo ne jave Vedrana, Jelena, Seve.. Sve jedna finija i duhovitija od druge. Naročito je “dubok” njen zaključak da su naši krimosi i prostaci “iskoristili” rat da nas “privatiziraju”.

Da nismo sami sebe napali još bi dan danas živjeli neprivatizirani. Ona valjda i dalje u Beogradu i ex-teritorijalnoj Rijeci. Petra Žonja predstavlja nam u Večernjaku profu ustavnog prava s Pravnog faksa. Nju nervira tzv. priziv savjesti. Boji se naša **Ana Horvat Vuković** “međunarodne bukvice”. Usput nas ozbiljno upozorava: “SAD je opomena kamo vode alijanse populističkih platformi i vjerskog fundamentalizma”. Živio sam, usput rečeno, skoro osam godina u SAD. To što profa govori našoj Žonji zove se “obični ljevičarski aktivizam”.

Onaj isti aktivizam zbog kojeg je Brian s početka teksta dobio “šimecki” u debeli tur. Naravno, sve ne bi imalo smisla bez rigidnog ljevičara **Gorana Gerovca**, zvanog “drug Gera”. On se bavi kao i obično “biblijskom” temom: hrvatskim braniteljima. Njega nerviraju uniforme: “Oficiri, policijoti, popovi (naravno, ne pravoslavni...), zatim ljudi u maskirnim uniformama. Branitelji kao simbol militarizacije i vulgarizacije ovog društva...” Jadni Gera. On sanja da će nas jednog lijepog sunčanog dana, na jedno 45 stupnjeva Celzijusa, branitelji osloboditi “od dogme o njima samima” pa će se tako demilitarizirati društvo

“Možda da za branitelje otvorimo Goli otok?” E, sad... Kako da se mi Hrvateki riješimo naših Briana, naše lijeve falange koja još uvijek čuču u svojim antifašističkim bunkerima... Da kupujemo samo “Sportske novosti”? Utopija. Lova dolazi od vlasnika. Tko su vlasnici Večernjaka, N1 televizije, RTL-a, TV-Nove...? Ideologiju njihovih “tajanstvenih” vlasnika, plaćamo mi. Ja svaki dan uredno kupujem tri dnevnika i par tjednika. I zadovoljan sam. Jer da nema Gere, Pofuka, Robija Bajrušija, Trkanjaca, doktora torcide, Žonje, 6. ličke... od ove kolumne ne bi ostali ni ostaci ostataka. I da, apstraktno govoreći, oni, kao i lik sa CNN-a, dobiju pakrački dekret, to bi bio i tužni kraj ove neambiciozne kolumne. Ostala bi mi samo poezija, a tu baš nisam osobito jak. Već mi navire jedna dobra ideja: a da zapjevamo “po šumama i Gorana Gerovca...”

Ovih dana sam primijetio da na starijim slikama izgledam mlađe.... U Kumrovcu se navodno otvara novi restoran “Tito”. Zbog velikog interesa budućih gostiju s istoka, na ulazak se čeka u četveroredu.

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

HODAK: NAKON BEOGRADA, NA NAS SU SE OKOMILE I MAJKE SREBRENICE

14/11/2022

Već sam pisao o tome kako je Željko Komšić, JNA kadar koji zastupa Hrvate u BiH, savio hartiju i posl'o pismo tajniku NATO-a u kojem ga "obaveštava" da je Hrvatska dio udruženog zločinačkog pothvata. Ne znam je li drug Željko predložio kakve dokaze, svjedoke (recimo Mirjanu Rakić, Denisa Latina, kapetana Dragana, Puhovskog, Borisa Dežulovića, Vedranu Rudan... tko bi ih sve nabrojao) ili neku presudu iz Haaga... Sad drug Željko čeka da NATO kazni Hrvatsku, recimo nekim "bombardovanjem". Čekaj Željko, čekaj, dok trava naraste!

Kao iskrena podrška 6. Ličkoj javile su se Majke Srebrenice koje bi malo prodivanile sa Zokijem Milanovićem. "On je fašist koji glumi demokrata" kažu. To je nešto k'o bosanske konvertibilne marke. Majke k'o majke, njih ne možeš prevariti. Sigurne su da je Komšić u svemu "naj" već i zato jer u svom nazovi "hrvatskom" kabinetu drži sliku najvećeg sina "demokratije" Josipa Broza Tita. S druge strane, za Majke je Zoki "fuj" jer petlja oko genocida u Srebrenici. Zato one neće u BiH ni hrvatsku vojsku da im ne zagađuje okoliš. Kad je već tako, zašto su onda za vrijeme rata bježali k nama, a ne u Srbiju? Tko bježi k agresoru, kako to danas tvrdi bosanska politika za Hrvatsku?

Više od pola milijuna BiH izbjeglica zauzelo je hrvatske hotele i odmarališta..."Zlobna" Tanja Torbarina svojedobno je napisala da ih je više poginulo u Hrvatskoj nego na ratištu u BiH, a najviše od "ležećih policajaca" kod nas. U "fašističkoj" Hrvatskoj nosevi su pali do poda. Sad su Hrvateki iznenađeni i uvrijeđeni što ih BiH politika pljuje, a Majke Srebrenice odbacuju k'o smeće. Uh, kakav šok! Mi bi njih ponovno primili, zbrinuli, ako treba čak i uklonili "ležeće policajce" pa i one prave samo da nas "majke" i Željko opet zavole. Naši poltroni se cere iliti "smeju", a likovi kao Predrag Matić, Dežulović, Ante Tomić, Latin i slični čak očekuju i ispriku "Majkama" i Komšiću.

Fred Matić, u ona tri vukovarska mjeseca koliko je proveo na bojištu, nije ni znao zašto je zapravo tamo. Ni danas se još nije osvijestio pa kaže: “Mi se ’90-ih, barem ja, nismo borili protiv Srba!” Fred, zvan “punjena ptica”, još danas po noći konta od kuda su došli oni tenkovi okićeni belim lalama koji su opkolili Vukovar. Možda da pita Stanimirovića ili Antu Tomića koji je na beogradskoj televiziji navodno izjavio: “Navijam da Vučić uspije, a da Hrvatska izgubi sav suverenitet”. Ne znam je li ta umotvorina istinita, ali čuo sam za nju, pa prosudite sami. A čuveni “BiH prvoborac” Bora Dežulović bio je još direktniji: “Smrt Vladimira Matijanića, najboljeg među nama, simbol je i smrti Republike Hrvatske”. I sad se mi pomalo mutavo i pospano čudimo u kakvoj to zemlji živimo. Da ne-daj-Bože sutra nešto “plane” u Lijepoj našoj, u roku odmah bi se formirale “internacionalne” brigade iz Hrvatske, Srbije, BiH... i krenule srušiti omraženu im hrvatsku državu. Predlažem da ako dođe do formiranja neke vojne misije u BiH trebamo predložiti da nas iz RH zamjene u misiji profesionalcima, recimo iz... Sandžaka!

Šalju mi zlobnici sliku srpske premijerke uz komentar. “Ana Brnabić je prototip pravog Srbina. Ku*či se, a nema muda”.

Na fejsu sam naišao na zgodno razmišljanje zašto ženi treba muž.

Žena: “Ne želim se udati. Obrazovana sam, samostalna i zadovoljna sobom. Ali svi mi prijatelji kažu da se trebam udati. Što da napravim?” Psihijatar: “Bez sumnje ćete postići velike stvari u životu. Ali ponekad stvari neće ići kako želite. Ponekad će vam se planovi izjaloviti. Koga ćete onda kriviti? Hoćete li kriviti sebe?”

Žena: “Neee!” Psihijatar: “Vidite, zato vam treba muž!”.

Dana 8. studenog 1948. ubijen je hrvatski heroj Frane Tente. S prijateljima je skinuo jugo zastavu s Marjana i razvio osamnaest metarsku hrvatsku zastavu. Odveden je bio u Lepoglavu, mučen i ubijen. Pazite, razvio je hrvatsku zastavu u Hrvatskoj i sa dvadeset godina ubijen, na zadovoljstvo ideoloških istomišljenika pok. Miljenka Smoje. U to vrijeme nitko nije smio javno reći da je povijesna hrvatska zastava Trojedne Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije bila trobojnica crven-bijeli-plavi koju je uveo ban Jelačić Bužimski 1948. sto godina prije ubojstva velikog Frane Tente.

Zlatko Klobučar je mnoge iznenadio, ali ne i mene. Zlatko tvrdi: "Nema crvenih i crnih, svi su masoni!" Masoni ili Slobodni zidari su muškarci članovi bratstva Slobodnog zidarstva. Postoje članovi osnovne, regularne, tzv. "plave" masonerije i članovi sporednih masonskih redova kao što je Škotski red, Jorški red, Templari itd. Klobučar je na fejsu objavio stotinjak imena "naših" masona. Mnoge poznam, a puno je među masonima tzv. javnih osoba, odvjetnika, novinara, političara, bivših predsjednika, sadašnjih ministara... Znam jednog s popisa koji je mrzio lov i lovce. Bio je, naime, krupna zvjerka. Moj teniski partner prof. Žukina ima svoju definiciju masona: "To su sve anacionalni profiteri...". Ne znam je li točna, ali gledajući samo profile naših domaćih masona, siguran sam da bi ti ljudi s obzirom na karijere, bogatstvo, moć i ugled mogli napraviti za Lijepu našu jako puno dobrog. Rade li za "opće dobro" ili samo za sebe, ne znam. Nadam se da rade ponešto i za opće dobro.

Na žalost, živimo u svijetu u kojem je laž postala službena informacija, a istina je tek neka teorija zavjere.

Rusi se povlače iz Hersona! Zamka ili ruski poraz? Laž ili istina? Postojala je legenda još iz Drugog svjetskog rata da se Rusi nikada ne povlače. Staljin je, naime, bio strijeljao mnoge svoje zapovjednike koji su naredili povlačenja u prvoj fazi njemačkog napada. Tu leži i odgovor zašto je SAD završio Drugi svjetski rat s oko 400 tisuća mrtvih, a SSSR s oko 25 milijuna žrtava. Ukrajinci su ipak oprezni. Kažu da je oprez majka mudrosti. Cinici pak dodaju: "da je bila oprezna ne bi postala majka". Meni ovo povlačenje iz Hersona ipak više sličići na ruski poraz nego ukrajinski oprez. Uostalom, uskoro ćemo vidjeti je li to laž ili istina...

U ova teška vremena ukrajinski muž u vrtu uhvati zeca koji se bacio na glavicu zelja. "Evo, ženo ispeci ga za ručak!" "S čime?", pita žena. "Nemamo ni ulja, ni drva, a struja nam je isključena". Muž se razljuti, uzme zeca i baci ga kroz prozor u vrt. Zec se sretan digne, otrese krzno i vikne: "Slava Ukrajini!"

Izbori u SAD-u. Tko će pobijediti – demokrati ili republikanci. Kad je nastupilo brojanje glasova, evo nama reprize predsjedničkih izbora pred dvije godine. Demokratski birači navodno "obožavaju" glasovati poštom. A znate kako su pošte u SAD-u stare i spore pa se brojenje izbornih rezultata zna protegnuti mjesecima. Sve dok

demokrati ne pobijede. Tako se i dogodilo sa Senatom. Brojili su dok demokrati nisu dobili većinu. “Naši” ljevičari su, naravno, za pobjedu Demokratske stranke. Valjda zbog naziva stranke. Demokrati znaju posao. Još šest mjeseci nakon predsjedničkih izbora u SAD-u stizali su tzv. “poštanski glasovi”. Naravno, uvijek za Bidena. Zamislite, tek što su izbori za Kongres i Senat započeli, iznenada se pokvarilo 60 kompjutera za brojanje glasova. S obzirom da Ameri jako slabo ili nikako ne kuže kompjutorsko glasovanje, izbore će opet iznijeti na svojim demokratskim leđima US-pošta. U tome će imati punu podršku naših lijevih medija. Jutarnji već zna rezultat. Ivan Fischer zna znanje pa piše: “Krah maga cara. Bez obzira na sve rezultate, najveći gubitnik ovih izbora nedvojbeno je Donald Trump”. Izbori se još razvlače, pošte rade punom parom, ali Fischer, u stilu Boby Fischera, vuče prave strateške poteze – uzdajući se u poštu. Naši ljevičari se tresu od straha da ne pobijede republikanci. Jedan novinar je toliko inventivan da tvrdi kako bi Moskva dočekala pobjedu Trumpa s oduševljenjem. To je klasična pila naopako. Međutim, ostaje pitanje koje visi u zraku: bi li došlo do agresije na Ukrajinu da je američka pošta bila bar malo sklonija Trumpu!

Kad se na prošlim izborima Trumpu upalila lampica, nestalo je struje!

Otkrivena je tajna zašto predsjednik Joe Biden uvijek ima u pripremi dva aviona. Navodno za slučaj da mu jedan pobjegne. Inače, Joe je poprilično zamjerio Sloveniji na njenom brzopletom odvajanju od Češke s kojom je mogla održati zajedništvo. Perspektivna Češko-slovenska republika.

Dana 11. studenog 1918. završen je jedan veliki rat. Klaonica zvana Prvi svjetski rat. Istog dana ove godine iz zatvora je izašao jedini politički zatvorenik u RH. Dakle, iz pritvora je napokon izašao i (nadam se) zadnji hrvatski “politički zatvorenik” Francišković. Neki će na to zakolutati očima. Da ne provociram i ne “dižem tenzije” citirat ću jednog “velikana” “direktne demokracije” kojeg se stariji dobro sjećaju. Idi Amin Dada, diktator Ugande, je rekao: “Postoji sloboda govora, ali za slobodu nakon govora ne mogu jamčiti”.

Povijesne brojke ne lažu. Dakle, kraj Prvog svjetskog rata dogodio se simbolično 11.11 u 11 sati. Šteta što se nitko nije toga sjetio.

Možda smo mogli izbjeći put u ambis? Kako je studeni očito "sretan" mjesec, možda i Vladimir Vladimirović Putin shvati da je jednostavno nemoguće "progutati" najveću europsku državu s četrdeset i pet milijuna ljudi. Put prema sreći je u pregovorima. Sjećam se jednog stiha iz pjesme o sreći Desanke Maksimović: "...jer sreća je lepa samo dok se čeka....".

Kurve rata dobro znaju staru ličku: "Tko ne plati kurvu, platit će doktora!".

Ipak studeni donosi i neke nevjerovatne događaje. Na primjer na sjeveru Kosova tablice na autima mogu izazvati rat. Ne mo'š vjerovat! Tipična psihopatologija. U mnogim, osobito latinskim zemljama droga izaziva ovisnost kod čitavih naroda. Na Kosovu izaziva neovisnost!

Nakon Beograda, na nas su se okomile i "Majke Srebrenice". U Sloveniji će predsjednica dežele postati odvjelnica koja nas doslovno "obožava". Crna Gora podsjeća na "ženu koja nam diže onu stvar, potom nam diže tlak, a na kraju nam diže spomenik". Svi susjedi su digli ruke na nas. Ali, mi se ne damo! Samo još ne znamo kako. Tu nam ni prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman ne može pomoći. Zovemo ga refleksno "prvi", a on je u stvari bio i zadnji.

Približava se 18. studeni. Vukovar! Hoće li biti jedna ili dvije kolone? S jedne strane ponosni branitelji, a na drugoj strani partizani. Likovi k'o Fred Matić. Srećom vrijeme neumitno teče, huji, prolazi i uskoro nam stiže Tomaševićev Advent u Zagrebu, pa potom Božić i Nova godina. Na svom "zidu" pronašao sam pismo jednog razočaranog klinje koji piše Djedu mrazu: "Dragi moj Djedice, pišem ti ovaj put na šmirgl papiru jer znam što si napravio s mojim pismom od prošle godine".

Samo da nam svima ne bude tako s našim željama...

Upravo se održala tradicionalna akcija "Sigurnost u prometu" ili tako nekako. Cugeri za volanom ostaju bez dozvola, ali unatoč tomu ne mogu ih opametiti ni novac, ni zatvor. Šalju poruke preko fejsa: "Čuvajte se na cestama, sad puno ljudi pije pa daju ženama da voze...".

I još jedan vic za kraj koji sam možda već ranije objavio, ne znam, pa ću ga za svaki slučaj opet ponoviti jer mi je super. Umro visoki

državnik u Kini i država proglasi desetodnevnu žalost. Zove jedan Kinez telefonom Centralni Komitet: “Dobar dan! Imam samo jedno pitanje”. “Recite druže!” “Je li dozvoljen seks u danima žalosti?” “Da, dozvoljen je, ali samo s vlastitom ženom!” “Ali zašto samo s vlastitom ženom?”, razočarano će trudbenik. “Da tuga bude veća!”. Zvonimir Hidak/Direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-nakon-beograda-na-nas-su-se-okomile-i-majke-srebrenice/>

Bit će zanimljivo vidjeti kako će završiti ova 'veličanstvena' borba RH protiv 'teroriste' Marka Franciškovića.

Josip Pečarić

LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

TKO JE DRAŽEN LALIĆ, KOJI JE JOE ŠIMUNIĆA NAZVAO ‘POLITIČKI NEPISMENIM’?

Miroslav Herceg

-

3. listopada 2023.

Foto: snimka zaslona

“Uzvikanje fašističkog pozdrava predvođenih Joe Šimunićem. Inače odličan igrač, ali politički nepismen”, nabrajao je Dražen Lalić dok je spominjao pozdrav ‘Za dom spremni’ na sjednici Odbora za obitelj, mlade i sport na temu “Sport, mladi i sprečavanje različitih

oblika nasilja – interes cijelog društva”. Izjava je to koja je posljednjih dana odjeknula u javnosti, a o kojoj mainstream mediji ne pišu.

Dražen Lalić inače je sociolog, profesor s Fakulteta političkih znanosti, često ga predstavljaju kao nepristranog analitičara, iako to nije. Više o njemu doznajte u nastavku.

Lovrenu i Modriću stavljao ‘utege’

Na dan početka Svjetskog nogometnog prvenstva u Rusiji, 14. lipnja 2018. godine, u emisiji *Otvoreno* gostovao je upravo Lalić.

Podsjetimo što je tada rekao:

“Ne radi se samo o tih 15-ak igrača već o ukupnoj atmosferi oko reprezentacije koja je niska, nepovoljna. Većina naših građana ne osjeća da će ova naša reprezentacija postići dobar rezultat. Nogomet shvaćam kao zajednicu publike, medija, dužnosnika, sudaca, trenera, igrača... Nogomet nije samo onaj tim. Da sad pitamo vaše gledatelje što je zanimljivije, važnije suđenje Mamiću, spektakularni bijeg i sudbina ili uspjeh naše reprezentacije. Možda ćemo uspjeti doći do drugog kola, ali tu je negdje naš limit, zbog određenih razloga. Ljude najviše zanima svjedočenje poniženju, a pogotovo kad svjedoče poniženju nečega tko je ponižavao. Interes za Mamića, korupciju, organizirani kriminal, odlijevanje javnih sredstava u privatne džepove – kad bi istraživao moja hipoteza bi bila da ljude puno ih više zanima slučaj Mamić nego što se zbiva oko reprezentacije.

> Pravosuđe i suprotan odnos prema ‘Za dom spremni’: Prisjetimo se presuda Thompsonu i Šimuniću

Ako odemo u četvrtfinale po tome ćemo pamtiti SP, ali ako ispadnu nakon skupine po Mamiću. Žao mi je zbog sudbine tog čovjeka, on je sposoban čovjek koji je puno igrača prodao vani, više nego itko u ovom dijelu Europe. Ali nažalost nogomet je postao jedna metafora lošega, društveno pogubnoga. Pogledajte atmosferu 1998. kada nas je nogomet spajao. Kad smo bili integrirani. Žao mi je Dalića, vidi mu se na licu da je čista duša, volio bi da napravi dobar rezultat. Međutim, ovog puta mislim da su ti utezi preveliki. Mislim da Lovrenu i Modriću to mora biti uteg”, rekao je Lalić.

Smetala mu ruka na srcu za vrijeme intoniranja himne

Lalić je pisao o utjecaju ”desničara na hrvatski nogomet, koji su u prvoj polovici devedesetih isforsirali držanje ruke na srcu kod intoniranje himne” uoči utakmice Vatrenih. Zar je to, prema profesoru Laliću, glavni problem hrvatskog nogometa?

*“Znatno je razgrađen i simbol reprezentacije. Konstruiran još u prvoj polovini devedesetih, taj se simbol koristio kroz različite rituale, pa i one bizarne poput od desničara isforsiranoga držanja ruke na srcu pri izvođenju himne producirana kao “izraz narodne duše”...”, napisao je Dražen Lalić u **Večernjem listu ranije.***

Naravno, ovo jednostavno nije točno, ruka na srcu kod intoniranja državne himne uoči utakmica hrvatske reprezentacije devedesetih ”dogodila” se potpuno spontano, kao i puno toga što se početkom devedesetih događalo na krilima nacionalne euforije, demokratskih promjena, u zanosu slobode i neposredno poslije rušenja komunističkog režima. Nitko, ništa nije forsirao, a pogotovo ne hrvatskim nogometnim reprezentativcima.

> Dražen Lalić i Krešimir Macan natjecali se tko će više hvaliti Tomaševića uz skandalozne teze

Hvalio Tomaševića

Lalić je prošle godine u emisiji RTL – direkt, na temu godinu dana Možemo na vlasti u Zagrebu navijao za još jedan mandat Tomislava Tomaševića.

“Neke se naznake i trendovi mogu osjetiti, to je četvrtina mandata, ali možda će biti još jedan mandat. Ono što je bitno je drugačija atmosfera u gradu. Niti jedan čelnik gradske vlasti i osoba povezana s njome i tim strankama nije završila u zatvoru niti se to može zamisliti. Svašta se može Tomaševiću prigovoriti, ali da će završiti u zatvoru... U pobjedničkom govoru je rekao da želi istinske promjene i da traži sudjelovanje građana u promjenama i da one neće biti brze i jednostavne. Upravo u tome treba tražiti problem. Promjene će biti sporije, kompliciranije su nego je očekivao, a građani, tu već ima problema sa sudjelovanjem drugih aktera. Nekako se svela Tomaševićeva vojska tek na nekoliko generala”, kazao je Lalić.

Što se tiče mjere roditelj odgojitelj Lalić je tada, dok još presuda nije donesena, ustvrdio da će “bilo kojem sudu biti teško da odluči

drugačije od onoga što predlaže Tomašević jer je javnost u Zagrebu tu sasvim u velikoj većini na strani Tomaševića.” Profesor, koji predaje studentima, zaboravio je da sudovi u predmetima odlučuju na temelju zakona i činjenica, a ne na temelju onoga što misli Lalićeva ‘javnost’, odnosno pojedini lijevo orijentirani mediji.

Lalić radio za Sorosa pa pisao za Večernji kako Soros nije protivnik hrvatske samostalnosti

Dražen Lalić je inače bio član Upravnog odbora Instituta otvorenog društva Hrvatska 2004. godine. Zanimljivo, isti je Lalić 2018. godine za Večernji list napisao nekritički tekst u kojem tobože objašnjava zašto se Soros našao na udaru desnice.

”Neki naši politički akteri su dali, a pojedini i još uvijek daju znatne priloge **antisorosevskoj histeriji**. Sredinom i u drugoj polovini 90-ih, kad je aktivnost Instituta Otvoreno društvo u Hrvatskoj bila najintenzivnija, najžešće kritike Sorosu i toj zakladi upućivao je predsjednik Republike”, piše Lalić te dodaje kako Tuđmanov govor o ”crvenim, zelenim i žutim vragovima” održan po povratku s prvoga liječenja iz SAD-a u Zračnoj luci Pleso 23. studenoga 1996. sadrži neistine.

>Dr. Franjo Tuđman o Georgeu Sorosu 1996.: ‘Soros i njegovi saveznici proširili su krakove kroz naše društvo’

Lalić ide toliko daleko da eksplicitno tvrdi kako ”Soros zasigurno **nije protivnik hrvatske slobode i samostalnosti**”, no tri godine nakon toga Lalićevih tvrdnji, portal Narod.hr otkriva da je Sorosevo Otvoreno društvo u Hrvatskoj 2000. u svojim strateškim planovima ustvrdilo kako je **iluzija da je Hrvatska suverena nacionalna država ili da će to postati**. Uz to, vrijedi podsjetiti da je Tomaševićevu udrugu Institut za političku ekologiju, snažno financijski i logistički podržalo upravo Otvoreno društvo, a da je u prostorijama iste te udruge dogovoren nastanak stranke Zagreb je naš.

Godine 2012. je pokušao postati članom Upravnog odbora Nacionalne zaklade za razvoj civilnoga društva, ali nije uspio. Prilikom kandidature za funkciju u tom tijelu izjavio je da ”civilno društvo mora sadržavati svoju **kontrolnu i konfliktnu dimenziju**, i

to ponajprije prema vlasti, inače se gubi njegov smisao nezavisnoga promotora općeg dobra”.

Sara Lalić – članica Centra za mirovne studije

Sara Lalić, inače kćer Dražena Lalića je aktivistica Centra za mirovne studije (CMS) u kojem je su ključnu ulogu godinama imali Sandra Benčić i Gordan Bosanac, danas važni članovi stranke Možemo.

Ona je 2014. bila voditeljica programa Borba protiv rasizma, ksenofobije i etničkog ekskluzivizma, a 2018. je bila u Upravnom odboru CMS-a. Ta nevladina organizacija također je jedan od osnivača Documete Vesne Teršelič, a uz Centar za građanske inicijative Poreč, Građanski odbor za ljudska prava (GOLJP Zorana Pusića), Centar za mir, nenasilje i ljudska prava Osijek, Documentu-Centar za suočavanje s prošlošću i udrugu Terra, suosnivali su i zakladu Solidarna.

Inače, Centar za mirovne studije (CMS) se našao u sukobu interesa jer je kao član Radne skupine uvrstio svojih 6 aktivnosti u Nacionalni plan za borbu protiv diskriminacije 2016. – 2021., a na to je 2017. upozorio tadašnji ministar vanjskih poslova Davor Ivo Stier na sjednici Odbora za europske poslove.

Na ministrove optužbe za sukob interesa i netransparentnost, Sara Lalić tada je tvrdila kako je tih šest do sedam mjera stavljeno u tadašnji Akcijski plan nakon što je CMS, kao nositelj, 2015. dobio projekt financiran iz REC programa Opće uprave za pravosuđe Europske komisije. Ipak, nikada nije do kraja objašnjeno kako je moguće da projektne aktivnosti, za koji je CMS dobio financijska sredstva, budu uvrštene u državni dokument o suzbijanju diskriminacije, odnosno kako je moguće da je CMS postao instrument države u suzbijanju diskriminacije?

Inače Domovinski pokret je do sada objavio popis organizacija civilnog društva koje su prema njihovim tvrdnjama, između 2013. i 2020. godine uprihodile preko 500.000.000 kuna. Među njima se nalazi i Centar za mirovne studije s uprihodjenih 42.624.246 kuna.

Optužuje za političku nepismenost, a sam je pokazuje

Zaključno, iako kritizira Šimunića upravo je Lalić pokazao političku nepismenost kad je ranije ustvrdio da bi se Barack Obama i po treći puta trebao kandidirati na američkim predsjedničkim izborima protiv Donalda Trumpa, iako se u američkom izbornom sustavu nije moguće kandidirati tri puta za predsjednika.

<https://narod.hr/sport/tko-je-drazen-lalic-koji-je-joe-simunica-nazvao-politicki-nepismenim>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/36869-tko-je-drazen-lalic-koji-je-joe-simunica-nazvao-politicki-nepismenim>

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI'“

Na svemu što se događalo oko pozdrava ZDS to je tako očito, ali svi mi trebamo uvijek imati u pameti kada nam nisu jasni postupci iz srpsko-hrvatske koalicije na vlasti (obično je nazivaju hrvatsko-srpska koalicija ali meni je draži naziv srpsko-hrvatska jer je činjenica da je u njoj glavni partner Pupovac a ne Plenković) i njihovih medija. Tada sve što rade postaje kristalno jasno!

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim što ste došli na ovo predstavljanje. Zapravo su ga najavila tri portala i „Bujica“. Meni nije jednostavno dobiti ni prostor za predstavljanje pa se zahvaljujem HVIDR-i grada Zagreba što nam je omogućilo i ovo predstavljanje. Zahvaljujem se i sjajnim predstavljateljima sve redom članovima HAZUDD-a: admiralu Davoru Domazetu Loši, predsjedniku dr. sc. Josipu Stjepandiću, i potpredsjedniku prof. dr. sc. Josipu Jurčeviću. Posebna zahvalnost i Branku Hrkaču na lijepim koricama. Voditelj je trebao biti g. Velimir Bujanac, ali je danas imao neke manje probleme pa nije mogao nastupiti. A on je napravio u svojoj emisiji sjajnu reklamu za ovo predstavljanje, pa zaslužuje našu zahvalu.

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim što ste došli na ovo predstavljanje. Zapravo su ga najavila tri portala i „Bujica“. Meni nije jednostavno dobiti ni prostor za predstavljanje pa se zahvaljujem HVIDR-i grada Zagreba što nam je omogućilo i ovo predstavljanje. Zahvaljujem se i sjajnim predstavljateljima sve redom članovima HAZUDD-a: admiralu Davoru Domazetu Loši, predsjedniku dr. sc. Josipu Stjepandiću, i potpredsjedniku prof. dr. sc. Josipu Jurčeviću. Posebna zahvalnost i Branku Hrkaču na lijepim koricama. Voditelj je trebao biti g. Velimir Bujanac, ali je danas imao neke manje probleme pa nije mogao nastupiti. A on je napravio u svojoj emisiji sjajnu reklamu za ovo predstavljanje, pa zaslužuje našu zahvalu.

Zapravo se već počinjem plašiti samoga sebe, tj. kada planiram s ovakvim predstavljanjima napraviti nekakvo iznenađenje. Ovaj put nije bili knjiga nego je iznenađenje trebala biti pjesma. Naime članica HAZUDD-a Marija Dubravac iz Brisbane-a povodom ovog

predstavljanja napisala je pjesmu Josipu Šimuniću. Joe ju je trebao prvi put čuti danas, ali ništa od toga jer je i on spriječen biti tu s nama.

Tako ćete Vi prije njega čuti pjesmu gđe Dubravac:

JOSIPU ŠIMUNIĆU

Ti si baklja što sjaji sred mraka –
Čuvar Doma u danima jada.
Izdanak si hrvatskih predaka,
Odan Rodu i prije i sada.
Zalud' vjetar tuče sa svih strana,
Nije tvrdoj naškodio stijeni.
Slavnog roda ostao si grana,
Stoljetni su tvoji kamen-geni.
Koga mati fojnička porodi,
Tko je s mlijekom siso domoljublje,
Taj će palit krjesove slobodi
I grmjeti ko nebeske trublje:
'Za Dooom! Za Dooom! Ja sam nesalomljiv,
Ideali moji ne umiru!
Dok je duše i hrvatskog srca,
Ja ostajem vjeran Zvonimiru!'

(rujan 2019.)

Prenosim i pozdrave gđe Dubravac našem Joe-u.

Prije dva tjedna u Zrinu biskup dr. Vlado Košić je po tko zna koji put upozorio „kako još uvijek nemamo svoju vlast koja bi štitila naš narod“.

<https://narod.hr/hrvatska/biskup-kosic-za-narod-hr-moze-se- reci-da-su-genocid-nad-katolickim-stanovnicima-zrina-pocinile-partizansko-cetnicke-snage>

Znamo kako su slično govorili i neki veliki hrvatski književnici. Petar Šegedin se zgrozio nad spoznajom koliko mnogo ima ljudi u Hrvatskoj koji „tako strasno mrze svoj narod“, a Matoš je

tvrdio kako Hrvati imaju više izdajica od svih europskih naroda zajedno.

Biskupova tvrdnja ima posebnu težinu jer se odnosi na vlast u državi hrvatskog naroda, državi koja je nastala zahvaljujući veličanstvenoj pobjedi hrvatskih branitelja – pobjedi nad fašističkim agresorom.

A biskupova izjava je blaga. Kamo sreće da vlast samo ne štiti svoj narod.

A narod treba zaštititi i od mnogih medija. O njihovom protuhrvatskom ponašanju možete iz tjedan u tjedan čitati npr. u kolumnama Zvonimira Hodaka, koji je bio Šimunićev odvjetnik.

Ali da se ne radi samo o zaštiti već i o proganjanju ljudi kojima je hrvatski nacionalni interes svetinja najbolje se vidi na svemu što se događa oko usklika „Za Dom spremni“.

Posljednja presuda – ona u Sisku – zapravo pokazuje kako vlasti u RH me poštuju državu u kojoj vladaju:

Pozdrav Za dom spremni, kao znak HOS-a, službeni je i legalni znak, stoga majice s legalnim znakovljem HOS-a nisu zabranjene. Majica HOS-a jednaka je kao i svaka druga majica bilo koje druge brigade

Hrvatske vojske ili neke druge ratne postrojbe iz Domovinskog rata. Znakovlje HOS-a formalno je verificirano i u Ministarstvu obrane prošlo je odgovarajuću pravnu proceduru te kao takvo predstavlja obilježje sastavnoga dijela Hrvatske vojske, a koji znak je službeno registriran i predstavlja izraz volje i legaliteta vlasti Republike Hrvatske (podcrtao JP)..

<https://narod.hr/hrvatska/sud-u-sisku-presudio-za-dom-spremn-legalni-je-i-sluzbeni-znak-ratne-postrojbe-koji-je-izraz-volje-i-legaliteta-vlasti-rh>

S druge strane ova knjiga je zapravo reagiranje na prethodnu osudu „Bojne Čavoglave“ – legendarne pjesme iz Domovinskog rata.

Hodak piše da ni takve sramotne presude ne mogu uvjeriti hrvatski narod da su važniji srpski interesi od hrvatskih, kako im vlast sugerira napadima na ZDS:

Po narudžbi RTL-a rađena je anketa da li građani podržavaju rješenje Visokog prekršajnog suda o kažnjavanju pozdrava ZDS. Njihov rezultat je da 48 posto građana ne podržava. S obzirom na općepoznato ljevičarenje RTL-a još uvijek nisu uspjeli isforsirati ni 50 posto. Više sam puta pisao da nema zakonske podloga za tu zabranu. Ne postoji ni jedan pozitivni zakonski propis u kaznenopravnoj sferi koji taj pozdrav zabranjuje. Nedavno je taj moj stav u lijevoj Slobodnoj Dalmaciji podržala i odvjetnica Vesna Alaburić, stručnjakinja za medijsko pravo. No kako imamo pravosuđe s posebnim potrebama "psi laju, a karavana prolazi". Zahvaljujući hrvatskim Jugoslavenima ZDS će ostati vječna kost u grlu grlatih ljevičara među kojima upravo briljiraju profesori povijesti na našim fakultetima kao Jakovina, Klasić, Markovina, Budak, Perica...

<https://direktno.hr/kolumne/zasto-duhacek-i-njemu-slicni-ne-mrze-hrvatsku-u-tisini-svoga-doma-167753/>

S druge strane ta presuda je došla poslije napada na „Bojnu Čavoglave“ predsjednika države koja je izvršila fašističku agresiju na Hrvatsku Aleksandra Vučića, pa su se srpske sluge i sami Srbi u RH ohrabрили i potvrdili ono o čemu odavno pišem: NJIMA JE ISTO I 'ZA DOM' i 'ZA DOM SPREMNI'. Dakle, nikad nisu nedvosmislenije potvrdili da je nebitno što su koristili

ustaše ili nisu, već poruka da postoje ljudi koji su spremni za Hrvatsku i dalje dati svoje živote.

Vidjet ćete u ovoj knjizi kako smo na to upozoravali odmah kada su počeli napadi na Josipa Šimunića, tj. upozoravali smo da kad Srbe upozoravaju kako je u fašističkoj agresiji na Hrvatsku korišten pozdrav s raširena tri prsta, srpski povjesničari su samo konstatali kako je to prirodni razvoj njihovog pozdrava s tri skupljena prsta. Svaka budala zna da je značenje pozdrava **ZA DOM** i **ZA DOM SPREMNI** isto, ali hrvatskim „istoričarima“, mnogim političarima i dr. to ništa ne znači. Ipak im je gazda Vučić, zar ne? Zato je presuda kojoj je za cilj bila osuda „Bojne Čavoglave“, dakle budnice koja je ledila krv u žilama fašističkih agresora, a očito i mnogima danas, meni mnogo važnija jer pokazuje da im je cilj sam prastari uzvik **ZA DOM**, a ne smeta im pozdrav iz vremena fašističke agresije na Hrvatsku u Domovinskom ratu. Osuđujući „Bojnu Čavoglave“ osudili su sami sebe!

Zapravo obje presude i ona osuđujuća i ona oslobađajuća samo potvrđuju ono na što upozoravaju mnogi domoljubni kolumnisti: U Hrvatskoj mnogi i na vlasti i u oporbi i u medijima samo sprovede velikosrpski Memorandum SANU 2. Na svemu što se događalo oko pozdrava ZDS to je tako očito, ali svi mi trebamo uvijek imati u pameti kada nam nisu jasni postupci iz srpsko-hrvatske koalicije na vlasti (obično je nazivaju hrvatsko-srpska koalicija ali meni je draži naziv srpsko-hrvatska jer je činjenica da je u njoj glavni partner Pupovac a ne Plenković) i njihovih medija. Tada sve što rade postaje kristalno jasno!

Kako sam napisao niz knjiga o i oko ZDS, mislim da danas ne trebam o tome ništa više reći., a o Šimuniću su govorili predstavljači. Reći ću samo kako je naš Joe samo još tada pokazao ono što danas na Općoj skupštini UN-a govori **Predsjednik SAD-a Donald Trump:**

Budućnost ne pripada globalistima, ona pripada domoljubima. Želite li slobodu, stvarajte je u svojoj zemlji. Želite li demokraciju, čuvajte svoj suverenitet. Želite li mir, volite svoj narod.

<https://kamenjar.com/visnja-staresina-kad-je-donald-sreo-gretu-pravec-se-da-je-ne-vidi/>

Vodimo kako oni koji se bore za sve ono što nije prirodno, protiv predsjednika SAD-a, protiv čovjeka koji zastupa ovakve stavove tako bliske mnogim ljudima. Hrvatski narod zna da su i sloboda i demokracija i mir ono što želi i Joe.

Kako ga onda ne bi mrzili oni koji strasno mrze svoj narod?

Kako ga onda ne bi mrzili izdajice kojih imamo više nego svi europski narodi zajedno?

Kako ga onda ne bi mrzila i vlast koja ne štiti svoj narod?

Da, Jozo Šimunić voli svoj narod i hrvatski narod voli njega. To najbolje pokazuje pjesma članice HAZUDD-a hrvatske pjesnikinje Marije Dubravac, koja mu je posvećena, zar ne?

Hvala!

Josip Pečarić

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/predstavljanje-knjige-josip-simunic-i-za-dom-spremni>

NAPOMENA: Na youtube-u je do 14.10. 2019. bilo preko 12.000 pregleda:

<https://www.youtube.com/watch?v=w0GMW2xTg1g>

THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

ZVONIMIR HODAK

EKIPI KOJOJ SMETA IMOTSKI NIJE SMETAO DOGAĐAJ U SVIBNJU: NA DJELU JE HISTORIJA HISTERIJE

Kakve to imamo posljednjih godina kilave godišnje odmore. Sve je predvidljivo. Požari koje izazivaju krijesnice jer do sada nitko ne pronalazi konkretne krivce. Mislim one s imenom i prezimenom. Navodno požare masovno izaziva vrućina, gromovi i svemirci. Svako ljetno šume duž obale i zaleđa gore i gore. Netko je u jednom TV Dnevniku rekao kako je čudno da uvijek požari počnu par dana prije proslave pobjede u Oluji i Dana domovinske zahvalnosti. Ne znam kako to naše TV stanice nisu izrezale prije emitiranja, valjda je odgovorni drug prespavao. Sad očekujem da se odmah jave naši dežurni lijevi dušobrižnici i zgroze se nad takvim šovinizmom i ognjištarenjem. O požarima i migrantima divaniti ćemo u jesen.

12.08.2024.

Međutim, pustimo ljetne prirodne nepogode i hajmo na ljepše teme. Na Olimpijadi smo uspjeli osvojiti sedam medalja. Ovako mala zemlja koja ulaže u šport manje od ijedne članice EU-a puna je športskih talenata koji, samo zahvaljujući svojoj upornosti, disciplini, predanom radu i nevjerojatnoj psihičkoj snazi postižu najbolje svjetske rezultate u svojim disciplinama. Naša će Vlada s

izdašnom "sićom" nagraditi osvajatelje medalja jer ipak moramo biti štedljivi.

Štedjeti treba osobito na onima koji nas prezentiraju diljem svijeta svojim uspjesima, ali zato treba dobro platiti nesposobne političare koji nas uglavnom sramote. Srećom su na TV-u pokazali koliko će osvajači medalja dobiti u drugim državama pa možemo uspoređivati. Kako bi opravdao štedljivost naše Vlade, predsjednik Olimpijskog odbora **Zlatko Mateša** odmah nas je obavijestio da nositelji medalja imaju kod nas pravo na mirovinu. Tako braća **Valent** i **Martin Sinković** mogu računati na nešto sitno više od 1100 eurića, a oni sa brončanom medaljom čak na nešto više od 600 eura.

Vladajući ljetuju u Costabelli. Oni manje vladajući na Korčuli. Jutarnji sve zna. Tako zna pouzdano i da 1,8 posto građana ima na štednji 14 milijardi eura u našim bankama. Šteta što ne možemo saznati i tko su ti sretnici. Znači, ima se! Zato se Ljubljanska banka vraća u Lijepu našu. Vraća se, ali ne vraća lovnu našim štedišama!

Meteorolozi su postali zvijezde. Mogu pogoditi baš sve osim prognozu vremenu.

Naježim se kad se naši ljevičari obraćaju

Nije da smo se u ovim epskim vrućinama smrznuli, ali ja se svaki puta naježim kad se naši ljevičari obraćaju javnosti. Vrijedi malo citirati našeg **Antu Tomića**: "Mi Hrvati smo nažalost budale..." Da bi to potkrijepio Anti je "tribalo" dvije stranice Jutarnjeg s dvije velike "predsjedničke" slike. Takav medijski poguranac nema ni **Dragan Primorac**. Zbori nadalje mudro naš Ante: "Bezobrazni smo i neumjereni. Spasiti nas mogu jedino migranti..." Kako lijepo kaže **Tomislav Mihanović**" eto nama krova i salame".

Dok su Engleska, Francuska, Njemačka i skandinavske zemlje na nogama zbog pobune domaćeg stanovništva protiv svih problema koje su im donijeli migranti, po našem jugo-vodniku oni jedini mogu spasiti Hrvatsku. Žučne su polemike Hrvateka oko migranata. Jedni se boje emigrantske naježde, a drugi misle da nema opasnosti od nereda kao, recimo, u Velikoj Britaniji. Zašto? Zato, tješi nas naš

Ante, jer domaćeg živilja je iz dana u dan sve manje. Tješe nas i frazom da nije bilo prošlog svršenog vremena (tj. socijalizma) ne bi bilo ni djece. Netolerantni Englezi nisu zadovoljni činjenicom da su u deset najvećih britanskih gradova načelnici ili gradonačelnici muslimani. Ali kvaka 22 je u činjenici da su svi na tu poziciju došli demokratskim izborima.

Nisu se morali izležavati po asfaltu k'o **Tomislav Tomašević, Zdenka Raukar, Bora Radić**... Ante nas je obavijestio i da piše novi roman. Zove se "Nada". Faktura, Ljevjak i ostali izdavači koji su spremni "izdati" čekaju u niskom startu tko će ga smjeti objaviti. Zastupao sam pokojnog velikana **Slobodana Novaka** koji je u jednom trenutku bio proglašen idiotom od strane jednog splitskog orjunaša jer je napisao nešto pozitivno o **Franji Tuđmanu**. A što uopće smiješ pozitivno napisati ili kazati o čovjeku koji je sve legende o Jugoslaviji bacio u prašinu i stvorio u pobjedničkom ratu hrvatsku državu nakon stotine i stotine godina.

U Hrvatskoj je trenutno na snazi teror lažnih bombi i bombastičnih laži...

Histerija na djelu

Na djelu je "historija histerije". Orjuna i ultra ljevičari "prosto ne mogu da veruju". U Imotskom je **Marko Perković Thompson** doveo 50.000 tisuća "zaslijepjenih" ognjištara. Istoričar **Hrvoje Klasić** komentira: "Sram me je!" Napokon, već je vrijeme za sram. Istoričar nastavlja: "Tako su pozdravljali Hitlerove slugе". Svaka ti dala, istoričaru! Četiri godine Domovinskog rata te i takve "Hitlerove slugе" živcirale su razne Klasiće s pozdravom "Za dom...". Između ostalog, Domovinski rat donio nam je i pobjedničku toleranciju prema takvima kao što su Klasić, **Dragan Markovina, Ivo Goldstein, Tihomir Jakovina** i ostali članovi zloglasnog Vijeća za suočavanje s prošlosti. Domovinski rat odnio nam je 402 dječja života. Današnju mladost koja živi u slobodi i miru (ta tako tragična činjenica za jugofile) slavi na Thompsonovom koncertu pa ih orjuna i jugofili žele pod svaku cijenu pretvoriti u "proustašku histeriju".

Bravo (ili rio bravo) za profesore povijesti s Filozofskog faksa u Zagrebu! Kad se svake godine u svibnju deru i pjevaju partizanske pjesme u Kumrovcu, to ih ne zabrinjava, ali ovo u Imotskom ne mogu podnijeti. Koji dvostruki moral! **Tin Ujević**, genijalni hrvatski pjesnik, koji je 1945.g. od raznih jugofila i orjunaša dobio desetgodišnju zabranu pisanja, a čiji su kip u Imotskom zavili u HOS-ovu zastavu, napisao je u svojoj pjesmi: "U slutnji, u čežnji daljine, daljine; u srcu, u dahu planine, planine; malena mjesta srca moga, spomenik Brača, Imotskog..." I kad su si umislili kako su sve "posložili", iza ugla je iskočio **Mato Franković**, gradonačelnik Dubrovnika, i pokvario im bal vampira.

Naša **Ivanka Tome** je čvrsto uvjerena kako je Matino "ustaševanje u gostima po receptu njegova šefa Plenkovića". Možda je žena dobila sunčanicu. Evo, što nam sve donose ekstremno visoke temperature. Pritajeni "ustaša" – **Andrej Plenković**. Ivanka misli da je Mate "ne znajući kako drugačije privući pažnju" pa je u "sigurnom okruženju braniteljske populacije u Cisti Velikoj zaurkao Bog i Hrvati i Za dom spremni". Bravo, Ivanka! Nije Mate gradonačelnik Šapca ili Niša, on je gradonačelnik Dubrovnika koji još nije srpski... Kod naših novinara uvijek ista priča. Neki su nemoralni, a neki imaju dvostruki moral...

Domaćinstva kojima su zbog neplaćanja struje iskopčana, svečano su proslavila Noć šišmiša, tj. snalaženje u postkomunističkom mraku.

Javio mi se i čitatelj moje kolumne iz Belog Manastira. Kaže: "Bavim se poljoprivredom, ali sam propao!" Kamo? "U zemlju!"

Oscar Wilde je surovo iskren: "Neki bi ubili i najboljeg prijatelja ne bi li došli u priliku da mu napišu epitaf".

'Službena' istina

Često se u svojim kolumnama "očušem" o legendarne "profe" povijesti s Filozofskog faksa u Zagrebu. Jedan ljeviiji od drugoga. NOB-e, **Josip Broz Tito**, Sutjeska i Neretva, život i djelo **Mike Špiljka**, ali ni slovca o strjeljanijima homoseksualaca i neistomišljenika u NOB-u, lažnim legendama o tobožnjim borcima za slobodu i o friziranju povijesti ne bi li se dobila "podobna" katedra...

Zaraza glorifikacije komunizma i Tita, kao nečeg što je "službena" istina, proširila se poput "svinjske kuge" i na druge fakultete. Što si ljevije, to su ti vrata društvenih fakulteta otvorenija... Čim se uhvatiš za kvaku već si unutra, u zagrljaju svojih istomišljenika. Na tom mitu godinama se grade karijere, pišu knjige, polažu doktorati... Naš Domovinski rat, naša briljantna pobjeda još uvijek za takve nisu niti će ikada biti "tema". Nedavno smo saznali za neuspjeli atentat na bivšeg američkog predsjednika **Donalda Trumpa**. U SAD-u već dugo pada kvaliteta atentatora.

Stara garda atentatora "odradila" bi šeptrljivog Donalda u roku odmah. Ovi novi još uče... To je pomalo razočaralo profesoricu ustavnog prava na Pravnom fakultetu u Zagrebu **Anu Horvat Vuković**. Javila se naša Ana na Facebooku s dražesno ženskim komentatom. Prema portalu Narod.hr Ana je pomalo tužna pa kaže: "Umalo. Više sreće drugi put!" Baš atentatorima ne ide! Odiozni Trump se i ovaj puta izvukao. Dok sam živio u SAD-u vidio sam da se popularnost njihovih predsjednika mjeri na jedan nimalo romantičan način - koliko je za vrijeme mandata otvorio novih radnih mjesta. I točka. Tu je Trump na vrhu. U prvom mandatu otvorio je više od šest i pol milijuna novih radnih mjesta. To mu je trebalo biti dosta za drugi mandat, ali onda su na scenu stupili "poštanski glasovi" za **Joe Bidena**. Ti glasovi stižu još i dan danas. Ovaj puta su ga se odlučili drugačije riješiti - snajperom. Na kraju, imam jedno pitanje: je li vulgarno ljevičarenje naših akademskih elita jeftina gluma ili ofucani modni detalj?

Lao-Tse je mudro zaključio: "Pazite na svoje misli, one postaju riječi. Pazite na svoje riječi, one postaju djela..."

Amerikanac je na Olimpijadi preskočio motkom visinu od 6 metara i 25 cm. Sretnik. Kad ide iz Austrije na godišnji u Hrvatsku on može jednostavno preskočiti motkom k nama...

Na pitanje kad će multikulturalnom Engleskom upravljati crni kralj, dvor bi diskretno mogao odgovoriti: "Kad o tome odluči šah".

Olimpijada je gotova

Evo, Olimpijada je gotova. Pamtit će se po politizaciji i feminiziranosti, i to od početka pa do kraja. Cura sa karom mlatila je curu bez kare i osvojila zlato. Francuski i olimpijski genij na djelu.

Primijetio je to i **Alain Finkielkraut**, čuveni francuski filozof, pa je napisao: "Francuski genij na otvaranju istakao svojim nedolaskom".

Pod parolom "domaće je domaće" evo nama naših tema. Prva "vruća" dolazi iz Splita. Novi trener **Gennaro Gattuso** ne vodi na tekmu u Zagreb **Ivana Perišića**. Stvar je jasna. Ako Talijan tu utakmicu dobije, to mu je "zlatna medalja". Ako izgubi, put ga vodi u bespuće. Zato, neka igraju samo pouzdani i zdravi.

Moj nekadašnji portal na kojem sam i počeo "kolumnariti" rasplakao se nad tužnom sudbinom **Rade Šerbedžije**. Uglavnom, Radi su i otac i majka Srbi pa je Radi teško. Pa zar stvarno treba pisati takve jeftine pamflete? Kad je rat počeo, Rade je otišao na "rezervni položaj", a kad je rat završio Rade se vratio. Kad su agresori dobili nogom u tur Rade se vratio u "Tuđmaniju" i dobro mu ide. Zagreb, Rijeka, Brijuni... Radi je u Zagrebu i na Brijunima odlično. Hvala Bogu! Sad se čudi rezerviranosti prema njemu.

I što sad? Ono što čudi je činjenica da se je u Domovinskom ratu aproksimativno desetak tisuća Srba borilo na hrvatskoj strani, a o njima nitko ne piše ni riječi niti se trudi da im priskrbi sve što bi im moglo zatrebati. Međutim, nedostatak "oduševljenja" prema Radi i njegovoj ulozi u razrušenom Vukovaru ne ide na onu stvar ekipi. U gori i dalje raste zelen bor... Okrenite se malo i onim Srbima koji su se borili i ginuli za ovu državu. Poanta čitave priče je da nije bitno odakle si nego kakav si...

Ljevica ne prestaje s napadima na Thompsona: Ovakav spektakl Kekin i ekipa mogu samo sanjati

Davor Ivanković je medijski alkar. Pogađa u sridu. Kaže: "Neki bi sada zbog 'Jure i Bobana' slali na Goli otok. Zato se i dalje pjeva, a "društveni higijeničari" ne spavaju. Zato i izgledaju tako neispavano. Skandalozno! U Imotskom su deseci tisuća Hrvata pjevali hrvatske pjesme na hrvatskom jeziku uz hrvatske zastave. Sramota! Zovite odmah Radu, Tomića, **Pofuka, Rudanicu, Tomu, Bajrušija**... Još Juga nije propala...

Crkvenim "krugovima" vraćaju se oduzeti stambeni i poslovni "kvadrati".

Na kraju krajeva i na početku početka, najstariji posao ipak je bio stvaranje svijeta.

<https://direktno.hr/kolumne/ekipi-kojoj-smeta-imotski-nije-smetao-dogadaj-svibnju-djelu-historija-histerije-352388/>

DIREKTNO.HR

Ekipi kojoj smeta Imotski nije smetao događaj u svibnju: Na djelu je historija histerije

Kakve to imamo posljednjih godina kilave godišnje odmore. Sve je predvidljivo. Požari koje izazivaju krijesnice jer do sada nitko ne pronalazi konkretne krivce. Mislim one s imenom i prezimenom. Navodno požare masovno izaziva vrućina, gromovi i svemirci. Svako ljetno šume duž obale i zaleđa go...

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za

tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1686 citata: 24408, H-index: 55;

MathSciNet: publikacija: 1380, citata: 7215, H-index: 28;

Scopus: publikacija: 840, citata: 8296, H-index: 39;

WoS: publikacija: 840, citata: 7368, H-index: 35.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u

svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojcasopisi.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3

(2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu "Nature", a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.* Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 200 publicističkih knjiga.

25/9/2024.